

Një jetë besimi

Manuali i mësuesit

*Do ta njihni të vërtetën dhe e vërteta
do t'ju bëjë të lirë. (Gjoni 8:32)*

TruthSeekers

TruthSeekers

Një jetë besimi

© 2012 Awana® Clubs International

1 East Bode Road, Streamwood, IL 60107-6658 U.S.A.

internationalprogram@awana.org • (630) 213-2000

Të gjitha të drejtat e rezervuara. Asnjë material nga ky publikim nuk mund të riprodhohet apo përkthehet pa leje të shkruar nga botuesi.

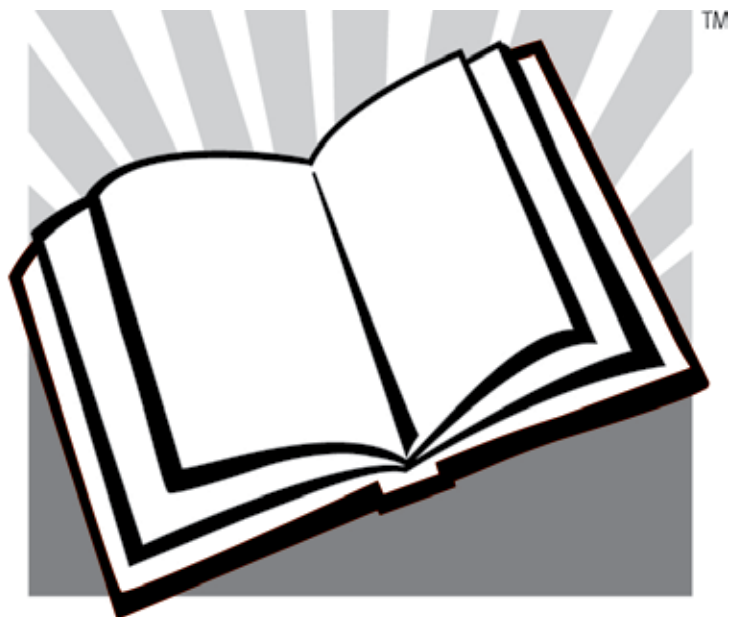
Awana dhe logoja Awana janë marka të regjistruara të Awana Clubs International. Të gjitha citimet nga Shkrimi janë marrë nga Bibla, Diodati i Ri, përkthimi 1991-94. E drejta e autorit Albanian Bible Society. Përdorur me leje. Tërë të drejtat e rezervuara.

Mësimi bazë të “Ndihmat e mësimdhënies” në *Manualin e Mësuesit 'Një jetë besimi' Kërkuesit e së Vërtetës Awana* janë përshtatur nga *Themelet e qëndrueshme: Romakëve*.

Kur kërkojmë metodën më të qartë, më të thjeshtë e në të njëjtën kohë më të kuptueshme të mësimit të Fjalës së Perëndisë për të përgatitur njerëzit për Ungjillin dhe për t’u mësuar rrugën e shpëtimit të Perëndisë, Trevor McIlwain e gjeti përgjigjen në Fjalën e Perëndisë. Një skuadër shkrimtarësh nga New Tribes Mission përshtati mësimet *Themelet e qëndrueshme: Romakëve* nga *Seritë Ndërtimi në themelet e qëndrueshme* shkruar nga Trevor McIlwain.

Shënim: *Bazat e besimit* dhe *Një jetë besimi* mund të mësohet në mënyrë të shkëmbyeshme sapo të kenë mbaruar *Rrënjët e besimit 1* dhe *Rrënjët e besimit 2*; megjithatë, rekomandohet që *Rrënjët e besimit 2* të pasohet nga *Bazat e besimit* dhe pastaj *Një jetë besimi*.

Nëse po e përdor këtë manual të mësuesit Kërkuesit e së Vërtetës për herë të parë, mund t’u hedhësh një sy faqeve 7-33 të *Manuali i mësuesit Bazat e besimit*. Në ato faqe do të mësosh se si të mësosh bazat e ungjillit, temat doktrimore, udhëzimet e mësimdhënies, se si të drejtosh një fëmijë të Krishti dhe se si të përgatitësh mësimet.

TruthSeekers

Një jetë besimi

Manuali i mësuesit

Mësimet 1 - 33

Mësimet

1. Bibla: Mesazhi i Perëndisë ndaj tërë botës	5
2. Privilegjet tona si besimtarë në Jezu Krishtin	8
3. Premtimet e Jezusit ndaj tërë besimtarëve	12
4. Perëndia dërgoi Frymën e Tij të Shenjtë të premtuar	16
5. Pagëzimi i besimtarëve	20
6. Jeta në Kishën e re në Jerusalem	23
7. Apostulli Pal u shkruan një letër të krishterëve	27
8. Pali ishte i kushtuar predikimit të Ungjillit	31
9. Perëndia dënon mëkatit	35
10. Plani i shpëtimit i Perëndisë	39
11. Drejtësia e Perëndisë Pjesa 1	43
12. Drejtësia e Perëndisë Pjesa (2)	47
13. Besimtarët kanë paqe me Perëndinë	51
14. Besimtarët kanë sigurinë e shpëtimit	55
15. Tërë besimtarët janë çliruar nga pushteti i mëkatit	59
16. Besimtarët janë të vdekur ndaj mëkatit: Jetojnë për Perëndinë	62
17. Jeta e re në Krishtin	66
18. Krahësimi i natyrës së vjetër me natyrën e re	71
19. Pyetje, pyetje, pyetje	75
20. Të sigurt në familjen e Perëndisë	78
21. Perëndia ka një plan për tërë bijtë e tij	82
22. Asgjë nuk mund të na ndajë nga dashuria e Perëndisë	86
23. Perëndia është sovran	90
24. Ungjilli për judenjtë dhe johebrenjtë	94
25. Besimtarët i shërbejnë Perëndisë me gëzim	97
26. Perëndia u jep besimtarëve aftësi të veçanta	100
27. Besimtarët duan dhe nderojnë njëri-tjetrin	105
28. Besimtarët duan dhe i shërbejnë njëri-tjetrit	109
29. Besimtarët duhet t'u binden drejtuesve të qeverisë	113
30. Besimtarët nuk duhet të lejojnë që mëkati të kontrollojë jetën e tyre	117
31. Besimtarët pranojnë njëri-tjetrin ashtu siç i pranon Perëndia	121
32. Pali përfundon letrën e tij drejtuar besimtarëve në Romë	125
33. Pyetje, pyetje, pyetje	129

Mësimi 1

Qëllimi

Ky mësim përsërit faktin e pranimit tonë në familjen e Perëndisë përmes Jezu Krishtit.

Fëmijëve u kujtohet që Bibla është Fjala e Perëndisë. Në Bibël mund të lexojmë për vullnetin dhe planin e Tij për besimtarët. Ky mësim u mëson gjithashtu fëmijëve për paraqitjen bazë të Biblës.

Zbatoni: Bindeni

Bibla: Mesazhi i Perëndisë ndaj tërë botës

Historia

- Jam shumë i gëzuar për takimet e reja të Biblës që po fillojmë me ty, xhaxhi Piter - tha Karola me gëzim. - Çfarë do të studiojmë këtë herë?

- Do të studiojmë një prej librave të Biblës që quhet Letra e Romakëve - tha xhaxhi Piteri. - Është një letër e shkruar nga një apostull që quhej Pal. Kjo letër është një prej shumë letrave në Bibël që Perëndia i tha Palit të shkruante.

- A është kjo në Dhiatën e Re apo të vjetër? - pyeti Xhoni.

- Ajo është në Dhiatën e Re - u përgjigj xhaxhi Piteri.

- Hëm, më duhet të kontrolloj të 27 librat e Dhiatës së Re për ta gjetur - tha Karola, ndësa filloi të kthente faqet e Biblës së saj dhe të Xhonit. - Më duhet shumë kohë.

- Atëherë, është koha që ti dhe Xhoni të filloni të mësoni librat e Dhiatës së Re - tha xhaxhi Piteri. - Në këtë studim të Biblës që do të fillojmë, do të lexoni pjesë të Shkrimit në shumë libra të Dhiatës së Re.

- Atëherë çfarë do të mësojmë tek Romakët? - pyeti Xhoni.

- Ne do të mësojmë shumë gjëra, Xhon - u përgjigj xhaxhi Piteri. - Ashtu si në Dhiatën e Vjetër, edhe në Dhiatën e Re do të shikojmë planin plot hir të Perëndisë në shpëtimin e mëkatarëve. Por do të shikojmë gjithashtu se si na mëson Perëndia, kush janë bijtë e Tij, çfarë dëshiron të dimë dhe të bëjmë. Në Dhiatën e Vjetër izraelitët po prisnin që të vinte Çlirimtari, por në Dhiatën e Re, ne shikojmë që Ai ka ardhur. Kur erdhi Çlirimtari, ndodhën shumë ndryshime që ndikuan tërë botën. Ne do të studiojmë shumë nga këto ndryshime në librin e Romakëve.

- Le të fillojmë! - tha Karola e gëzuar.

- Në fillim, - tha xhaxhi Piteri, - do të mësojmë disa të vërteta që janë shumë të rëndësishme që t'i dimë si të krishterë. Mund të duhen disa javë, por jam i sigurt që do të gëzoheshit po t'i studioni ato në fillim. Por le të fillojmë të mësojmë tani librat e Dhiatës së Re.

Le të shikojmë në Bibël

Ligji i Përtërirë 12:32: Do të kujdeseni të zbatoni në praktikë tërë gjërat që ju urdhëroj; nuk do t'u shtoni as do t'u hiqni asgjë.

Thuaje!

- Thuj me ngadalë emrat e librave të Dhiatës së Re, në mënyrë që fëmijët t'i dëgjojnë se si shqiptohen me saktësi. Pasi fëmijët t'i kenë praktikuar, dëgjoji se si thonë emrat. Ndreqi me mirësjellje nëse është e nevojshme.
- Shëno pohimet më poshtë që nuk janë të vërteta.
☒ Perëndia na flet vetëm përmes predikuesve
☐ Perëndia dëshiron të zgjedhim atë se si duhet të jenë mendimet, fjalët dhe veprimet tona në bazë të asaj që Ai mëson në Fjalën e Tij.
☐ Ne mund ta dimë me anë të Fjalës së Perëndisë çfarë është e drejtë dhe çfarë e gabuar.
☐ Perëndia na do dhe Ai dëshiron ta njohim Atë dhe Birin e Tij që dha jetën e Tij për ne.
☒ Perëndia nuk ka një plan për besimtarët.

Lexo: Gjoni 1:14: *Dhe Fjala u bë mish dhe banoi ndër ne; dhe ne soditëm lavdinë e tij, si lavdia e të vetëmlindurit prej Atit, plot hir e të vërtetë.*

^[1] Të mos i bindesh Perëndisë dhe të haje nga pema e njohjes të së mirës e së keqes ishte mëkat dhe ndëshkimi për mëkatin është vdekja. Zanafilla 3:22 thotë se arsyeja se pse Perëndia i dëboi nga kopshti ishte që ata të mos hanin nga pema e jetës dhe të jetonin përgjithmonë.

^[2] A mban mend mendimet dhe ndjenjat që kishe kur kuptove që ishe mëkat, i ndarë nga Perëndia dhe i dënuar për të vdekur?

A kujton gëzimin që Perëndia të dha kur kuptove që Jezu Krishti bëri gjithçka që ishte e domosdoshme për të falur mëkatet e tua dhe për të dhënë jetën e përjetshme (Romakëve 5:11)?

^[3] Mendo: Shumë njerëz sot mendojnë se nuk ka ligje morale. Ata thonë që një person mund të mendojë dhe të sillet si të dëshirojë. Kjo është krejt e kundërt me atë që thotë Fjala e Perëndisë.

___ Perëndia na flet përmes Fjalës së Tij të shkruar.

___ Nëse njohim dhe i besojmë Fjalës së Perëndisë, ne nuk mund të mashtrohemi.

___ Përbashkësia jonë me Perëndinë nuk është thjesht për sot, por përgjithmonë: ne jemi anëtarë të përhershëm të familjes së Tij.

Mësime nga Fjala e Perëndisë

Bibla, Fjala e Perëndisë, na tregon se ka vetëm një mënyrë për të marrë jetën e përjetshme: përmes besimit në Jezu Krishtin, i cili vdiq, u varros dhe u ngjall përsëri. Përbashkësia jonë me Të, Fjalën e Gjallë, nuk është vetëm për sot, por edhe përgjithmonë. Perëndia ynë i përsosur ka zgjedhur të jetojë brenda nesh dhe për të na u zbulua përmes Frymës dhe Fjalës së Tij. Ai gjithashtu zbulon përmes Frymës së Tij të vërtetat që na duhen për çdo moment në jetët tona këtu në tokë.

1. Bibla na mëson gjërat e mrekullueshme që ka bërë Jezu Krishti për të na bërë totalisht të pranueshëm para Perëndisë.

- Kemi mësuar se për shkak të mëkatit të Adamit, tërë ne ishim mëkatarë, të ndarë nga Perëndia.
 - Ne nuk kishim shpresë për të shpëtuar veten nga ndëshkimi i përjetshëm.
 - Ne, ashtu si Adami dhe Eva, u “përrjashtuam” nga pema e jetës^[1].
- Mësuam për ligjin e Perëndisë dhe faktin që asnjë prej nesh nuk është në gjendje të zbatojnë në mënyrë të përsosur ligjin e tij (Romakëve 3:19-20).
 - Perëndia na dha Ligjin në mënyrë që të mund të shohim natyrën tonë mëkatore.
 - Ai donte që të kuptonim se nuk ishim në gjendje të shpëtonim nga gjyrimi që meritonim për mëkatet tona^[2].
- Ne nuk jemi më të ndarë nga Perëndia.
 - Por ne jemi anëtarë të përhershëm të familjes së Perëndisë.
 - Për shkak të asaj që bëri Jezu Krishti për ne në kryq, jo veprat tona të mira, Perëndia na pranon plotësisht (Efesianëve 2:4-9).
- Ndërsa studiojmë Fjalën e Perëndisë, do të shohim gjithnjë e më qartë se Perëndia nuk do të na shpallë më fajtorë për mëkatet tona (Romakëve 8:1-2).
 - Ne nuk duhet të kemi më frikë nga ndëshkimi i përjetshëm në liqenin e zjarrit.
 - Ne do të jetojmë përherë me Perëndinë (Gjoni 5:24).

2. Vullneti dhe plani i Perëndisë për besimtarëve është shkruar në Fjalën e Tij.

- Kemi parë në Dhiatën e Vjetër dhe të Re dhe kemi parë planin plot hir të Perëndisë për të shpëtuar mëkatarët.
- Por si na mëson Perëndia, bijtë e Tij, atë që duhet të dimë dhe të bëjmë?
 - Në të shkruarën, para se të shkruhej tërë Fjala e Perëndisë, Perëndia u foli njerëzve përmes ëndrrave, një zë që njerëzit mund ta dëgjonin dhe përmes Birit të Tij, Jezu Krishtit.
 - Por tani Ai na flet përmes Fjalës së Tij të shkruar.
- Ne jetojmë në një botë ku dëgjojmë vazhdimisht pikëpamje të njerëzve të ndryshëm.
 - Nga e dimë se çfarë është e drejtë apo e gabuar?^[3]
- Ne mund të masim gjithmonë me anë të së vërtetës së Perëndisë.
 - Fjala e Perëndisë është si një plumbçe apo vizore: është gjithmonë e drejtë dhe e vërtetë.
 - Nëse mbështetemi në kuptimin tonë, ne do të mashtrohemi.
 - Por nëse dimë dhe besojmë në Fjalën e Perëndisë, ne nuk mund të mashtrohemi.
- Perëndia dëshiron të kontrollojmë mendimet, fjalët dhe veprimet tona me anë të Fjalës së Tij.

3. Ja skeleti bazë i Biblës.

- **Dhiata e Vjetër** është pjesa e parë kryesore e Biblës.
 - Te Zanafilla, libri i parë i Biblës, Perëndia na thotë historinë e fillimit të çdo gjëje: qiellit, tokës, bimëve, kafshëve, njerëzimit, etj..
 - Perëndia na paraqet historinë e krijimit.
 - Perëndia na paraqet historinë e mëkatit të njeriut dhe ndarjen e mallkimit që pasoi.

^[4] Sigurohu që ta bësh të qartë se kjo i referohet vetëm lindjes në tokë të Jezusit, jo fillimit të ekzistencës së Tij. Jezu Krishti është i përjetshëm. Ai ka qenë gjithmonë. Ai nuk ka fillim.

^[5] Për të na ndihmuar në citimin e pjesëve të Biblës, numrat e kapitujve dhe vargjeve u shtuan nga njerëzit. Bibla jote mund të ketë edhe shënime të ndryshme dhe ndihma të tjera. Edhe pse disa nga këto shënime mund të jenë shumë të dobishme, kujto që këto shënime nuk janë Fjalë e Perëndisë. Ne duhet të kemi kujdes të mos ngatërrojmë idetë e njerëzve me Fjalën e Perëndisë.

Pyetje dhe përgjigje

1. Kush është autori i Biblës? **Perëndia**
2. Si na mëson Perëndia, bijtë e Tij, se çfarë duhet të njohim dhe të bëjmë? **Përmes Fjalës së Tij të shkruar: Biblës.**
3. Nga e dimë se çfarë është e drejtë apo e gabuar? **Ne duhet të kontrollojmë mendimet, fjalët dhe veprimet tona me anë të Fjalës së Perëndisë.**
4. Cilat janë dy pjesët e mëdha të Biblës? **Dhiata e Vjetër dhe Dhiata e Re**
5. Sa herë duhet ta lexojmë Biblën? **Është mirë ta lexojmë Biblën çdo ditë.**

- Perëndia na paraqet premtimin e Tij se një ditë do të dërgojë Çlirimtarin për njerëzimin mëkatar.
- Perëndia paraqet gjithashtu fillimin e njerëzve të Perëndisë.
- Pjesa tjetër e Dhiatës së Vjetër përfshin historinë e izraelitëve, që quhen tani judenj.
- Libri i fundit i Dhiatës së Vjetër, Malakia, u shkrua rreth 400 vjet para lidhjes së Jezu Krishtit në tokë ^[4].

● Dhiata e Re është pjesa e dytë e madhe e Biblës.

- Mateu, Maku, Luka dhe Gjoni janë librat e parë të Dhiatës së Re dhe njihen si Ungjij.
 - Perëndia zgjodhi këta katër burra për të shkruar historitë e hollësishme dhe të drejtpërdrejta të jetës së Zotit Jezu Krishtit.
 - Këta katër libra na japin së bashku një figurë të qartë të tërë gjërave që Perëndia dëshiron të dimë rreth jetës tokësore të Shpëtimtarit tonë.
 - Veprat e Apostujve është libri i radhës pas katër Ungjijtë.
 - Libri i Veprave është një histori e hollësishme e ngjarjeve që ndodhën pasi Zoti Jezu u ngjiti në qiell.
 - Më pas në Bibël ndodhen letrat e shkuara nga lajmëtarët e zgjedhur të Perëndisë.
 - Shumica e këtyre letrave titullohen sipas emrit të personit që i shkroi (Për shembull: Mateu, 1 dhe 2 Pjetrit) ose sipas grupit të njerëzve që iu shkruan (Për shembull: Romakëve, Hebrenjëve).
 - Letrat janë të mbushura me inkurajim dhe udhëzime të Perëndisë ndaj besimtarëve në Jezu Krishtin.
 - Libri i fundit i Biblës është libri i Zbulesës së Zotit Jezu Krisht. Në këtë libër Perëndia na tregon për gjërat që do të ndodhin në të ardhmen.
- Tekstet e tërë 66 librave në Bibël kanë si autor Perëndinë. Bibla është Fjala e Tij ^[5].

Le të mendojmë:

Bibla është mesazhi personal i Perëndisë për secilin prej nesh.

- Përmes Biblës kemi mësuar atë që Jezu Krishti bëri për ne në kryq. Ai është Personi që na shpëtoi dhe na dha jetë të re.
- Mësuam se Perëndia është Personi që na dha fuqinë për të jetuar jetën e krishterë. Nxit fëmijët të lexojnë çdo ditë Biblën (Libri i Gjonit është një vend i mirë nga t'ia fillosh).
- Jezu Krishti dëshiron që ta njohim! Kërkoji Zotit të të ndihmojë që të kuptosh më tepër rreth Tij.
- Në Bibël mund të gjejmë gjithçka që kemi nevojë për çdo situatë në jetë.

Mësimi 2

Qëllimi

Ky mësim paraqet Jezu Krishtin si burimin e jetëve tona dhe si të denjë për adhurimin tonë. Fëmijët do të mësojnë gjithashtu për disa nga gjërat që shijojmë si besimtarë në Jezu Krishtin:

- Këngë
- Lutje
- Adhurim
- Falënderim
- Përgjyrim: kërkesa ndaj Perëndisë
- Dëshmi

Ky mësim do të paraqesë gjithashtu Biblën si burimin e së vërtetës dhe mjetin që Perëndia na ka dhënë për t'u rritur në Të.

Këto mësimet dhe tërë mësimet në këtë libër, vlejnë për fëmijët e krishterë. Nëse ke fëmijë jo të krishterë që vijnë në klasë, të rekomandojmë të nisësh një klasë për ta duke filluar me Rrënjët e Besimit: Pjesa 1.

Figurat:

- Libri i këngëve

Kur flet për lavdërimin e Perëndisë përmes këngës, tregoj atyre këngë të ndryshme që përputhen me atë që ka thënë Perëndia për veten e Tij.

Privilegjet tona si besimtarë në Jezu Krishtin

Historia

- Kisha nevojë për këtë mësim sot - tha Karola. - E kam pasur të vështirë të kuptoja se si të lutemi, edhe pse kemi folur për lutjen më parë. Gjëja e vetme që kam bërë është që i kam kërkuar Perëndisë gjëra që kam dashur prej Tij. E kam mësuar shumë mirë këtë pjesë!

- Kështu lutem shumë njerëz - tha xhaxhi Piteri. - Por, ashtu siç pamë sot, lutja është shumë më tepër se sa thjesht të kërkojmë gjëra.

- Më pëlqen vargu i sotëm i Biblës - tha Xhoni. - Nëse e përsëris çdo ditë, do të më kujtoj të lavdëroj Perëndinë në lutjet e mia për atë që është dhe atë që ka bërë për mua. Dhe do të bëj një listë me tërë karakteristikat e Perëndisë dhe ato që ka bërë Jezu Krishti për mua. Pastaj do ta vendos në një vend ku duket lehtë. Do të kaloj kohë çdo ditë duke parë listën dhe duke zgjedhur gjërat e ndryshme për të lavdëruar Zotin.

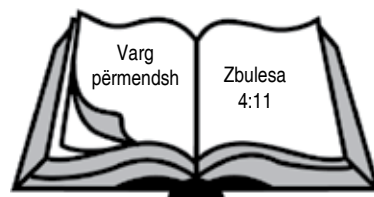
- Më duket ide fantastike! - tha xhaxhi Piteri.

- A mund ta kem edhe unë atë listë? - pyeti Karola. - Lista do të më ndihmojë të kujtoj që të lutem. Mendoj se duhet t'i shtoj listës tërë ato gjëra që duhet të falënderoj Perëndinë. Harroj të jem aq mirënjohëse sa duhet, edhe pse xhaxhi Piteri na ka mësuar çdo javë të jemi mirënjohës për gjërat që na ka dhënë Perëndia dhe ato që bën për ne.

- Jam i kënaqur që të dy doni të përdorni privilegjin e lutjes që Perëndia na ka dhënë - tha xhaxhi Piteri. - Por dua që të mbani mend që Perëndia dëshiron që t'i kërkojmë gjëra. Mbase ajo që duhet të ndryshojmë për gjërat që i kërkojmë Perëndisë është që, përveçse t'i kërkojmë gjëra për veten, ne duhet t'i kërkojmë Perëndisë të plotësojë edhe nevojat e të tjerëve, apo për raste që t'u dëshmojmë të tjerëve, apo që të na ndihmojë që t'i bindemi Fjalës së Tij, ose....

- Oh, më duhet kjo! - ndërpreu Karola. - Do ta vë edhe këtë në listën time!

- Fantastike, Karola! - tha xhaxhi Piteri. - Tani mos harroni të shikoni listën tuaj. Nuk vlen për asgjë nëse thjesht e varni në mur.

Le të shohim në Bibël

Zbulesa 4:11 - Ti je i denjë, o Zot, të marrësh lavdinë, nderimin dhe fuqinë, sepse ti i krijove të gjitha gjërat, dhe nëpërmjet vullnetit tënd ekzistojnë dhe u krijuan.

Bëje!

Libri i Psalmeve është një vend i shkëlqyer për të gjetur shembuj të lavdërimit dhe adhurimit në Bibël. Aty mund të gesh shumë lavdërim për karakterin dhe veprat e mëdha të Perëndisë. Karakteri i Perëndisë nuk ndryshon. Psalmet mund të jenë një inkurajim dhe ndihmë e madhe ndërsa adhurojmë dhe lavdërojmë Perëndinë.

Lexo një ose më shumë nga këto Psalme dhe shkruaj në hapësirat bosh më poshtë atë që ke gjetur për të lavdëruar Perëndinë: Psalmi 8, 19, 103, 104, 139, 148 dhe 150. Rretho se cilat Psalme mund të lexosh.

Mësimet nga Fjala e Perëndisë

Ne na është dhënë dhurata e jetës së përjetshme me anë të Krishtit. Borxhi ynë i mëkatit u pagua plotësisht me anë të gjakut të Tij, që u derdh për ne në

Kujto: Nëse shënimet janë me shkronja të pjerrta, informacioni është vetëm për mësuesin.

*Shënim: Është e rëndësishme që pjesët e Shkrimit që jepen pas pikave me ngjyrë të **zezë** në këto mësim të lexohen ndërsa paraqet mësimin. Nëse fëmijët mund të lexojnë, ata duhet të shtyhen të lexojnë një pjesë të tyre. Por ata mund të lexojnë ngadalë dhe fëmijët të tjerë mund të humbasin interesin kur ka shumë pjesë për të lexuar. Kështu, përveçse fëmijët të lexojnë, mund të jetë e dobishme të alternohesh duke lexuar një pjesë vetë apo ndonjë nga mësuesit e tjerë.*

Lexo: Gjoni 15:4-5: Qëndroni në mua dhe unë do të qëndroj në ju; sikurse shermendi nuk mund të japë fryt nga vetja, po që se nuk qëndron në hardhi, ashtu as ju, nëse nuk qëndroni në mua. Unë jam hardhia, ju jeni shermendët; kush qëndron në mua dhe unë në të, jep shumë fryt, sepse pa mua nuk mund të bëni asgjë.

^[1] Mendo: Njeriu nuk e shpiku muzikën, por Perëndia! Në librin e Jobit Perëndia na tha që ndërsa krijonte tokën, engjëjt që shikonin (lajmëtarët e Tij, të cilët i krijoi t'i shërbenin) i këndonin lavde dhe lëshonin britma gëzimi (Jobi 38:6-7).

Thuaj fëmijëve që ne i këndojmë Zotit në takim, sepse duam ta lavdërojmë Atë përmes këngëve.

Thurja e lavdeve ndaj Tij përmes këngëve është diçka që do të bëjmë përgjithmonë në qiell.

^[2] Perëndia nuk lodhet kurrë nëse shkojmë tek Ai. Ai dëshiron që t'i flasim Atij në çdo kohë.

^[3] Kur të krishterët luten, mund t'i dëgjosh që thonë: "Në emrin e Jezusit", sepse Jezusi ka urdhëruar besimtarët të thonë kështu. Dhe çfarëdo të kërkonin në emrin tim, do ta bëjë, që Ati të përlëvdohet në Birin. Në qoftë se do të kërkonin diçka në emrin tim, unë do ta bëjë (Gjoni 14:13-14).

kryq. Jeta jonë e përjetshme filloi në momentin që vendosëm besimin tonë në Të. Ne duhet të kalojmë pjesën tjetër të jetës këtu në këtë tokë duke mësuar për madhësitë e asaj që ka bërë Perëndia për ne në Krisht. Përmes leximit dhe studimit të Fjalës së Tij, ne mësojmë se si ta adhurojmë dhe shërbejmë Atij. Këtë dëshiron Perëndia që të bëjmë tani dhe gjatë tërë përjetësisë: të adhurojmë dhe t'i shërbejmë Zotit Jezus.

1. Ne jemi mbledhur këtu si besimtarë në Jezu Krishtin.

- Ne, kur vëmë besimin tonë në Jezu Krishtin, bëhemi pjesëtarë të familjes së Tij.
- Jezu Krishti është Kreu i familjes së Tij dhe Pronari i çdo njeri prej nesh.
 - Ai është Pronari dhe Kreu ynë si grup besimtarësh ndërsa takohemi së bashku.
 - Ai është gjithashtu Kreu i çdo grupi besimtarësh, në mbarë botën.
- Jezu Krishti është me ne tani dhe gjithmonë.

Te Mateu 28:20 Jezusi u tha ndjekësve të Tij: *"Unë jam gjithmonë me ju, deri në fund të botës".*

- Ai është me ne qoftë nëse mbledhemi së bashku apo vetë.

2. Ne u shpëtuam përmes Jezu Krishtit dhe jetojmë si besimtarë në Krishtin me anë të fuqisë së Tij.

- Do të flasim sot për gjërat që bëjmë si besimtarë në Krishtin.
 - Pushteti dhe aftësia për të bërë këto gjëra nuk rrjedh nga ne, por nga Jezusi, burimi i jetëve tona.
 - Çdo gjë që përpiqemi të bëjmë vetë, pa Të, është e padobishme.
- Ashtu siç u shpëtuam përmes Krishtit, po kështu jetojmë përmes Tij.
- Si burimi i jetëve tona, Jezusi meriton adhurimin dhe lavdërimin tonë.

3. Ne mund të lavdërojmë Zotin duke kënduar: Kolosianëve 3:16

- Ne nuk duhet të jemi këngëtarë të mëdhenj: Perëndia thjesht do një zemër lavdërimi.
- Ne mund të këndojmë me zë të lartë apo thjesht me zemër, në çdo kohë të ditës apo natës (Efesianëve 5:19).
- Ne, kur zgjedhim se cilën këngë të këndojmë, zgjedhim këngë që përputhen me atë që ka thënë Perëndia në Fjalën e Tij^[1].
 - Zgjidh këngë që përputhen me atë që ka thënë Perëndia për:
 - Karakterin e Tij.
 - Gjërat e mëdha që bën.
 - Dhuratën e Tij të shpëtimit përmes Jezu Krishtit.
 - Bekimet që njohim Jezu Krishtin.
 - Po të doni, mund t'i shkruani këngët.
- Si besimtarë këngët tona të lavdërimit i këndohen Perëndisë.
 - Perëndia pranon dhe kënaqet me këngët e bijve të Tij (besimtarëve).
 - Jezu Krishti bëri të mundur që ne të bëheshim bijtë e Perëndisë.

4. Perëndia na ka dhënë privilegjin e lutjes: 1 Thesalonikasve 5:17.

- Të lutesh do të thotë thjesht t'i flasësh Perëndisë.
- Perëndia është Ati ynë dhe Ai dëshiron që t'i flasim Atij: për gjithçka.
 - Çfarë privilegji kemi, që flasim drejt për drejt me Krijuesin e Universit!
 - Ne mund t'i afrohem Atij në çdo kohë, ditën ose natën^[2].
- Perëndia na pranon dhe dëgjon për shkak të Zoti Jezus të cilit i besojmë^[3].
 - Jezusi derdhi gjakun e Tij për të hapur rrugën për ne që t'i afrohem Perëndisë.
 - Jezusi i tha: "Unë jam udha, e vërteta dhe jeta; askush nuk vjen tek Ati përveçse nëpërmjet meje" (Gjoni 14:6).
- Në fund të lutjes mund të themi: "Amen"
 - "Amen" do të thotë: "Ashtu qoftë".
 - Kjo do të thotë se besojmë që Perëndia na ka dëgjuar dhe do të bëjë më të mirën.
- Ka shumë gjëra që mund t'i komunikojmë Perëndisë përmes lutjes.

[4] Nxit fëmijët të lexojnë disa Psalme. Kujtoji që Psalmet u shkruan në kohën e Dhiatës së Vjetër para ardhjes së Jezu Krishtit. Disa Psalme lavdërimi që mund t'u sugjerosh fëmijëve për të lexuar janë: Psalmi 8, 19, 103, 104, 139, 148 dhe 150.

Mund t'u thuash fëmijëve që lutjet për hakmarrje kundër armiqve të shprehura te Psalmet nuk janë të përshtatshme për besimtarët në Krishtin. Por ne duhet të kërkojmë falje për armiq të tanë, ashtu siç jemi falur edhe ne në Krishtin. Perëndia do të merret vetë për hakmarrjen tonë (Romakëve 12:14-21).

Efesianëve 3:20-21

2 Korintasve 9:15

Efesianëve 6:18

[5] Perëndia nuk do që ne të shqetësohemi për gjë apo mbajmë barrat (shqetësimet) në jetën tonë. Ai dëshiron që t'i lëmë në duart e Tij. Me anë të lutjes ne mund t'i çojmë shqetësimet tona tek Ai.

[6] Diskutoni me fëmijët se çfarë do të thotë rritje frymërore. Si të krishterë mund të zbulojmë se si të rritemi frymërisht kur lexojmë Fjalën e Perëndisë, Biblën dhe të zbulojmë se si dëshiron Perëndia të jetojmë. Jezu Krishti është shembulli më i mirë që kemi për një jetë të përsosur. Ne duhet të dëshirojmë të jemi si Krishti, ashtu siç është shfaqur në Fjalën e Perëndisë. Sa më tepër mësojmë për Jezu Krishtin dhe ndjekim shembullin e Tij, dhe sa më tepër u bindemi udhëzimeve të Perëndisë për besimtarët siç shkruhen në Fjalën e Tij, aq më tepër rritemi frymërisht.

a. Ne mund të adhurojmë dhe nderojmë Perëndinë përmes lutjes: Zbulesa 4:11; 5:12.

- Vetëm Perëndia është i denjë për adhurim dhe dashuri [4] (1 Timoteut 6:15-16).
- Ndërsa lutemi, ne mund t'i shprehim lavdërimet tona Atij për mirësinë e Tij.
- Le të mendojmë për gjërat që kemi mësuar rreth karakterit dhe natyrës së Tij:
 - Perëndia komunikon me njeriun.
 - Perëndia është i përgjeshëm.
 - Ai është kudo në çdo kohë.
 - Ai njeh gjithçka.
 - Perëndia është më i madh se të gjithë dhe më i rëndësishëm se të gjithë; Ai është autoriteti më i lartë.
 - Perëndia është i shenjtë dhe i drejtë; Ai kërkon vdekjen si pagesë për mëkatet.
 - Perëndia është i plotfuqishëm; nuk ka asgjë të pamundur për Të.
 - Ai është i dashur, plot hir dhe i mëshirshëm.
 - Perëndia është besnik. Ai bën gjithmonë atë që thotë. Ai nuk ndryshon kurrë.
- Le të mendojmë për atë që ka bërë Perëndia për ne:
 - Ai zbriti në tokë si njeri, në mish njerëzor, për të vdekur për mëkatet tona.
 - Ai ishte pa mëkat dhe u ngjall përsëri.
 - Ai pagoi ndëshkimin tonë të vdekjes.
- Ne mund ta adhurojmë Atë dhe ta lavdërojmë për atë që është dhe atë që ka bërë.

b. Ne e falënderojmë Perëndinë përmes lutjes: 1 Thesalonikasve 5:18.

- Ndërsa i flasin Perëndisë në lutje, ne mund ta falënderojmë Atë për gjëra specifike:
 - Ne mund të hedhim vështrimin pak dhe ta falënderojmë për atë që ka bërë në të shkuarën, sidomos për shpëtimin tonë në Jezu Krishtin.
 - Ne mund ta falënderojmë Atë për ç'ka po bën tani në jetën tonë dhe në jetën e atyre që njohim dhe kujdesemi.
 - Ne mund ta falënderojmë Atë për ç'ka do të bëjë në të ardhmen.
 - Ne mund të shikojmë gjërat që na ka premtuar në Fjalën e Tij dhe e falënderojmë me anë të besimit, duke besuar se Ai i mban gjithmonë premtimet e Tij.

c. Përmes lutjes mund t'i bëjmë kërkesa Perëndisë përmes Jezu Krishtit: Filipianëve 4:6-7.

- Perëndia dëshiron që t'i bëjmë kërkesa (lutje) Atij.
 - Nuk ka kërkesë tepër të madhe apo tepër të vogël për Atin tonë qiellor.
 - Perëndia kujdeset për ne dhe dëshiron që t'i paraqesim çdo nevojë [5] (1 Pjetrit 5:7).
- Ne mund t'i kërkojmë Atij të na bëjë më të ngjashëm me Birin e Tij, Jezu Krishtin.
- Ne mund t'i kërkojmë Atij ndihmë për nevojat tona dhe nevojat e të tjerëve.
 - Rritje frymërore [6].
 - Problemet e përditshme.
 - Nevojat fizike.
- Ne duhet t'i kërkojmë Perëndisë të na ndihmojë që të çojmë Lajmin e Tij të Mirë te të tjerët, sidomos tek ata që nuk kanë dëgjuar asnjëherë.
 - Ne mund të lutemi për mundësi për t'u treguar atyre të vërtetën e Perëndisë.
 - Ne mund të lutemi që Fryma e Shenjtë do t'u bëjë të njohur mëkatet e tyre dhe shenjtërinë e Perëndisë.

Ne mund të lutemi si grup dhe mund të lutemi kur jemi vetëm.

Ndërsa shikojmë Perëndinë që u përgjigjet lutjeve tona, ne, si të krishterë, mund të gëzohemi së bashku (2 Korintasve 1:11).

Le të mendojmë:

Që thoshnin me zë të madh: "I denjë është Qengji që u ther, të marrë fuqinë, dhe pasurinë, dhe diturinë, dhe forcën, dhe nderin, dhe lavdinë, dhe bekimin." Edhe dëgjova çdo krijesë që është në qiell, mbi dhe, nën dhe dhe ato që janë në det dhe gjitha gjërat sa janë në to, që thoshnin: "Atij që rri ulur mbi fron dhe Qengjit i qofshin bekimi, nderi, lavdia dhe forca në shekuj të shekujve" (Zbulesa 5:12-13).

Mësimi 2

(vazhdim)

Pyetje dhe përgjigje

1. Çfarë është lutja? **Lutje do të thotë të flasësh me Perëndinë.**
2. Kush e ka privilegjin për të dalë para Perëndisë në lutje? **Tërë njerëzit që kanë besim te Jezu Krishti.**
3. Kur mund të dalim para Perëndisë në lutje? **Mund të dalim para Perëndisë në lutje në çdo kohë, ditën apo natën.**
4. Kur i këndojmë këngë adhurimi Perëndisë, për çfarë lloj gjërash mund të këndojmë?
 - a. Karakterin e Perëndisë
 - b. Gjërat e mëdha që bën Perëndia
 - c. Dhuratën e Tij të shpëtimit përmes Jezu Krishtit
5. Çfarë lloj kërkesash mund t'i paraqesim Perëndisë? **Kjo është një përgjigje të cilës fëmijët mund t'i përgjigjen lirshëm. Disa konsiderata:**
 - a. Nevoja personale apo nevoja të të tjerëve
 - b. Rritje frymërore
 - c. Probleme të përditshme
 - d. Nevoja fizike, si për shembull, shëndeti.

Privilegjet tona si besimtarë në Jezu Krishtin

Ashtu siç jemi shpëtuar vetëm me anë të veprës së Jezu Krishtit në kryq, po kështu vetëm Jezu Krishti na jep fuqinë për të jetuar jetën e krishterë.

Ai është i denjë për lavdërimin tonë!

Le të kalojmë tani pak kohë për ta lavdëruar Perëndinë përmes lutjes për privilegjet që kemi në Krishtin Jezus.

Shënim për mësuesin:

Besimtarët e rinj shpesh vihen në siklet për t'u lutur para grupit. Ji i ndjeshëm me ta. Derisa t'i njohësh mirë, kërko vullnetarë që të luten në vend që t'i zgjedhësh ti.

Një mënyrë për të ndihmuar fëmijët të luten në grup është të sugjerosh që të bëjnë lutje vetëm me një fjali. Duke pasur kokën ulur, të gjithë ata që duan, mund të luten.

Disa të krishterë mund të ulin kokat e tyre, bashkojnë duart, mbyllin sytë ose gjynjëzohen kur luten për t'i treguar respekt Perëndisë. Disa fëmijëve u mësohet të mbyllin sytë dhe të bashkojnë duart për të mbajtur vëmendjen tonë te lutja. Kultura të ndryshme mund të kenë mënyrën e tyre të mësimit se si t'i lutemi Perëndisë Atë.

Mos u thuaj fëmijëve të luten me radhë në grup. Disa mund të kenë ende turp.

Megjithatë, nxiti të tjerët të luten përveç teje. Kur dikush kërkon të lutesh për diçka, mund të thuash: "Kush ka dëshirë të lutet për këtë kërkesë?".

Nëse ne si mësues bëjmë lutje të thjeshta, drejt e në temë dhe të sinqerta, do t'i mësojmë fëmijët të luten njësoj.

Mësimi 3

Qëllimi

Ky mësim flet për ndodhitë e arrestimit të Jezusit, po ashtu edhe për shërbesën pas ringjalljes së Tij dhe para ngjites së Tij në qiell.

Gjithashtu ky mësim përmbledh atë që kemi mësuar deri tani rreth shërbesës së Frymës së Shenjtë. Kjo bëhet për të përgatitur fëmijët për studimin tonë të librit të Romakëve.

Figurat

- Figura 39: Arrestimi i Jezusit
- Figura 40: Jezusi para Pilatit
- Figura 41: Ushtarët tallin Jezusin
- Figura 42: Kryqëzimi
- Figura 43: Ringjallja
- Figura 44: Ngjitja në qiell

Të përfjetshme: Përgjithmonë

Premtimet e Jezusit ndaj tërë besimtarëve

Historia

- Xhaxhi Piter, kam përdorur listën time të lutjes për t'u lutur këtë javë, - tha Xhoni, - dhe po më pëlqen! E nis çdo ditë duke u lutur për personat e listës. Madje kam bërë një listë me njerëz të cilëve dua t'u flas për Perëndinë.

- Fantastike! - tha Karola. - Perëndia nuk më ka bërë të ditur asnjë person të cilit mund t'i flas.

- Shiko, nuk është se Perëndia më dha një listë me emra, - tha Xhoni. - Jam lutur që Perëndia të më kujtojë njerëzit për të cilët e di që nuk kanë njohuri rreth Jezusit dhe për atë që ka bërë për ne. Tani kur takon po flas me njerëzit, filloj të mendoj menjëherë nëse kanë nevojë të dëgjojnë ungjillin. Pastaj përpiqem të mendoj për mënyra se si mund të flas me ta që të fillojnë të mendojnë për Perëndinë. Kam vënë re që disa prej tyre janë shumë të interesuar për të zbuluar më tepër.

- Oh! Shiko, nëse funksionon kështu, - tha Karola, edhe unë do të mendoj njësoj për njerëzit. Ka ndodhur që më ka ardhur ndërmend të flisja me dikë, por kam vendosur ta injoroj. Mendova me vete që ata nuk ishin të interesuar.

- Kështu ti i kërkon Perëndisë të të tregojë dikë dhe pastaj ti e injoron, Karola? - pyeti Xhoni duke buzëqeshur.

- Ashtu mendoj, - tha Karola, - por po përpiqem të mos e përsëris!

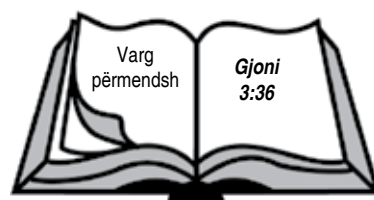
- A e mbani mend ju të dy se cilat të vërteta janë të rëndësishme për t'u treguar njerëzve që kanë pak ose aspak njohuri për Perëndinë dhe Fjalën e Tij? - pyeti xhaxhi Piteri.

- Po, - tha Karola. - I kam ende ato shënime që mbajta nga ty pak kohë më parë kur kisha probleme me dëshminë ndaj dikujt. I mbaj në çantën e shkollës, kështu i kam gjatë tërë ditës.

- Mendoj se duhet të kem edhe unë një kopje të atyre shënimeve, - tha Xhoni. - Është një ide e mirë t'i mbash me vete tërë kohën, edhe pse mendoj se mund të mbaj mend shumicën prej tyre.

- Oh, me të vërtetë? - tha Karola. - Shiko, le ta shohim se sa di. Do të të bëj disa pyetje dhe të shohim nëse di aq sa mendon.

- Në rregull, fillo me pyetjet, - tha Xhoni. - Mendoj se do të të lë pa mend.

Le të shohim në Bibël

Gjoni 3:36: Kush beson në Birin ka jetë të përfjetshme, kurse kush nuk i bindet Birit nuk do të shohë jetë, por zemërimi i Perëndisë qëndron mbi të.

Bëje!

1. Shëno pohimet më poshtë që nuk janë të vërteta për besimin e krishterë

☐ 1. Marr faljen e mëkateve.

☒ 2. Duhet të bëj vepra të mira për të marrë faljen e mëkateve.

☐ 3. Pranoj drejtimin nga Libri (Bibla) i vërtetë që ka autor Perëndinë tonë Krijues.

☒ 4. Duhet të gjejë mënyrën e vet për t'i pëlqyer Perëndisë dhe të pranohet prej Tij.

☐ 5. Të ketë një Ndihmës (Frymën e Shenjtë) që premtan të jetojë me ta.

☐ 6. Të ketë një Shpëtimtar që premtan të kthehet për besimtarët.

☐ 7. Të dijë me siguri se do të kenë jetë të përfjetshme me Perëndinë në qiell.

☒ 8. Ata shpresojnë se do të jenë aq të mirë sa të shkojnë në qiell.

☐ 9. Besojnë në Perëndinë e vetëm të vërtetë.

☒ 10. Besojnë se ka shumë perëndi.

2. Përdor testin e Karolës rreth disa të vërtetave të rëndësishme të cilat mund t'ua tregojmë jobesimtarëve. Nëse ke nevojë për ndihmë, mund të përdorësh shënimet e Karolës në faqen 136 për të shpallur ungjillin.

1. Të gjithë	2. Gjaku	3. Jezu Krishti	4. Çlirimtari
5. Vdekja	6. Perëndia	7. Adami dhe Eva	8. Luciferi (Satani)

1. Kush është Krijuesi Shumë i Lartë që do njerëzimin? Perëndia
2. Cili engjëll i rebeluar kundër Perëndisë, u dëbua nga qielli dhe mashtroi Evën në kopshtin e Edenit? Luciferi (Satani)
3. Në kopshtin e Edenit, kujt iu tha të mos hanin nga pema e njohjes të së mirës e të së keqes, por nuk u bindën dhe u ndanë nga Perëndia? Adamit dhe Evës
4. Për shkak të mosbindjes (mëkatit) së Adamit, sa njerëz kanë lindur nën sundimin e Satanit, të ndarë nga Perëndia? Të gjithë
5. Kë premtoi vazhdimisht Perëndia se do të dërgonte për të shpëtuar njerëzit nga Satani, mëkati dhe vdekja frymërore (ndarja nga Perëndia)? Çlirimtarin
6. Perëndia i tha Adamit se do të kishte ndëshkim po të mos i bindej (mëkatonte) Atij. Cili është ndëshkimi për mëkatin? Vdekja
7. Perëndia, derisa të dërgonte Çlirimtarin, lejoi njerëzit t'i afroheshin Atij me anë të besimit (duke besuar që vetëm Perëndia mund t'i shpëtonte), duke bërë fljime për kafshët. Çfarë do të derdhej si kujtesë prej Perëndisë që ndëshkimi për mëkatin është vdekja? Gjaku
8. Kush është ky: Ai është Biri i Perëndisë, Ai lindi në mënyrë të mrekullueshme, Ai është i përsosur: si Perëndi dhe njeri, Ai vdiq në kryq (borxhi ynë i mëkatit u pagua përmes derdhjes së gjakut të Tij), u varros, u ngjall përsëri dhe u ngjiti në qiell? Jezu Krishti

Mësime nga Fjala e Perëndisë

Çfarë ka ndryshe besimi i krishterë në krahasim me besimet e tjera apo fetë e njerëzimit?

- Një varr bosh
- Falje të mëkateve
- Jetë të përjetshme
- Një Libër të vërtetë dhe të gjallë me autor Krijuesin
- Një Ndihmës që banon në ne
- Një Shpëtimtar që premton të kthehet
- Vetëm një Perëndi të vërtetë

Çfarë do të thotë kjo për ne besimtarët? Ne nuk ndjekim një mori rregullash, por një Person: Shpëtimtarin tonë të Gjallë, Jezu Krishtin. Ne jemi pranuar jo për shkak të veprave tona të mira, por për shkak të veprës së Tij të përfunduar për ne në një kryq romak. Atje Ai mori mbi vete ndëshkimin për mëkatet e çdo njeriu nga çdo vend.

1. Jezusi e la veten ta arrestonin, t'i bënin gjyq dhe ta kryqëzonin.

- Jezusi hëngri darkën e Pashkës me dishepujt e Tij dhe u mësoi atyre për ardhjen e Frymës së Shenjtë (Gjoni 14:16).
 - Gjatë darkës Juda u largua nga dhoma për të tradhtuar Jezusin (Gjoni 13:30).
 - Pas darkës Jezusi çoi pjesën tjetër të dishepujve të Tij në një kopsht të quajtur Gjetseman, që ndodhej jashtë mureve të qytetit të Jerusalemit (Gjoni 18:1; Marku 14:32).
- Ndërsa Jezusi po i lutej Atit të Tij, Juda po vinte me një grup njerëzish të armatosur për të arrestuar Jezusin (Marku 14:42-46).
- Jezusi e dinte se ata po vinin, por lejoi me dashje të arrestohej (Marku 14:34-36; 42-46; 53-65; Luka 22:42-44).
 - Ai e dinte se Ai do të kryqëzohej (Marku 15:1-47).
 - Ai lejoi me dashje të vdiste për mëkatet tona.

2. Jezusi u ngjall prej së vdekurish: Luka 24:1-12.

3. Jezusi, pas ringjalljes, iu shfaq dishepujve të Tij dhe i mësoi.

→ Figura 39: Arrestimi i Jezusit

→ Figura 40: Jezusi para Pilatit

→ Figura 41: Ushtarët tallin Jezusin

→ Figura 42: Kryqëzimi

→ Figura 43: Ringjallja

- Jezusi u shpjegoi dishepujve të Tij domosdoshmërinë dhe qëllimin e vdekjes, varrosjes, ringjalljes dhe kthimit të Tij në qiell.
- Ai i mësoi nga Dhiata e Vjetër.

4. Jezusi urdhëroi dishepujt e Tij të prisnin Frymën e Shenjtë: Luka 24:49; Veprat e Apostujve 1:3-5.

- Jezusi, para arrestimit të Tij, kishte premtuar që do të dërgonte Frymën e Shenjtë për të jetuar te besimtarët.
- Pas ringjalljes Jezusi u tha dishepujve të Tij se ata duhet të prisnin përmbushen e atij premtimi, që do të realizohej shpejt.

5. Ja disa nga gjërat që Fjala e Perëndisë na thotë për Frymën e Shenjtë.

Le të shikojmë atë që kemi mësuar për Frymën e Shenjtë.

- Fryma e Shenjtë është Perëndi.
 - Perëndia Atë, Perëndia Bir dhe Perëndia Frymë e Shenjtë kanë ekzistuar nga përjetësia si një Perëndi, i cili është trini në Tre Persona (Psalmi 90:2; Isaia 9:6).
 - Fryma e Shenjtë mori pjesë në krijimin e botës dhe gjithçka në të.
- Në Dhiatën e Re Fryma e Shenjtë mbushi Gjon Pagëzorin para se ai të lindte (Luka 1:15, 44).
 - Fryma e Shenjtë drejtoi Gjonin për të përgatitur rrugën për Çlirimtarin e ardhshëm.
 - Gjoni u tha njerëzve që Çlirimtari i ardhshëm do të pagëzonte njerëzit e Perëndisë me Frymën e Shenjtë (Mateu 3:11).
- Perëndia Frymë e Shenjtë bëri që Maria, një virgjëreshë, të bëhej nëna e Jezusit, Birit të Perëndisë (Luka 1:35).
- Tërë jeta e Jezusit ishte e mbushur me fuqinë e Frymës së Shenjtë (Luka 4:1, 14, 18).
 - Pas pagëzimit të Jezusit, Fryma e Shenjtë zbriti nga qielli në mënyrë të veçantë dhe qëndroi mbi Jezusin (Mateu 3:16-17).
 - Mrekullitë e Jezusit, vdekja dhe ringjallja e Tij qenë provë se Ai ishte një me Perëndinë Atë dhe Perëndinë Frymë e Shenjtë (Romakëve 1:4).
- Jezusi u tha dishepujve të Tij që Ai do të dërgonte Frymën e Shenjtë, jo thjesht për të qëndruar me ta, por në ta, përgjithmonë (Gjoni 14:16-17).

Mendo:

Në kohët e Dhiatës së Vjetër Fryma e Shenjtë zbriste te njerëzit për t'i fuqizuar që të kryenin veprën e Perëndisë. Por Shkrimi flet po ashtu për raste kur Zoti zgjodhi të hiqte nga njerëzit fuqinë e Frymës, kur vepra e tyre e veçantë ishte kryer ose nëse ata ngulnin këmbë në rebelim kundër Tij.

6. Jezusi premtoi të fuqizonte dishepujt e për të qenë dëshmitarët e Tij: Veprat e Apostujve 1:8.

- Premtimi i Jezusit u bë ndaj dishepujve të Tij të cilët i zgjodhi si apostuj.
 - Këta janë burrat që Ai zgjodhi për të çuar ungjillin e Tij në botë.
- Jezusi i do të gjithë në çdo vend për të njohur lindjen, jetën, vdekjen, varrosjen, ringjalljen dhe ngjitjen e Tij në qiell tek Ati në qiell.
- Jezusi premtoi të dërgonte Frymën e Tij të Shenjtë për të fuqizuar besimtarët për të qenë dëshmitarët e Tij.
 - Askush nuk mund ta bëjë këtë punë me anë të diturisë apo përpjekjeve njerëzore (Kolosianëve 1:29).
 - Vetëm Perëndia Frymë e Shenjtë mund të bindë një person që Bibla është e vërtetë.

7. Jezusi u ngjit në qiell: Veprat e Apostujve 1:9

- Jezusi, pas ringjalljes së Tij, qëndroi në tokë për dyzet ditë (Veprat e Apostujve 1:2-3).
 - Ai vërtetoi se u ngjall me të vërtetë nga të vdekurit.
 - Ai mësoi ndjekësit e Tij.
 - Ai i përgatiti për të marrë Frymën e Tij të Shenjtë.
- Tani Ai ishte gati të kthehej tek Ati i Tij në qiell.

8. Jezusi do të kthehet: Veprat e Apostujve 1:10-11.

- Perëndia nuk na ka zbuluar datën e kthimit të Jezusit.
- Megjithatë Ai ka premtuar se do të kthehet.
 - Tërë ata që besojnë në Të kanë gëzim të madh, sepse dinë që do të kalojnë përjetësinë me Të.

Mësimi 3

(vazhdim)

Pyetje dhe përgjigje

1. Pse lejoi Jezusi ushtarët që ta arrestonin dhe vrisnin? **Sepse Ai e dinte se duhet të vdiste për të paguar për mëkatet tona. Ai ishte gati të vdiste për ne.**
2. Për kë u tha Jezusi dishepujve të Tij që të prisnin pasi të ngjitej në qiell? **Frymën e Shenjtë**
3. Kush mori pjesë në krijim? **Perëndia Atë, Perëndia Bir dhe Perëndia Frymë e Shenjtë.**
4. Sipas kujt shëmbëlltyre u krijua njerëzimi? **Perëndisë Atë, Perëndisë Bir dhe Perëndisë Frymë e Shenjtë.**
5. Pse qëndroi Jezusi në tokë për dyzet ditë pasi u ngjall prej varrit? **Ai bëri shumë gjëra për të vërtetuar se ishte ngjallur prej së vdekurish dhe mësoi dishepujt e Tij.**

Premtimet e Jezusit ndaj tërë besimtarëve

- Megjithatë, ata që nuk e njohin Atë, kthimi i Tij do të jetë diçka e frikshme, sepse në përjetësi i pret vetëm ndarja nga Perëndia dhe ndëshkimi për mëkatet (Zbulesa 20:15).
- Si besimtarë kemi privilegjin për t'u thënë të tjerëve për Shpëtimtarin tonë të mrekullueshëm.
 - Dhe këtë bënë dishepujt e Jezusit!

Le të mendojmë:

Jezu Krishti zgjodhi burra të zakonshëm për të qenë ndjekësit e Tij. Megjithatë, me anë të fuqisë së Frymës së Shenjtë, Jezusi transformoi këta burra për të bërë veprën e Tij në tokë (Veprat e Apostujve 4:13).

Jezu Krishti realizoi veprën e Tij në tokë si njeri (Gjoni 19:3). Megjithatë vepra e Tij e madhe te njeriu sapo kishte filluar.

Le të falënderojmë Perëndinë për gjithçka që ka bërë për ne në Zotin Jezu Krisht.

Mësimi 4

Qëllimi

Ky mësim paraqet zbritjen e Frymës së Shenjtë te besimtarët dhe ngre lart Jezu Krishtin si Shpëtimtarin e vetëm.

Do t'u tregojë po ashtu fëmijëve:

- Krishti mbajti premtimin e Tij për të dërguar Frymën e Shenjtë për të banuar te besimtarët.
- Fillimin e kishës

Figurat

- Figura 45: Dita e Rrëshajave
- Figura 46: Pjetri predikon një mesazh

Perëndia dërgoi Frymën e Tij të Shenjtë të premtuar

Historia

- Për çfarë po mendon, Xhon? - pyeti Karola. - U bë kohë që nuk po e dëgjon xhaxhi Piterin.

- Më vjen keq, xhaxhi Piter - tha Xhoni. - Po mendoja për diçka që ke thënë më parë.

- Për çfarë? - pyeti xhaxhi Piteri.

- Ti the që vendbanimi i Perëndisë në tokë nuk është më në tempuj të ndërtuar nga njerëzimi, por te vetë besimtarët - tha Xhoni. - Po sikur të mëkatojmë? A do të qëndrojmë ende?

- Ai do të qëndrojë përgjithmonë - tha xhaxhi Piteri. - Ne jemi tempulli i Tij i ri dhe Ai nuk do të largohet kurrë nga këta tempuj derisa të ketë jetë në ta.

- Për këtë po mendoheshe aq shumë? - pyeti Karola.

- Jo vetëm kjo, - u përgjigj Xhoni. - Fryma e Shenjtë, duke qenë frymë, e di që nuk lëviz vërdallë në trupin tim, por e kam të vështirë ta imagjinoj se si jeton brenda nesh.

- Jam dakord, - tha Karola. - Edhe unë e kam të vështirë të imagjinoj se si njeh çdo gjë që bëjnë dhe thonë të gjithë në fshehtësi. Dhe më mahnitëse është se Ai di se çfarë mendojnë njerëzit. Ai duhet të jetë zhgënjyer shumë herë!

- Ke të drejtë për këtë! - tha Xhoni.

- Faleminderit! - tha Karola.

- Shiko, kjo më përfshin edhe mua, - tha Xhoni. - E di që edhe unë e kam zhgënjyer!

- Bibla e quan këtë "trishtim të Frymës së Shenjtë", - tha xhaxhi Piteri.

- Por nuk e trishton Atë nëse i bindesh udhëzimeve të Perëndisë të dhëna në Fjalën e Tij. Bibla thotë gjithashtu se Fryma e Shenjtë trishtohet kur e shuajmë (pra, nuk e dëgjojmë). Kjo kur nuk e dëgjojmë kur përpiqet të na flasë përmes mendjeve tona për të bërë apo mos bërë diçka.

- Për shembull, kur donte që t'u dëshmoja njerëzve dhe unë e injoroja, - tha Karola. - Nuk e lejova t'i fliste mendjes time dhe u largova nga ata njerëz.

- Dhe kur ti dhe unë zihemi me njëri-tjetrin, Karola, - tha Xhoni. - Jam i sigurt se Ai trishtohet nga kjo! Ai madje e di se kur jam i zemëruar me ty dhe nuk e shfaq. Ai duhet të jetë i trishtuar me mua shumicën e kohës!

- Kujto, - tha xhaxhi Piteri. - Perëndia të do. Ai e di që ti po rritesh në jetën tënde të krishterë dhe prandaj është Fryma e Shenjtë, të të ndihmojë të rritesh.

Le të shohim në Bibël

Gjoni 14:16-17: Në qoftë se do të kërkon diçka në emrin tim, unë do ta bëj. Nëse më doni, zbatoni urdhërimet e mia. Dhe unë do t'i lutem Atit dhe ai do t'ju japë një Ngushëllues tjetër, që do të qëndrojë përgjithmonë me ju.

Bëje!

1. Fryma e Shenjtë na ndihmon të njohim Perëndinë dhe t'i bindemi Fjalës së Tij. Shëno ndryshimet më poshtë, të cilat i ke parë tashmë në jetën tënde që kur ke besuar te Jezu Krishti si Shpëtimtari yt.

_____ Një dashuri për Perëndinë.

- _____ Një dëshirë për të lexuar Biblën.
- _____ I aftë të falësh ata që të lëndojnë.
- _____ Një interesim për nevojat e të tjerëve.
- _____ Dëshiron të adhurosh Perëndinë.
- _____ Dëshiron të takohesh me të krishterë të tjerë.

2. Kush është Fryma e Shenjtë? Tërë pohimet më poshtë rreth Frymës së Shenjtë janë të vërteta përveç dy prej tyre. Vëru vizë dy pohimeve që nuk janë të vërteta.

1. Ai është Perëndi.
2. Ai jeton te besimtarët.
3. Ai ndihmon besimtarët t'u thonë besimtarëve të tjerë mesazhin e ungjillit.
4. Ai trishtohet kur besimtarët mëkatojnë.
5. ~~Kur besimtarët mëkatojnë, Ai largohet prej tyre.~~
6. Ai ndihmon besimtarët të kuptojnë Fjalën e Perëndisë.
7. Ai ndihmon besimtarët t'i binden Fjalës së Perëndisë.
8. Ai ndihmon njerëzit të kuptojnë se janë mëkatarë.
9. Ai ndihmon njerëzit të kuptojnë nevojën e tyre për një Shpëtimtar.
10. ~~Ai zemërohet me besimtarët kur nuk e dëgjojnë Atë.~~
11. Ai ngushëllon besimtarët kur janë të trishtuar apo vuajnë.
12. Ai u jep besimtarëve dituri për të njohur se çfarë është e drejtë dhe çfarë është e gabuar.
13. Ai nuk do të largohet kurrë nga besimtarët.
14. Në çastin që një person bëhet besimtar, Ai vjen për të jetuar tek ai besimtar.

Mësime nga Fjala e Perëndisë

Në një kryq romak jashtë mureve të Jerusalemit Perëndia Bir përuli veten për të duruar ndëshkimin përfundimtar për mëkatin. Ai bëri flijimin e plotë dhe përfundimtar për mëkatet. Perdja e tempullit u gris më dysh nga maja në fund (Luka 23:45). Rruga për te Vendi Shumë i Shenjtë u hap (Hebrenjve 6:19-20; 7:25-27). Sistemi i vjetër i adhurimit me anë të flijimeve nuk hynte më në punë. Perëndia po vinte të banonte në zemrën e çdo besimtari në Jezu Krishtin.

Efesianëve 3:17

Jezusi vdiq, u varros, u ngjall përsëri dhe iu shfaq ndjekësve të Tij për dyzet ditë (Veprat e Apostujve 1:3). Ai udhëzoi dishepujt e Tij të prisnin në Jerusalemin, sepse do të dërgonte Frymën e Shenjtë (Ngushëlluesin) për t'u dhënë fuqi. Pastaj Ai u ngjiti në qiell.

Luka 24:49; Veprat 1:8-9

1. Apostujt dhe besimtarët pritën në Jerusalemin: Veprat 1:12-14.

- Apostujt iu bindën Zotit Jezus duke u kthyer në Jerusalemin për ta pritur që të dërgonte Frymën e Shenjtë (i quajtur gjithashtu Ngushëllues dhe Fryma e së Vërtetës) për të jetuar tek ta.
 - Grupi i besimtarëve që po prisnin ishin rreth 120 vetë (Veprat 1:15).

2. Perëndia dërgoi Frymën e Tij të Shenjtë: Veprat 2:1-3.

- Në kohën e Eksodit, Zoti kishte urdhëruar judenjtë të zbatonin festën e Rrëshajave pesëdhjetë ditë pas Pashkës (Eksodi 12; Levitiku 23).
- Ditën e Rrëshajave apostujt dhe tërë besimtarët ishin mbledhur së bashku në një shtëpi në Jerusalemin.
- Papritur Fryma e Shenjtë e premtuar zbriti nga qielli!

3. Tërë besimtarët u pagëzuan me Frymën e Shenjtë.

- Ashtu siç kishte premtuar, Zoti Jezus pagëzoi tërë besimtarët me Frymën e Shenjtë.
 - Kjo do të thotë që Zoti Jezus dërgoi Frymën e Shenjtë nga qielli për të jetuar përgjithmonë te tërë besimtarët (1 Korintasve 12:13) ^[1].
 - Ai bashkoi çdo besimtar me Zotin Jezus dhe i bashkoi me njëri-tjetrin përmes Krishtit.
- Natën para se të kryqëzohej, Jezusi u bëri një premtim dishepujve të Tij.

^[1] Kjo nuk do të jetë e lehtë për t'u kuptuar nga fëmijët. Sigurohu që fëmijët të kuptojnë që Fryma e Shenjtë nuk jeton në organin që pompon gjakun në trup (zemra). Duhet t'i ndihmosh të kuptojnë këtë të vërtetë të Frymës së Shenjtë që banon në jetën e tërë të krishterëve është diçka që duhet ta pranojnë (me besim) për shkak se Perëndia thotë se është e vërtetë në Fjalën e Tij.

Lexo: Gjoni 14:16-17

Eksodi 25:8-9; 40:34-35

Lexo: Luka 23:45

Gjoni 4:20-24; Efesianëve 2:19-22; 1
Timoteut 3:15

2 Korintasve 1:22

→ Figura 45: Dita e Rrëshajave

Gjoni 14:16; 16:8-15

- Ai premtoi se, kur të kthehej në qiell tek Ati i Tij, do t'i kërkonte Atit të dërgonte Frymën e Shenjtë, Ndhmuesin.

- Jezusi mbajti premtimin e Tij.
 - Ai është Perëndi. Ai është besnik: Ai bën atë që premton.

4. Besimtarët në Krishtin janë tempulli i Perëndisë, Kisha e Tij, në të cilën jeton.

- Ndërsa izraelitët ishin në shkretëtirë, Perëndia udhëzoi Moisiun të ndëronte tabernakullin.
 - Atje, në Vendin Shumë të Shenjtë, Perëndia banoi në mes të izraelitëve.
 - Perëndia tregoi praninë e Tij me anë të resë që mbushi tabernakullin.
 - Në atë kohë ky ishte vendbanimi i veçantë i Perëndisë në tokë.
- Më vonë, kur izraelitët ishin në tokën që u dha Perëndia, Salomoni ndërtoi tempullin.
 - Kur mbaroi tempulli, lavdia e Perëndisë mbushi tempullin.
 - Perëndia po u tregonte njerëzve që Ai nuk banonte më në tabernakullin e vjetër, por në tempullin e ri (1 Mbretërve 8:10-21).
 - Tempulli që ndërtoi Salomoni u shkatërrua më vonë, por u ndërtua një tempull tjetër për ta zëvendësuar (2 Kronikave 36:13-21; Ezdra 1-6).
 - Tempulli i Perëndisë në Jerusalem ishte vendbanimi i veçantë i Perëndisë kur Jezusi ishte këtu në tokë.
- Kur Jezusi vdiq dhe thirri: “U krye”, Perëndia grisi velin e tempullit nga maja në fund.
 - Perëndia e bëri këtë për të treguar se rruga për tek Ai ishte hapur përgjithmonë.
 - Rruga u hap me anë të gjakut të Zotit Jezus të cilin e dha si pagesë për mëkatet tona (Hebrenjve 10:19).
 - Shtëpia e Perëndisë nuk do të ishte më në ndërtesat e bëra prej druri dhe guri të ndërtuara nga duart njerëzore; Ai do të jetonte tani te bijtë e Tij.
- Ditën e Rrëshajave Zoti Jezus dërgoi Frymën e Shenjtë nga qielli.
- Fryma e Shenjtë u dërgua për të jetuar përherë në trupat e besimtarëve në mënyrë që secili prej tyre të bëhej tempulli i Perëndisë këtu në tokë.
- Fryma e Shenjtë jo vetëm banoi te besimtarët, por edhe i bashkoi në Krishtin.
 - Së bashku, si një trup, ata do të quheshin gjithashtu tempulli i Perëndisë.
- Tempulli i Perëndisë këtu në tokë quhet gjithashtu Kishë: jo ndërtesa, por grupi i besimtarëve.
- Kisha filloi ditën e Rrëshajave, kur Fryma e Shenjtë zbriti për të banuar (jetuar) te tërë besimtarët.
- Që prej asaj kohe, sa herë që një person vendos besimin e Tij në Krishtin, Fryma e Shenjtë zbret për të jetuar tek ai besimtari i ri, duke e bërë atë pjesë të Kishës (Romakëve 8:8-17).
- Ku jeton sot Fryma e Shenjtë?
 - Ai jeton tek çdo njeri që quhet bir i Perëndisë, përmes besimit në Jezu Krishtin.
 - Në çastin që beson në Zotin Jezus si Shpëtimtari yt, Fryma e Shenjtë vjen për të jetuar në trupin tënd (Efesianëve 1:13-14).
 - Trupi yt është tani tempulli i Perëndisë këtu në tokë (1 Korintasve 6:19).
- Ne nuk kemi pse të presim Frymën e Shenjtë si apostujt dhe besimtarët e hershëm.
 - Në çastin që besove, ke marrë Frymën e Shenjtë dhe u bërë pjesë e Kishës: ai grup që përfshin tërë besimtarët në Krishtin.

5. Tërë besimtarët u mbushën me Frymën e Shenjtë.

- Bibla thotë te Veprat 2:4 se 120 besimtarët që ishin mbledhur ditën e Rrëshajave “u mbushën me Frymën e Shenjtë...”.
- Ai u dërgua për të ndihmuar, ngushëlluar dhe mësuar besimtarët dhe për t'u mundësuar t'u dëshmonin të tjerëve rreth Zotit Jezus.
- Fryma e Shenjtë jeton tani te ty dhe dëshiron të mbushë jetën tënde në mënyrë që të jetosh dhe të dëshmosh për Zotin Jezus.
- Jezusi dëshiron që të lejosh Frymën e Shenjtë të të mbushë në mënyrë që të jesh në gjendje t'i bindesh Fjalës së Tij.

6. Përmes mesazhit të apostullit Pjetër në fuqinë e Frymës së Shenjtë, tre mijë njerëz vunë besimin e tyre në Jezu Krishtin ditën e Rrëshajave.

Mësimi 4

(vazhdim)

→ Figura 46: Pjetri predikon një mesazh

Lexo: Veprat 2:37-41

Pyetje dhe përgjigje

1. Ditën e Rrëshajave kë dërgoi Jezusi nga qielli siç kishte premtuar? **Frymën e Shenjtë**
2. Kush u pagëzua me Frymën e Shenjtë ditën e Rrëshajave? **Tërë besimtarët**
3. Vendbanimi i veçantë i Perëndisë në tokë ishte në një tabernakull dhe pastaj një tempull. Ku është vendbanimi i Perëndisë sot në tokë? **Te besimtarët**
4. Kur filloi Kisha e besimtarëve? **Ditën e Rrëshajave**
5. Kur e marrin sot besimtarët Frymën e Shenjtë? **Sapo bëhen besimtarë**

Perëndia dërgoi Frymën e Tij të Shenjtë të premtuar

- Te Gjoni 16:8-11 Jezusi tha që kur erdhi Fryma e Shenjtë, Fryma e Shenjtë do të:
 - “Dhe kur të ketë ardhur, ai do ta bindë botën për mëkat, për drejtësi dhe për gjykim.
 - Për mëkat, sepse nuk besojnë në mua;
 - për drejtësi, sepse unë po shkoj tek Ati dhe nuk do të më shihni më;
 - për gjykim, sepse princi i kësaj bote është gjykuar”.
- Përmes mesazhit të Pjetrit, Fryma e Shenjtë bindi këta njerëz të pranonin se Jezusi ishte Ai që pohoi për veten e Tij:
 - Unë jam Biri i Perëndisë.
 - Unë jam Çlirimtari i premtuar.
- Shumë izraelitë, që po dëgjonin mësimin e Pjetrit, kuptuan se ata kishin bërë diçka shumë të keqe kur refuzuan Jezusin dhe e kryqëzuan.
 - Ata pyetën Pjetrin se çfarë duhet të bënin.
- Po atë ditë shumë judenj pranuan para Perëndisë se ishin mëkatarë.
 - Ky është pendimi i vërtetë:
 - Të ndryshosh mendje dhe të pajtohesh me Perëndinë rreth drejtësisë dhe mëkatit tënd;
 - Dhe të besosh në Zotin Jezus si rruga e vetme e shpëtimit.
- Ata besuan në Zotin Jezus dhe u pagëzuan, ashtu siç i udhëzoi Pjetri.
- Ata që u penduan dhe besuan, u zhytën në ujë për të treguar se kishin rënë dakord me atë që kishte mësuar Perëndia përmes Pjetrit:
 - Që ata ishin mëkatarë.
 - Që Jezusi është Biri i Perëndisë dhe Çlirimtari të cilin Perëndia e kishte premtuar të dërgonte në botë.
- Ata u dëshmuan gjithashtu tërë atyre që ishin të pranishëm se po i besonin Zotit Jezus si Çlirimtari i premtuar i dërguar nga Perëndia..

Në mësimin e ardhshëm do të mësojmë më tepër për pagëzimin.

Le të falënderojmë përsëri Zotin që na ka dhënë Frymën e Tij të Shenjtë.

Mësimi 5

Pagëzimi i besimtarëve

Qëllimi

Ky mësim paraqet domethënien dhe arsyen e pagëzimit të besimtarëve.

Theksi vihet mbi faktin se pagëzimi simbolizon vdekjen, varrosjen dhe ringjalljen e Jezu Krishtit për hir të mëkatarëve. Pagëzimi nuk shpëton. Pagëzimi është bindja e besimtarit ndaj urdhërit të Krishtit. Është gjithashtu një dëshmi ndaj të tjerëve që një person është bërë njësh me Jezu Krishtin.

Figurat

- Grafiku 6: Jezusi: Një flijim për mëkatet

Historia

- Sot po përpiqesha t'i dëshmoja një vajze që ishte shumë e interesuar, - tha Karola. - Edhe ajo e njeh mirë Biblën.

- Çfarë kishte kaq interesante ajo? - pyeti Xhoni.

- Ajo ka disa ide shumë të ndryshme për atë që thotë Shkrimi, - tha Karola.

- Po të mos kishim studiuar Biblën me xhaxhi Piterin, nuk do ta kisha dalluar që ajo që mendonte ishte gabim.

- Ndoshta këto janë idetë e saj, - tha Xhoni. - Nëse nuk ka shkuar kurrë në kishë, mund të mos ketë pasur askënd që t'i ketë mësuar atë që thotë Bibla.

- Por kjo është interesantja, - tha Karola. - Ajo ka qenë në kishë: në disa kisha. Siç thashë, ajo e njeh mirë Biblën. Por nuk përputhet me atë që na ka thënë xhaxhi Piteri.

- A ka të bëjë me shpëtimin tonë? - pyeti Xhoni. - Sepse ne e dimë me siguri se ka vetëm një rrugë për t'u shpëtuar. A ia the asaj?

- U përpoqa, - tha Karola. - Por ajo filloi të thoshte se ishte pagëzuar kur ishte foshnjë, kështu që mendonte se kjo do ta çonte në qiell. Por pastaj tha se shkoi në një kishë tjetër ku atje thoshin që duhet të bësh vepra të mira për të shkuar në qiell. Kështu ajo u përpoq të bënte ashtu. Duket se në çdo vend ku shkon, dëgjon diçka ndryshe. Tani mendon se meqë është pagëzuar dhe po bën tërë ato gjëra të mira, nuk ka pse të merakoset për shpëtimin.

- A i shpjegove se pagëzimi nuk shpëton askënd? - pyeti Xhoni.

- Ia thashë, - tha Karola. - Dhe ajo tha që nuk e dinte se pagëzimi është diçka që Jezusi urdhëroi të krishterët ta bënin për t'u treguar të tjerëve që ata besonin në Të. Megjithatë, ajo tha se i pëlqente të shkonte nëpër kisha të ndryshme, prandaj e ftova tek e jona.

- A mendon se do të vijë? - pyeti Xhoni.

- Ajo tha se do të vijë me mua këtë të diel, meqë e ftova të vijë këtu më pas për të ngrënë, - tha Karola duke buzëqeshur. - Ajo të ngjan ty, Xhon, në një pikë. I pëlqen të hajë.

- Hëm, - tha Xhoni. - Mendoj se do të më pëlqente ta njihja!

Le të shohim në Bibël

Mateu 28:19: Shkoni, pra, dhe bëni dishepuj nga të gjithë popujt duke i pagëzuar në emër të Atit e të Birit e të Frymës së Shenjtë.

Bëje!

Fjalitë më poshtë janë fakte të vërteta për pagëzimin. Duke përdorur përgjigjet për fjalitë me numra më poshtë, mbush fjalëkryqin duke përkuar numrat.

Frymë e Shenjtë

Bir

Pagëzohen

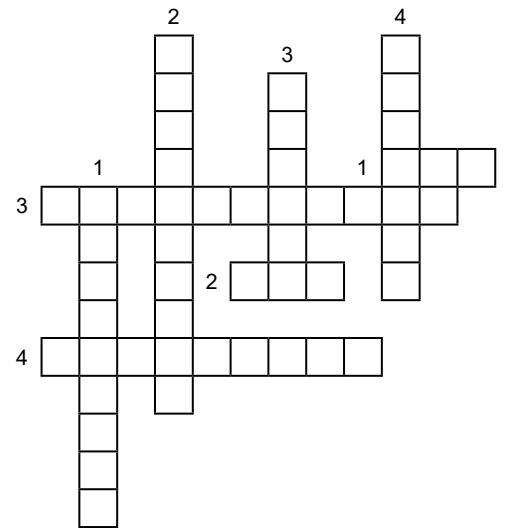
Mëkatet

Dëshmi

Atë

Besimtarët

Ringjalljes

Horizontalisht

Besimtarët pagëzohen në emër të:

Perëndisë 1. **Atë**, Perëndisë 2. **Bir** dhe Perëndisë 4. **Frymë e Shenjtë**.

3. Në Bibël Jezusi urdhëroi tërë ata që besojnë në të të **pagëzohen**.

5. Pagëzimi është figura e varrosjes dhe **ringjalljes** së Krishtit.

Vertikalisht

1. Pagëzimi është një **dëshmi** publike që beson në Jezu Krishtin si Shpëtimtari yt.

2. Pagëzimi nuk mund të heqë **mëkatet** tona.

3. Jezusi u tha apostujve të pagëzonin tërë **besimtarët**.

Mësime nga Fjala e Perëndisë

“Dhe ata që e pranuan fjalën e tij me gëzim, u pagëzuan; atë ditë u shtuan rreth tre mijë veta” (Veprat 2:41).

→ Grafiku 6: Jezusi: Një flim për mëkatet

^[1] Kujtoni: Pendim do të thotë ndryshim i mendimit rreth Perëndisë, vetes dhe mëkatit tonë. Pendimi i vërtetë është kur mëkatari pranon para Perëndisë se Perëndia e ka drejt dhe ai gabim; gjithçka që Perëndia urdhëron është e mirë, e drejtë dhe e shenjtë, dhe si mëkatar ka dështuar dhe nuk ka shpresë në vete.

^[2] Shumë studiues besojnë se zhytja ishte metoda e përdorur nga Gjoni për të pagëzuar judenjtë e penduar dhe me anë të apostujve për të pagëzuar besimtarët në kishën e hershme.

Zhytja përputhet me simbolizmin e nënkuptuar te Romakëve 6:3-4 dhe Kolosianëve 2:12 që ne: *Të varrosur bashkë në të në pagëzim, ju edhe u ringjallët bashkë në të, me anë të besimit në fuqinë e Perëndisë që e ka ringjallur prej së vdekurish.*

Megjithatë, thelbi i këtij mësimi nuk është “metoda”, por e vërteta sipas Shkrimit që pagëzimi është simboli i asaj që ndodh kur një person vë besimin e tij te Jezu Krishti. Përmes pagëzimit ne bëhemi një me Krishtin në vdekjen, varrosjen dhe ringjalljen e Tij. Pagëzimi është një akt bindjeje për besimtarin dhe një dëshmi publike që ta shohin të tjerët.

^[3] Ky është lloji i pagëzimit për të cilin do të flasim në këtë mësim.

Mund të tregosh, po të duash, pagëzimin me veprimet fizike.

Veprat 2:41 thotë se 3,000 vetë vunë besimin e tyre në Jezu Krishtin dhe u pagëzuan. Para se të fillojmë studimin tonë të Romakëve, do të shikojmë atë që thotë Bibla për pagëzimin.

1. Gjoni Pagëzori pagëzoi për të përgatitur njerëzit për ardhjen e Jezusit: Mateu 3:1-2, 5-6.

- Gjoni pagëzoi judenjtë e penduar ^[1] si përgatitje për ardhjen e Jezusit si Çlirimtari i tyre (Mateu 3:8-12; Luka 1:76-77; 3:3-4).
- Gjoni u tha njerëzve se Çlirimtari do të vinte shumë shpejt, në mënyrë që ata të pendoheshin si përgatitje për t'i besuar Atij si Çlirimtari i tyre.
- Tërë njerëzit që u pajtuan me atë që u tha Perëndia përmes Gjoni u zhytën në ujë nga Gjoni ^[2].

2. Jezusi urdhëroi apostujt e Tij të pagëzonin tërë besimtarët: Mateu 28:18-20.

- Jezusi, para se të largohej nga kjo tokë, u tha njëmbëdhjetë apostujve të Tij atë që duhet të bënin si përfaqësuesit e Tij.
 - Jezusi u tha apostujve të Tij të shkonin në mbarë botën për të bërë dishepuj.
 - Ata duhet t'u tregonin njerëzve mesazhin e Jezu Krishtit.
 - Ata duhet të pagëzonin tërë ata që besonin në mesazhin e tyre dhe besonin te Jezu Krishti si Shpëtimtari i tyre.
 - Jezusi u tha atyre të pagëzonin tërë besimtarët në emër të Perëndisë Atë, Perëndisë Bir dhe Perëndisë Frymë e Shenjtë.

3. Çfarë do të thotë pagëzim?

- Dhiata e Re përdor fjalën pagëzim në disa mënyra.
- Për shembull, pagëzimi që urdhëroi Jezusi apostujt e Tij ndaj tërë besimtarëve ishte ndryshe nga pagëzimi i Gjoni.
 - Pagëzimi i Gjoni ishte për të treguar që njerëzit ishin penduar për mëkatet e tyre dhe se ata po prisnin që të vinte Çlirimtari (Mateu 3:3).
 - Por Jezusi u tha apostujve për të pagëzuar tërë ata që besonin në Krishtin.
 - Pagëzimi i Gjoni ishte për të pagëzuar njerëzit për të vendosur besimin e tyre te Jezusi.
 - Megjithatë, pagëzimi për të cilin foli Jezusi ishte për të treguar se një person kishte vënë me të vërtetë besimin e tij në Krishtin ^[3].
- Pagëzimi është një figurë e varrosjes dhe ringjalljes së Krishtit (Romakëve 6:3-4).
 - Uji në të cilin zhyten besimtarët në pagëzim është një figurë apo ilustrim i varrit në të

^[4] Uilliam MekDonalld shënon te Komentari Biblik i Besimtarit se rreth 150 pjesë në Dhiatën e Re mësojnë shpëtimin vetëm me anë të besimit. Ai thotë: “Këto nuk mund të bien në kundërshtim me dy apo tre vargje (si 1 Pjetrit 3:21) që duket se mësojnë që pagëzimi është e domosdoshëm për shpëtim”.

Ai tregon gjithashtu Lukën 12:50 dhe thotë: “Në fakt, ka një pagëzim që na shpëton: jo pagëzimi ynë në ujë, por pagëzimi që ndodhi në Kalvar... vdekja e Krishtit ishte pagëzimi në ujërat e gjykitit” (Uilliam MekDonall, *Believer's Bible Commentary*, Thomas Nelson Publishers, Nashville, TN, 1990, f. 1089-1090).

^[5] Në varësi të sfondit të fëmijëve dhe situatës familjare, pagëzimi mund të jetë një vendim shumë i vështirë për t'u marrë. Fëmija mund të përballet me kërcënimin e talljes, mohimit apo madje vrasjes. Ji i ndjeshëm ndaj fëmijëve dhe ji i gatshëm të flasësh dhe lutesh me ta (besimtarët e hershëm kishin të njëjtat probleme).

Pyetje dhe përgjigje

1. Pse i pagëzonte Gjoni njerëzit? **Për të përgatitur njerëzit që të vinin besimin te Jezusi.**
2. Çfarë nënkuptoi pagëzimi i Jezusit? **Që njerëzit e pagëzuar kishin vënë besimin e tyre në Jezun Krisht**
3. Figurë e kujt është pagëzimi? **Varrosja dhe ringjallja e Jezut Krishtit**
4. Çfarë na bën bij të Perëndisë? **Besimi në Zotin Jezus si Shpëtimtari ynë**
5. Pse duhet të pagëzohen besimtarët?
 - a. Perëndia na ka urdhëruar
 - b. Si dëshmi publike ndaj të tjerëve që jemi besimtarë të Zotit Jezus Krisht

cilin Zoti Jezus u vendos pasi vdiq për ne në kryq (Kolosianëve 2:12).

- Jezusi, kur u var në kryq, u bë përfaqësuesi ynë.
- Perëndia ndëshkoi Jezusin ashtu sikur ne të ishim të varur atje të ndëshkuar nga Perëndia për mëkatet tona (Romakëve 5:8; 2 Korintasve 5:21).
- Perëndia thotë se, kur vdiq Jezusi, tërë ata që e pranojnë Atë si Çlirimtarin e tyre, kanë vdekur po ashtu.
- Perëndia thotë se, kur Jezusi u varros, edhe ne u varrosëm me Të.
- Prandaj, kur një besimtar zhytet në ujë, ai u tregon të tjerëve që ka pranuar se Jezusi vdiq dhe u varros për të.
- Gjithashtu, për shkak se ne kemi vënë besimin tonë te Jezusi, jemi ringjallur me Të.
- Perëndia thotë se, kur Jezusi u ngjall nga varri, ne u ngjallëm me Të.
- Jeta të cilën Perëndia na ka dhënë është jeta e Jezusit (Galatasve 2:20).
- Ne vdiqëm kur vdiq Ai, por tani kemi jetë të përvetshme në Të.
- Kur besimtari del nga uji në të cilin ishte zhytur, ai u tregon të tjerëve që pranon faktin se Jezusi u ngjall prej së vdekurish në emër të tij (Kolosianëve 2:12).

4. Ne duhet të kuptojmë që pagëzimi nuk na shpëton: Gjoni 14:6.

- Shpëtimi ynë është i plotë në Krishtin (Veprat 4:12; Hebrenjve 7:25-27)
- Ne nuk duhet të pagëzohemi për t'u shpëtuar nga ndëshkimi për mëkatet tona apo pushteti i Satanit dhe vdekjes. Gjithashtu nuk do të na bëjë bij të Perëndisë ^[4].
 - Ne u bëmë bij të Perëndisë menjëherë kur besuam në Zotin Jezus si Shpëtimtari ynë (Gjoni 1:12-13).
 - Nëse jemi bij të Perëndisë, do të shkojmë në qiell edhe po të mos jemi pagëzuar kurrë (Luka 23:39-43).
- Pagëzimi nuk mund të heqë apo lajë mëkatet tona.
 - Vetëm gjaku i Jezusit, dhënë për mëkatet në kryq, mund të pastrojë mëkatet tona.
 - Vetëm gjaku i Jezusit që pagesa e plotë e tërë mëkateve tona (Hebrenjve 10:1-18).

5. Ne duhet të pagëzohemi si bindje ndaj Krishtit dhe si dëshmi ndaj njerëzve të tjerë.

- Në Bibël Jezui Krishti na urdhëron t'u flasim për Ungjillin njerëzve kudo ku ndodhen (Mateu 28:18-20; Marku 16:15; Luka 24:47-49).
 - Ai dëshiron që njerëzit kudo ku ndodhen të mësojnë se janë mëkatarë dhe se Jezusi vdiq, u varros dhe mori ndëshkimin e plotë për mëkatet tona (Gjoni 3:16).
- Në Bibël Jezusi na urdhëron gjithashtu se tërë ata që kanë besuar në Të si Shpëtimtari i tyre duhet të pagëzohen si bindje ndaj Tij.
 - Prandaj, kur pagëzohemi, duhet ta bëjmë si bindje ndaj Jezut Krishtit.
- Pagëzimi është gjithashtu një dëshmi ndaj të tjerëve ^[5].
 - Duke u pagëzuar ti u tregon të tjerëve që nuk po beson te vetja, por te vdekja, varrosja dhe ringjallja e Jezusit si vdekja, varrosja dhe ringjallja jote.
 - Pagëzimi është një dëshmi publike e faktit që ti ke vdekur me Krishtin, je varrosur me Të dhe je ringjallur me Të në jetë të re dhe të përvetshme.

Le të mendojmë:

Pagëzimi është një mundësi për t'iu bindur Zotit Jezus Krisht dhe për t'iu dëshmuar të tjerëve për faktin që ke vënë besimin tënd në Të dhe vdekjen, varrosjen dhe ringjalljen e Tij.

Nëse dëshiron të pagëzohesh, të lutem eja dhe fol me mua për këtë.

Shënim për mësuesin dhe drejtuesit Awana: Dikush mund të kalojë kohën në lutje dhe studim biblik me ata që përballet me përndjekje serioze. Kërko diturinë e Zotit për fëmijët në situatat e tyre individuale. Vetëm ata mund të bëjnë zgjedhjen rreth pagëzimit të tyre, por duhet të jesh i gatshëm për inkurajim dhe çdo mbështetje që Zoti do t'u japë atyre përmes teje.

Mësimi 6

Jeta në Kishën e re në Jerusalem

Qëllimi

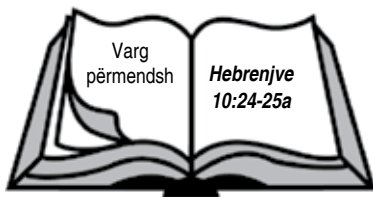
Ky mësim paraqet jetën dhe aktivitetet e kishës së re në Jerusalem dhe tregon këtë si modelin e Zotit për Kishën e Tij sot.

Kisha mësoi dhe iu bind Fjalës së Zotit, kishte përbashkësi me besimtarët, mori pjesë në Darkën e Zotit, lutej, ndihmonte njëri-tjetrin, lavdëronte Perëndinë dhe u dëshmonte jobesimtarëve në mënyrë që kisha të rritej në numër.

Gjithashtu paraqitet rritja e së vërtetës për Kishën: nga Perëndia, përmes Frymës së Shenjtë, të apostujt dhe së fundi e shkruar në Dhiatën e Re.

Historia

- Nuk mund të pres deri të dielën, - tha Karola.
- Pse? - pyeti xhaxhi Piteri. - Çfarë ka të veçantë kjo e diel?
- Sepse ajo vajza të cilës po i dëshmoj do të vijë në kishë me mua për herë të dytë, - tha Karola. - Ajo ka vizituar edhe kisha të tjera, por mendoj se i pëlqen kisha jonë.
- A tha ajo se çfarë shikon ndryshe te kisha jonë në krahasim me të tjerat ku ka marrë pjesë? - pyeti xhaxhi Piteri.
- Shiko, këtë e di me siguri, - tha Karola. - Të rinjtë në kishë ishin shumë miqësorë me të. Edhe të rriturit iu prezantuan. Dhe pastori i kërkoi nëse mund t'i bënte një vizitë në shtëpi për të takuar familjen e saj.
- Çfarë mendoi për këtë? - pyeti xhaxhi Piteri.
- Ajo tha se do t'i kthente përgjigje këtë javë, - u përgjigj Karola. - Ajo tha se të atit nuk i pëlqen të shkojë në kishë. Ai nxorri një seri justifikimesh, si: "Nuk kam rroba të bukura për të veshur"; "Ata nuk predikojnë të vërtetën"; "Asnjë nuk sillet me mirësjellje me mua"; "Unë mund ta adhuroj Perëndinë në shtëpi. Nuk kam nevojë të shkoj në kishë për ta adhuruar".
- Duket se ai nuk e di se çfarë u urdhëron Perëndia besimtarëve për t'u takuar që ta adhurojnë Atë dhe për përbashkësinë e krishterë, - tha xhaxhi Piteri. - Jo se nuk mund ta dhurojmë Perëndinë në shtëpi, sepse Perëndia është i lumtur kur e adhurojmë kudo ku jemi, por Ai e bën të qartë se dëshiron gjithashtu të takohemi së bashku.
- Shiko, do të lutem që babai i saj ta lejojë pastorin t'i shkojë për vizitë, - tha Karola. - Ai kujdeset me të vërtetë për njerëzit në komunitetin e tij dhe po kështu njerëzit në kishë. Dhe askujt prej nesh nuk i intereson për veshjet që vesh dikush.
- Po mesazhi i pastorit? - pyeti xhaxhi Piteri. - A e pëlqeu shoqja jote?
- Po, - u përgjigj Karola. - Ajo tha se mësoi shumë nga mësimi i Shkollës të së Dieles dhe nga mesazhi i pastorit. Mendoj se kjo është hera e parë që ka dëgjuar një mesazh sipas Biblës!

Le të shohim në Bibël

Hebrenjve 10:24-25a: Dhe le të kujdesemi për njëri-tjetrin, për t'u nxitur për dashuri dhe vepra të mira, pa hequr dorë nga të mbledhurit bashkë tonin, sikurse kanë zakon disa, por të nxisim njëri-tjetrin.

Bëje!

Rretho numrin e fjalive më poshtë që nuk janë të vërteta rreth përbashkësisë së besimtarëve:

Shënim: përbashkësia mund të nënkuptojë miqësi, bashkëpunim, njerëz që kanë të njëjtat interesa, njerëz që ndihmojnë njëri-tjetrin, që kujdesen për njëri-tjetrin dhe që duan njëri-tjetrin.

1. Besimtarët takohen së bashku për t'iu lutur Perëndisë.
2. Besimtarët ndihmojnë njëri-tjetrin.
- ③. Besimtarët duhet të mos shoqërohen me jobesimtarë.
4. Besimtarët duhet të jenë miqësorë me jobesimtarët dhe të kalojnë kohë me ta për t'u folur për ungjillin.
5. Besimtarët duhet të takohen së bashku për të falënderuar Perëndinë dhe ta lavdërojnë Atë.

Nxitur: inkurajuar

Hequr dorë: braktisur

Të mbledhurit: Takimi me të krishterë të tjerë për adhurim dhe përbashkësi

Nxisim: inkurajojmë

[1] Rreth Kishës, Shkrimet e Dhiatës së Re i referohen në mënyrë të qartë besimtarëve, jo një vendi apo ndërtesë.

Thuaje fëmijëve të thonë përmendsh Mateu 28:19-20

[2] Në këtë mënyrë Zoti i dha të vërtetën e Tij Kishës: Fryma e Shenjtë kujtoi apostujt gjithçka që u mësoi Jezusi atyre ndërsa ishte në tokë. Më vonë Fryma e Shenjtë u mësoi apostujve shumë gjëra të reja të cilat Jezusi donte që t'i njihnin. Apostujt pastaj mësuan Kishën gjithçka që Jezusi u kishte urdhëruar ndërsa ishte këtu në tokë dhe po ashtu gjërat e reja që Fryma e Shenjtë po u mësonte. Ato të vërteta të cilat Perëndia urdhëroi apostujt dhe njerëzit e Tij të zgjedhur për të mësuar Kishën, të cilat vlejnin për besimtarët e ardhshëm, iu bashkuan Biblës në mënyrë që edhe ne të mund t'i njihim.

[3] Përbashkësi do të thotë miqësi, shoqëri, bashkëpunim, njerëz që kanë të njëjtat interesa, njerëz që ndihmojnë njëri-tjetrin, që kujdesen për njëri-tjetrin dhe që e duan njëri-tjetrin.

⑥ Besimtarët, sot, nuk duan që të takohen me jobesimtarët ndërsa adhurojnë Perëndinë.

7. Besimtarët kujtojnë vdekjen e Çlirimtarit me Darkën e Zotit.

8. Besimtarët u thonë të tjerëve rreth planit të shpëtimit të Perëndisë: ungjillit.

Mësime nga Fjala e Perëndisë

Çfarë është Kisha? A është ndërtesa? Jo, Kisha [1] e vërtetë përbëhet nga njerëz: njerëz si ne që kemi vënë besimin në Jezun Krishtin. Ne besimtarët jemi Kisha dhe Jezun Krishtin jeton në ne me anë të Frymës së Tij. Si jetojmë dhe mësojmë si pjesë e Kishës? Çfarë bëjmë si pjesë e Kishës? Për të gjetur përgjigjet ndaj këtyre pyetjeve, do të lexojmë për kishën e hershme në Jerusalem.

1. Apostujt i mësuan Fjalën e Perëndisë Kishës; njerëzit dëgjonin mësimin e apostujve dhe bindeshin: Veprat 2:41-42.

- Fillimi i vargut 42 thotë: “Ata ishin ngulmues në zbatimin e mësimit të apostujve...”
 - Mësim do të thotë udhëzime.
 - Mësimi është një nevojë dhe funksion bazë i kishës (2 Timoteut 3:16-17).
- Jezusi, para se të shkonte në qiell, urdhëroi dishepujt e Tij t'u mësonin të tjerëve gjithçka që u kishte mësuar ndërsa ishte këtu me ta në tokë.
 - Jezusi dëshiroi t'u thoshte apostujve shumë gjëra të tjera.
 - Megjithatë Ai e dinte se ata nuk do të ishin në gjendje të kuptonin derisa Fryma e Shenjtë të vinte e të jetonte në ta (Gjoni 14:16; 16:12-13).
- Jezusi premtoi se Fryma e Shenjtë do t'u kujtonte apostujve gjithçka që Jezusi i kishte mësuar gjatë tre vjetëve që ishte me ta.
- Fryma e Shenjtë do t'i mësonte gjithashtu tërë gjërat e tjera të cilat Jezusi donte që të dinin (Gjoni 14:26).
- Jezusi, pasi shkoi në qiell, dërgoi Frymën e Shenjtë të premtuar.
- Pastaj apostujt mësuan kishën në Jerusalem.
 - Ato që u kishte mësuar Jezusi.
 - Po ashtu gjërat e reja të cilat Fryma e Shenjtë vazhdonte t'u shfaqte.
- Perëndia përgatiti njerëzit për të shkruar tërë të vërtetat të cilat donte që besimtarët t'i dinin.
 - Ne i quajmë këto shkrime Dhiatë e Re, e cila është pjesa e fundit e Biblës sonë.
- Perëndia dëshiron që edhe ne të dëgjojmë, besojmë dhe bindemi vullnetit të Zotit Jezus (2 Timoteut 3:16-17; 2 Pjetrit 3:15-18) [2].
 - Këto të vërteta në Bibël, të cilat u shkruan nga njerëzit e zgjedhur të Perëndisë, janë ato që duhet të dimë, besojmë dhe bindemi.
- Urdhërat e Perëndisë ndaj Kishës së Tij nuk ndryshojnë kurrë.
 - Këto gjëra që Jezusi ua urdhëroi besimtarëve të hershëm na i thotë edhe ne sot (Mateu 28:20).
 - Ai u ka dhënë tërë besimtarëve Frymën e Tij në mënyrë që të jemi në gjendje të kuptojmë dhe bindemi Fjalës së Tij.

2. Ata ngulnin këmbë në përbashkësi me besimtarët: Veprat 2:42.

Ata vazhduan në “...bashkësi...” [3]

- Besimtarët takohen si grup, të ndarë nga jobesimtarët.
- Ngaqë ata i përkisnin Zotit Jezus dhe në ta banonte Fryma e Shenjtë, ata kishin përbashkësi me njëri-tjetrin.
- Për shkak se i përkasim Zotit Jezun Krisht, jemi thirrur nga bota për të qenë në përbashkësi me njëri-tjetrin (1 Gjonit 1:7; 1 Korintasve 1:9).
 - Besimtarët nuk duhet të gjejnë miqësinë e tyre të ngushtë me botën, por me besimtarët e tjerë (2 Korintasve 6:14-18).
 - Megjithatë ne nuk duhet të qëndrojmë larg jobesimtarëve.
 - Ne jemi përgjegjës të jemi miqësorë me jobesimtarët dhe të kalojmë kohë me ta, në mënyrë që t'u tregojmë për ungjillin (2 Korintasve 5:18-20).

3. Ata kujtonin vdekjen e Zotit: Veprat 2:42.

^[4] "Thyerja e bukës" e përmendur te Veprat 2:42 duket se i referohet Darkës së Zotit. Theksi i aktit të "thyerjes së bukës" është domethënës vetëm kur përdoret si figurë e trupit të thyer të Krishtit. "Thyerja e bukës" në lidhje me Darkën e Zotit duket se është bërë në të njëjtën kohë kur hanin ushqim të zakonshëm me njëri-tjetrin (Veprat 2:46; 1 Korintasve 11:20-22).

^[5] Darka e Zotit duhet të mësohet si një kohë e thjeshtë përkujtimi, ashtu siç ua mësoi Jezusi dishepujtë të Tij.

Jezusi dhe vdekja e Tij për ne është qendra e Darkës së Zotit. Kjo duhet të jetë një kohë domethënëse, e mbushur me adhurim dhe falënderim të thellë.

^[6] Është shkruar te Psalmi 55:16-17 që Davidi, mbreti i Izraelit, tha: "Sa për mua, do t'i kërkoj ndihmë Perëndisë, dhe Zoti do të më shpëtojë. Në mbrëmje, në mëngjes dhe në mesditë do të ankoem dhe do të rënkoj, dhe ai do të dëgjojë zërin tim".

Lexo: Marku 1:35: Pastaj, të nesërmen në mëngjes, kur ende ishte shumë errët, Jezusi u ngrit, doli dhe shkoi në një vend të vetmuar dhe atje u lut.

Lexo: Luka 6:12-13: Në ato ditë ndodhi që ai shkoi në mal për t'u lutur, dhe e kaloi natën duke iu lutur Perëndisë. Dhe kur zbardhi dita, thirri pranë vetes dishepujtë e vet dhe zgjodhi prej tyre dymbëdhjetë, të cilëve u dha edhe emrin apostuj.

Ata ngulnin këmbë "...në thyerjen e bukës..." ^[4].

- Kjo kohë përkujtimi quhet Darka e Zotit. ^[5]
- Natën kur Juda tradhtoi Jezusin, në fund të Festës së Pashkës, Zoti Jezus mësoi dishepujt e Tij me këtë mënyrë të veçantë për të kujtuar vdekjen e Tij.

a. Buka: Luka 22:19.

- Jezusi mori bukën që ishte para Tij në tryezë, e theu dhe ua dha apostujve të Tij.
- Ai u tha atyre të kujtonin trupin e Tij i cili do të jepej në kryq për mëkatet e tyre dhe për mëkatet e tërë botës.
- Apostujt udhëzuan besimtarët në Jerusalem të kujtonin Zotin Jezus në këtë mënyrë.
- Edhe ne duhet të kujtojmë trupin e Tij të pamëkat, i cili u dha për ne.
- Sa herë që marrim pjesë në Darkën e Zotit, ne duhet të falënderojmë Perëndinë për Jezusin dhe flijimin e trupit të Tij për ne.

b. Kupa: Luka 22:20.

- Ata, kur pinin verë, kujtonin gjakun e Jezusit që u derdh për mëkatarët.
- Për shkak të gjakut të Jezusit që Ai dha për ne, Perëndia bëri një marrëveshje apo "besëlidhje" të re.
- Perëndia bëri një marrëveshje që tërë ata që besojnë në gjakun e Jezusit të marrin falje nga tërë mëkatet e tyre dhe të kenë jetë të përjetshme.
- Vetë Jezusi u dha ndjekësve të Tij këtë mënyrë domethënëse për të kujtuar vdekjen e Tij dhe gjakun e Tij të derdhur për ne.

4. Ata ngulnin këmbë në lutje: Veprat 2:42

- Kisha e parë në Jerusalem vazhdonte gjithashtu të kalonte kohë së bashku duke iu lutur Perëndisë.
- Lutja ndaj Perëndisë ishte një pjesë e rëndësishme e jetëve të bijve të Perëndisë në Dhiatën e Vjetër [6].
- Lutja ishte po ashtu shumë domethënëse në jetën e Zotit Jezus kur ishte këtu në tokë.
 - Jezusi dëshiroi përbashkësinë, drejtimin dhe ndihmën e Atit të Tij në gjithçka që tha dhe bëri.
 - Si njeri Jezu Krishti la gjithçka në duart e Atit të Tij në lutje.
 - Jezusi, para se të zgjidhte dishepujt e Tij, iu lut Atit të Tij.
 - Jezusi, para se të kryqëzohej, u lut në kopshtin e Gjetsemanit.

Marku 14:32-36 thotë: «Pastaj ata arritën në një vend që quhej Gjetsemani; dhe ai u tha dishepujtë të vet: "Uluni këtu, deri sa unë të jem lutur". Mori, pra, me vete Pjetrin, Jakobin dhe Gjonin, dhe filloi ta zërrë frika dhe ankthi; dhe u tha atyre: "Shpirti im është thellësisht i trishtuar, deri në vdekje; qëndroni këtu dhe rrini zgjuar". Dhe, si shkoi pak përpara, ra përmbys përtokë dhe lutej që, po të ishte e mundur, të largohej prej tij ajo orë. Dhe tha: "Abba, Atë, çdo gjë për ty është e mundur; largoje prej meje këtë kupë! Por jo atë që dua unë, por atë që do ti!"».

- Jezusi, i cili ishte Perëndia Bir, foli me Atin e Tij në çdo kohë.
- Sa më e madhe është nevoja jonë për të vazhduar lutjen!
 - Jeta e Zotit Jezus duhet të jetë modeli ynë për lutjen.
 - Ne duhet të lutemi si individë, si familje dhe së bashku si Kishë e Zotit Jezu Krisht.

Mësimi 6

(vazhdim)

[7] Edhe nëse nuk kemi para për t'i dhënë Zotit, mund të japim kohën tonë për të bërë gjërat për dikë apo për kishën. Ne mund të ndihmojmë njëri-tjetrin duke përgatitur ushqimin për një të sëmurë, duke bërë pazarin apo duke ndihmuar në shtëpi, duke mbajtur fëmijët e vegjël për një prind të sëmurë apo të zënë: lista është pa fund. Zoti pranon atë që u japim besimtarëve të tjerë ashtu sikur të bëhej për Të.

Pyetje dhe përgjigje

1. Kush i kujtoi apostujt gjithçka që u mësoi Jezusi ndërsa ishte këtu? **Fryma e Shenjtë**
2. Kë mësuam apostujt gjithçka që kishin mësuar? **Kishën, pra, tërë ata që besuan te Zoti si Shpëtimtari i tyre.**
3. Si e bëri Perëndia të mundur që ne të njihnim, kuptonim dhe bindeshim mësimet e Jezusit dhe Frymës së Shenjtë? **Fryma e Shenjtë udhëhoqi njerëzit të shkruanin për jetën e Krishtit dhe mësimet e apostujve: të cilat quhen tani Dhiata e Re.**
4. Kush është përgjegjës për t'u thënë të tjerëve rreth ungjillit (lajmit të mirë)? **Tërë besimtarët**
5. Cilat nga urdhërat e Perëndisë ndaj Kishës së Tij te Veprat janë ndryshe për Kishën e Tij sot? **Asnjë, urdhërat e Perëndisë ndaj Kishës së Tij nuk ndryshojnë kurrë.**

Jeta në Kishën e re në Jerusalem

- Ndërsa vazhdojmë të lexojmë Veprat e Apostujve, do të shohim se lutja ishte një pjesë e rëndësishme në Kishën e hershme.
 - Lutja duhet të jetë shumë e rëndësishme edhe për ne.

5. Ata vazhduan të ndihmonin njëri-tjetrin: Veprat 2:44-45.

- Besimtarët në kishë ndanin gjërat me njëri-tjetrin, sidomos me shumë njerëz të varfër që ishin midis tyre.
 - Duke i dhënë njëri-tjetrit, ne i japim Zotit [7].
 - Kisha në Jerusalem tregonte dashuri ndaj besimtarëve të tjerë duke ndihmuar dhe dhënë njëri-tjetrit.
 - Këtë dëshiron Zoti që të bëjmë edhe ne.

6. Ata vazhduan të lavdërojnë Perëndinë: Veprat 2:46-47.

- Besimtarët e Jerusalemit falënderonin Perëndinë dhe e lavdëronin Atë:
 - Për dhuratën e jetës së përjetshme që kishin marrë përmes Zotit Jezu Krishtit dhe për kujdesin e Tij të përditsëm për ta.
- Edhe ne duhet të lavdërojmë Perëndinë: në çdo kohë:
 - Në kohën tonë të qetë vetëm me Të duke lexuar Biblën apo duke u lutur.
 - Ndërsa jemi në shkollë apo në shtëpi.
 - Kur mbledhemi së bashku si kishë duke adhuruar Perëndinë në lutje dhe këngë.
 - Apo gjatë ndonjë aktiviteti që është pjesë e jetëve tona.

7. Ata vazhduan të dëshmonin në mënyrë që të tjerët t'i shtoheshin Kishës: Veprat 2:47.

- Edhe ne duhet të përdorim çdo rast për t'u mesuar njerëzve Fjalën e Perëndisë.
 - Nëse besojnë, Perëndia do të na i shtojë, pra, Kishës.

Le të mendojmë:

Shumë nga njerëzve, të cilët u bënë pjesë e kishës në Jerusalem, iu dha privilegji për të parë vetë Jezusin.

Ne nuk e kemi parë ende Atë, por Ai na ka lënë historinë e shkruar të jetës së Tij dhe jetën që jeton përmes Kishës së Tij.

Edhe pse kanë kaluar 2,000 vjet, Kisha është ende gjallë dhe ne kemi gëzimin të jemi pjesë e saj. Diçka tjetër për të falënderuar Zotin!

Mësimi 7

Qëllimi

Ky mësim paraqet letrën e apostullit Pal ndaj Romakëve.

Pali paraqitet si shërbëtori dhe apostulli i Perëndisë, i thirrur për të dalë dhe shpallur ungjillin.

Pali u shkruan Romakëve, të cilët Perëndia i do, i ka veçuar për Perëndinë dhe i ka mbushur me hir e paqe nga Perëndia. Perëndia dëshiron gjithashtu të përjetojmë këtë hir dhe paqe në jetën tonë të përditshme.

Figurat

- Figura 58: Pali dikton një letër
- Figura 49: Kthimi i Saulit
- Figura 59: Burgosja e Palit

Apostulli Pal u shkruan një letër të krishterëve

Historia

Ndërsa Xhoni dhe Karola po prisnin që të vinte xhaxhi Piteri për studimin e tyre javor biblik, ata po diskutonin për studimin e tyre të ri të libri i Romakëve.

- Jam i gëzuar që do të studiojmë një prej librave në Bibël që ka shkruar Pali, - thotë Xhoni. - Mendoj se do të jetë një prej njerëzve të mi të preferuar në Bibël. Nuk njoh njeri sot që do të jepte jetën për t'i shërbyer Perëndisë ashtu si Pali.

- Nuk mendoj se do të isha i lumtur të jepja çdo gjë vetëm për t'u thënë njerëzve të tjerë për ungjillin, - tha Karola. - Kam shumë plane për vete pasi të mbaroj vitin e fundit të shkollës. Dua të udhëtoj dhe të kem një shtëpi të bukur, rroba, makinë....

- Dukesh shumë egoiste, - ndërpreu Xhoni. - Nuk e di se si Perëndia mund të quajë shenjtorë kur mendon vetëm për vete!

- Nuk po mendoj vetëm për vete! - tha Karola. - A nuk mund t'i kem tërë këto gjëra dhe përsëri t'u them miqve për Jezusin?

- Nuk duket se të ka ngelur shumë kohë për t'u treguar të tjerëve për ungjillin, - tha Xhoni. - Ja ku po vjen xhaxhi Piteri. Le ta pyesim se çfarë mendon.

- Për çfarë do të më pyesnit ju të dy? - pyeti xhaxhi Piteri.

- Mund ta kutoj se si Perëndia e quajti Palin shenjtor, - tha Xhoni, - sepse shkoi në burg dhe u vra për predikimin e ungjillit. Por nuk mund ta kuptoj se si Karola të quhet shenjtorë.

- As ti nuk mund të jesh shenjtor, Xhon! - qeshi Karola. - Ajo që mësuam për shenjtorët sot, xhaxhi Piter, është ndryshe nga ajo që kishim kuptuar më parë për ta. Kemi menduar gjithmonë se vetëm dikujt që ka bërë gjëra të mëdha për Perëndinë i është dhënë nderi të quhet shenjtor. Tani, shohim në Bibël se tërë besimtarët në Jezu Krishtin quhen shenjtorë, edhe pse nuk kanë bërë diçka të madhe për Të.

- Kjo është e vërtetë, - tha xhaxhi Piteri. - Megjithatë, është po ashtu nder të jesh shenjtor, një pjestar i familjes së Perëndisë, me privilegjin për t'i shërbyer Atij në çfarëdo lloj mënyrë që vendosim t'i pëlqejmë Atij.

- E dëgjove, Karola? - pyeti Xhoni. - Perëndia dëshiron që t'i pëlqejmë Atij, jo vetes!

- Është e vërtetë, t'i pëlqejmë vetëm vetes nuk i pëlqen Perëndisë, - tha xhaxhi Piteri, - por kjo nuk ndryshon pozicionin tonë. Sapo bëhemi shenjtorë, ne gjithmonë mbetemi shenjtorë!

Le të shohim në Bibël

Veprat 20:24: Por unë nuk dua t'ia di fare për jetën time që nuk e çmoj aq, sa ta kryej me gëzim vrapimin tim dhe shërbesën që mora nga Zoti Jezus, të dëshmoj plotësisht ungjillin e hirit të Perëndisë.

Bëje!

Fjalitë e mëposhtme janë fakte të vërteta rreth apostullit Pal. Mbush hapësirat bosh me këto fjalë.

- a. lajmin e mirë b. besimtar c. përndoqën d. misionar e. Biblës
f. Zoti Jezus g. burgosën h. Fryma e Shenjtë i. Pal j. vranë

1. Pali kishte qenë drejtuesi i atyre që **përndoqën**, **burgosën** dhe **vranë** besimtarët (Veprat 7:58; 8:3).

2. Megjithatë jeta e Palit ndryshoi kur takoi **Zoti Jezus** rrugës për në Damask (Veprat 9:1-6).
3. Pali u bë **besimtar** dhe **misionar**.
4. Pali udhëtoi në shumë vende të largëta, duke u shpallur njerëzve **lajmin e mirë** për Zotin Jezus.
5. **Fryma e Shenjtë** zgjodhi apostujt dhe njerëzit e tjerë për të shkruar letra kishës dhe besimtarëve individualë gjatë kohës që ishin gjallë apostujt. Disa nga këto letra u bënë libra të **Biblës**.
6. Personi të cilin përdori Fryma e Shenjtë për të shkruar shumicën e këtyre letrave ishte apostulli **Pal**.

Mësimet nga Fjala e Perëndisë

Ne duhet të sigurohemi që fëmijët të njohin që vetëm Perëndia mund të sigurojë një rrugë që njerëzimi mëkatar të shpëtohet. Nëse marrim së bashku tërë idetë dhe planet më të mira të njeriut, as që nuk mund të krahasohen me planin e madh të Perëndisë për shpëtimin tonë. Plani i Perëndisë është plani i vetëm që do të sjellë shpëtimin nga kontrolli i Satanit dhe ndëshkimit të mëkatit.

Në letrën e Palit drejtuar Romakëve, të cilën do ta studiojmë këtë vit, Perëndia shpjegon të vërtetën të mrekullueshme rreth shpëtimit dhe jetëve tona në Krishtin. Këto të vërteta na ndihmojnë të kuptojmë më mirë Perëndinë dhe atë që ka bërë për ne. Këto të vërteta na ndihmojnë të jetojmë jetën në Krishtin, duke u rritur në marrëdhënien tonë me Perëndinë. Dhe ato na ndihmojnë t'u themi të tjerëve në mënyrë të qartë për Të.

1. Perëndia përdori Palin për të shkruar librin e Romakëve

- Në Librin e Veprave të Apostujve lexojmë që apostujt udhëtuan në shumë qytete.
- Disa nga librat e Dhiatës së Re marrin titullin nga këto vende.
 - Librat u shkruan në fillim si letra ndaj kishave dhe të krishterëve individualë gjatë kohës kur apostujt ishin gjallë.
 - Tani këto libra janë po ashtu Fjala e Perëndisë ndaj nesh.
 - Këto libra u shkruan nga apostujt dhe njerëzit e tjerë që u zgjodhën nga Fryma e Shenjtë.
- Fryma e Shenjtë përdori apostullin Pal të shkruante shumicën e letrave në Dhiatën e Re.
- Pali kishte qenë drejtuesi i atyre që përdoqën, burgosën dhe vranë besimtarët (Veprat 7:58-59; 8:3).
- Megjithatë jeta e tij ndryshoi përmes takimit me Zotin Jezus rrugës për në Damask (Veprat 9:1-6).
- Pali u bë besimtar dhe misionar.
- Ai udhëtoi në shumë vende të largëta, nga Jerusalem në Korint, duke u treguar njerëzve për lajmin e mirë të Zotit Jezus.
 - Jezusi vdiq për tërë mëkatarët, u varros, u ringjall dhe është ulur në të djathtën e Perëndisë.
 - Ky “lajm i mirë” quhet “ungjill”.
- Pali donte të predikonte ungjillin në qytete ku nuk ishte shpallur.
- Pali u thirr nga Perëndia për të shpallur lajmin e mirë ndaj johebrenjve apo kujtdo që nuk ishte jude (2 Timoteut 4:17).
- Ai dëshironte të vizitonte kishën në Romë.
- Rrugës për në Spanjë planifikoi të vizitonte kishën në Romë.
- Kështu shkroi një letër besimtarëve në Romë, si për të shpjeguar planin e Tij po ashtu edhe për t'u shpallur atyre mësimin e tij të ungjillit.
 - Ky ishte mesazhi i ungjillit të cilin e kishte paraqitur në çdo vend ku kishte punuar si misionar (Kolosianëve 1:23).
- Pali shkroi shumicën e letrave të tij ndaj kishave të cilat kishin nisur përmes punës së tij.
 - Megjithatë ai shkroi disa letra kishave, si kishës në Romë, e cila u themelua përmes veprave të të tjerëve.

→ Figura 58: Pali dikton një letër

→ Figura 49: Kthimi i Saulit

1 Korintasve 15:1-5

Romakëve 15:19-20

[1] Libri i Veprave thotë se Pali mbërriti më në fund në Romë, si i burgosur për shkak të besimit të Tij në Krishtin. Në fund Pali u vra në Romë me urdhër të perandorit. Mund të tregosh po ashtu Figurën 59: Burgosja e Palit.

[2] Ne do të studiojmë vetëm pjesë të kësaj letrë. Nxit fëmijët që kanë një Bibël të lexojmë më vonë tërë letrën e Romakëve.

[3] Pali përdori fjalën greke *dulos*, e cila do të thotë skllav i kontrolluar nga një person tjetër, i quajtur shpesh pronar. Pali i shërbeu Perëndisë me gëzim, si pronari i tij (Veprat 27:23; 1 Korintasve 6:19, 20).

[4] Krerët qeveritarë zgjedhin njerëz për të qenë përfaqësuesit e tyre. Ndonjëherë një person dërgohet si ambasador për të përfaqësuar qeverinë e tij në një vend tjetër.

Në të njëjtën mënyrë Zoti Jezus zgjodhi apostullin Pal dhe e dërgoi si përfaqësues të Krishtit me mesazhin e Tij, ungjillin.

Lexo Veprat 9:15: *Por Zoti i tha: "Shko, sepse ai është vegla që unë kam zgjedhur për ta sjellë emrin tim përpara johebrejve, mbretërve dhe bijve të Izraelit".*

Pali u verbua nga shkëlqimi i pamjes së Zotit Jezus kur iu shfaq Palit rrugës për në Damask. Palit iu desh ta çonin për dore në Damask. Pas tri ditësh Zoti thirri një besimtar që quhej Anania për të shkruar te Pali që t'i kthente shikimin. Anania i tha Zotit që kishte frikë të shkonte te Pali, për shkak të gjërave të tmerrshme që u kishte bërë të krishterëve.

Zoti i tha Ananias të mos kishte frikë për shkak se Zoti e kishte zgjedhur Palin të bëhej përfaqësuesi ose apostulli i Tij. Pali do t'u shpallte mesazhin e Perëndisë judenjve dhe johebrejve, e madje edhe mbretërve.

Thuaju fëmijëve të citojnë Gjonin 3:16: *Sepse Perëndia e deshi aq botën, sa dha Birin e tij të vetëmlindurin, që, kushdo që beson në të, të mos humbasë, por të ketë jetë të përjetshme.*

Titit 3:3-7

- Letrat që shkroi Pali nga Korinti ndaj besimtarëve në Romë quhet tani libri i Romakëve [1].
- Le të fillojmë të lexojmë nga letra e Palit drejtuar Romakëve [2].

2. Prezantimi i Palit: Romakëve 1:1.

- Pali u prezantohet besimtarëve në Romë duke thënë në fillim se ishte *"...shërbëtor i Jezu Krishtit..."*.
 - Pali donte të thoshte që ishte skllav me dëshirë i Jezu Krishtit [3].

Mendo:

Izraelitët u bënë skllavë nga faraoni i keq i Egjiptit. Ata nuk donin të shërbenin; ata u detyruan t'i shërbenin vendit të tij (Eksodi 1:8-14).

- Megjithatë Pali nuk kishte këtë lloj marrëdhënieje me Zotin Jezus. Pali i shërbeu me gëzim Zotit Jezus.
- Pali, para se të takonte Zotin në rrugën për në Damask, ishte skllav i mëkatit, vetes dhe Satanit.
- Megjithatë, Pali, nga koha kur takoi Zotin Jezus, e deshi dhe u bë skllavi (shërbëtori) i Tij me dëshirë derisa vdiq.
- Pali vazhdoi letrën e tij duke thënë se ai ishte *"...i thirrur për të qenë apostull"*.
 - Kjo do të thotë se Pali u zgjodh nga Zoti Jezus dhe u dërgua si përfaqësuesi i Tij për t'u shpallur të tjerëve lajmin e mirë rreth Jezusit [4].
- Gjëja e tretë që tha Pali për veten në kapitullin 1, vargu 1, te letra e tij ndaj besimtarëve Romakë ishte se ai ishte *"...i veçuar për ungjillin e Perëndisë"*.

Mendo:

Ngaqë Pali u thirr nga Zoti Jezus për të qenë përfaqësuesi i Tij, nuk do të harxhonte kohën e tij për të bërë para, për të jetuar në kënaqësi, duke u qetësuar gjithmonë apo duke bërë vetëm ato gjëra që donte të bënte. Ai gjithashtu nuk duhet të fliste mesazhin e tij, por vetëm mesazhin e Perëndisë.

Pali u zgjodh nga Zoti për të bërë vetëm punën e Tij. Ajo punë ishte t'u thoshte njerëzve lajmin e mirë rreth Zotit Jezus (2 Timoteut 1:8-12).

Krahaso:

Nëse një person thirret për shërbimin ushtarak, edhe ai nuk duhet të bëjë më punën apo tregtinë që bënte më parë. Ai është zgjedhur për shërbimin ushtarak dhe duhet të zbatojë udhëzimet e komandantit të tij.

3. Pali përshëndeti të krishterët në Romë: Romakëve 1:7.

- Pali kujtoi besimtarët që ata ishin *"...të dashur nga Perëndia"*.
 - Na thuhet në Fjalën e Perëndisë se Perëndia do tërë botën dhe dha Birin e Tij të vdiste për të gjithë.
 - Megjithatë Ai ka një marrëdhënie shumë të veçantë me tërë ata që janë bërë bijtë e Tij përmes besimit në Zotin Jezus.
- Pali u tha besimtarëve në Romë se ata *"...thirrur shenjtore..."*.
 - Kjo do të thotë se dëgjuan dhe iu bindën thirrjes së Perëndisë ndaj tyre të shkonin tek Ai si mëkatarë dhe t'i besonin Zotit Jezus.
 - Ata, kur vunë besimin e tyre në Krishtin, ishin veçuar nga Perëndia për t'i shërbyer vetëm Atij.

Mendo:

Secili prej nesh që është bir i Perëndisë është po ashtu shenjtër. Shenjtër do të thotë: "i veçuar". Në momentin që dëgjuam dhe iu bindëm thirrjes së Perëndisë ndaj nesh për t'i besuar Zotit Jezus si Shpëtimtari ynë, Perëndia na veçon për veten dhe shërbesën e Tij.

Para se ti dhe unë të bëheshim bij të Perëndisë, përmes ndikimit të Satanit, ne ishim mëkatarë në qëndrimet dhe veprimet tona. Megjithatë, nga koha kur lindëm në familjen e Perëndisë, u veçuam nga Perëndia për t'u përdorur vetëm nga Ai për të bërë gjërat që i pëlqejnë Atij.

Mësimi 7

(vazhdim)

Thuaje fëmijëve të citojnë: Efesianëve 2:8-9:
Ju në fakt, jeni të shpëtuar me anë të hirit, nëpërmjet besimit, dhe kjo nuk vjen nga ju, po është dhurata e Perëndisë jo nga vepra, që të mos mburret askush.

^[5] Shartimi është një figurë e bukur e marrëdhënies sonë me Jezun Krishtin. Shartimi prodhon një bimë nga dy të tilla. Një copë pritë nga një bimë dhe shartohet (vendoset) në kërcellin (trungun) e një tjetre. Bima e shartuar ruan karakteristikat e bimes ku është vendosur. Megjithatë kërcelli furnizon ujin dhe ushqimin. Shartimi përdoret shpesh me pemët frutore si mollët dhe portokallet:

- për të bërë bimët që nuk bëhen natyrshëm nga fara.
- për të ndryshuar zakonet e rritjes.
- për të riparuar bimët e dëmtuara nga insektet apo sëmundjet, etj.

Ngjashmëritë janë të qarta: besimtarët ruajnë ende pamjen e tyre të jashtme dhe aftësitë e tyre, etj. Por Jezun Krishtin është burimi i tyre i jetës dhe ushqimit.

Shënim për mësuesin: Mund të sjellësh një degë të vërtetë për të ilustruar këtë pikë.

Pyetje dhe përgjigje

1. Nga e dinte apostulli Pal se çfarë të shkruante në letrën e tij drejtuar besimtarëve në Romë? **Fryma e Shenjtë vepronte përmes Palit për të shkruar letrën.**
2. Kjo letër u bë një libër i Biblës. Si quhet ky libër? **Romakëve.**
3. Pse Pali zgjodhi me dashje të bëhej skllav i Jezut Krishtit? **Sepse Pali deshi Zotin dhe ishte shumë mirënjohës për shpëtimin e tij.**
4. Pse Pali u quajt apostull? **Sepse u zgjodh nga Zoti Jezus dhe u dërgua si përfaqësuesi i Tij me mesazhin e Tij për gjithë botën.**
5. Çfarë do të thotë kur Perëndia thotë se besimtarët quhen shenjtorë? **Do të thotë se, nga koha që besuam tek Ungjilli, Perëndia na ka veçuar nga njerëzit mosbesues për t'u përdorur vetëm prej Tij për t'i shërbyer Atij.**

Apostulli u Pal shkruan një letër të krishterëve

- “...Hir dhe paqe qoftë mbi ju prej Perëndisë, Ati ynë, dhe nga Zoti Jezus Krisht”.
- Besimtarët në Romë ishin shpëtuar me anë të hirit të Perëndisë kur besuan në Zotin Jezus.
 - Pali dëshironte për ta favor nga Perëndia, që do të thotë gëzim, lumturi, siguri, begati, kënaqësi dhe më tepër.
 - Pali dëshironte po ashtu për ta bekimet që rrjedhin nga paqja me Perëndinë.
 - Edhe ne si besimtarë kemi marrë hirin dhe paqen e Perëndisë (Romakëve 5:1-2).
 - Ne nuk jemi më armiq të Perëndisë.
 - Ne kemi gjetur hir dhe kemi përbashkësi me Të përmes Zotit Jezus Krisht.

Mendo:

Një degë e prerë nga një pemë do të thahet shumë shpejt dhe do të vdesë. Por nëse ajo degë krasihet ^[5] në një trung të mirë peme, do të bëhet së shpejti një pjesë e gjallë e atij trungu që jep jetë.

Adami, njeriu i parë, kur mëkatoi, u nda nga Perëndia. Ngaqë Adami ishte njeriu i parë dhe babai i tërë racës njerëzore, edhe ne kemi lindur në këtë botë të ndarë nga Perëndia (Romakëve 5:12). Por tani, përmes vdekjes së Zotit Jezus, ne jemi shartuar te Perëndia. Ne jemi tani një me Të përmes Zotit Jezus Krisht.

Le të mendojmë:

Ne kishim nevojë për hirin e Perëndisë jo vetëm për të na shpëtuar kur ishim mëkatarë, por kemi nevojë edhe çdo ditë për të na mësuar dhe për të na dhënë forcën për të jetuar në bindje ndaj Fjalës së Tij.

Edhe pse jemi në paqe me Perëndinë, zemrat dhe mendjet tona mund të merakosen. Ndonjëherë ne shqetësohemi, në vend që t'i besojmë Zotit për t'u kujdesur për ne.

Perëndia dëshiron që tërë besimtarët të kenë sigurinë që Ai është Ati i tyre dhe se Ai i do dhe që kujdeset më së miri për ta.

Si besimtarë, edhe ne si Pali, duhet të kemi dëshirë të shpallim këtë lajm të mirë të shpëtimit me anë të hirit përmes Jezut Krishtit me të tjerët.

Mësimi 8

Qëllimi

Ky mësim thekson përgjegjësinë e besimtarit për t'u shpallur ungjillin njerëzve në çdo vend, sepse Perëndia dha ungjillin duke pasur tërë njerëzit në mendje.

Ky mësim do të tregojë gjithashtu:

- Ungjilli zbulon planin e drejtë të shpëtimit të Perëndisë.
- Ungjilli është fuqia e Perëndisë që i jep shpëtimin kujtdo që beson.
- Përmes Jezus Krishtit Perëndia siguroi rrugën e vetme që mëkatarët të bashkohen përsëri me Perëndinë.
- Drejtësia e Perëndisë ruhet në vdekjen e Krishtit për hir të mëkatarit dhe mëkatori është bërë i drejtë në Krishtin.

Figurat:

- Figura 59: Burgosja e Palit

Lajmëtarë: Përfaqësues të caktuar

Këshillonte: kërkonte

Për hir: në vend

Paqtohuni: Ndryshuar nga armiq në miq

Pali ishte i kushtuar predikimit të Ungjillit

Historia

- E di që mendon se apostulli Pal ishte një drejtues i madh i krishterë, Xhon, - tha Karola, - por e kam të vështirë të kuptoj se si dikush si Pali mund të përdorej nga Perëndia për diçka të mirë, sidomos si ambasadori i Perëndisë!

- As unë nuk e kuptoj, - tha Xhoni, - por mendoj se ka të bëjë me Perëndinë që ka mëshirë ndaj nesh. Ne kemi përjetuar mëshirën e Tij ndaj nesh, apo jo, Karola?

- Po, - tha Karola, - por nuk kam bërë ndonjë gjë aq të keqe!

- Nuk mendoj se ka rëndësi para Perëndisë se sa i keq është mëkati, - tha Xhoni. - Mëkati është mëkat.

- Ja ku po vjen xhaxhi Piteri, - tha Xhoni. - Përsëendetje, xhaxhi Piter.

Po diskutonim për mësimin tonë rreth Palit. Karola nuk po kupton se pse Perëndia përdori dikë si Pali të bënte diçka të mirë për Të kur ai kishte bërë aq shumë gjëra të tmerrshme ndaj besimtarëve.

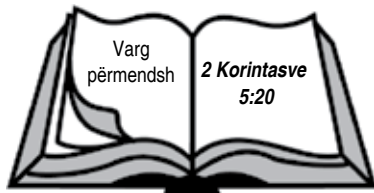
- Disa gjëra rreth Perëndisë janë të vështira për t'u kuptuar, - tha xhaxhi Piteri. - Megjithatë, nëse mendon për mësimin tonë sot, do të kujtoni që sapo besojmë në Jezus Krishtin dhe në atë që ka bërë për ne në kryq, Perëndia fal tërë gjërat e këqija, edhe gjërat që kemi bërë në të shkuarën. Ai na shikon vetëm si të drejtë, pa mëkat.

- Perëndia duhet ta ketë dashur shumë Palin sa i fali mëkatin e tij të përndjekjes së të krishterëve, - tha Karola. - Nuk mendoj se ai meritonte të falej për këtë!

- Askush nuk meriton të falet për ndonjë mëkat, - tha xhaxhi Piteri. - Dhe Pali e dinte këtë. Pali nuk ishte krenar për atë që kishte bërë para se të bëhej besimtar. Por ai e dinte se Perëndia e kishte falur për tërë mëkatet. Vazhdoj të jem i çuditur se si Perëndia mund ta shikoj Palin dhe tërë besimtarët e tjerë dhe të na shohë ne ashtu sikur të mos kishim mëkatur dhe pastaj të na japë privilegjin për t'i shërbyer. Po, Karola, Perëndia na do me të vërtetë të gjithëve!

- Tani e kuptoj se pse Pali donte që të gjithë të njihnin se duheshin nga Perëndia dhe mund të faleshin përgjithmonë për tërë mëkatet e tyre, - tha Xhoni. - Ai e dinte se duhej shumë dashuri për të falur atë që ishte bërë. Ai duhet ta ketë ditur që nëse Perëndia mund ta donte, Ai mund të donte dhe falte këdo. Mendoj se na duhen më tepër njerëz si Pali që janë gati t'u flasin të tjerëve rreth dashurisë dhe faljes së Perëndisë.

- Gjithmonë do të kemi nevojë për më tepër ambasadorë për Krishtin, - tha xhaxhi Piteri.

Le të shohim në Bibël

2 Korintasve 5:20: Ne, pra, bëhemi lajmëtarë për Krishtin, sikurse Perëndia të këshillonte nëpërmjet nesh; dhe ne ju këshillojmë juve për hir të Krishtit: Paqtohuni me Perëndinë!

Bëje!

1. Vendos X para çdo pohimi të vërtetë më poshtë.

Pali lutej vazhdimisht për besimtarët në Romë.

Edhe ne duhet të lutemi me besnikëri:

 X Për miqtë tanë besimtarë,

 X Për ata të cilëve po u mësojmë ungjillin për herë të parë,

 X Për tërë ata që nuk kanë dëgjuar ende për Fjalën e Perëndisë.

Pali donte të përdorej nga Zoti për të ndihmuar besimtarët të ecnin me Zotin

dhe të bëheshin edhe më të fortë në besimin e tyre.

X Ai donte t'i kujtonte për gjërat që njihnin tashmë nga Fjala e Perëndisë.

X Ai donte gjithashtu t'u mësonte gjëra të reja të cilat u kishte mësuar Zoti.

Pali e dinte se ai do të inkurajohej duke dëgjuar se si Zoti kishte treguar dashurinë dhe kujdesin e Tij të vazhdueshëm për besimtarët romakë.

Ne të gjithë kemi nevojë për përbashkësi me të krishterë të tjerë:

X Në mënyrë që t'u themi të tjerëve se si Perëndia tregoi dashurinë dhe kujdesin e Tij për ne.

X Në mënyrë që mund të inkurajojmë besimtarët e tjerë që po vuajnë nga sëmundje apo probleme financiare apo ekonomike.

2. Plotësoni vendet bosh për të përfunduar fjalinë. Mund të gjeni përgjigjet te Gjoni 3:16

Lajmëtarët flasin për lajmin e mirë: lajmi i mirë që Jezusi vdiq për mëkatarët, u varros, dhe u ngjall përsëri ditën e tretë.

Perëndia, përmes këtij mesazhi të fuqishëm, çliron tërë ata që besojnë nga ndëshkimi i mëkatit, pushteti i Satanit dhe ndarja e përjetshme nga Perëndia.

Mësime nga Fjala e Perëndisë

Pali falënderoi Zotin për besimin e të krishterëve romakë. Besimi i tyre në Krishtin njihej dhe flitej për të nga njerëzit në shumë vende të ndryshme.

1. Të krishterët romakë besuan në Zotin Jezus: Romakëve 1:8.

- Bindja dhe varësia e tyre në Zotin Jezus shihej qartë nga të tjerët nga mënyra se si jetonin dhe gjërat që thoshin.
 - Kështu duhet të ndodhë edhe me ne.
 - A flasin njerëzit për besimin tonë në Zotin Jezus?
 - A çuditen ata se si i besojmë Perëndisë në çdo situatë, pavarësisht se sa e vështirë mund të jetë?

2. Pali lutej vazhdimisht për besimtarët në Romë: Romakëve 1:9.

- Edhe ne duhet të lutemi me besnikëri:
 - Për miqtë tanë besimtarë,
 - Për ata të cilëve u mësojmë ungjillin për herë të parë,
 - Dhe për ata që nuk e kanë dëgjuar ende Fjalën e Perëndisë.

3. Pali u lut që Zoti t'i jepte mundësi të vizitonte Romën: Romakëve 1:10-13.

- Pali donte të përdorej nga Zoti për të ndihmuar besimtarët që të ecnin me Zotin dhe të bëheshin edhe më të fortë në besim.
 - Ai donte t'i kujtonte ata për gjërat që i njihnin tashmë nga Fjala e Perëndisë.
 - Ai donte gjithashtu t'i mësonte atyre gjëra të reja të cilat Zoti e kishte mësuar.
- Si besimtar, tërë jeta e Palit u kushtua veprës së predikimit të Fjalës së Perëndisë (Veprat 20:24).
 - Për Palin kjo ishte gjëja më e rëndësishme në tërë botën ^[1].
- Pali e dinte se edhe ai do të forcohej duke dëgjuar dëshminë e hirit të Zotit (dashuria dhe kujdesi i vazhdueshëm) në jetët e besimtarëve romakë.
- Ne duhet të kemi përbashkësi me të krishterë të tjerë.

Mendo:

Nëse ndez një zjarr në tokë për të gatuar ushqimin, ti mbledh shkopinj dhe i vë së bashku për të bërë një zjarr të madh. Megjithatë, kur ushqimi gatuhet dhe dëshiron të mbash ambientin e ngrohtë, ti heq disa shkopinj nga zjarri.

Çfarë ndodh me ata shkopinj që ke hequr nga zjarri dhe i ke lënë mënjanë? Ato shumë shpejt nuk do të digjen më, apo jo? Një shkop i vendosur me të tjerët digjet mirë, por nëse hiqet dhe lihet vetëm, do të reshtë së djeguri me shkëlqim. Në të njëjtën mënyrë, ne të gjithë kemi nevojë për njëri-tjetrin. Ne duhet të jemi së bashku në mënyrë që besimi dhe dëshmia jonë për Zotin të vazhdojë të jetë një zjarr që ndriçon fort. ^[2]

1 Thesalonikasve 5:17; Efesianëve 6:18

^[1] Pyeti fëmijët: A keni miq, familjarë apo komshinj që vuajnë apo që janë të shkurajuar, të cilët mund t'i inkurajoni? A kanë reshtur së ardhuri në kishë? Çfarë mund të bëni për t'i ndihmuar? (Hebrenjve 10:24-25; Kolosianëve 1:9-11; 28-29)?

Diskutoni përgjigjet e tyre. Një mënyrë për të ndihmuar të tjerë është të luteni për ta dhe t'i mësoni mesazhin e Perëndisë. Fjalët e Perëndisë mund të sjellin paqe, mund të na bëjnë të bindur ndaj Zotit dhe të na forcojnë në besimin tonë në dashurinë dhe kujdesin e vazhdueshëm të Perëndisë (Kolosianëve 2:2-3).

^[2] Besimtarët e kishës së parë në Jerusalemin takoheshin së bashku çdo ditë. Përmes dëshmisë së tyre të fuqishme për Zotin, shumë të tjerë u shpëtuan. Ndërsa vazhdojmë të gjithë të takohemi, edhe jetët tona mund të jenë një dëshmi për Zotin ndaj kujtdo rreth nesh.

Lexo: Mateu 28:19-20a: *Shkoni, pra, dhe bëni dishepuj nga të gjithë popujt duke i pagëzuar në emër të Atit e të Birit e të Frymës së Shenjtë, dhe duke i mësuar të zbatojnë të gjitha gjërat që unë ju kam urdhëruar.*

☞ Thuaju fëmijëve të thonë përmendsh: 2 Korintasve 5:20: *Ne, pra, bëhemi lajmëtarë për Krishtin, sikurse Perëndia të këshillonte nëpërmjet nesh; dhe ne ju këshillojmë juve për hir të Krishtit: Paqtohuni me Perëndinë!*

^[3] Pyet fëmijët nëse mbajnë mend se si kanë dëgjuar, besuar dhe u shpëtuan me anë të ungjillit.

➔ Figura 59: Burgosja e Palit

Veprat e Apostujve 2:5; 28-41

^[4] Gjenealogjia që jepet te Luka 3:23-38 mbështetet në paraardhjen e Marisë ndërsa gjenealogjia e dhënë te Mateu 1 nga Jozefi.

4. Pali iu zotua vetëm predikimit të Ungjillit: Romakëve 1:14-15.

- Pali e dinte se Zoti Jezus i kishte besuar atij ungjillin në mënyrë që t'ua jepte të tjerëve.

Mendo:

Supozo që ka pasur një shpërthim të një sëmundjeje shumë ngjitëse këtu dhe njerëzit po vdesin. Supozo që qeveria të ketë dërguar një anije me ilaçe që shpëtojnë jetët dhe të të kërkonte që ti t'ua çoje ilaçin të gjithëve, pa u paguar.

A do të ishte e drejtë që ta merrje ilaçin vetë dhe të refuzoje t'ua jepje të tjerëve?

Jo! Si përfaqësuesi i zgjedhur i qeverisë do të ishte përgjegjësia jote t'ua mundësosh ilaçin të gjithëve.

- Zoti Jezus erdhi në botë dhe vdiq për tërë mëkatarët (1 Korintasve 15:3).
- Ai, para se të kthehej në qiell, ia besoi lajmin e mirë të ungjillit tërë bijve të Tij në mënyrë që ata t'ia jepnin çdo personi në botë.
- Kur Pali ishte gjallë, ungjilli iu besua atij.
 - Ungjilli i është besuar tani të gjithëve ne që jemi bij të Perëndisë.
 - Ne jemi të tërë përgjegjës për t'ua transmetuar lajmin e mirë tërë njerëzve.
- Ai na ka caktuar të jemi lajmëtarët e Krishtit.
 - Ne jemi përgjegjës për të ndarë mesazhin e Tij të shpëtimit me ata që nuk kanë dëgjuar kurrë.

5. Perëndia zbulon fuqinë e Tij për të shpëtuar njerëzimin nga ndëshkimi i mëkatit dhe fuqia e Satanit: Romakëve 1:16.

- Pse Pali nuk kishte turp të predikonte ungjillin edhe në Romë ku jetonte perandori?
 - Lajmi i mirë që Jezusi vdiq për mëkatarët, u varros dhe u ngjall përsëri ditën e tretë është mesazhi i Perëndisë për këdo (Veprat 4:12).
- Përmes këtij mesazhi të fuqishëm Perëndia çliron tërë ata që besojnë nga ndëshkimi i mëkatit, pushteti i Satanit dhe ndarja e përvetshme nga Perëndia (Gjoni 3:16) ^[3].
- Pali kishte përjetuar fuqinë e ungjillit në jetën e tij (1 Timoteut 1:12-17).
 - Pali, një drejtues i atyre që përndiqnin, burgosnin dhe vrisnin besimtarët, e konsideronte veten si një prej njerëzve më mëkatarë, e megjithatë Perëndia kishte fuqinë ta shpëtonte nga ndëshkimi i mëkatit dhe pushteti i Satanit.

Mendo:

Te Veprat 16:25-31 na thuhet për kohën kur Pali dhe shoku i tij, Sila, ishin në burg në Filipi. Në vend që të ankoreshin për trajtimin e padrejtë, i thurnin lavde Perëndisë. Ishte mesditë kur Zoti dërgoi një tërmet të madh dhe dyert e burgut u hapën të gjitha.

Rojtari i burgut erdhi me vrap dhe pyeti Palin dhe Silën: “...ç’duhet të bëj unë që të shpëtohem?”. Pali dhe Sila iu përgjigjën: “Beso në Zotin Jezu Krisht dhe do të shpëtohesh ti dhe shtëpia jote”.

A besuan ata? Po, besuan. Çfarë besuan? Ata besuan ungjillin. A u ndryshuan jetët e tyre? Po, ata u bënë bij të Perëndisë.

- Ky mesazh është mesazhi i fuqishëm i Perëndisë që Ai përdor për të shpëtuar tërë mëkatarët që besojnë.
- Ungjilli ishte “...më parë Judeun e pastaj Grekun” (Romakëve 1:16).
- Ky mesazh që Jezusi vdiq për mëkatarët dhe u ngjall përsëri iu dha në fillim Izraelit.
 - Lajmi i mirë i Çlirimtarit të ardhshëm iu dha nga Perëndia Abrahamit, atit të judenjve.
 - Zoti thirri Abrahamin dhe i premtoi se, përmes pasardhjes së Abrahamit, tërë njerëzit në botë do të bekoreshin (Zanafilla 12:3; Galatasve 3:8).
 - Perëndia dërgoi gjithashtu profetët e Tij në Izrael me premtimet e Tij rreth Çlirimtarit të ardhshëm (Isaia 7:14; 19:6-7, 53; Mikea 5:2).
 - Jezusi, kur lindi në këtë botë, lindi përmes Marisë, një pasardhëse e Abrahamit ^[4].
 - Apostujt ishin po ashtu judenj dhe judenjve iu dha për herë të parë ungjilli ditën e Rrëshajave (Veprat 2).

Mësimi 8

(vazhdim)

[5] *Pyet fëmijët:* A kujtoni se Perëndia është i shenjtë, që do të thotë se është i përsosur dhe i drejtë, pa mëkat? A kujton gjithashtu se për shkak se Perëndia është i shenjtë, njerëzit mëkatarë nuk mund të jenë në praninë e Tij? Për shkak se njerëzimi ka lindur në mëkat, ai është i ndarë nga Perëndia dhe nuk mund të ketë përbashkësi me Të.

[6] Ne do të studiojmë me më shumë hollësi ndërsa Pali e shtjellon këtë temë më vonë të Romakët.

Pyetje dhe përgjigje

1. Si e dinin njerëzit që të krishterët romakë i besuan Zotit Jezu Krisht? **Nga mënyra se si jetonin dhe në bazë të gjërave që thoshin.**
2. Cila ishte gjëja më e rëndësishme në jetën e Palit? **Predikimi i ungjillit ndaj sa më shumë njerëzve.**
3. Çfarë i ndan njerëzit nga Perëndia? **Mëkati**
4. Çfarë mund të rikthejë njerëzit në përbashkësi me Perëndinë? **Besimi që Jezu Krishti, Biri i Perëndisë, vdiq për mëkatet e tyre, u varros dhe u ngjall përsëri**
5. Kujt i dha Jezusi përgjegjësinë për t'u shpallur tërë njerëzve në çdo vend lajmin e mirë? **Tërë besimtarëve**

Pali ishte i kushtuar predikimit të Ungjillit

- Lajmi i mirë i ardhjes së Çlirimtarit u dërgua nga Perëndia në fillim judenjve.
 - Prandaj, Pali, kur mbërriti në një qytet të cilin nuk e kishte vizituar më parë, shkonte gjithmonë në fillim te sinagoga judaike.
- Kur judenjtë refuzuan të dëgjonin ungjillin, Pali shkoi më pas dhe i predikoi johebrenjve.

6. Plani i shpëtimit të Perëndisë tregohet tek ungjilli: Romakëve 1:17.

- Sipas këtij vargu ungjilli zbulon “drejtësinë e Perëndisë”.
- Perëndia, kur i dha ligjin Izraelit, kërkoj që t'i bindeshin në mënyrë të përsosur. Ai tha se tërë ata që nuk i bindeshin, do të ndëshkoheshin (Ligji i Përtërirë 28).
 - Megjithatë është e pamundur që dikush t'i bindet ligjit të shenjtë të Perëndisë, sepse tërë njerëzit kanë lindur mëkatarë (Romakëve 3:23).
- Perëndia i deshi tërë njerëzit dhe donte t'i shpëtonte nga ndëshkimi i ligjit, por Ai nuk mund të injoronte mëkatin dhe mosbindjen e njeriut. Perëndia është i shenjtë dhe i drejtë ^[5].
- Për të shpëtuar mëkatarët nga ndëshkimi i përjetshëm, duhet të kishte një pagesë të plotë për mëkatet e tyre (Hebrenjve 9:22).
- Ungjilli zbulon se si njerëzit mëkatarë mund të marrin drejtësinë nga Perëndia.
 - Zoti Jezus pagoi çmimin e plotë për mëkatin, kështu Perëndia është në gjendje të falë tërë ata që besojnë plotësisht dhe vetëm në Të. Mëkatet e tyre janë falur përgjithmonë.
 - Perëndia mund të pranojë si të përsosur (pa mëkat) tërë ata që kanë vënë besimin e tyre në atë që bëri Zoti Jezu Krisht për ta në kryq ^[6].
 - Kjo drejtësi, e marrë përmes besimit në Jezu Krishtin, u mundëson besimtarëve jetën e përjetshme dhe përbashkësinë me Perëndinë e shenjtë.

Le të mendojmë:

Sa më tepër të studiojmë atë që na ka dhënë Perëndia në Krishtin, aq më mirënjohës do të jemi.

Sa dhuratë të mrekullueshme na ka dhënë Perëndia në Krishtin Jezus!

Le të falënderojmë Perëndinë në lutje për shpëtimin tonë dhe t'i kërkojmë Atij të na ndihmojë që t'ua shpallim të tjerëve ungjillin e Jezu Krishtit.

Mësimi 9

Perëndia dënon mëkatit

Qëllimi

Ky mësim do të paraqesë:

- Zemërimin e Perëndisë kundër mëkatit.
- Që pa Krishtin tërë njerëzit janë mëkatarë të pashpresë.

Figurat

- Grafiku 7: Ndëshkimi për mëkatit është vdekja
- Grafiku 8: Johebrenjtë - fajtorë për mëkat - Meritojnë vdekjen

Historia

- Xhaxhi Piter! - thirri Karola, ndërsa po vinte drejt tij me vrap. - Dua të të them se çfarë më ndodhi rrugës nga shkolla për në shtëpi sot!

- Çfarë, Karola? - pyeti xhaxhi Piteri.

- Shiko, nga t'ia filloj? - tha Karola, duke u përpjekur të merrte frymë lirshëm. - E para, ka ardhur një vajzë e re në klasën tonë në shkollë. Dhe po mendoja për një mënyrë se si të bëhesha shoqe me të. E dini se çfarë? Ajo jeton afër nesh, kështu që u kthjem në shtëpi së bashku. Sapo u ndava me të pak minuta më parë.

- Fantastike, Karola! - tha Xhoni që ishte me xhaxhi Piterin. - Tani ke një shoqe me të cilën mund të kalosh kohën. A është e krishterë ajo?

- Jo, - tha Karola, - por kjo është më fantastikja. Në klasë mësuesi po fliste përsëri se si u formua bota. Dhe ajo nuk beson se e ka krijuar Perëndia. Por rrugës për në shtëpi e pyeta Donën se çfarë mendonte për diskutimin që patëm në klasë. Dhe ajo tha se besonte se çfarë thoshte mësuesi, sepse nuk kishte dëgjuar asnjëherë ndonjë shpjegim tjetër se si u formua bota.

- Oh, mund ta imagjinoj se sa u gëzove për këtë! - qeshi Xhoni.

- Ke të drejtë! - tha Karola e gëzuar. - Dhe ndërsa po flisnim për këtë, po ecnim në park ku janë tavolinat e piknikut. Shiko, në një prej tavolinave ishte një ushqim që dukej i mrekullueshëm dhe ishte rregulluar shumë bukur. Kishte pjata me ushqime që nuk i kishim parë më parë. Kishte pjatancë, mbulesë tavoline, edhe zbukurime. Menjëherë e kuptuam se ato nuk kishin ardhur vetë; dikush e kishte gatuar atë ushqim. Dhe ne do të donim ta kishim takuar atë person për ta pyetur....

- E di, e di! - ndërpreu Xhoni. - Ti i the Donës që, ashtu siç e dinit pa asnjë dyshim që ushqimi nuk shkoi atje vetë, por që dikush duhet të ketë rregulluar tryezën, duhet të jemi gjithashtu në gjendje të shohim botën dhe të dimë që nuk u krijua vetë dhe duhet të zbulojmë se kush e bëri.

- Pak a shumë, - tha Karola duke qeshur.

Le të shohim në Bibël

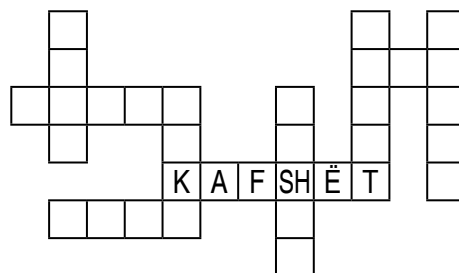
Romakëve 1:18: Sepse zemërimi i Perëndisë zbulohet nga qielli për çdo pabesi e padrejtësi të njerëzve, që mbysin të vërtetën në padrejtësi.

Bëje!

1. Çfarë justifikimi kishin johebrenjtë për të mos besuar te Perëndia? Asnjë

2. Perëndia u tregoi qartë njerëzve me anë të gjërave që krijoi se ekzistonte dhe se Ai është Krijuesi i madh. Lista e mëposhtme me fjalë përfshin disa nga gjërat që krijoi Perëndia. Vendosi këto fjalë në kutitë e sakta në fjalëkryqin më poshtë. E para është gati.

Kafshët Lulet Yjet Uji Toka
Hëna Peshku Pemët Dielli

Zemërim: Tërbim

Padrejtësi: Rebelim kundër Perëndisë

Mësimet nga Fjala e Perëndisë

Kur Perëndia krijoi gjithçka, mëkati nuk ekzistonte. Për një farë kohe Adami dhe Eva ecën në miqësi të ngushtë me Krijuesin e tyre, Perëndinë. Por kur Adami dhe Eva mëkatuan, ata u ndanë nga Perëndia. Për shkak të tyre tërë njerëzimi lindi mëkatar dhe ishte i ndarë nga Perëndia. Ndëshkimi për mëkatin është vdekja.

1. Perëndia ka zbuluar zemërimin e Tij kundër mëkatit: Romakëve 1:18.

- Në kohë të ndryshme të historisë së botës Perëndia ka zbuluar zemërimin e Tij kundër mëkatit dhe rebelimit të njeriut ndaj Perëndisë.
- Shumica e njerëzve në botë refuzoi të dëgjonte paralajmërimet e Perëndisë.
- Prandaj Perëndia tregoi zemërimin e Tij duke ndëshkuar njerëzit për mëkatet e tyre.
- Në fillim Ai tregoi zemërimin e Tij në kopshtin e Edenit.
 - Adami dhe Eva mëkatuan duke u rebeluar kundër Perëndisë.
 - Prandaj Perëndia mallkoi botën dhe dëboi Adamin dhe Evën nga kopshti që kishte siguruar për ta (Zanafilla 3:23-24).
 - Që prej asaj kohe ka pasur sëmundje, brengë dhe vdekje në mbarë botën.

Ndëshkimi për mëkatin është

VDEKJA

1. Ndarje nga Perëndia
2. Ndarje nga trupi (vdekja fizike)
3. Ndarje përgjithmonë nga Perëndia në Liqenin e Zjarrit

- Zemërimi i Perëndisë kundër rebelimit të njeriut u tregua përsëri në mënyrë të qartë në kohën e Noeut (Zanafilla 6-8).
 - Perëndia shkatërroi tërë botën me anë të një përmbytje të madhe.
- Dhiata e Vjetër flet shumë herë kur Perëndia shfaqti zemërimin e Tij kundër mëkatit.
 - Perëndia shkatërroi Sodomën dhe Gomorrën (Zanafilla 19).
 - Perëndia ndëshkoi egjiptianët sepse refuzuan t'u bindeshin urdhërave të Tij që të linte popullin e Tij, izraelitët, të lirë (Eksodi 7-14).
- Megjithatë, Dhiata e Re flet për shfaqjen më të madhe që na ka dhënë Perëndia për urrejtjen e Tij ndaj mëkatit.
 - Perëndia ndëshkoi Birin e Tij në kryq për mëkatet tona.
 - Kur Jezusi ishte i varur në kryq, errësira ra mbi tërë vendin për tri orë.
 - Zoti Jezus thirri: “Perëndia im, Perëndia im, pse më ke braktisur?”

Zemërimi i Perëndisë ndaj mëkatit tonë ra mbi Birin e Tij, Zoti Jezu Krisht.

Tërë gjërat e shkruara në Dhiatën e Vjetër dhe të Re i zbulojnë tërë botës që Perëndia urren mëkatin dhe nuk do ta lërë të pandëshkuar.

2. Johebrenjtë refuzuan haptazi Perëndinë dhe të vërtetën^[1]: Romakëve 1:18-20.

- Kush ishin johebrenjtë?
 - Të gjithë ata që nuk janë pasardhës fizikë të Abrahamit, Isakut dhe Jakobit janë johebrenj.

Perëndia thotë se johebrenjtë nuk ishin të justifikuar që nuk e njihnin Atë.

Ndëshkimi për mëkatin është:

VDEKJA

Johebrenjtë

meritojnë vdekjen

→ Grafiku 7: Ndëshkimi për mëkatin është vdekja

2 Korintasve 5:21

Mateu 27:45-46

^[1] Duke filluar me Romakëve 1:18 Pali tregon në mënyrë të qartë se johebrenjtë i kthyen me dashje kurrizin njohurisë së Perëndisë.

→ Grafiku 8: Johebrenjtë - fajtorë për mëkat - Meritojnë vdekjen

- Ai u tregoi atyre në mënyrë të qartë me anë të gjërave që krijoi se Ai ekziston dhe se është Krijuesi shumë i lartë.
- Dielli, hëna, yjet dhe tërë gjërat në tokë, janë provë e qartë për tërë njerëzit se Ai është Krijuesi shumë i lartë (Psalmi 19:1-6).
- Prandaj Ai duhet të adhurohet si i vetmi Perëndi sovran.

Mendo:

Mendo sikur të kesh mbërritur në një kopsht shumë të bukur me perime. Toka është punuar me brazda të drejta dhe vija që uji të mund të kalojë me lehtësi. Bimët janë mbjellë në rreshta të drejtë me sasinë e duhur të hapësirës midis tyre. Nuk kishte barëra të këqija në këtë kopsht dhe kishte një gardh të fortë rreth tij për të mos lejuar kafshët të hynin brenda. Ju e dini që ky kopsht nuk është shfaqur aty vetvetiu. Thjesht duke e parë ti do ta dije që e ka bërë dikush që merr vesh se si të bëjë një kopsht të përsosur.

Në të njëjtën mënyrë Perëndia thotë se tërë njerëzit nuk kanë justifikim për sa i përket ekzistencës dhe fuqisë së Tij. Çdo ditë, kur shikojmë gjërat që ka bërë dhe na ka dhënë, ne duhet të dimë se Ai është Krijuesi shumë i lartë. Për shembull, çdo ditë, vit pas viti, Perëndia na ka dhënë diellin dhe shiun që të rriten të korrat për tërë njerëzit në botë.

- Megjithatë çfarë bënë pjesa më e madhe e njerëzve?
- A adhuruan Perëndinë si Krijuesin e tyre shumë të lartë? Jo! Ata i kthyen kurrizin me dashje njohurisë që kishin për Perëndinë.
- Ditë pas dite tërë njerëzit panë gjërat të cilat Perëndia kishte bërë dhe gjërat që kishte siguruar për ta.
 - Megjithatë, shumica prej tyre refuzoi ta falënderonte dhe adhuronte.
- Në fund Perëndia dërgoi përmytjen, por tregoi hir ndaj Noeut dhe familjes së tij, të cilët i besuan Zotit (Hebrenjve 11:7).

Sepse, megjithëse e njohën Perëndinë, nuk e përlëvduan as e falënderuan si Perëndi, përkundrazi u bënë të pamend në arsyetimet e tyre dhe zemra e tyre pa gjykim u errësua. Duke e deklaruar veten të urtë, u bënë të marrë (Romakëve 1:21-22).

- Pas përmytjes shumica e pasardhësve të bijve të Noeut, Semit, Kamit dhe Jafetit, u larguan me dashje nga Perëndia.
- Në fillim etërit e tërë kombeve dhe fiseve të kësaj bote kishin një kuptim të qartë të Perëndisë dhe fuqisë së Tij të madhe.
- Megjithatë ata i kthyen kurrizin me dashje të vërtetës të cilën Perëndia ua kishte treguar.
 - Ata u rebeluan kundër Perëndisë dhe filluan të ndërtonin kullën e Babelit që të bëheshin të njohur në mbarë botën (Zanafilla 11:1-9).

Mësimi 9

(vazhdim)

^[2] Në mbarë botën artifaktet e zbuluar nga arkeologët nxjerrin në pah në mënyrë të qartë se njerëzit adhuruan kafshët, zvarranikët, zogjtë, etj., apo idhujt e bërë prej druri dhe guri.

Pyetje dhe përgjigje

1. Ka raste në Bibël kur Perëndia tregoi zemërimin e Tij nga qielli kundër mëkatit. A mund të përmendësh disa prej këtyre rasteve?
 - a. Kur mallkoi tokën dhe dëboi Adamin dhe Evën nga kopshti.
 - b. Kur shkatërroi tërë botën me anë të përmytjes.
 - c. Kur shkatërroi Sodomoën dhe Gomorrën
 - ç. Kur ndëshkoi faraonin e keq të Egjiptit dhe egjiptianët
 - d. Kur ndëshkoi Zotin Jezus në kryq për mëkatet tona.
2. Pse njerëzit duhet të kenë njohur Perëndinë e vërtetë? **Sepse, me anë të gjërave që ka bërë Perëndia, Ai tregoi qartë se Ai është Krijuesi më i lartë.**
3. Pse njerëzit nuk e adhuruan Perëndinë? **Sepse ishin krenarë dhe ndoqën imagjinatën e tyre të marrë të asaj që ishte Perëndia.**
4. Çfarë idesh të marra sajuan paraardhësit tanë në vend që të adhuronin Perëndinë e vërtetë? **Ata adhuruan gjërat që kishte krijuar Perëndia, si lloje të ndryshme kafshësh, diellin, zogjtë, zvarranikët dhe gdhendjet apo statujat e burrave dhe grave.**
5. Në fillim tërë njerëzit e njihnin Perëndinë dhe çfarë kishte bërë si Krijues. Pse e humbën këtë njohuri? **Sepse përgjatë viteve refuzuan të mendonin apo dëgjonin për të vërtetën rreth Perëndisë, kështu çdo brez njerëzish mësuan më pak rreth Tij.**

Perëndia dënon mëkatin

- Paraardhësit tanë refuzuan të pranonin se e kishin gabim. Kështu u bënë krenarë dhe i shkuan pas imagjinatës së tyre të marrë rreth Perëndisë.

Dhe e shndërruan lavdinë e Perëndisë së pakalbshëm në një shëmbëllim të ngjashëm me atë të një njeriu të kalbshëm, të shpendëve, të kafshëve katërkëmbëshe dhe të rrëshqanorëve (Romakëve 1:23).

- Çdo brez vazhdoi të harronte gjithnjë e më tepër Perëndinë dhe u bë aq i marrë dhe i keq sa që filluan të adhurojnë kafshët, rrëshqanorët dhe gdhendjet dhe statujat e burrave dhe grave ^[2].
- Njerëzit zgjedhën të mos mendonin apo dëgjonin rreth së vërtetës.
- Si rezultat paraardhësit tanë humbën njohjen e tyre të Perëndisë së vërtetë dhe të gjallë.

3. Perëndia i bëri johebrejtë skllavë të gjërave të këqija që dëshironin: Romakëve 1:24-32.

- Njerëzit përgjatë historisë kanë refuzuar të dëgjojnë të vërtetën rreth Perëndisë.
- Ata filluan të adhuronin gjërat që kishte krijuar Perëndia.
- Prandaj Perëndia i lejoi të ndiqnin dëshirat e këqija të zemrave të tyre.
 - Ata refuzuan Perëndinë si Krijuesin e tyre dhe sunduesin sovran dhe lejuan që dëshirat e tyre të këqija t'i sundonin.

Le të mendojmë:

Le të mendojmë se si ishim para se të shpëtoheshim. Edhe ne ishim mëkatarë.

A menduam për Perëndinë dhe Fjalën e Tij?

Për çfarë mendonim më tepër?

Për çfarë e harxhonim kohën?

Si u flisnim të tjerëve? A ishim gjithmonë të mirë?

A mendonim gjithmonë se çfarë ishte më e mira për të tjerët apo vinim veten të parën?

Të mendojmë për këto gjëra na ndihmon të jemi shumë mirënjohës për gjithçka që Krishti ka bërë për ne. Dhe na ndihmon të jemi të durueshëm dhe të mirë me të tjerët që nuk e njohin ende Krishtin.

Qëllimi

Ky mësim paraqet dënimin e Perëndisë ndaj tërë njerëzve, judenjtë dhe johebrenjtë, si mëkatarë që kanë shkelur ligjet e Perëndisë.

Do të paraqesë gjithashtu:

- Gjendjen e tmerrshme të humbjes së tërë njerëzimit, pa Krishtin.
- Mëkatin e fshehur në veprimet dhe mendimet tona.

Figurat

- Grafiku 9: Johebrenjtë dhe judenjtë - Fajtorë - Ligji - Meritojnë vdekjen
- Grafiku 8: Johebrenjtë - Fajtorë për mëkat - Meritojnë vdekjen

Historia

- Uh, oh! - i bëri Xhoni xhaxhi Piterit. - Po vjen Karola dhe nuk duket e lumtur!

- Ke te drejtë! - pranoi xhaxhi Piteri. - Përsëendetje, Karola, si e ke hallin? Ke pasur një ditë të keqe në shkollë?

- Jo, nuk është shkolla problemi, - tha Karola. - Jam e mërzitur me Xhimin. Ai mendon se e ka drejt!

- Vërtetë! - tha Xhoni duke qeshur. - Kjo është një fjalë e rëndësishme nga studimi ynë i Biblës. Po më vjen çudi!

- Nuk është për të qeshur, Xhon! - tha Karola.

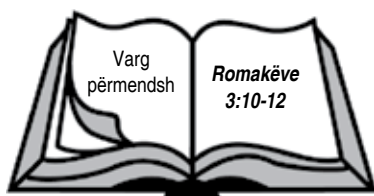
- Na thuaj më shumë, Karola, - tha xhaxhi Piteri. - Çfarë të ka bërë Xhimi që të ka mërzitur kaq shumë?

- Xhoni e di, - tha Karola, - se si Xhimi flet gjithmonë vërdallë se sa i krishterë i mirë është dhe se si të gjithë duhet të besojnë në Perëndinë dhe të jetojnë si ai. Por sot nuk veproji si i tillë kur një prej studentëve e kapi duke vjedhur në shkollë. Ky student, që quhet Bill, ka pasur shumë probleme në shtëpi dhe kërkon të bëjë atë që është e drejtë, por vazhdon të bëjë atë që është e gabuar. Mendoja se Xhimi do të ishte dakord me mua që duhet t'i flasim Billit se si Perëndia mund ta ndihmojë me problemet e tij. Por jo, Xhimi tha që nuk duhet të merremi me të, meqë ai është një person i keq. Nuk po u besoja veshëve! Si do të mësojë Billi se çfarë është e drejtë dhe çfarë e gabuar nëse nuk ia thotë dikush?

- Jam dakord me ty, Karola, - tha xhaxhi Piteri. - Billi e ka kuptuar tashmë që ka bërë diçka të keqe. Ai thjesht nuk di se si të ndalojë së bëri atë që është e gabuar. Ja pse i duhet shpjeguar ungjilli. Ai nuk do të jetë kurrë në gjendje të ndryshojë vetë. Ai ka nevojë për ndihmën e Perëndisë.

- Nuk e di se pse Xhimi duhet të hiqet si i drejtë, - tha Xhoni. - E pashë atë që po kopjonte detyrat e matematikës në klasë. A nuk është edhe kopjimi mëkat?

- Po, është, - u përgjigj xhaxhi Piteri. - Ndoshta problemi është se Xhimi është si judenjtë në kohën e Palit. Ai beson në mirësinë e tij për t'u bërë i pranueshëm para Perëndisë, por nuk kupton që Perëndia shikon mëkatin e tij, edhe nëse mendon se të tjerët nuk e shikojnë: ai nuk mund t'ia fshehë Perëndisë. Duket sikur edhe Xhimit duhet t'i kujtojmë të vërtetën në Bibël!

Le të shohim në Bibël

Romakëve 3:10-12: Siç është shkruar: “Nuk ka asnjëri të drejtë, as edhe një. Nuk ka asnjëri që të kuptojë, nuk ka asnjëri që të kërkojë Perëndinë. Të gjithë kanë dalë nga udha e tij, që të gjithë janë bërë të padobishëm, nuk ka asnjë që të bëjë të mirën, as edhe një”.

Të drejtë: Të bësh atë që është e drejtë

Kuptojë: Njohë me të vërtetë se kush është Perëndia

Të padobishëm: Pa vlerë, e prishur, e kotë

Bëje!

Rretho përgjigjen e saktë:

1. Shumica e judenjve në kohën e Palit besonte se mund t'i bindeshin ligjit që u kishte dhënë Perëndia (Dhjetë Urdhërimet) dhe të meritonin shpëtimin e tyre. **E vërtetë / E Rreme**
2. Tërë judenjtë në kohën e Palit ishin të drejtë; ata bënë vetëm atë që ishte e mirë dhe e drejtë. **E vërtetë / E rreme**
3. Perëndia tha se nëse dikush nuk i bindet qoftë edhe një prej ligjeve të Tij, Ai nuk do t'i pranonte. **E vërtetë / E rreme**

4. Perëndia e di nëse dikush nuk i bindet njërit prej ligjeve të Tij, edhe nëse e bën në fshehtësi. **E vërtetë** / E gabuar
5. Kur Perëndia krijoi njerëzit, Ai na dha ndërgjegjen: diçka brenda nesh që na ndihmon të vendosim nëse diçka është e drejtë apo e gabuar. **E vërtetë** / E rreme.
6. Johebrenjtë përpiqeshin gjithmonë të bënin atë që ishte e drejtë në sytë e Perëndisë. E vërtetë / **E gabuar**
7. Johebrenjtë kishin një justifikim të mirë për të mos bërë atë që ishte e drejtë, sepse nuk kishin Dhjetë Urdhërimet për t'u treguar se çfarë ishte e drejtë. E vërtetë / **E gabuar**
8. Edhe pse ndërgjegjja e johebrenjve mund t'u ketë thënë diçka të gabuar, ata shpesh zgjidhnin të mos i bindeshin asaj që u thoshte ndërgjegjja. **E vërtetë** / E gabuar.
9. Tërë ata që refuzojnë të besojnë tek ungjilli do të gjykoen dhe ndëshkohen për mëkatin e tyre me anë të Zotit Jezu Krisht. **E vërtetë** / E gabuar.

Mësime nga Fjala e Perëndisë

Kemi mësuar tashmë rreth apostullit Pal dhe dëshirës së tij për t'ua çuar ungjillin johebrenjve që ishin jo të perëndishëm dhe të padrejtë. Edhe pse disa nuk mund ta konsideronin veten si të këqij, tërë gjërat e mira që mund të kishin bërë, nuk mund t'i shpëtonin nga zemërimi i Perëndisë. Ndëshkimi për mëkatin është vdekja.

Megjithatë sot do të zbulojmë atë që mendon Perëndia rreth popullit jude dhe tërë "mirësisë" së tyre. Ata përçmonin johebrenjtë dhe ligësinë e tyre, duke menduar se vetë ata mund të siguronin miratimin e Perëndisë me anë të veprave të mira që bënin dhe duke zbatuar ligjin.

1. Dënimi i mëkateve të johebrenjve nuk do t'i bëjë judenjtë të drejtë para Perëndisë: Romakëve 2:1-3.

- Judenjtë mendonin se do të pranoheshin si të drejtë nga Perëndia.
- Pse?
 - Sepse shfaqnin mospëlqimn e tyre për gjërat e këqija që bënin johebrenjtë.
 - Shumica e judenjve nuk i bënin këto gjëra të këqija.
- Megjithatë, ata po i bënin të njëjtat mëkate, por në mënyrë tjetër.
 - Të njëjtat mendime të këqija ishin në mendjet e tyre.
 - Zemrat dhe dëshirat e tyre ishin kundër Perëndisë (Isaia 29:13).
- Prandaj Pali lajmëroi judenjtë.
 - Ata mund të ishin krenarë për shkak se nuk miratonin mënyrën se si jetonin johebrenjtë.
 - Megjithatë Perëndia mund të shikonte mëkatet e tyre dhe Ai do t'i ndëshkonte së bashku me johebrenjtë.

 Lexo: Marku 7:6-7: Por ai duke u përgjigjur u tha atyre: "Mirë profetizoi Isaia për ju, hipokritë, siç është shkruar: 'Ky popull me buzë më nderon, por zemra e tyre rri larg meje. Por kot më bëjnë një kult, duke mësuar doktrina, të cilat janë porosi nga njerëzit'".

→ Grafiku 9: Johebrenjtë dhe judenjtë - Fajtorë - Ligji - Meritojnë vdekjen

- Ky paralajmërim nuk ishte vetëm për judenjtë, por për tërë ata që gjykojnë të tjerët dhe nuk arrijnë të shohin se ata vetë janë mëkatarë.
- ### 2. Durimi i Perëndisë me judenjtë krenarë dhe që nuk pendohen do t'i vijë fundi: Romakëve 2:4-5.
- Gjykimi i Perëndisë për mëkatet nuk erdhi menjëherë (2 Pjetrit 3:9).
 - Prandaj judenjtë mendonin se Perëndia kishte anashkaluar mëkatet e tyre dhe se nuk do t'i ndëshkonte kurrë.

[1] Mendo: Shumë njerëz dëshmojnë se shpëtimi i tyre erdhi në kohën kur kuptuan më të fund mirësinë e Perëndisë ndaj tyre: edhe pse mëkatonin.

Njerëzit që mendojnë se nuk janë mëkatarë nuk janë të interesuar për mesazhin e ungjillit. Megjithatë, ata që kuptojnë se kanë mëkatuar, janë të përgatitur për mesazhin e Shpëtimtarit, Jezu Krishtit.

Romakëve 3:9-20

Romakëve 5:12

→ Grafiku 8: Johebrenjtë - Fajtorë për mëkat - Meritojnë vdekjen

 Lexo: Romakëve 2:12-16

- Ajo që nuk kuptonin ata ishte se Perëndia shikonte, urrente dhe planifikonte të ndëshkonte tërë mëkatet e tyre.
- Pali tha se arsyeja se pse Perëndia nuk ndëshkon mëkatarët menjëherë është ngaqë është i durueshëm dhe i ngadalshëm në zemërim.
 - Ai nuk realizon menjëherë ndëshkimin e Tij në mënyrë që mëkatarët të kenë kohë për të ndryshuar mendje.
 - Perëndia dëshiron që çdo person të pranojë se është mëkatar dhe se ka nevojë për faljen e Tij.
- Perëndia u jep mëkatarëve kohë për të kuptuar nevojën e tyre për t'u penduar^[1].

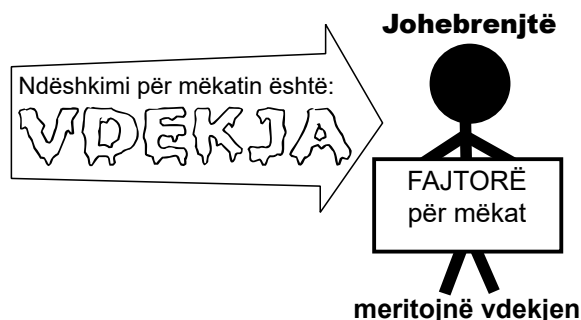
Kujto:

Të pendohesh do të thotë të ndryshosh mendje, ndryshim qëndrimi ndaj Perëndisë, vetes dhe mëkatit. Pendim do të thotë kur mëkatar pranon se është mëkatar para Perëndisë. “O Perëndi, Ti je i drejtë. Unë e kam gabim. Gjithçka që ke urdhëruar është e mirë, e drejtë dhe e shenjtë. Nuk kam arritur të bëj dhe mendoj gjërat e duhura. Nuk kam shpresë tek vetja”.

- Megjithatë, sa më gjatë të refuzojnë mëkatarët të pendohen, aq më tepër shtohet barra e tyre e mëkatit.
- Tërë mëkatet që mendonin se u anashkaluan, do të ndëshkohen.
- Kur të vijë dita e gjykimit të Perëndisë, tërë ata që kanë refuzuar të pendohen, do të vuajnë tërë zemërimin e tmerrshëm të Perëndisë ndaj tërë mëkateve të tyre (Hebrenjve 2:2-3; 2 Pjetrit 3:3-10).

3. Perëndia do të gjykojë veprat e judenjve dhe johebrenjve me anë të ligjit të Tij: Romakëve 2:6-11.

- Në përputhje me ligjin e Tij, Perëndia do të gjykojë mëkatarët, judenjtë dhe johebrenjtë.
- Ai do të gjykojë sipas asaj që kanë bërë, jo vetëm atë që mund të shikojnë njerëzit, por edhe atë që është në mendjet dhe zemrat e tyre.
 - Perëndia nuk bën favorizime.
 - Judenjtë mendonin se do t'i shpëtonin gjykimit të Perëndisë sepse ishin judenj dhe kishin urdhërimet e Tij të shkruara.
 - Megjithatë Pali tha se për Perëndinë nuk ka rëndësi se kush është personi.
- Thjesht të njohësh ligjin nuk e bën personin të pranuar para Perëndisë.
- Që një person të pranohet nga Perëndia, ai duhet t'i bindet ligjit në mënyrë të përsosur.
- A mendonte Pali se ishte e mundur që dikush mund t'i bindej ligjeve të Perëndisë në mënyrë të përsosur dhe të merre kështu jetën e përjetshme si shpërblim? Absolutisht jo!
- Ngaqë Adami ishte babai i tërë racës njerëzore, të tërë kemi lindur mëkatarë, duke mos qenë në gjendje t'i bindemi dhe pëlqejmë Perëndisë.

- Perëndia e dinte se askush nuk mund t'i pëlqente Atij dhe të pranohej si i drejtë prej Tij.
- Ai e dinte gjithashtu se, nëse njerëzit nuk mësohen prej Tij, do të mbesin përherë të verbër ndaj gjendjes së tyre mëkatore dhe paaftësisë së tyre.
- Perëndia dha ligjin e Tij të shkruar t'u mësonte tërë njerëzve që ata ishin mëkatarë të pashpresë.
- Megjithatë shumë judenj mendonin se ligji ishte mënyra e përfitimit të jetës së përjetshme.
- Ata mendonin se mund t'i bindeshin ligjit në mënyrë të përsosur dhe të siguronin shpëtimin e tyre.
- Askush nuk mund të marrë jetën e përjetshme si shpërblim nga Perëndia, sepse të gjithë nuk u janë bindur ligjeve të Perëndisë (Romakëve 3:23).

Mësimi 10

(vazhdim)

^[2] Fjala "ligj" përdoret në shumë mënyra. Në pjesën më të madhe "ligji" të Libri i Romakëve i referohet urdhërimeve të dhëna nga Moisiu.

Fjala "ligj" në Shkrim mund t'i referohet ligjit të dhënë para Moisiut (Zanafilla 26:5), ligjit civil apo gjyqsor, parimit të ligjit* (Romakëve 3:27), ligjeve morale (Romakëve 2:15), Dhjetë Urdhërimeve, tërë ligjit të Moisiut të dhënë në Sinai për Izraelin (Ligji i Përtërirë 3:8; 1 Korintasve 9:9), tërë librit të shkruar nga Moisiu (Romakëve 3:21), apo madje Psalmeve (Gjoni 10:34).

* Bibla flet për ligjin e besimit, ligjin e mendjes, ligjin e mëkatit, ligjin e Frymës së jetës në Krishtin Jezus, ligjin e mëkatit dhe vdekjes, ligjin e Krishtit dhe ligjin e lirisë.

Konteksti në të cilën fjala "ligj" përdoret do të na ndihmojë shpesh atë që nënkuptohet: edhe pse në disa raste domethënia mund të mos jetë tërësisht e qartë.

Pyetje dhe përgjigje

- Thjesht ngaqë judenjtë nuk bënin të njëjtat mëkate si johebrenjtë, a i bënte ata të pranueshëm para Perëndisë? **Jo! Asnjë mëkat nuk pranohet nga Perëndia.**
- Ngaqë Perëndia nuk ndëshkoi menjëherë judenjtë për mëkatet e tyre, a do të thoshte kjo që Ai nuk do t'i ndëshkonte më? **Jo, nëse nuk pendohen dhe besojnë në Zotin Jezu Krisht, Perëndia do t'i ndëshkojë një ditë.**
- Nga erdhi ndërgjegjja jonë dhe çfarë bën ajo? **Perëndia krijoi tërë njerëzit me ndërgjegje që i ndihmon të vendosin se çfarë është e drejtë apo e gabuar.**
- Judenjtë mendonin se mund t'i bindeshin në mënyrë të përsosur tërë ligjit që Perëndia u dha përmes Moisiut. A u bindën ata? **Jo! Perëndia thotë se askush nuk mund t'i bindet ligjit në mënyrë të përsosur.**
- Si mund të pranohet dikush nga Perëndia? **Duke vendosur besimin në Jezu Krishtin.**

Plani i shpëtimit i Perëndisë

- Judenjtë, të cilëve iu dha ligji i shkruar nga Moisiu, do të gjykohen nga Perëndia sipas atij ligji ^[2].
- Johebrenjtë do të gjykohen sipas njohurisë që vetë Perëndia ka vendosur në zemrat e çdo personi.
- Edhe pse johebrenjtë nuk kishin ligjin e shkruar, vepra e ndërgjegjeve të tyre të dhëna nga Perëndia u ka siguruar informacion të mjaftueshëm rreth asaj që është e drejtë dhe e gabuar për t'i bindur.

Mendo:

Ne, edhe para se ta studionim Fjalën e Perëndisë, e dinim në zemër se ishte e gabuar të vrisje, vidhje, gënjeje, kryeje tradhti bashkëshortore dhe të mos u bindeshe apo të mos respektoje prindërit.

Edhe nëse prindërit të mos na mësonin këto gjëra, do t'i kishim ende këto gjëra të shkruara në ndërgjegjen tonë nga Perëndia (ajo pjesë e jona që na ndihmon të dimë se çfarë është e drejtë dhe çfarë e gabuar).

Megjithatë a bëjmë gjithmonë gjërat që e dimë se janë të drejta?

Jo! Edhe para se të na mësonin Fjalën e Perëndisë, ne zgjidhnim të mos i bindeshim kësaj njohjeje të brendshme të së drejtës dhe së gabuarës.

Tërë njerëzit, në çdo vend, përfshi judenjtë, kanë bërë të njëjtën gjë.

- Ditën e gjykimit Perëndia do të tregojë se dëshirat e fshehta dhe të brendshme të njeriut janë të këqija dhe kundër vullnetit të Tij (Hebrenjve 4:13).
- Tërë ata që refuzojnë të besojnë tek ungjilli, do të gjykohen dhe dënohen nga Zoti ynë Jezu Krisht (Veprat 17:31).

4. Hebrenjtë dhe johebrenjtë janë të padrejtë para Perëndisë: Romakëve 3:9-12.

- Romakëve 3:9 thotë: *"E çfarë pra? A kemi ne ndonjë epërsi?"*.
- Pali po thoshte: *"A jemi ne judenjtë më të mirë se johebrenjtë?"*.
- Dëgjo përgjigjen që Perëndia jep përmes Palit në vargjet 10-12.
- Nuk ka asnjë, as jude as johebre, që i është bindur Perëndisë sipas standardit që kërkon ligji i Tij.
 - Të gjithë kanë mëkatuar dhe janë të padrejtë para Perëndisë.

Le të mendojmë:

Këta kapituj të parë të Romakëve duhet të na kujtojnë se kush ishim pa Krishtin.

Ata na kujtojnë se tërë njerëzit janë të humbur pa shpresë dhe jetojnë të ndarë nga Perëndisë nëse nuk vendosin besimin e tyre në Krishtin. A mund të bëjmë diçka për këtë? A njohim dikë që është i humbur?

Le të falënderojmë Perëndinë për shpëtimin e madh që na ka dhënë në Zotin Jezu Krisht dhe t'i kërkojmë Atij të na tregojë dikë që t'i flasim për këtë shpëtim të mrekullueshëm përmes Birit të Tij.

Qëllimi

Ky mësim do të tregojë se tërë bota është e dënuar. Askush nuk mund të bëhet i drejtë duke iu bindur ligjit.

Por përmes Jezu Krishtit Perëndia ka siguruar një rrugë për të shpëtuar mëkatarët dhe në të njëjtën kohë të përmbushë plotësisht kërkesat e drejta të ligjit të Tij. Ka vetëm një rrugë shpëtimi për tërë njerëzit në çdo vend; dhe vetëm përmes besimit në Jezu Krishtin. Perëndia na ka shpallur të drejtë përmes besimit në Jezu Krishtin dhe gjakun e Tij të derdhur për mëkatet tona.

Figurat

- Grafiku 10: Ligji i Perëndisë - Tërë njerëzit - Fajtorë - Ligji - Meritojnë vdekjen
- Grafiku 11: Jezu Krishti - I drejtë - Jep jetë
- Grafiku 12: Ligji i Perëndisë - Tërë njerëzit - Fajtor për mëkat - Meritojnë vdekjen
- Grafiku 13: Jezu Krishti vdiq për tërë mëkatet e njeriut - Besimtarët shpallen të drejtë

Historia

Pas mëimit të Biblës Xhoni dhe Karola qëndruan për të folur me xhaxhi Piterin për një prej miqve të tyre në shkollë.

- Xhaxhi Piter, - tha Xhoni, - mësimi i sotëm na bën të mendojmë rreth një shokut tonë në shkollë të cilit po përpiqemi t'i dëshmojmë. Familja e tij po kalon disa probleme dhe nëse nuk i ndihmon kush së shpejti, shoku ynë është i shqetësuar që babait të tij do t'i ndodhë diçka e keqe.

- A është sëmurë i ati? - pyeti xhaxhi Piteri.

- Jo, - tha Karola, - Ne nuk e dimë se cilat janë problemet e tyre, por mendoj se kanë probleme me paratë dhe të atin mund ta heqin nga puna së shpejti.

- I ati harxhonte paratë në bixhoz, - tha Xhoni. - Ai mendon se po të fitojë një shumë të madhe, mund t'i zgjidhen tërë problemet, por më tepër humbet se sa fiton.

- Shoku ynë mendon se i ati mund të bëhet aq i dëshpëruar se sa të detyrohet të vjedhë, - tha Karola.

- A mendon se i ati do të ishte i interesuar të dëgjonte për ndihmën që mund të marrë nga Perëndia? - pyeti xhaxhi Piteri.

- Jo, - tha Xhoni. - Kemi folur me mikun tonë dhe ai është shumë i interesuar, por thotë se prindërit e tij nuk janë të interesuar. Ata kanë thënë se nuk besojnë në asnjë fe, kështu që nuk duhet të ndjekin ndonjë rregull që ka Perëndia. Ai tha se ata kanë thënë që Dhjetë Urdhërimet janë vetëm për judenjtë, kështu që mund të bëjnë çfarë të duan.

- Prandaj mësimi ynë i sotëm na kujton shokun tonë, - tha Karola. - Shoku ynë tha se prindërit e tij kanë shumë rregulla për të në shtëpi dhe disa prej tyre janë njësoj si Dhjetë Urdhërimet.

- Dhe një prej tyre ka të bëjë me vjedhjen, - tha Xhoni. - Mendoj se ke të drejtë që Perëndia na jep një ndërgjegje që na thotë se disa gjëra janë të gabuara që t'i bëjmë.

- Po, - tha Karola, - por duket sikur babai i shokut tonë po mendon të shkelë një prej këtyre rregullave.

- Duhet të lutemi të gjithë që prindërit e shokëve tanë të kuptojnë që ligjet e Perëndisë janë për këdo, janë apo nuk janë judenj, - tha xhaxhi Piteri. - Meqë të gjithë janë mëkatarë, të gjithë janë nën ligjin e Perëndisë, pa justifikime.

- Shiko, meqë shoku ynë është i interesuar për ndihmën e Perëndisë, - tha Xhoni, - do të vazhdojmë t'i flasim për nevojën e tij për një Shpëtimtar.

- Jam i kënaqur që po e dëgjoj këtë! - tha xhaxhi Piteri.

Le të shohim Fjalën

Romakëve 3:23: Sepse të gjithë mëkatuan dhe u privuan nga lavdia e Perëndisë.

Bëje!

Fjalët në të djathtë me numra më poshtë do të të ndihmojnë të plotësosh fjalët që ke studiuar në këtë mësim. Kur të mbarosh ushtrimin, do të zbulosh një fjalë tjetër të shkronjat e rrethuara në kolonën në të majtë. Ji gati të shpjegosh domethënien e kësaj fjale.

1.	N	D	I	H	M	Ë	N	
2.		R	R	E	G	U	L	L
3.	P	E	R	Ë	N	D	I	A
4.	V	J	E	D	H			
		T						
5.	T	Ë		G	J	I	T	H
6.		S	H	P	Ë	T	I	M
7.	B	I	N	D	J	E		
8.	S	A	T	A	N	I		

1. Një fjalë tjetër për ligjet
2. Krijuesi ynë
3. Kur dikush nuk mund të bëjë diçka, ata kërkojnë _____ tënde.
4. Kush quhen mëkatarë?
5. Ke bërë atë që të kanë thënë të bësh.
6. Të marrësh diçka që nuk të përket.
7. Ai ka kontroll ndaj mëkatarëve.
8. Jezu Krishti është _____ ynë.

Mund të zgjedhësh nga këto fjalë. Ka një fjalë shtesë që nuk do të të duhet.

Vjedh Të gjithë Bindur Shpëtimtar Ndhimë Perëndia
Rregullat I përjetshëm Satan

Mësim nga Fjala e Perëndisë

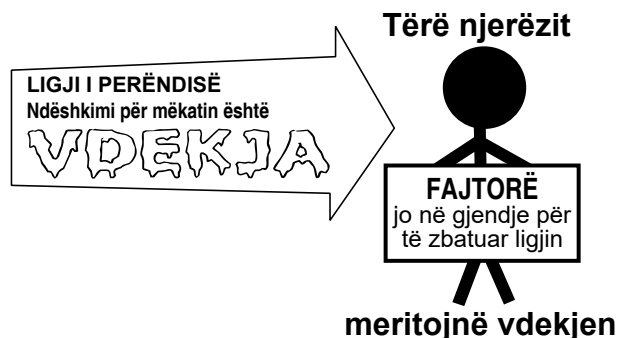
Njerëzit në çdo vend kërkojnë lehtësim apo një rrugëdalje për shqetësimet dhe problemet më të mëdha të jetës. Ata kërkojnë lehtësim, por shpesh kërkojnë në vendet e gabuara, sepse nuk kuptojnë se cili është shkaku i problemit të tyre (Romakëve 3:11). Ata kërkojnë para. Ata kërkojnë lavdërim nga njerëzit e tjerë. Ata kërkojnë kënaqësi. Ata kërkojnë ato gjëra që do t'i bëjë ata të lumtur.

1. Ligji vërteton që tërë bota është fajtorë para Perëndisë: Romakëve 3:19-20.

- Pali kishte treguar tashmë në mënyrë të qartë në letrën e tij ndaj besimtarëve në Romë se as johebrenjtë as judenjtë nuk iu bindën ligjit të Perëndisë.
 - Sipas ligjit të Perëndisë tërë njerëzit janë të padrejtë: mëkatarë që meritojnë vdekjen.

☞ Thuaju fëmijëve të thonë përmendsh Romakëve 1:18.

➔ Grafiku 10: Ligji i Perëndisë – Tërë njerëzit – Fajtorë – Ligji – Meritojnë vdekjen

- Pali përfundon mësimin e tij rreth gjendjes mëkatore të tërë botës.

Por ne e dimë se gjithçka që thotë ligji, e thotë për ata që janë nën ligj, me qëllim që çdo gojë të heshtë dhe gjithë bota t'i jetë nënshtruar gjykitimit të Perëndisë (Romakëve 3:19).

Mendo:

Nëse një person do të dilte nga një dyqan me diçka në xhep për të cilën nuk ka paguar, çfarë mund të thotë ai person për të vërtetuar pafajësinë e tij? Nuk do të vlente që ai të bënte fjalë, apo jo? Nuk ka asgjë që mund të thotë për të mohuar fajin e tij.

Ky është pozicioni i tërë njerëzve para Perëndisë, Gjykatësit të mbarë botës. Të gjithë janë fajtorë për mëkat dhe meriton të ndëshkohet nga Perëndia. Perëndia ka vërtetuar me anë të ligjit të Tij se, pa asnjë dyshim, të gjithë kanë mëkatuar.

 Lexo: Romakëve 1:20: *Në fakt cilësitë e tij të padukshme, fuqia e tij e përjetshme dhe hyjnia e tij, duke qenë të dukshme nëpërmjet veprave të tij që nga krijimi i botës, shihen qartë, me qëllim që ata të jenë të pafalshëm.*

- Johebrenjve nuk iu dha ligji i shkruar.
 - Megjithatë Perëndia iu zbulua përmes krijimit.
 - Ai u dha atyre gjithashtu një njohje të brendshme të ligjeve të Tij në zemrat e tyre.
- Pavarësisht kësaj, çfarë bënë johebrenjtë?
 - Ata injoruan hapur evidencën e ekzistencës dhe fuqisë së Perëndisë që shihej në tërë

Lexo: Romakëve 3:20: *Sepse asnjë mish nuk do të shfaqësohet para tij për veprat e ligjit; me anë të ligjit në fakt arrihet njohja e mëkatit.*

^[1] Kujto: Perëndia nuk mund të jetë në praninë e mëkatit. Prandaj, meqë njerëzimi është mëkatar, ata duhet të ndëshkohen dhe nuk mund të ketë përbashkësi me Perëndinë.

Shpalleni dhe paraqitni arsyetimet tuaja, po, le të këshillohen edhe bashkë. Kush e ka shpallur këtë që në kohët e lashta dhe e ka parashikuar prej një kohe të gjatë? Vallë, nuk jam unë, Zoti? Nuk ka Perëndi tjetër veç meje, një Perëndi i drejtë, një Shpëtimtar; nuk ka asnjë veç meje. Kthehuni nga unë dhe do të shpëtoni, ju mbarë skaje të tokës. Sepse unë jam Perëndia dhe nuk ka asnjë tjetër (Isaia 45:21-22).

^[2] Sigurohu që fëmijët të kuptojnë që kur pranojmë drejtësinë e Perëndisë përmes Jezu Krishtit, Perëndia na shikon si mirësi e përsosur, pa mëkat.

→ Grafiku 11: Jezu Krishti - I Drejtë
- Jep jetë

krijimin e Tij.

- Ata nuk iu bindën po ashtu zërit të brendshëm të ligjeve të Perëndisë (ndërgjegjes së tyre).
- A ishin judenjtë më të mirë se sa johebrenjtë? Jo!
- Ata kishin ligjin e shkruar të Perëndisë të cilin ua mësuan të tjerëve. Megjithatë ata vetë nuk iu bindën.
- Pali e mbyll duke thënë se çdo gojë duhet të mbyllet.
 - Nuk mbetet asgjë për të thënë nga askush.
 - Të gjithë janë fajtorë për shkelje të ligjit të Perëndisë, qoftë ligjin e shkruar qoftë ligjin e shkruar në ndërgjegjen e tyre.
 - Prandaj të gjithë janë të dënuar nga Perëndia.

2. Ligji nuk mund të shpëtojë ndokënd, sepse askush nuk është në gjendje t'i bindet: Romakëve 3:20.

- Perëndia e dinte kur dha ligjin e Tij se askush nuk mund t'i bindej.
- Prandaj askush nuk duhet të thotë: "I jam bindur ligjit dhe prandaj Perëndia duhet të më pranojë si të drejtë".
- Pse e dha ligjin Perëndia?
 - Në mënyrë që të shikojmë mëkatin tonë dhe të pranojmë se jemi mëkatarë.
 - Në mënyrë që të shikojmë se nuk mund të zbatojmë ligjin e Perëndisë dhe të shpëtojmë veten nga mëkati dhe vdekja që meritojmë.

3. Drejtësia e Perëndisë në Jezu Krishtin është për tërë ata që besojnë: Romakëve 3:21.

- Si mund të pranohen atëherë mëkatarët e padrejtë si të drejtë nga Perëndia?
- A ka ndonjë mënyrë se si njeriu mund të bëhet i pranueshëm para Perëndisë ^[1]?
- Jo! Vetëm Perëndia mund ta bëjë këtë.

Mendo:

A pati ndonjë mënyrë që Noeu t'i shpëtonte përmbytjes nëse Perëndia nuk do t'i fliste atij dhe t'i thoshte që të ndërtonte arkën (Zanafilla 6:8-22)?

A kishte ndonjë mënyrë se si izraelitët të shpëtonin veten nga skllavëria nën faraonin e Egjiptit (Eksodi 1:11-14; 2:24; 14)?

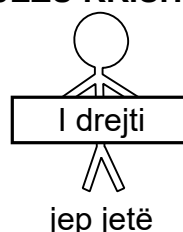
A mund të siguronin izraelitët ujë dhe ushqim për vete në shkretëtirë (Eksodi 15:22-25; 16)?

Jo! Asnjë prej tyre nuk mund të shpëtonte veten, por Perëndia po. Perëndia i shpëtoi.

E njëjta gjë vlen për tërë botën. Askush nuk mund të çlirohet nga mëkati dhe të bëhet i drejtë dhe i pranueshëm para Perëndisë.

- Edhe pse njeriu nuk mund ta bëjë këtë, Perëndia ka siguruar një rrugë që mëkatarët të pranohen si të drejtë në mënyrë të përsosur prej Tij, Gjykatësi i drejtë (Galatasve 2:15-21; 3:11).
- Kjo drejtësi, të cilën Perëndia e ka siguruar për mëkatarët e dënuar, nuk ka të bëjë me përpjekjet e njeriut për t'iu bindur ligjit të Perëndisë (Hebrenjve 7:18-19).
 - Qëllimi i ligjit ishte për të na treguar se nuk mund të shpëtonim veten.
- Perëndia donte që të kuptonim se vetëm drejtësia që siguroi Ai mund të na bënte të pranueshëm para Tij ^[2].
- Perëndia siguron drejtësinë për mëkatarët përmes vdekjes, varrosjes dhe ringjalljes së Zotit Jezus.

JEZU KRISHTI

Mësimi 11

(vazhdim)

→ Grafiku 12: Ligji i Perëndisë - Tërë njerëzit - Fajtorë për mëkat - Meritojnë vdekjen

→ Grafiku 13: Jezu Krishti vdiq për mëkatet e tërë njerëzve - Besimtarët e shpallur të drejtë

 Lexo: Romakëve 3:22-24

^[3] Ja një dallim i rëndësishëm:

Tërë mëkatet e besimtarëve: të shkuarat, të tashmet dhe të ardhmet, janë falur për shkak të pagesës një herë e përgjithmonë të Krishtit për mëkatin. Besimtarët (mëkatarët e shfajësuar) janë shpallur të drejtë, nuk janë bërë të drejtë. Perëndia ka dhënë, vënë në llogarinë tonë, drejtësinë e Jezu Krishtit.

Filipianëve 3:9

^[4] Ne jemi ende mëkatarë, por Perëndia na shikon përmes Jezu Krishtit, Birit të Tij. Ai na shikon si të çliruar nga mëkati, sepse Ai na shikon përmes Birit të Tij, i cili derdhi gjakun e Tij dhe vdiq për mëkatet tona.

Tërë ata që besojnë në Zotin Jezus janë shfajësuar nga Perëndia. Perëndia ka falur tërë mëkatet e atyre që besojnë në Birin e Tij. Ai na pranon si të drejtë, edhe pse jemi ende mëkatarë, sepse Perëndia na ka veshur në drejtësinë e Zotit Jezu Krisht (Kolosianëve 1:22)

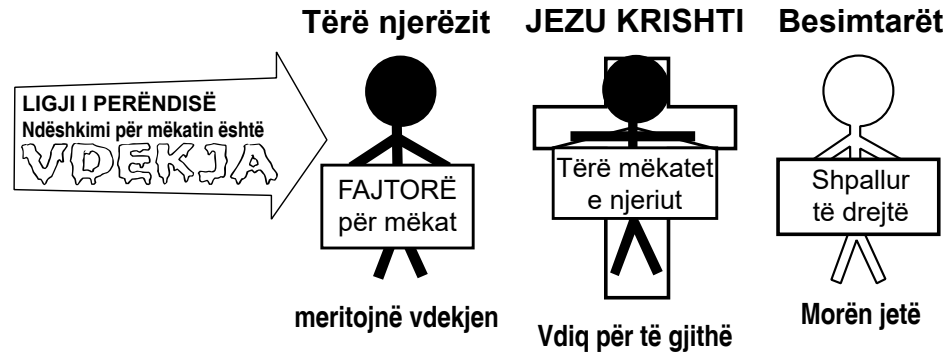
Numrat 21:4-9

Pyetje dhe përgjigje:

1. Kujt ia dha Perëndia ligjin e Tij (Dhjetë Urdhërimet)? **Judenjve**
2. Kujt i dha Perëndia njohurinë e ligjit të Tij në zemrat e tyre? **Johebrenjve**
3. Kush është i justifikuar për të mos iu bindur ligjit të Perëndisë dhe për këtë arsye nuk është fajtor për mëkat? **Askush**
4. Pse Perëndia i dha njerëzimit ligjin e Tij?
 - a. Në mënyrë që të shikojmë mëkatin tonë dhe të pranojmë se jemi mëkatarë.
 - b. Në mënyrë që të kuptojmë se nuk mund të zbatojmë ligjin e Perëndisë dhe të shpëtojmë veten.
5. Përmes kujt siguroi Perëndia një rrugë që ne të kemi drejtësinë që na duhet për t'u pranuar nga Perëndia? **Jezu Krishtit**

Drejtësia e Perëndisë Pjesa (1)

- Jezu Krishti është tërësisht i shenjtë dhe i drejtë.

- Kërkesat e drejta të ligjit të Perëndisë janë plotësuar në Krishtin (Romakëve 8:3-4).
- Perëndia është i drejtë dhe i paanshëm duke na shpallur të drejtë, sepse kemi vendosur besimin tonë në Jezu Krishtin, të Drejtin, i cili derdhi gjakun e Tij për mëkatet tona.
- Është e rëndësishme që të kuptojmë se, kur Perëndia pranon besimtarët në drejtësinë e Tij, nuk do të thotë se besimtarët nuk janë më mëkatarë (1 Gjonit 1:8) ^[3].
 - Ne jemi ende mëkatarë, edhe pasi besojmë në Zotin Jezus dhe jemi pranuar për shkak të drejtësisë së Tij.
 - Megjithatë ne nuk do të përballemi kurrë me gjykimin e përgjeshëm për mëkatet tona (Romakëve 8:1).
 - Perëndia ka siguruar drejtësinë për ne përmes Zotit Jezu Krisht ^[4].
- Rruga e vetme se si mund të pranohen si judenjtë ashtu edhe johebrenjtë si të drejtë para Perëndisë është përmes besimit në Zotin Jezus (Efesianëve 2).
- Drejtësia në të cilën besimtarët janë bërë të pranueshëm para Perëndisë jepet si dhuratë.
 - Vetëm dashuria e Perëndisë mund ta shtyjë Atë të bëjë këtë për mëkatarët.
 - Ne nuk meritojmë në asnjë mënyrë këtë dhuratë.
 - Perëndia e bën vetëm për shkak se është i mëshirshëm dhe plot hir.

Kujto:

Kur izraelitët u ankuan kundër Perëndisë në shkretëtirë, Perëndia dërgoi gjarpërinjtë për t'i kafshuar dhe vrrarë. Por kur izraelitët thirrën për mëshirë, Zoti i tha Moisiut të bënte një gjarpër prej bronzi dhe ta vendoste në një shtizë.

A meritonin izraelitët të çliroheshin nga gjarpërinjtë? Jo! Ata meritonin të vdisnin. Ata kishin mëkatuar kundër Perëndisë. Por ngaqë Perëndia është plot hir dhe i mëshirshëm, ka siguruar një rrugë që ata të shëroheshin.

Në të njëjtën mënyrë asnjë prej nesh nuk meriton ndihmën e Perëndisë; megjithatë Ai u jep tërë besimtarëve drejtësinë e Tij si dhuratë.

Le të mendojmë:

Tërë njerëzit janë të dënuar nga ligji i shenjtë i Perëndisë.

Megjithatë Zoti Jezus erdhi në këtë botë dhe na bleu për veten e Tij.

Çmimi që pagoi ishte gjaku i Tij.

Ai na bleu dhe pastaj na çliroi nga kontrolli i mëkatit dhe Satanit.

Ne nuk do të jemi më nën kontrollin e mëkatit dhe Satanit.

Në Krishtin ne jemi çliruar!

Qëllimi

Ky mësim do të vazhdojë nga mësimi i javës së kaluar duke paraqitur mënyrën e Perëndisë për shpëtimin e mëkatarëve që nuk e meritojnë përmes besimit vetëm në Jezus Krishtin. Zoti Jezus përmbushi plotësisht kërkesat e drejta të ligjit të Perëndisë, të cilat njeriu mëkatar nuk mund t'i përmbushte.

Ky mësim do të:

- Tregojë gjithashtu se si Perëndia shpëtoi besimtarët e Dhiatës së Vjetër e të Re përmes Krishtit.
- Na ndihmojë të kuptojmë se nuk ka asgjë për t'u mburrur për shpëtimin tonë.
- Na ndihmojë të jemi shumë mirënjohës për shpëtimin tonë.

Figurat

- Grafiku 6: Jezusi: Një flijim për mëkatet një herë e mirë
- Grafiku 14: Perëndia ka vendosur në llogarinë tonë drejtësinë e Krishtit

Historia

- Kujtoj kur folëm për Abrahamin shumë kohë më parë, - tha Karola.

- Mendoj se do të jetë zhgënjyer që nuk pa të realizohen premtimet e Perëndisë kur ishte gjallë. Mendoj se po të isha unë, do të vija në dyshim nëse do të realizoheshin një ditë.

- Edhe unë, - pranoi Xhoni. - E di që po të isha në vend të Abrahamit, do të filloja të besoja te Perëndia pasi të më jepte djalnin që më premtoi, por pastaj do të dyshoja nëse do të mbante pjesën tjetër të premtimeve të Tij.

- Prandaj Abrahami u quajt i drejtë nga Perëndia, - tha xhaxhi Piteri. - Besimi i tij në Perëndinë ishte i fortë dhe ai u besoi premtimeve të Perëndisë.

- Do të doja që Perëndia të më jepte atë lloj besimi, - tha Karola. - Pastaj nuk do të vija në dyshim disa nga gjërat që po dëgjoj.

- Para së gjithash, - tha xhaxhi Piteri, - ne mund t'i kërkojmë Perëndisë të rrisë besimin tonë, por është zgjedhja jonë për ta përdorur. Abrahami zgjodhi vetë të vendoste tërë besimin e tij në premtimet e Perëndisë ndaj tij. Ky është besim, të jesh i sigurt që diçka është e vërtetë, edhe pse nuk e shikon se çfarë është. Nuk është gjithmonë diçka e lehtë për t'u bërë.

- Nëse ne kemi vendosur besimin te Perëndia, nuk duhet të jetë aq e vështirë, apo jo, xhaxhi Piteri? - ndërpreu Xhoni.

- Ke të drejtë, - u përgjigj xhaxhi Piteri. - Perëndia është i vetmi tek i cili mund të vendosim tërë besimin tonë. T'i kthehem asaj që the, Karola. Jam i interesuar se pse çfarë ke dyshime. A e kemi diskutuar më parë këtë gjë?

- Kam siklet ta pranoj, - tha Karola, - por nganjëherë më vijnë ndërmend disa mendime që nëse bëj diçka të gabuar, Perëndia nuk do të më pranojë më. Nuk e di pse më vijnë, por më shqetësojnë vazhdimisht. Mendoj se kam nevojë për më tepër besim, ë?

- Shiko, Karola, - tha xhaxhi Piteri, - mendoj se po harron se nuk ka të bëjë se sa e mirë ke qenë për t'u pranuar nga Perëndia, por ngaqë ke besuar në atë që ka bërë Krishti për ty. Javën që vjen do të fillojmë të diskutojmë për premtimet e Perëndisë ndaj tërë besimtarëve. Kjo do të të ndihmojë me dyshimet e tua.

Le të shohim në Bibël

Efesianëve 2:8-9: Ju në fakt, jeni të shpëtuar me anë të hirit, nëpërmjet besimit, dhe kjo nuk vjen nga ju, po është dhurata e Perëndisë, jo nga vepra, që të mos mburret askush.

Hir: dhuratë e pamerituar nga Perëndia

Shpëtuar: çliruar nga pushteti i Satanit dhe ndëshkimi i mëkatit

Besim: siguri në atë që ka bërë Krishti për të më shpëtuar nga mëkati

Vepra: gjërat e mira që bëj

Mburret: Krenohet

Bëje!

1. Ndaj këto fjalë në vargun tënd përmendsh dhe pastaj bëj një vijë nga fjala sipas përkufizimit përkues në të djathtë.

_____	dhuratë që nuk e meritoj nga Perëndia
ebism	
_____	shpëtuar nga pushteti i Satanit dhe ndëshkimi i mëkatit
urmbeurm	
_____	siguri në atë që ka bërë Krishti për të më shpëtuar nga mëkati
rhi	
_____	gjërat e mira që bëj
tërpashu	
_____	krenohem
trepva	

2. Shiko përsëri vargun e sotëm. A ka ndonjë arsye se pse të krishterët duhet të mburren dhe të jenë krenarë ngaqë Perëndia i pranon si të drejtë? Rretho përgjigjet e sakta ndaj kësaj pyetjeje:

- ① Jo. Ne marrim drejtësinë me anë të besimit në Jezu Krishtin, jo për shkak të asaj që kemi bërë.
2. Po. Ne kemi punuar për shpëtimin tonë dhe nuk kemi nevojë të varemi nga ajo që bëri Zoti Jezus për ne në kryq.
- ③ Jo. Ne nuk kemi bërë asgjë për të merituar shpëtimin tonë. Ne kemi marrë dhuratën e shpëtimit vetëm për shkak të hirit të Perëndisë.

Mësime nga Fjala e Perëndisë

Gjatë kohës së Dhiatës së Vjetër nuk u kuptua qartë se si Perëndia mund të pranonte plotësisht mëkatet si të ishin të drejtë. Megjithatë shkrimet e Dhiatës së Vjetër të Moisiut dhe profetëve të tjerë tregonin kohën kur Perëndia do të dërgonte Çlirimtarin. Vetëm atëherë rruga e Perëndisë për shpëtim do të ishte e plotë.

1. Në Jezu Krishtin Perëndia siguroi pagesën e Tij të drejtë për mëkatet e falura në kohën e Dhiatës së Vjetër.

Kujto:

Gjatë kohëve të Dhiatës së Vjetër Perëndia u tha atyre që besuan në Të të sillnin një kafshë si ofertë për mëkatet e tyre. Kafsha duhej të vritej dhe gjaku i saj të derdhej. Perëndia mbuloi (fali përkohësisht) mëkatet e tërë atyre që ofruan kafshë, nëse pendoheshin dhe besonin te premtimet e Tij. Perëndia i pranoi ata njësoj sikur të ishin të drejtë në mënyrë të përsosur, edhe pse ishin ende mëkatarë.

Mendo:

Megjithatë, si mund të falte Perëndia ata besimtarë të Dhiatës së Vjetër nga mëkatet e tyre dhe t'i pranonte si të drejtë? Gjaku i kafshëve nuk mund të paguante kurrë për mëkatet e tyre (Hebrenjve 10:4).

Ata meritonin të vdisnin.

Pse Perëndia fali atëherë mëkatet e besimtarëve si Abeli, Noeu dhe Moisiu të cilët ofronin vetëm gjakun e kafshëve?

- Perëndia fali mëkatet e besimtarëve të Dhiatës së Vjetër.
- Pse? Sepse e dinte se Zoti Jezus do të vinte dhe do të paguante çmimin e plotë për tërë mëkatet e tyre.
 - Pagesa e Jezusit në kryq përfshinte mëkatet e tërë atyre që në të shkuarën besuan në premtimet e Perëndisë për shpëtim (Hebrenjve 9:13-15).
 - Pagesa e Jezusit në kryq përfshinte gjithashtu tërë ata që e panë Atë dhe besuan, po ashtu edhe tërë ata që do të besonin në Të në të ardhmen.

JEZU KRISHTI Një flijim përgjithmonë për mëkatarët

- Jezusi vdiq dhe u ngjall përsëri nga varri.
- Jezusi ka paguar plotësisht ndëshkimin për mëkatet.

Levitiru 4-7

Hebrenjve 11:13

Hebrenjve 11:39-40

→ Grafiku 6: Jezusi - Një flijim për mëkatet një herë e mirë

[1] Lejoju fëmijëve kohë të mendojnë dhe t'u përgjigjen pyetjeve që u bën.

Titit 3:4-5

Lexo: Romakëve 3:27-28

Efesianëve 2:8-9

Galatasve 3:26-28

Galatasve 3:19-25

Galatasve 3:6-9

2. Drejtësia merret vetëm me anë të besimit.

Mendo:

A ka ndonjë arsye se pse të krishterët duhet të jenë krenarë dhe mburraveçë për shkak se Perëndia i ka pranuar? [1] Pse nuk mund të jemi krenarë dhe të marrim lavdërimin për shpëtimin e vetes?

- Ne marrim drejtësinë me anë të besimit në Jezun Krishtin, jo për shkak të diçkaje që kemi bërë.
 - Ne lamë besimin te vetvetja dhe u varëm tek ajo që Zoti Jezus bëri për ne në kryq.
 - Ne nuk bëmë ndonjë gjë për ta merituar.
- Perëndia duhet falënderuar dhe lavdëruar; ne nuk kemi asgjë për t'u mburrur.

3. Perëndia siguroi rrugën e shpëtimit si për judenjtë ashtu edhe për johebrejtë: Romakëve 3:29-30.

- Perëndia nuk ka rrugë të ndryshme shpëtimi për njerëz të ndryshëm.
 - Ka vetëm një rrugë shpëtimi për tërë njerëzit në çdo vend, në çdo kohë (Veprat 4:12).
 - Ngjyra e lëkurës, sa para kemi, kë njohim: asnjë prej këtyre apo ndonjë ndryshim tjetër nuk ndikon shpëtimin tonë.

4. Perëndia zbatoi kërkesat e drejtë të ligjit të Tij: Romakëve 3:31.

- Ligji i shenjtë i Perëndisë kërkonte vdekjen tonë, kështu Perëndia dërgoi Zotin Jezus për të marrë në vendin tonë ndëshkimin që kërkonte ligji (Romakëve 8:3-4).
- Ligji thoshte gjithashtu se tërë ata që pranon Perëndia duhet të jenë të drejtë në mënyrë të përsosur.
- Kështu Perëndia siguroi drejtësinë e Tij për ne, e cila është standardi që kërkonte ligji.
- Edhe pse drejtësia që Perëndia u jep tërë besimtarëve nuk merret me anë të bindjes së ligjit, kjo nuk do të thotë se ligji është i kotë.
 - Ligji është ende i dobishëm për qëllimin fillestar për të cilin e dha Perëndia: për t'u treguar njerëzve mëkatin e tyre, ndëshkimin për mëkatin dhe nevojën e tyre për Shpëtimtarin e premtuar.
 - Edhe pse mosbindja ndaj ligjit nuk do të sjellë frikën e ndëshkimit ndaj besimtarit, Perëndia ka shkruar ligjet e Tij në zemrat dhe mendjet e bijve të Tij dhe ata do të dëshirojnë t'u binden atyre (Hebrenjve 8:10).

5. Abrahami dhe Davidi u shfajësuar vetëm me anë të besimit.

- Te Romakëve kapitulli 4 Pali jep dy shembuj të mëkatarëve që u pranuan si të drejtë nga Perëndia përmes besimit, jo për shkak të veprave të tyre.
- Judenjtë mendonin se Abrahami dhe Davidi ishin dy njerëzit më të mëdhenj në historinë e kombit të tyre.
- Judenjtë mendonin se nëse dikush mund të pranohej nga Perëndia për shkak të veprave të tyre të mira, atëherë duhet të ishin këta dy burra.
- Por çfarë thotë Pali për këta dy burra?
 - A u pranuan Abrahami dhe Davidi nga Perëndia për shkak të veprave të tyre të mira?
 - Për këtë arsye i pranoi Perëndia ata si njerëz të drejtë?
- Edhe pse Abrahami e dinte se ishte mëkatar, ai besonte te premtimet e Perëndisë dhe lajmin e mirë për Çlirimtarin (Zanafilla 12:1-3).
 - Perëndia premtoi se ky Çlirimtar do të ishte një prej pasardhësve të Abrahamit.
 - Abrahami vuri besimin e tij në Fjalën e Perëndisë.
 - Jezusi vdiq dhe u ngjall përsëri nga varri.

Mësimi 12

(vazhdim)

Drejtësia e Perëndisë Pjesa (2)

Romakëve 6:23

^[2] Kjo është pjesë e doktrinës së fajësimit, e cila mësohet me fjalë që janë më të njohura për shumicën e njerëzve.

Grafiku 14: Perëndia ka vënë në llogarinë tonë drejtësinë e Krishtit

Pyetje dhe përgjigje

1. Pse Perëndia mund të vërë drejtësinë në llogarinë tonë dhe të heqë borxhin tonë të mëkatit? **Sepse Jezu Krishti vdiq në kryq për të paguar borxhin tonë të mëkatit.**
2. Si mund të pranohen mëkatarët e padrejtë si të drejtë nga Perëndia? **Vetëm duke vënë besimin e tyre në Zotin Jezus.**
3. Pse nuk mund të jemi krenarë dhe të mburremi për shpëtimin tonë dhe pranimin nga Perëndia? **Ne nuk mund të mburremi sepse morëm shpëtimin tonë si dhuratë.**
4. A është rruga e shpëtimit të Perëndisë për judenjtë e ndryshme nga mënyra se si shpëton johebrenjtë? **Jo, ka vetëm një mënyrë shpëtimi për tërë njerëzit, sepse nuk ka ndryshim. Tërë njerëzit kanë mëkatuar.**
5. Si u shpallën Abrahami dhe Davidi të drejtë nga Perëndia? **Vetëm përmes besimit të tyre në Perëndinë dhe Fjalën e Tij.**

- Jezusi ka paguar plotësisht ndëshkimin për mëkatin.
- Abrahami e dinte se Perëndia nuk do të vdiste.
- Si e trajtoi Perëndia Abrahamin nga koha që ai vendosi besimin e tij te premtimet e Perëndisë?
 - Edhe pse Abrahami ishte ende mëkatar, Perëndia e trajtoi Abrahamin si të ishte i drejtë në mënyrë të përsosur në sytë e Perëndisë (Zanafilla 15:6).
- Perëndia pranoi Abrahamin ashtu sikur të ishte i drejtë, jo për shkak të veprave të mira që bëri Abrahami, por për shkak se i besoi Fjalës së Perëndisë.

Edhe atij që vepron, shpërblimi nuk i konsiderohet si hir por si borxh (Romakëve 4:4).

Mendo:

A është dhuratë apo pagë ajo që merr nga punëdhënësi? Është pagë, apo jo? Ke punuar fort për të. E ke merituar.

A vlen e njëjta gjë me pranimin e Perëndisë? A mund të fitohet? Jo! Kurrë!

Ndërsa atij që nuk vepron, por beson në atë që shfaqëson të paudhin, besimi i tij i numërohet për drejtësi (Romakëve 4:5).

- Drejtësia na vihet në llogarinë tonë, na llogaritet si e jona dhe shpallet si e jona, edhe pse nuk kemi bërë asnjë vepër^[2].

Llogaria e një jobesimtari		
Debitim	Kreditim	Balanca
Mëkati	Asgjë	Vdekja

Llogaria e Jezu Krishtit		
Debitim	Kreditim	Balanca
Asgjë	Drejtësia	Asgjë

Llogaria e një besimtari në Krishtin		
Debitim	Kreditim	Balanca
Mëkati	Drejtësia	Asgjë

- Perëndia ka shpallur të drejtë tërë ata që besojnë në Jezu Krishtin.
- Jezusi ka paguar borxhin tonë të mëkatit dhe Perëndia ka vënë në llogari drejtësinë e Krishtit.
- Te Romakëve 4:6-8 Pali citon nga Psalmi 32:1-2, shkruar një mijë vjet më parë nga Davidi:

Sikurse Davidi shpall lumturinë e njeriut të cilit Perëndia numëron drejtësi pa vepra, duke thënë: "Lum ata të cilëve u janë falur paudhësitë dhe të cilëve mëkatet u janë mbuluar. Lum njeriu të cilit Zoti nuk do t'ia numërojë mëkatet".

- Davidi, ashtu si Abrahami, e dinte se ishte i shpëtuar me anë të besimit, jo me anë të veprave.

Le të mendojmë:

Ne mund të gëzohemi me të vërtetat e mëdha që sapo kemi lexuar!

- Ne nuk jemi lidhur më nga ligji.
- Perëndia na ka dhënë drejtësinë e Krishtit dhe jo përmes veprave tona.

Le ta falënderojmë për këtë dhuratë të mahnitshme të hirit të Tij.

Mësimi 13

Qëllimi

Ky mësim trajton disa të vërteta të Romakëve 5: Përmes Jezu Krishtit kemi paqe me Perëndinë, liri hyrje te prania e Perëndisë dhe ne nuk do të ndahemi kurrë prej Tij, edhe nëse mëkatojmë.

Ne do të shohim se Perëndia na jep hirin për t'u gëzuar në vuajtjet tona, duke e ditur se këto prodhojnë këmbënguljen, na bëjnë më të ngjashëm me Krishtin ("si Krishti") dhe na japin shpresë për shpërblimin tonë të ardhshëm nga Perëndia.

Figurat

- Grafiku 15: Figurat e vërteta dhe të rreme të marrëdhënies së besimtarit me Perëndinë

Të shfajësuar: jo fajtorë

Besimtarët kanë paqe me Perëndinë

Historia

- E di që e kemi diskutuar këtë më parë, xhaxhi Piter, - tha Karola, - por sot kuptova më në fund se çfarë doje të thoje me provat që duhet të presë të kalojë një besimtar.

- Jam i kënaqur që të ka ndihmuar, - tha xhaxhi Piteri, - sepse me siguri do t'i hasësh një ditë.

- Oh, kam kaluar disa, - tha Karola. - Nuk besoj se ta kam treguar, por disa nga studentët e shkollës më përqeshën dhe folën prapa krahëve, sepse jam e krishterë. Ata nuk duan të më flasin dhe u thonë të tjerëve të mos shoqërohen me mua. Dhe pastaj ka studentë të tjerë që vazhdojnë të më ndërpresin kur i dëshmoj dikujt, duke thënë se e kam gabim. Më lëndon, por tani mund të shoh se si Perëndia po përdor këto përvoja të vështira për të më ndihmuar të bëhem një e krishterë më e mirë.

- Si po të të ndihmon, Karola? - pyeti xhaxhi Piteri.

- Shiko, para së gjithash, - tha Karola, - nga ajo që më mësuat sot, mund të shoh që jam bërë një person më i mirë për shkak të kësaj, sepse kam mësuar të jem më e durueshme me armiqtë e mi. Para se të bëhesha e krishterë, do t'u kisha ngritur zërin atyre që nuk binin dakord me mua apo më përqeshnin. Kam mësuar gjithashtu më tepër për Perëndinë dhe premtimet e Tij për ne, sepse më është dashur të kaloj më tepër kohë me Fjalën e Tij duke gjetur vargje për të vërtetuar se ajo që po u thoja miqve ishte e drejtë. Edhe ti më ke ndihmuar, xhaxhi Piter. Dhe ndonjëherë, kur ndihesha shumë keq, ia paraqisja problemet e mia Perëndisë dhe pashë që ato dilnin për mirë apo qëndrimi im ndaj tyre ndryshonte.

- Duket se po bën atë që kishte ndërmend Perëndia të bënim kur përfetojmë prova, - tha xhaxhi Piteri. - A ke arritur të shohësh gjithashtu se Perëndia është afër teje gjatë momenteve të vështira?

- Oh, po! - tha Karola. - Tani që kuptoj se pse mund të kemi probleme, mund të kuptoj se si Perëndia më ka ndihmuar t'i kaloj. Edhe diçka, Ai më ka dhënë ty të më mësosh Fjalën e Tij dhe të lutesh për mua çdo ditë. Ai më ka mësuar gjithashtu që mund t'i besoj gjithçkaje që thotë në Fjalën e Tij dhe mund t'i drejtohem Atij për çdo problem që kam. Nuk mund të pres gjatë pa shkuar tek Ai. E di tani se do të ishte shumë më mirë nëse do të filloja çdo ditë me Perëndinë në lutje dhe pastaj të kujtoj se Ai është me mua në çdo minutë.

Le të shohim në Bibël

Romakëve 5:1: Të shfajësuar, pra, me anë të besimit, kemi paqe me Perëndinë nëpërmjet Jezu Krishtit, Zotit tonë.

Bëje!

1. Vetëm për cilët njerëz pohimet e mëposhtme janë të vërteta? **Besimtarët**

Ne kemi paqe me Perëndinë dhe asgjë nuk mund të na e largojë këtë.

Ne e dimë se Perëndia nuk do të na lërë gjatë kohëve të mira apo të vështira.

Ne duhet të presim me padurim kohën kur do të jemi me Perëndinë përgjithmonë në qiell.

Ne nuk duhet të vëmë kurrë në dyshim mirësinë dhe të vërtetën e Perëndisë.

Ne nuk do të kemi kurrë një arsye për t'u turpëruar se jemi bij të Perëndisë!

2. Përdor kodin më poshtë për të gjetur shkronjat që mungojnë, pastaj plotëso vendet bosh për të parë një prej premtimeve të Perëndisë ndaj nesh që gjenden te Ligji i Përtërirë 31:8. **(Përgjigje: Përveç kësaj Zoti vetë ecën para teje; ai do të jetë me ty; nuk do të të lërë dhe s'ka për të të braktisur; mos u tremb dhe mos u tmerro).**

1 = A 2 = E 3 = Ë 4 = I 5 = O 6 = U 7 = Y

"P _ R V _ Ç K _ S _ J Z _ T _ V _ T _ _ C _ N P _ R _ T _ J _ ;
3 2 3 1 5 4 2 3 2 3 1 1 2 2

_ _ ; D _ T _ J _ T _ M _ T _ ; N _ K D _ T _ T _ L _ R _
1 4 5 3 2 3 2 7 6 5 3 3 3 3

DH _ S ' K _ P _ R T _ T _ BR _ KT _ S _ R ;
2 1 3 3 3 1 4 6

M _ S _ TR _ MB DH _ M _ S _ TM _ RR _ ".
5 6 2 2 5 6 2 5

Mësime nga Fjala e Perëndisë

Si besimtarë në Jezus Krishtin jemi njerëzit më të bekuar në tokë. Ne kemi paqe me Perëndinë. Ne nuk do të përballemi kurrë me gjykimin dhe ndëshkimin e përjetshëm që meritojmë për mëkatet tona. Përmes Jezus Krishtit Perëndia na ka dhënë gjithçka që kemi nevojë për jetën tonë tani dhe në përjetësi.

Le t'u hedhim një sy këtyre të vërtetave të mrekullueshme te Romakëve 5.

1. Perëndia u jep besimtarëve sigurinë e paqes dhe pranimit tek Ai për shkak të drejtësisë së Tij të dhënë ndaj nesh në Krishtin: Romakëve 5:1-2.

- Kur vëmë besimin tonë në Jezus Krishtin, Ai na shpall të drejtë.
 - Jezus Krishti mori tërë ndëshkimin për mëkatet tona: në Të ne jemi të pranuar. -
- Ne kemi paqe me Perëndinë.
 - Kohë më parë ishim armiq të Krijuesit tonë (Romakëve 5:10).
- Ne jemi bijtë e Tij të dashur: të pranuar plotësisht si pjesë e familjes së Tij përmes besimit në Jezus Krishtin (Gjoni 1:12; Romakëve 8:14-17).
- Mëkatet tona janë falur dhe Perëndia na pranon si të pastër e të shenjtë ashtu siç është vetë Jezusi.
- Pse? Për shkak se borxhi ynë i mëkatit u pagua kur Zoti Jezus vdiq dhe u ngjall prej së vdekurish për ne, Perëndia na shpalli të drejtë në Krishtin (1 Korintasve 15:3-4).

Me anë të të cilit edhe patëm, nëpërmjet besimit, hyrjen në këtë hir në të cilin qëndrojmë të patundur dhe mburremi në shpresën e lavdisë së Perëndisë (Romakëve 5:2).

- Për shkak të pagesës së Krishtit ne jemi gjithmonë të pranuar te Perëndia (Romakëve 3:24) ^[1].
- Ashtu si Zoti Jezus është i dashur dhe gjithmonë i pranuar plotësisht te Ati i Tij, edhe ne jemi të dashur dhe të pranuar plotësisht te Perëndia, Ati ynë (1 Gjoni 4:9-19).
- Pse? Sepse jemi shpallur të drejtë përmes Zotit Jezus Krisht.
- Nuk ka asgjë që mund të ndryshojë qëndrimin e Perëndisë ndaj nesh.
 - Ne jemi gjithmonë të mirëpritur në praninë e Tij dhe ne mund t'i flasim gjithmonë Atij.
 - Edhe kur mëkatojmë kundër Tij, Ai ende na pranon plotësisht për shkak të drejtësisë që kemi në Zotin Jezus Krisht.
- A do të thotë kjo se Atit tonë nuk i intereson nëse nuk i bindemi Atij (Romakëve 6)?
 - Jo, nuk do të thotë ashtu.
 - Atij i intereson dhe do ta studiojmë këtë me më hollësi më vonë.

Efesianëve 1:4

^[1] Pyet fëmijët: "A të pranon ende Perëndia në drejtësinë e Zotit Jezus edhe kur mëkaton?". Sigurohu që ata kuptojnë pranimin e tyre të plotë nga Perëndia, edhe nëse mëkatojnë.

Hebrenjve 4:14-16

[2] Pyet fëmijët nëse mund të mendojnë për raste kur dikush nuk ka dashur që t'u afrohen për shkak të diçkaje që kanë thënë apo bërë.

→ Grafiku 15: Figurat E vërtetë apo e gabuar e marrëdhënies së besimit me Perëndinë.

Efesianëve 1:3

Lexo: Gjoni 17:24: *O Atë, unë dua që atje ku jam unë, të jenë me mua edhe ata që më ke dhënë, që ta shohin lavdinë time që ti më ke dhënë, sepse ti më ke dashur para themelimit të botës.*

[3] Kërkoju fëmijëve të tregojnë se cilat janë për ta përvojat më të vështira, për shembull, sëmundja, brenga nga vdekja e një njeriu të zemrës, etj..

2 Korintasve 1:3-11; Hebrenjve 12:10-13

2 Timoteut 3:12

1 Pjetrit 2:19-23; 4:12-16

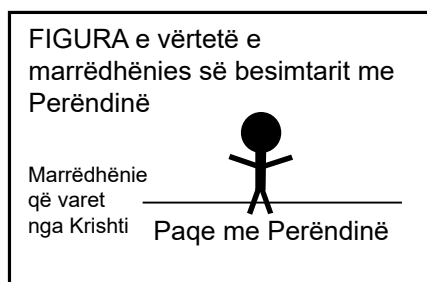
Veprat 4:1-31; 5:17-42; 7:54-60; 8:1-4

[4] Ndhmo fëmijët të gjejnë mënyrë se si Perëndia na ndihmon përmes lutjes: çfarë lloj gjërash t'i kërkojmë Perëndisë për të na ndihmuar, si: për durimin ndaj të tjerëve, edhe ndaj armiqve që na përndjekin, për urtësi se si t'u përgjigjemi njerëzve që na keqtrajtojnë, për një qëndrim të mirë kur na kërkojnë të bëjmë diçka që nuk duam ta bëjmë apo kur dikush na lëndon, që ta përdorim kohën tonë me mençuri, që të jemi një shembull i mirë ndaj të tjerëve me anë të bindjes sonë ndaj atyre që janë në pushtet mbi ne, që të jemi shembull i mirë ndaj të tjerëve nga mënyra se si veprojmë (duke qenë të mirë ndaj të tjerëve, të dobishëm dhe që falim). Mund t'u thuash fëmijëve disa ide si fillim, por pastaj lejoji ata të thonë të tyre.

Mendo:

Marrëdhëniet tona me njerëzit e tjerë shpesh varen nga mënyra se si veprojmë: gjërat që bëjmë dhe se si i bëjmë. Për shkak të kësaj mund të mendojmë se kjo është mënyra se si vepron Perëndia [2].

Megjithatë Perëndia thotë se marrëdhënia jonë me Të varet vetëm nga Jezu Krishti dhe vepra e Tij e kryer për ne në kryq, jo tek ajo që themi apo bëjmë.

- Ne jemi pranuar plotësisht nga Perëndia Atë ndërsa jetojmë këtu në këtë tokë.
- Ne gjithashtu presim me padurim kohën kur do të shkojmë tek Ai në qiell (1 Gjonit 3:1-3).
 - Kur të shkojmë në qiell, ne do të shikojmë praninë e Tij përgjithmonë (1 Thesalonikasve 4:13-17).
 - Këtë kishte parasysh Pali kur tha se ne “...mburremi në shpresën e lavdisë së Perëndisë”. *Me anë të të cilit edhe patëm, nëpërmjet besimit, hyrjen në këtë hir në të cilin qëndrojmë të patundur dhe mburremi në shpresën e lavdisë së Perëndisë (Romakëve 5:2).*

2. Perëndia u jep besimtarëve sigurinë e jetës së përjetshme dhe mirënjohja jonë rritet ndërsa kalojmë probleme në jetë: Romakëve 5:3-5.

- Është ngushëllim shumë i madh për ne kur dimë se jemi në paqe me Perëndinë dhe se një ditë do të jemi me Perëndinë në qiell.
- Megjithatë, ç'mund të themi për vështirësitë, problemet dhe trishtimin që duhet të përballemi çdo ditë këtu në tokë?
- Edhe pse jemi bij të Perëndisë, ende duhet të kalojmë shumë përvoja të vështira dhe shpesh të trishtueshme në këtë botë [3].
- Në fakt Jezusi tha se ne mund të presim probleme. *Jua kam thënë këto gjëra, që ta keni paqen në mua; në botë do të keni mundime, por merrni zemër, unë e munda botën! (Gjoni 16:33).*
 - Ndërsa i shërbejmë Zotit, ne mund të përballemi me dobësi dhe sëmundje.
 - Ne mund të përjetojmë madje përndjekje për shkak të besimit tonë (Filipianëve 1:26-29).
 - Zoti Jezus u përball me shumë prova dhe vështirësi kur ishte këtu në tokë.
 - Të krishterët e parë kishin po ashtu shumë probleme dhe vështirësi.
- Prandaj Pali thotë tani në letrën e tij ndaj të krishterëve në Romë se ata mund të presin prova dhe probleme.
- Por ai shpjegon gjithashtu:
 - Se Perëndia na mëson përmes vështirësive që përjetojmë
 - Se Perëndia ndihmon besimin tonë në Të të forcohet dhe na bën më të sigurt që jemi bijtë e Tij
 - Dhe se Perëndia premton që ne një ditë do të jemi me Të në qiell.*Dhe jo vetëm kaq, por mburremi edhe në shtrëngimet, duke ditur që shtrëngimi prodhon këmbënguljen (Romakëve 5:3).*
- Përmes Jezu Krishtit ne mund të presim me vetëdije dhe madje me gëzim provat që Perëndia lejon të vijë në jetën tonë.

Mendo:

Kur gjithçka po shkon mirë në jetën tonë, është shumë e lehtë të mendojmë se jemi të fortë në vetvete dhe të harrojmë se kemi nevojë për Zotin në çdo pjesë të jetës sonë.

Megjithatë, kur Zoti lejon vështirësitë në jetën tonë, detyrohemi të kthehemi tek Ai në lutje dhe të varemi prej Tij për të na dhënë gjërat që kemi nevojë [4].

Mësimi 13

(vazhdim)

2 Pjetrit 1:3-7; Hebrenjve 10:32-39; 11;
12:1-12

^[5] Sigurohu që fëmijët të kuptojnë se, edhe pse ata duan t'i pëlqejnë Perëndisë dhe dinë që Ai miraton sjelljen e tyre, Perëndia nuk do të kthejë kurrizin ndaj tyre nëse nuk arrijnë të kenë një sjellje të mira apo ndonjë mëkat tjetër në jetët e tyre. Edhe pse Perëndia dëshiron që ata të largohen nga mëkatet e tyre, Ai do të jetë gjithmonë në krahun e tyre.

Pyetje dhe përgjigje

1. Kur qemë ne armiq të Perëndisë? **Para se të besonim në Jezu Krishtin si Shpëtimtari ynë**
2. Si mund të kemi paqe me Perëndinë? **Duke besuar në Jezu Krishtin dhe tek ajo që bëri ai në kryq: pagoi borxhin tonë të mëkatit**
3. A mund të ndryshojë Perëndia mendjen dhe të heqë drejtësinë tonë? **Jo! Ngaqë Krishti pagoi borxhin tonë të mëkatit në kryq, Perëndia na shpalli të drejtë. Ai premtoi se nuk do të na e heqë prej nesh.**
4. Nëse mëkatojmë, a ndryshon qëndrimi i Perëndisë ndaj nesh; a na pranon ende? **Asgjë nuk mund të ndryshojë qëndrimin e Perëndisë ndaj nesh. Ngaqë jemi shpallur të drejtë, Perëndia do të na pranojë gjithmonë.**
5. Kur nuk sillemi mirë apo kemi një qëndrim të keq, a do të na kthejë Perëndia kurrizin? **Perëndia kënaqet kur ne sillemi mirë, por Ai nuk do të na kthejë kurrë kurrizin. Ai do të jetë gjithmonë me ne.**

Besimtarët kanë paqe me Perëndinë

- Perëndia thotë këtu se ne dimë që Ai do të përdorë këto prova për të na mësuar të jemi të palëkundur dhe të durueshëm.

Mendo:

Këmbëngulja dhe qëndrueshmëria është aftësia për të vazhduar jetën me qetësi kur ajo bëhet e vështirë. Ne mësojmë këtë ndërsa kalojmë provat, duke u varur nga forca e dhënë nga Zoti Jezus.

Mëkatarët shqetësohen dhe merakosen shpesh kur kalojnë kohë të vështira. Ata nuk e kanë Zotin Jezus që t'i ndihmojë.

Këmbëngulja përvojën dhe përvoja shpresën. Por shpresa nuk turpëron, sepse dashuria e Perëndisë është derdhur në zemrat tona me anë të Frymës së Shenjtë që na është dhënë (Romakëve 5:4-5).

– Përmes provave ne mund të bëhemi më tepër si Krishti.

- Ndërsa përjetojmë ngushëllimin dhe ndihmën e Perëndisë përmes provave tona, mësojmë gjithnjë e më tepër për besnikërinë e Atit tonë qiellor (1 Pjetrit 4:1-2; Jozueu 1:9; Ligji i Përtërirë 31:8).
 - Duke e ditur se mund të varemi nga Perëndia përmes provave tona dhe duke parë mirësinë e Tij, zemrat tona janë të mbushura me dashuri, paqe dhe gëzim.
 - Ne duhet të dëshirojmë që të kemi një qëndrim të mirë ndaj provave tona, duke dëshiruar t'i pëlqejmë Perëndisë në mënyrën se si veprojmë^[5].
- Kur shikojmë se Perëndia mban premtimin e Tij përgjatë historisë, ne dimë që Ai do të vazhdojë të mbajë premtimet e Tij, edhe për të ardhmen tonë me Të në qiell.
- Ne presim me padurim që të jemi me Të në qiell.
 - Fryma e Shenjtë, i cili jeton në ne, na siguron që kjo shpresë që kemi për të qenë përgjithmonë me Zotin, është e reale dhe e vërtetë (Romakëve 8).
 - Ne nuk do të mbërrijmë në fund të jetës dhe të zhgënjehemi.
 - Fryma e Shenjtë na mëson në zemrat tona se, edhe pse po përjetojmë shumë vështirësi, Perëndia na do shumë.
 - Perëndia, meqë na do, do të kujdeset për ne dhe do të na ruaj të sigurt këtu dhe në tërë përjetësinë me Të në qiell.

Le të mendojmë:

Ne kemi paqe me Perëndinë dhe asgjë nuk mund të na e heqë.

Ne e dimë se Perëndia nuk do të na lërë kurrë gjatë kohëve të mira apo të vështira.

Ne mund të presim me padurim kohën kur do të jemi me Të përgjithmonë në qiell.

Ne nuk duhet të dyshojmë kurrë për mirësinë dhe të vërtetën e Perëndisë. Ne nuk do të kemi kurrë një arsye për t'u turpëruar si bij të Perëndisë!

Mësimi 14

Qëllimi

Ky mësim vazhdon me disa të vërteta të Romakëve 5.

Për shkak të dashurisë së madhe të Perëndisë ndaj nesh, Ai caktoi Jezun Krishtin të merrte vendin e Adamit të parë. Përmes Krishtit Ai na ka çliruar nga trashëgimia jonë në Adamin dhe na ka dhënë një trashëgimi të re në Krishtin: të çliruar nga skallëvëria e mëkatit dhe të sigurt në përjetësi në familjen e Perëndisë. Perëndia na ka dhënë drejtësinë e Jezut Krishtit dhe jetën e përjetshme.

Figurat

- Grafiku 16: Adami mëkato: u nda nga Perëndia
- Grafiku 17: Jezui Krishti vdiq për mëkatet tona - na afroi me Perëndinë - na dha jetë të përjetshme

Shfaqur: Dukur; zbuluar

Besimtarët kanë sigurinë e shpëtimit

Historia

- Jam shumë e lumtur! - tha Karola e gëzuar.

- Pse je kaq e lumtur sot? - pyeti Xhoni. - Nuk mbaj mend se ka ndodhur ndonjë gjë e veçantë sot.

- A nuk të pëlqeu mësimi i sotëm biblik, Xhon? - pyeti Karola. - Më në fund kam paqe për shpëtimin tim.

- Nuk kam pasur problem me këtë, - tha Xhoni. - Perëndia tha se nëse besoj te Jezui Krishti si Shpëtimtari im, atëherë jam i shpëtuar përgjithmonë. Kështu unë besova. Mendoj se edhe ti ke besuar.

- Po, sigurisht, - tha Karola, - por vazhdoja të kisha dyshime se mos e humbisja po të bëja diçka të gabuar. Por tani e di se nuk ka të bëjë me mënyrën se si sillem, varet vetëm nga besimi që Jezusi mori ndëshkimin tim në vendin tim duke vdekur për mua në kryq. Nuk e di se pse nuk ishte e qartë më parë, por mendoj se nuk pata dëgjuar mirë. Por nuk mbaron këtui, Xhon. Tani e kuptoj se sa dashuri duhet të ketë pasur Perëndia për ne që lejoi Birin e Tij të vdiste për ne: edhe pse ishim armiq të Tij!

- Po, kujtoj xhaxhi Piterin që fliste për dashurinë e Perëndisë, - tha Xhoni, - por nuk e dija që do të gëzohesha aq shumë për këtë.

- Mendoje pak, Xhon, - tha Karola. - Shumica e njerëzve në të shkuarën nuk i bindej Perëndisë. Në fakt shumë nuk besonin në Të dhe madje e urrenin. Megjithatë Ai ishte gati të lejonte Birin e Tij të përsosur të vinte në tokë dhe të refuzohej, tallej, rrihej dhe vritej për të shpëtuar ata njerëz mëkatarë, edhe ata që e trajtuan aq keq. Atëherë, KËTË e quaj dashuri!

- Por e kemi dëgjuar këtë më parë, Karola, - tha Xhoni. - Nuk e di se pse ndihesh ndryshe tani se sa më parë.

- Mund ta them, - tha xhaxhi Piteri, i cili po dëgjonte në një dhomë tjetër. - Karola është si shumë njerëz të tjerë. Ata mund ta dëgjojnë diçka shumë herë, një të vërtetë të Perëndisë në Fjalën e Tij, para se ta kuptojnë plotësisht. Pastaj, për ta, duket sikur e kanë për herë të parë që e kanë dëgjuar. Jam i gëzuar që Perëndia ka përsëritur shumë nga të vërtetat e Tij në letra të ndryshme ndaj të krishterëve të hershëm. Meqë ato letra ishin edhe për ne, kemi më tepër raste për të pasur një kuptim të qartë të këtyre të vërtetave të rëndësishme. Dhe një ditë, Xhon, shpresoj të gëzohesh edhe më shumë për dashurinë e Perëndisë për ne.

Le të shohim në Bibël

1 Gjonit 4:9: Në këtë është shfaqur dashuria e Perëndisë ndaj nesh, se Perëndia dërgoi Birin e tij të vetëmlindurin në botë që ne të rrojmë nëpërmjet tij.

Bëje!

1. Kemi mësuar sot se njerëzit ose janë në Adamin ose në Krishtin. Përko njerëzit me të vërtetat rreth tyre më poshtë (shiko shembullin për ndihmë). Vendos numrin përkues në vijën para pohimeve të sakta.

1. Adami 2. Të gjithë ata që janë në Krishtin 3. Krishti 4. Tërë ata që janë në Adamin
2 janë falur

- 4 mëkati
- 1 u ndanë nga Perëndia
- 3 vdiq për mëkatet
- 3 na afroi te Perëndia
- 4 do të vdesin
- 2 kanë jetë të përjetshme
- 3 na dha jetën e përjetshme
- 1 vdiq
- 2 janë në miqësi me Perëndinë
- 4 janë të ndarë nga Perëndia

2. Plotëso vendet bosh më poshtë me këto fjalë:

- 1. i drejtë 2. botë 3. zemërim 4. i shenjtë
- 5. dashuri 6. besnik 7. univers 8. i mëshirshëm

Më poshtë janë disa nga shumë gjëra rreth Perëndisë që duhet të na gëzojnë.

Ne gëzohemi që nuk kemi më frikë nga zemërimi i Perëndisë.

Ne gëzohemi që Perëndia është Ai që është: i drejtë, i shenjtë, i dashur, besnik, i mëshirshëm, etj..

Ne gëzohemi që Ai drejton botën dhe madje universin.

Mësime nga Fjala e Perëndisë

Nga mësimet e kaluara kemi mësuar se si njerëzimi është përpjekur të shpëtojë veten dhe nuk ia ka arritur: edhe pse Perëndia e ka vërtetuar se është e pamundur. Kemi mësuar gjithashtu se si njerëzimi i është kundërvënë Perëndisë dhe gjërave që Ai do. Ata janë armiq të Perëndisë. Megjithatë, Perëndia tregoi dashurinë e Tij ndaj tyre.

1. Perëndia u jep besimtarëve sigurinë e shpëtimit, për shkak të dashurisë së Tij për ne edhe para se të ishim bijtë e Tij: Romakëve 5:6-8.

- Perëndia na deshi aq shumë sa dërgoi Birin e Tij të vdiste për ne, edhe kur ishim armiq të Tij (Gjoni 3:16).
- Tani, si bijtë e Tij, ne duhet të kemi siguri të plotë:
 - Që dashuria e Perëndisë për ne do të jetë gjithmonë e njëjtë,
 - Dhe se Ai do të na marrë për të qenë me Të në qiell.
- Pali jep një ilustrim për të treguar madhësinë e dashurisë së Perëndisë për ne.
 - Para së gjithash Pali tha se ka pak gjasa që një person të jetë gati të vdesë për një person tjetër, edhe nëse ai person është i ndershëm dhe nuk i ka bërë kurrë keq njeriu.
 - Pali shtoi se dikush (edhe pse jo shumë vetë) mund të jenë gati të vdesin për një person shumë të mirë dhe të dashur (ndoshta një mik besnik).
- Megjithatë, çfarë bëri Perëndia?
- Perëndia dërgoi Birin e Tij për të vdekur për armiq të Tij.
- Kush ka dëgjuar për këtë lloj dashurie të shfaqur nga njerëzit?
 - Njerëzit zakonisht përpiqen të lëndojnë armiq të tyre.
 - Ata shpesh luftojnë kundër tyre dhe madje përpiqen t'i vrasin.
- Megjithatë Perëndia i deshi armiq të Tij dhe dërgoi Birin e Tij për të vdekur për ne.

2. Perëndia u jep besimtarëve sigurinë e shpëtimit të plotë të pozicionit tonë të tashëm në Zotin Jezus: Romakëve 5:9-11.

- Perëndia na deshi dhe bëri të pamundurën për të na shpëtuar: edhe kur ishim armiq të Tij.
 - Ne e dimë me siguri që jemi falur dhe pranuar si të drejtë nga Perëndia për shkak të gjakut të Zotit Jezus, të cilin ia ofroi Perëndisë për ne.
- Duke ditur këtë, mund të jemi edhe më të sigurt se Ai do të na shpëtojë nga kontrolli dhe gjykimi i ardhshëm i mëkatit (1 Korintasve 1:8-9).

Romakëve 8:32

Hebrenjve 9:24-28

Filipianëve 1:6; Romakëve 8:38-39

Hebrenjve 10:12

^[1] Mund të rendisësh edhe tërë cilësitë e Tij këtë herë. Poster i "Të mësojmë rreth Perëndisë" do të ishte një figurë e mirë për t'u përdorur për t'ua kujtuar fëmijëve.

1 Korintasve 15:22

^[2] Mendo: Pse Kaini dhe Abeli lindën jashtë kopshtit? Pse lindën mëkatarë që do të vdisnin? Këto gjëra ndodhën për shkak se ata ishin bij të Adamit.

Edhe ne kemi lindur në familjen e Adamit. Prandaj edhe ne kemi lindur me trupa që destinohen të vdesin. Si pasardhës të Adamit ne u përfshimë në mëkatet e Adamit dhe në ndëshkimin e vdekjes që Perëndia vuri mbi Adamin.

Prandaj, kur Adami u dëbua nga kopshti, larg nga pema e jetës, do të thoshte se tërë njerëzit duhet të vdisnin.

→ Grafiku 16: Adami mëkatoi: u ndaj nga Perëndia

Thua ju fëmijëve të thonë përmendsh Gjonin 3:16

→ Grafiku 16: Adami mëkatoi: u nda nga Perëndia

→ Grafiku 17: Jezu Krishti vdiq për mëkatet - na afroi me Perëndinë - na dha jetën e përjetshme

– Perëndia nuk do të kërkojë më ndëshkimin me vdekje për mëkatet tona (Hebrenjve 7:25).

- Përmes vdekjes së Krishtit edhe ne e dimë se u pajtuam me Perëndinë dhe nuk jemi më armiq, por përherë miq me Perëndinë (2 Korintasve 5:19-21).
- Zoti Jezus është ngjallur prej së vdekurish dhe jeton për ne në të djathtë të Perëndisë.
 - Prandaj mund të jemi plotësisht të sigurt se Ai do të na çlirojë nga ndëshkimi i vdekjes dhe kontrolli i mëkatit dhe Satanit (Hebrenjve 7:25).
- Ne jo vetëm kemi tërë bekimet e mësipërme, por kemi edhe gëzimin në vetë Perëndinë.
 - Ne gëzohemi që nuk kemi më frikë zemërimit të Perëndisë.
 - Ne gëzohemi se Perëndia është Ai që është: i drejtë, i shenjtë, i mëshirshëm, besnik, i dashur, etj. ^[1]
 - Ne gëzohemi që Ai drejton botën dhe madje universin.

3. Perëndia u jep besimtarëve sigurinë e çlirimit të plotë nga mbretëria e mëkatit dhe vdekjes, sepse ne nuk jemi më në Adamin, por në Krishtin: Romakëve 5:12, 18-19.

- Besimtarët mund të jenë të sigurt se ata janë çliruar nga pushteti kontrollues i mëkatit dhe vdekjes, sepse ata nuk janë më të lidhur me Adamin ^[2].

Adami
MËKATOI
U NDA
NGA PERËNDIA
dhe vdiq

tërë pasardhësit
e Adamit

MËKATOJNË

JANË TË NDARË
NGA PERËNDIA
dhe vdesin

- Adami ishte njeriu i parë që krijoi Perëndia.
 - Tërë njerëzit kanë lindur jashtë kopshtit të Edenit, të ndarë nga Perëndia, për shkak se ati i tyre, Adami, i ktheu kurrizin Perëndisë dhe ndoqi Satanin.
 - Për shkak se Adami mëkatoi, tërë njerëzit kanë lindur mëkatarë.
- Por historia e botës nuk ndalet këtu.
 - Do të kishte përfunduar, nëse Perëndia nuk do ta donte botën dhe nuk do të planifikonte të shpëtonte mëkatarët.
- Perëndia, në hirin e Tij, siguroi një përfaqësues tjetër: një njeri të dytë: Birin e Tij, Jezu Krishtin.
 - Perëndia dërgoi Birin e Tij në botë në mënyrë që njerëzve t'u faleshin mëkatet e tyre dhe të lindnin përsëri në familjen e Perëndisë (1 Timoteut 2:5-6).
- Zoti Jezus, duke vdekur për të gjithë dhe duke u ngjallur përsëri, siguroi një mënyrë për të gjithë:
 - Për t'u falur për mëkatet tona
 - Për t'u bërë miq me Perëndinë
 - Dhe për të marrë jetën e përjetshme me Perëndinë

Adami
MËKATOI
U NDA
NGA PERËNDIA
dhe vdiq

tërë pasardhësit
e Adamit

MËKATOJNË

JANË TË NDARË
NGA PERËNDIA
dhe vdesin

JEZU KRISHTI

VDIQ PËR MËKATET

Të gjithë që janë
në Krishtin

JANË TË FALUR

NA BLEU
TE PERËNDIA
dhe dha jetë të
përjetshme

JANË NË MIQËSI
ME PERËNDINË
dhe kanë jetë
të përjetshme

Mësimi 14

(vazhdimi)

Pyetje dhe përgjigje

1. Kur filloi Perëndia të donte bijtë e Tij?
Para se të ishin besimtarë
2. Sa njerëz do të zgjedhin të vdesin për një mik të mirë? **Jo shumë vetë**
3. Kush ishte gati të vdiste për armiq të Tij?
Jezu Krishti
4. Kur Jezusi vdiq dhe u ngjall përsëri, çfarë ndodhi me ata që besojnë në Të?
 - a. **Mëkatet e tyre janë falur**
 - b. **Ata janë miq me Perëndinë**
 - c. **Ata kanë jetën e përjetshme me Perëndinë**
5. Kush është sunduesi mbi besimtarët, Adami apo Perëndia? **Perëndia**

Besimtarët kanë sigurinë e shpëtimit

- Për shkak të mosbindjes së njeriut të parë, Adamit, tërë njerëzit
- lindën nën kontrollin e mëkatit dhe vdekjes.
- Megjithatë, për shkak të mosbindjes së njeriut të dytë, Krishtit, duke vdekur në kryq për mëkatet, tërë ata që besojnë në Të janë të falur për tërë mëkatet e tyre.
 - Tërë besimtarët janë bërë plotësisht të pranuar te Perëndia, për shkak se Perëndia i mbulon me drejtësinë e Jezu Krishtit (Romakëve 3:21-26).
 - Tërë ata që kanë lindur sërish nuk janë më në Adamin, por janë tani me Krishtin.

Por ligji ndërhyri me qëllim që shkelja të teprohej; por aty ku mëkati është i tepruar, hiri është akoma më i tepërt, me qëllim që ashtu si mëkati ka mbretëruar te vdekja, ashtu edhe hiri të mbretërojë me anë të drejtësisë në jetën e përjetshme nëpërmjet Jezu Krishtit, Zotit tonë (Romakëve 5:20-21).

- Perëndia dha ligjin në mënyrë që të mos kishte dyshim në mendjen e askujt se çfarë është mëkati (Romakëve 3:20).
 - Perëndia dëshiron që të gjithë ne të kuptojmë se sa mëkatarë jemi.
 - Ligji tregoi rebelimin e tmerrshëm dhe anën mëkatore të tërë njerëzve.
- Kur jemi në Adamin, mëkati dhe vdekja sundonte mbi ne.
- Megjithatë, edhe pse ishim mëkatarë, armiq të pashpresë të Perëndisë, Ai dërgoi Zotin Jezus për të vdekur për ne (Romakëve 5:8).
- Dashuria dhe hiri i Perëndisë ishin më të mëdha se sa rebelimi dhe mëkati i njeriut (Romakëve 5:10).

Le të mendojmë:

Ne jemi tani nën sundimin e hirit të Perëndisë: favorin e Tij të pamërituar që Ai na ka dhënë në Jezu Krishtin.

Ne na është dhënë drejtësia e Perëndisë në Jezu Krishtin.

Perëndia na ka treguar dashurinë e Tij të madhe për ne me planin e Tij të madh të shpëtimit përmes Jezu Krishtit.

Le të vazhdojmë të falënderojmë Zotin tonë për atë që ka bërë për ne në Krishtin.

Mësimi 15

Qëllimi

Ky mësim paraqet të vërtetën se tërë besimtarët janë pagëzuar me anë të Frymës së Shenjtë në vdekjen, varrosjen dhe ringjalljen e Krishtit.

Ky mësim do të:

- Tregojë se besimtarët kanë vdekur në mëkat dhe janë ringjallur në jetën e re në Krishtin, me anë të fuqisë së Frymës së Shenjtë.
- Tregojë se si besimtarë në Krishtin, nuk jemi më nën sundimin e ligjit, por nën mbretërinë e hirit.

Figurat

- Grafiku 16: Adami mëkatoi: u nda nga Perëndia
- Grafiku 17: Jezu Krishti vdiq për mëkatet - na afroi te Perëndia - na dha jetën e përjetshme.
- Grafiku 18: E di që vdiqa, u varrosa dhe u ngjalla për një jetë të re me Krishtin.

Krijesë e re: Tërësisht e re brenda për shkak të Frymës së Shenjtë që jeton në mua.

Tërë besimtarët janë çliruar nga pushteti i mëkatit

Historia

- Mund të kuptoj pse Pali po shkruan aq shumë në letrën e tij ndaj Romakëve se kush është ky person i ri që u bë më sapo bëhemi të krishterë, - tha Xhoni. - Na duhet shumë shpjegim që ta kuptojmë.

- Edhe unë mendoj ashtu, - tha xhaxhi Piter. - A ka diçka që nuk e kupton ende?

- Ndoshta, - tha Xhoni. - E kuptoj tani se për shkak se Jezusi më përfaqësoi mua në kryq për të paguar borxhin tim të mëkatit, ishte sikur unë të vdisja atje dhe kur u varros, ishte sikur unë u varrosa me Të. Kështu mendoj se vetja ime e vjetër vdiq dhe u varros. Megjithatë, kur Krishti u ngjall, ishte sikur unë u ngjalla me Të. Dhe, kur u ngjalla me Të, u bëra një person i ri. Personi im mëkatar ose vetja ka vdekur dhe është varrosur përgjithmonë. A nuk është kështu, xhaxhi Piter?

- E ke përshkruar shumë mirë jetën tënde të re në Krishtin, - tha xhaxhi Piteri. - Por a kupton se çfarë do të thotë kjo për ty?

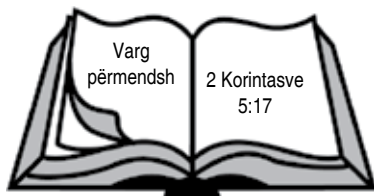
- Shiko, - tha Xhoni, - kështu kam një pyetje unë. Ajo që nuk kuptoj është se, nëse jam një person i ri, pse jam ende egoist dhe kam qëndrime të këqija?

- Kjo mund të na ngatërrojë nëse nuk kuptojmë qartë se çfarë do të thotë të jesh një person i ri në Krishtin, - u përgjigj xhaxhi Piter. - Si besimtarë drejtësia jonë nuk erdhi nga diçka që kemi bërë. Perëndia shikon në ne drejtësinë e Krishtit. Ne jemi ende në gjendje të mëkatojmë. Megjithatë, për shkak se jemi një person i ri në Krishtin, ne kemi fuqinë e Tij që na pengon të mëkatojmë. Ne nuk kemi më dëshirë të fortë për të mëkatur. Për aq kohë sa e mbajmë mendjen te Krishti dhe tek ajo që Ai dëshiron që të bëjmë, nuk do të kemi probleme me mëkatin në jetën tonë. Do ta trajtojmë këtë pikë më vonë në letrat e Palit.

- Mendoj se ky është problemi im, - tha Xhoni. - Kur filloj të mendoj për veten dhe atë që dua, mëkatoj, edhe pse nuk ndihem mirë.

- Nuk je i vetmi, Xhon, - tha xhaxhi Piteri. - Të gjithë e kemi këtë problem. Prandaj është shumë e rëndësishme të vazhdojmë të lexojmë Fjalën e Perëndisë. Kështu mund të mbajmë mendjen te Krishti dhe të mësojmë se si dëshiron Ai që të veprojmë ai person i ri.

- Kjo më duhet, - tha Xhoni. - Kam nevojë të mësoj se si të jetoj 'në Krishtin', jo 'në veten time'.

Le të shohim në Bibël

2 Korintasve 5:17: Prandaj nëse dikush është në Krishtin, ai është një krijesë e re; gjërat e vjetra kanë shkuar; ja, të gjitha gjërat u bënë të reja.

Bëje!

1. Vendosi këto fjalë në rendin e duhur për të treguar një të vërtetë të rëndësishme që Perëndia dëshiron që besimtarët ta dinë.

që ne të dimë ka vdekur Perëndia dëshiron që natyra jonë e vjetër me Zotin Jezu Krisht

Mesazhi: (Perëndia dëshiron që ne të dimë që natyra jonë e vjetër ka vdekur me Zotin Jezu Krisht)

Romakëve 5:17

 Lexo: Romakëve 6:2: *Aspak! Ne që jemi të vdekur për mëkat, si do të jetojmë akoma në të?*

^[1] Sigurohu që fëmijët të kuptojnë se Pali po thotë se si besimtarë në Krishtin, të krishterët nuk kanë dëshirë të mëkatojnë sepse e dinë që Perëndia mund t'i shpëtojë prej tij. Kur natyra e tyre e vjetër vdiq me Krishtin, ata nuk duhet më të pëlqejnë të mëkatojnë.

→ Grafiku 16: Adami mëkatoi: u nda nga Perëndia

→ Grafiku 17: Jezu Krishti vdiq për mëkatet - na afrooi te Perëndia - na dha jetën e përjetshme

^[2] Po flasim për pagëzimin frymëror këtu, jo pagëzimin në ujë, e cili është dëshmi publike e faktit se ky ndryshim frymëror ka ndodhur tashmë.

2. Shkruaj ose thuaj mësuesit një listë me pesë gjëra që mund të ketë bërë natyra jonë e vjetër, që jeta jonë e re në Krishtin nuk do të donte të bënim.

Mësime nga Fjala e Perëndisë

Ne e dimë se vdekja e Jezu Krishtit në kryq pagoi për tërë mëkatet tona. Por çfarë mund të themi për jetët tona si besimtarë në Të? Çfarë të themi për mëkatet që kryejmë tani? Si t'u rrimë larg zakoneve të vjetra e mëkatare? Ashtu si shpëtimi ynë varet nga Krishti, po kështu kemi një jetë të re në Krishtin: një miqësi me Perëndinë.

1. Tërë besimtarët kanë vdekur ndaj mëkatit: Romakëve 6:1-2.

Çfarë të themi, pra? A të mbetemi në mëkat, që të teprojë hiri? (Romakëve 6:1).

- Pse Pali e bëri këtë pyetje?

– Ai e bëri këtë pyetje për shkak të asaj që tha në kapitullin 5.

Por ligji ndërhyri me qëllim që shkelja të teprohej; por aty ku mëkati është i tepruar, hiri është akoma më i tepërt (Romakëve 5:20).

- Pali kishte thënë se ligji i Perëndisë u dha për të zbuluar rebelimin e tmerrshëm dhe natyrën mëkatore të tërë njerëzve (Romakëve 3:19-20).

- Megjithatë Pali shton këto fjalë:

Por aty ku mëkati është i tepruar, hiri është akoma më i tepërt.

- Pali tha se dashuria dhe hiri i Perëndisë janë edhe më të mëdha se sa natyra mëkatore e njeriut.

- Pali e dinte se disa njerëz do të mendojnë se ai po mësonte se besimtarët mund të vazhdonin të mëkatonin, për shkak se e dinin se hiri i bollshëm i Perëndisë do ta mbulonte edhe atë mëkat.

- Si i përgjigjet atëherë Pali kësaj pyetjeje:

A të mbetemi në mëkat, që të teprojë hiri?

- Pali pyet: *Ne që jemi të vdekur për mëkat, si do të jetojmë akoma në të?*^[1]
 - Çfarë do të thotë Pali me këtë?
 - Kur vdiqëm për mëkatin?

2. Tërë besimtarët janë pagëzuar në Jezu Krishtin: Romakëve 6:3.

- Si kaluam nga Adami, ati ynë i vjetër, në Zotin Jezus?
 - Në çastin që besuam në Zotin Jezus si Shpëtimtari ynë, Fryma e Shenjtë erdhi të jetonte në ne si tempulli i Perëndisë (Gjoni 14:16-17).
 - Fryma e Shenjtë na pagëzoi gjithashtu në Jezu Krishtin (1 Korintasve 12:13).
 - Kjo i referohet ndryshimit frymëror që ndodhi në momentin që besuam në Krishtin. Ne u bëmë një person i ri në Krishtin ^[2].
 - Pagëzimi ynë frymëror do të thotë se Fryma e Shenjtë na bëri një me Zotin Jezus, kështu ne nuk kemi më lidhje me Adamin, por me Krishtin.
 - Fryma e Shenjtë na bashkoi me Krishtin (Romakëve 7:4).
 - Ashtu siç kishim të përbashkët gjithçka (mëkatet dhe ndëshkimin) me Adamin, tani kemi të përbashkët gjithçka me Zotin Jezu Krisht (Galatasve 2:20).
- Kur besuam, Fryma e Shenjtë na vendosi në Krishtin, përfaqësuesin tonë të ri, kështu që

Lexo: Romakëve 6:4-5: “Ne, pra, u varrosëm me të me anë të pagëzimit në vdekje, që, ashtu si Krishti u ringjall prej së vdekurish me anë të lavdisë së Atit, kështu edhe ne gjithashtu të ecim në risinë e jetës. Sepse, nëse u bashkuam me Krishtin në një vdekje të ngjashme me të tijën, do të jemi edhe e ringjalljes së tij”.

→ Grafiku 18: Unë e di që vdiqa, u varrosa dhe u ngjalla në një jetë të re me Krishtin.

^[3] Diskuto me fëmijët se çfarë lloj ndryshimesh mund të ketë një person i ri në Krishtin, si: qëndrime më të mira ndaj të tjerëve, rregullave dhe atyre që janë në autoritet: nuk kanë më një dëshirë për të bërë gjëra mëkatore që bënin dikur. Pyet fëmijët të tregojnë disa gjëra mëkatore që të krishterët nuk duhet të dëshirojnë t'i bëjnë.

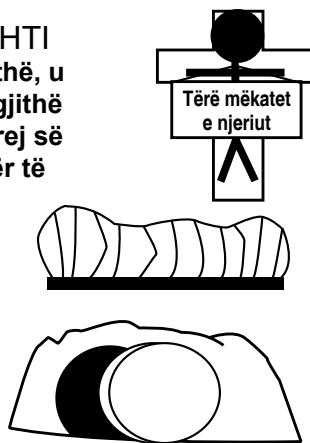
Pyetje dhe përgjigje

1. Pse thotë Pali se besimtarët nuk duhet të duan të vazhdojnë në mëkat edhe pse Perëndia ka hir të bollshëm për ta mbuluar? **Sepse natyra e tyre e vjetër vdiq me Krishtin dhe ata nuk duhet të duan më të mëkatojnë.**
2. Si kaluan tërë besimtarët nga marrëdhënia e tyre fillestare me Adamin në marrëdhënien e re me Krishtin? **Në çastin që vumë besimin tonë në Zotin Jezus, Fryma e Shenjtë erdhi të jetonte në ne dhe Ai na vuri në vendin tonë të ri në Zotin Jezus Krisht.**
3. Me kë i kanë gjërat të përbashkëta jobesimtarët, përfshi mëkatin dhe ndëshkimin? **Me Adamin**
4. Me kë i kanë gjëra të përbashkëta besimtarët, përfshi ndarjen nga mëkati dhe miqësinë me Perëndinë? **Me Krishtin**
5. Kur besimtarët pagëzohen në ujë, çfarë po u shpallin të tjerëve? **Që ata kanë vdekur, janë varrosur dhe janë ringjallur me Zotin Jezus, përfaqësuesin e tyre.**

tani kemi gjithçka të përbashkët me Të.

- Kur Zoti Jezus vdiq si përfaqësuesi ynë (duke marrë ndëshkimin tonë), ne përjetuam me Të vdekjen e Tij.
- Vdekja e Krishtit na çliron nga sundimi i mëkatit dhe vdekjes.
- Jezusi jo vetëm vdiq, por edhe u ringjall dhe Perëndia e ngjalli prej së vdekurish (1 Korintasve 15:3-4).
- Kështu Perëndia thotë se tërë ata që janë besimtarë vdiqën, u varrosën dhe u ringjallën me Zotin Jezus, përfaqësuesin tonë.
- Ne vdiqëm me Krishtin, ne u varrosëm me Krishtin dhe u ngjallëm përsëri me Krishtin.

JEZU KRISHTI
vdiq për të gjithë, u
varros për të gjithë
dhe u ngjall prej së
vdekurish për të
gjithë.

Besimtari

**E di që vdiqa,
u varrosa, dhe u
ngjalla për jetë të
re në Krishtin**

3. Tërë besimtarët janë kryqëzuar dhe janë ngjallur me Krishtin: Romakëve 6:6-10.

- Perëndia dëshiron që të dimë se vetja jonë e vjetër (personi i vjetër që ishim kur ishim në Adamin) ka vdekur me Zotin Jezus Krisht (Galatasve 2:20) ^[3].
- Kur Zoti Jezus, përfaqësuesi ynë, vdiq, është njësoj sikur tërë besimtarët kanë vdekur.
- Duke kaluar përmes vdekjes me Zotin Jezus, ne u ndamë nga mëkati dhe fuqia e tij.
- Kur Jezusi u varros, u ngjall përsëri dhe tani jeton me Atin e Tij në qiell (Efesianëve 1:20).
- Ai nuk do të marrë më vendin tonë para Perëndisë për të vuajtur ndëshkimin që ne meritonim si mëkatarë (Hebrenjve 10:12-18).
- Ai tani jeton në unitet të plotë me Atin e Tij dhe do të jetojë kështu përgjithmonë.
- Ne jemi njëjtësuar me Të tani, jo si ndëshkim për mëkatin, por në një jetë miqësie (uniteti) me Perëndinë.

Le të mendojmë:

Jezu Krishti ka bërë gjithçka të domosdoshme për ne për të pasur një marrëdhënie të drejtë me Perëndinë.

Ne nuk jemi më të ndarë nga Perëndia, për shkak se Ai nuk shikon më mëkatin në ne.

Si besimtarë jemi bërë person i ri, për shkak të marrëdhënies sonë me Krishtin.

Dëshira jonë duhet të jetë për t'u rritur (pjekur) në këtë jetë të re që Perëndia na ka dhënë përmes Jezus Krishtit.

Le të vazhdojmë të studiojmë Fjalën e Perëndisë për të zbuluar se si mund t'i shërbejmë Atij dhe të bëjmë një jetë që i pëlqen Atij.

Tani le të falënderojmë Perëndinë për këtë jetë të re të mrekullueshme që na ka dhënë përmes Jezus Krishtit!

Mësimi 16

Besimtarët janë të vdekur ndaj mëkatit: Jetojnë për Perëndinë

Qëllimi

Ky mësim tregon se si të krishterët duhet të besojnë se kanë vdekur për mëkat, refuzojnë të lejojnë mëkatin të kontrollojë jetën e tyre dhe t'ia kushtojnë veten Zotit si shërbëtorë të Tij.

Ky mësim do të ndihmojë fëmijët të kuptojnë:

- Që ata nuk kanë më nevojë t'i binden natyrës së vjetër dhe dëshirave të saj.
- Që në Krishtin ata janë të lirë t'i binden dhe shërbejnë Perëndinë.

Figurat

Grafiku 18: Unë e di që vdiqa, u varrosa dhe u ngjalla në një jetë të re me Krishtin.

Grafiku 19: Në Adamin - Skllëvër të mëkatit
- Në Krishtin - Të çliruar për t'i shërbyer Perëndisë

Historia

Xhoni dhe Karola nuk u larguan nga shtëpia e xhaxhi Piterit pas studimit të tyre të Biblës. Xhaxhi Piteri mendoi se Xhoni donte të fliste për diçka, kështu që qëndroi në dhomë me të.

- Xhaxhi Piter, mendoj se kam nevojë për ndihmën tënde, - tha Xhoni. - Mësimi i sotëm më shtyu të mendoj për sjelljen time ndaj Perëndisë. Ti the dy javë më parë se shpresoje që unë të mësoja të doja Perëndinë më tepër. Nuk e kuptova atëherë se pse ishte kjo aq e rëndësishme, por tani po filloj të kuptoj se pse.

- Gëzohem që po thua kështu, - tha xhaxhi Piteri. - Çfarë të shtyu të ndryshosh mendje?

- Nuk jam i sigurt, ndoshta lutjet e tua, - tha Xhoni duke qeshur. - Por me mësimin e javës së shkuar dhe mësimin e sotëm arrita të kuptoj se sa shumë ka bërë Perëndia për ne, edhe pse nuk e meritonim. Kam qenë gjithmonë mirënjohës për tërë gjërat e bukura që na ka dhënë në krijimin e Tij, por kjo ishte diçka që Ai ka krijuar para se të vinin s krijesat mëkatore dhe të prishnim gjithçka. Por kur mendoj për tërë gjërat e tmerrshme që kanë bërë njerëzit, përfshi edhe mua, edhe kur e dinim se po vepronim keq, mahnitem se si Perëndia mund të na dojë dhe të lejojë Birin e Tij të zërë vendin tonë dhe të marrë ndëshkimin tonë.

- Kjo është diçka e mrekullueshme që ai bëri për ne, - pranoi xhaxhi Piteri.

- Shiko, e kuptoj tani, - tha Xhoni. - Dhe kjo më shtyn të bëj gjithçka që i pëlqen Atij. Vetëm se nuk e di se çfarë të bëj tani. Nuk kam shumë për t'i ofruar Atij.

- Këtë dëshiron të dëgjojë Perëndia prej nesh, - tha xhaxhi Piter. - Ai dëshiron të kemi një dëshirë për t'i shërbyer dhe pëlqyer Atij. Le të mendojmë tani. Çfarë mund të bësh?

- Nuk dua të bëj diçka të vogël, - tha Xhoni. - Ai dëshiron të bëjë diçka të madhe!

- Xhoni, Perëndia nuk mat atë që bëjmë për Të se sa e madhe apo e vogël është, - tha xhaxhi Piteri. - Ai shikon zemrën tonë. Kur shikon se jemi mirënjohës për atë që ka bërë për ne, që duam t'i bindemi dhe shërbejmë Atij, atëherë ai përpiket nga përpjekjet tona. A e keni ndonjë ide nga ajo që folëm në mësimin e sotëm sot?

- Po, - tha Xhoni. - Mund t'ia lexoja Biblën z. Herri. Ai është i verbër dhe është gati të dëgjojë gjithçka. Kjo është një mënyrë e mirë që ai të dëgjojë Perëndinë, si mendon?

- Kjo është një ide e mrekullueshme! - tha xhaxhi Piteri. - Perëndia do të jetë shumë i kënaqur me këtë!

Le të shohim në Bibël

Galatasve 2:20: Unë u kryqëzova bashkë me Krishtin dhe nuk rroj më unë, po Krishti rron në mua; dhe ajo jetë që tani jetoj në mish, e jetoj në besimin e Birit të Perëndisë, që më deshi dhe dha veten për mua.

Bëje!

Eliminoni tërë shkronjën X për të zbuluar mesazhin.

SXHPËXTXIMXTAXRXI NXUXK VXDIXQ PËXRX MXUAX QXË
UXNXË TXË VXAXZHDXOJX TXË JXETXOJ XJEXTËXN SXI
DXUAX. AXI VXDIXQ XPËXR XMUXA XQXË TXANXI XE TXUTX-
JEX AXI TXË JXETXOJXË XJXETXËXN EX TXIXJ NXË MXUXAX.

Mesazhi: (Shpëtimtari nuk vdiq për mua që unë të vazhdoj të jetoj jetën si dua. Ai vdiq për mua që tani e tutje Ai të jetojë jetën e Tij në mua)

Mësime nga Fjala e Perëndisë

Sot do të vazhdojmë të mësojmë për pozicionin tonë të ri në Krishtin. Si mëkatarë të shpëtuar nga kontrolli i mëkatit, Satanit dhe vdekjes, duhet të mësojmë se si mund të jetojmë jetën tonë në mënyrë të tillë që t'i japë lavdi Perëndisë. Perëndia e di se nuk mund ta bëjmë vetë këtë. Ne kemi nevojë për ndihmë. Le të zbulojmë se nga vjen kjo ndihmë.

1. Besimtarët duhet të pranojnë një herë e përgjithmonë se ata janë të vdekur për mëkatin dhe të fillojnë të jetojnë për Perëndinë: Romakëve 6:11.

- Ne duhet të besojmë dhe të varemi nga këto fakte:
 - Ne kemi vdekur ndaj kontrollit të mëkatit.
 - Ne jemi çliruar nga mëkati dhe pushteti i tij.
 - Ne jemi tani në unitet me Perëndinë përmes Zotit Jezu Krisht.

→ Grafiku 18: E di që vdiqa, u varrosa dhe u ngjalla përsëri me Krishtin

JEZU KRISHTI
vdiq për të gjithë, u
varros për të gjithë
dhe u ngjall prej së
vdekurish për të
gjithë.

- Prandaj besimtari në Krishtin mund të thotë:
 - “Kam vdekur ndaj kontrollit të mëkatit”.
 - “Jam çliruar nga pushteti i mëkatit”.
 - “Jeta ime është tani në Krishtin”.

2. Tërë besimtarët duhet t'i jepen Perëndisë dhe jo mëkatit: Romakëve 6:12-13.

- Perëndia na thotë të jetojë si ata që Ai ka ngjallur prej së vdekurish me Zotin Jezus në jetën e re.
 - Ne nuk jemi më nën pushtetin dhe autoritetin e mëkatit.
 - Mëkati nuk mund të përdorë më trupat tanë veç nëse zgjedhim ne ta lejojmë.
 - Ne nuk duhet të lejojmë më mëkatin të na kontrollojë, sepse tani i përkasim Perëndisë.
 - Perëndia na thotë t'ia kushtojmë veten Atij.

→ Grafiku 19: Tek Adami - Të skllavëruar ndaj mëkatit - Në Krishtin - Të çliruar për t'i shërbyer Perëndisë

Galatasve 2:20; 2 Korintasve 5:15

Romakëve 12:1

[1] Ndhmo fëmijët të gjejnë mënyra se si mund t'i shërbejnë dhe pëlqejnë Perëndisë me trupat e tyre. Shembuj mund të jenë: Ne mund të lavdërojmë Perëndinë duke përdorur sytë tanë për të parë tërë krijimin e Tij të mrekullueshëm dhe duke e falënderuar e lavdëruar Atë për të. Ne mund të lexojmë Fjalën e Tij dhe t'u bindemi udhëzimeve të Tij. Me duart dhe këmbët tona ne mund të ndihmojmë të tjerët me nevojat e tyre, që i pëlqen Perëndisë (thua ju fëmijëve të japin ide për ta bërë këtë). Me gjuhën tonë ne mund të lavdërojmë Perëndinë, mund t'i flasim Atij përmes lutjes dhe mund t'u themi të tjerëve për atë që ka bërë Jezu Krishti për ne.

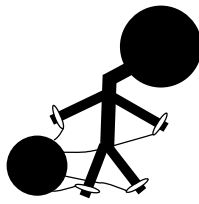
[2] Ndhmoji fëmijët të gjejnë mënyra se si trupat tanë mund të na shkaktojnë të mëkatojmë, si: këmbët mund të na çojnë në vende ku nuk duhet të shkojmë. Duart tona mund të bëjnë gjërat që nuk duhet t'i bëjmë, si vjedhja apo zënkat. Ne mund të përdorim gjuhën tonë për të gënijyer apo të lëndojmë njerëzit (thashethemet). Sytë tanë mund të shohin gjërat që nuk duhet t'i shikojmë qoftë në libra, programe televizioni, filma, etj.. Thuaju fëmijëve të japin shembuj të disa prej këtyre gjërave.

Kujtoji që Perëndia do t'i ndihmojë të mos i lejojnë të bëjnë mëkate dhe leximi i Fjalës së Perëndisë çdo ditë do t'ua fokusojë mendjet e tyre në gjërat e Perëndisë se sa në gjërat e botës (mëkatet).

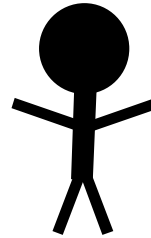
 Lexo: Romakëve 6:23: Sepse paga e mëkatit është vdekja, por dhuntia e Perëndisë është jeta e përjetshme në Jezu Krishtin, Zotin tonë.

Titit 3:4-7

NË ADAMIN

NË KRISHTIN

TË SKLLAVËRUAR PËR MËKATIN TË ÇLIRUAR PËR T'I SHËRBYER PERËNDISË

Mendo:

Figura këtu paraqet një person që nuk është më nën skllavëri, por tani me dashuri mund të japë veten vullnetarisht për shërbimin e të tjerëve.

Pronari ynë i mëparshëm na mbante nën zinxhirët e skllavërisë së mëkatit. Ne nuk mund të çlironim veten. Megjithatë Zoti Jezus na çliroi.

Dhe tani, duke qenë të lirë, na jepet një privilegj i mrekullueshëm: privilegj për t'i shërbyer Atij.

- Ai dëshiron që t'i ofrojmë veten Atij^[1]:
 - Sytë, veshët dhe zërin tonë
 - Duart dhe këmbët tona
 - Dhe çdo pjesë tjetër të trupave tanë
 - Kështu Ai mund t'i përdorë për të bërë vullnetin e Tij.
- Para se të vinim besimin tonë në Krishtin, ne ishim skllavër të mëkatit.
- Tani që jemi të çliruar, Ai na quan shërbëtorët e Tij, të lidhur jo më nga ligji, por nga dashuria.
- Ne jemi çliruar: të lirë për t'i shërbyer atij që na jep jetën e Tij për ne.
- Mendo për këtë!
- Jezu Krishti na ka dhënë fitoren ndaj mëkatit (1 Korintasve 15:57).
- Si mund të jetojmë në fitoren që na ka dhënë?
 - Dimë se kush jemi në Krishtin (Romakëve 6:3, 6, 9).
 - Pranojmë dhe jetojmë sipas të vërtetës të asaj që jemi në Krishtin (Romakëve 6:11).
 - Të mos lejojmë mëkatin të sundojë apo kontrollojë trupat tanë^[2] (Romakëve 6:12, 14).
 - Të ofrojmë veten te Perëndia si shërbëtorët e Tij (Romakëve 6:13).

3. Tërë besimtarët janë çliruar nga sundimi i mëkatit: Romakëve 6:14.

- Nën besëlidhjen e ligjit njerëzve u thuhet se çfarë duhet të bëjnë dhe çfarë nuk duhet të bëjnë.
- Megjithatë, ligji nuk jep asnjë ndihmë për t'u bindur urdhërimeve të tij (Hebrenjve 7:19).
- Ne nuk jemi më nën autoritetin apo drejtimin e ligjit (Galatasve 5:18).
- Ne jemi tani nën rregullin e dashur të hirit të Perëndisë.
- Për shkak të hirit të Tij në Krishtin, Perëndia na ka falur të gjithëve nga mëkatet tona.
- Ai na ka pranuar në drejtësinë e Krishtit.
- Me anë të Frymës së Tij të Shenjtë që jeton në ne, Ai na ndihmon dhe forcon të bëjmë gjërat që dëshiron të bëjmë (Filipianëve 4:13).

4. Paga e mëkatit është vdekja, por dhurata e Perëndisë është jeta e përjetshme përmes Jezu Krishtit: Romakëve 6:23.

- Kur ishim skllavër të Satanit dhe mëkatit, siguroam për vete "pagën" e asaj që po bënim.
 - Pra, për mëkatet tona, siguroam pagën e merituar të vdekjes.
- Megjithatë, Jezu Krishti na çliron nga Satani dhe mëkati e vdekja (Romakëve 8:2).
- Perëndia na ka dhënë shpëtimin dhe jetën e përjetshme në Krishtin si dhuratë (Efesianëve 2:8-9).
- Perëndia e bëri këtë jo për diçka që kemi bërë, por për shkak se Ai na do.

Le të mendojmë:

Një herë e një kohë ishim skllavër të mëkatit.

Megjithatë Jezu Krishti na çliroi nga skllavëria e mëkatit.

Në Krishtin na është dhënë fuqia për të bërë një jetë të re fitimtare.

Ai dëshiron që ne të jemi shërbëtorët e Tij dhe na ndihmon me dashuri të jetojmë për Të.

Mësimi 16

(vazhdim)

Pyetje dhe përgjigje

1. Si besimtarë çfarë ndodhi me personin e vjetër mëkatar kur ishim në Adamin?
Ai person u kryqëzua apo vdiq me Krishtin
2. Sapo Jezusi vdiq për mëkatet e të gjithëve, për kë jeton Ai? **Perëndinë**
3. Tani që mëkatet tona janë falur, për kë duhet të jetojmë? **Perëndinë**
4. Duke e ditur që jemi të çliruar nga skllavëria e mëkatit, përmes vdekjes së Krishtit, si mund të pengojmë mëkatin që të mos kontrollojë jetën tonë? **Duke mos lejuar trupat tanë të bëjnë gjëra mëkatore**
5. Pse të krishterët duhet të duan t'i shërbejnë Perëndisë?
 - a. **Perëndia ka siguruar një rrugë që ne të çlirohemi nga mëkati përmes Jezu Krishtit.**
 - b. **Ai na jep jetën e përjetshme.**
 - c. **Sepse do të na ndihmojë të mos mëkatojmë.**
 - d. **Sepse Ai do të na ndihmojë të bëjmë atë që dëshiron të bëjmë.**
 - e. **Sepse Ai na do.**

Besimtarët janë të vdekur ndaj mëkatit: jetojnë për Perëndinë

Le të falënderojmë Zotin që na ka çliruar nga skllavëria e mëkatit dhe që na ka dhënë fuqinë për të jetuar jetën tonë të re në Krishtin.

Mësimi 17 Jeta e re në Krishtin

Qëllimi

Ky mësim përfaqëson të vërtetat që ne nuk jemi më "të lidhur" me ligjin, por me Jezu Krishtin. Ne nuk mund të zbatojmë Ligjin, por Jezu Krishti na jep fuqinë për të jetuar jetën e re në Të. Ne nuk jemi më nën dënim, por jemi çliruar nga ligji.

Ligji, i cili nuk ndihmoi ata që u përpoqën ta zbatonin, krahasohet me Jezu Krishtin. Ai jep gjithçka që duhet për të bërë një jetë që i pëlqen Perëndisë.

Figura

- Grafiku 20: Natyra e vjetër - Natyra e re
- Grafiku 21: Varësia nga vetja
- Grafiku 22: Varësia nga Krishti

Gjymtyrët: Duart, këmbët, gjuha, etj.

Mjete: Armë

Paudhësie: Ligësia, paudhësie

Drejtësie: Gjëra që i pëlqejnë Perëndisë

Historia

- E di me siguri se si ndihej Pali, - tha Karola. - Kam të njëjtin problem për të luftuar mëkatit në jetën time. Unë bëj atë që nuk dua të bëj dhe nuk bëj atë që dua të bëj.

- Edhe unë! - pranoi Xhoni.

- Kjo ndodh me të gjithë, - tha xhaxhi Piteri. - Edhe pse nuk jemi më në familjen e Adamit, të kontrolluar nga Satani, Satani nuk do të na lërë vetëm. Ai do të përpiket të përdorë natyrën e vjetër brenda secilit prej nesh për të bërë gjëra që nuk i pëlqejnë Perëndisë.

- Oh, - tha Karola. - Prandaj është shumë e vështirë të mos mëkatojmë. Ne po luftojmë kundër një armiku të fuqishëm. Nuk mendoj se mund të fitoj ndonjë betejë kundër tij.

- Ke të drejtë që e quan betejë, Karola, - tha xhaxhi Piteri. - Sepse Satani përpiket vazhdimisht të shtyjë natyrën tonë të vjetër të sundojë mendimet dhe dëshirat tona. Ai nuk do që ne të bëjmë atë që është e drejtë. Dhe me siguri nuk do fare që t'i shërbejmë Perëndisë.

- E kuptoj! - tha Xhoni. - Nëse Satani na harxhon kohën duke bërë gjëra mëkatore, ne nuk mund të bëjmë gjëra të mira apo t'i shërbejmë Perëndisë, që do të thotë se ai fiton!

- Ke të drejtë! - tha xhaxhi Piteri. - Ne nuk jemi më të Satanit, por ai mund të na pengojë të bëjmë atë që Perëndia dëshiron të bëjmë dhe....

- Jo vetëm kaq, - ndërpreu Xhoni, - nëse mëkatojmë, ne as nuk do t'u themi të tjerëve për ungjillin. Kjo e bën Satanin të lumtur, apo jo?

- Ke përsëri të drejtë, - tha xhaxhi Piteri.

- E di që ju të dy keni të drejtë, - tha Karola, - por Satani është më i fuqishëm se unë për t'u ndeshur dhe për të fituar. E kam vërtetuar këtë më parë.

- Perëndia e di këtë, - tha xhaxhi Piteri. - Prandaj na ka dhënë Frymën e Shenjtë për të jetuar brenda nesh. Fryma e Shenjtë, nëse e lejojmë, do të na ndihmojë të fitojmë ndaj natyrës së vjetër, e cila ndikohet nga Satani. Fryma e Shenjtë është shumë më e fuqishme se sa Satani apo natyra jonë, por Ai nuk do të na detyrojë të bëjmë diçka; ne duhet të zgjedhim të pranojmë ndihmën e Tij.

- Unë do ta pranoj ndihmën e Tij, - tha Karola. - Me siguri nuk dua të përdorem nga Satani!

Le të shohim në Bibël

Romakëve 6:13: As mos i jepni gjymtyrët tuaja në shërbim të mëkatit si mjete paudhësie, por tregoni veten tuaj te Perëndia, si të gjallë prej së vdekurish, dhe gjymtyrët tuaja si mjete drejtësie për Perëndinë.

Bëje!

Rretho përgjigjen e saktë.

1. Ligji u tregoi njerëzve natyrën e tyre mëkatore dhe nevojën e tyre për një Shpëtimtar.

E vërtetë / E gabuar

2. Disa njerëz mund t'i binden tërë ligjit, por shumica nuk mund t'i bindet të gjithit.

E vërtetë / **E gabuar**

3. Ka vetëm një mënyrë se si mëkatarët mund t'i pëlqejnë Perëndisë. **E vërtetë** / E gabuar

4. Perëndia dërgoi Jezu Krishtin për të marrë ndëshkimin tonë, të cilin e meritojmë, sepse ne nuk mund t'i bindemi tërë ligjit të Perëndisë. **E vërtetë** / E gabuar

5. Kur u shpëtuam, Perëndia na dha një jetë apo natyrë të re, e cila mundet dhe dëshiron të njohë Perëndinë, të kuptojë Fjalën e Tij, ta dojë Atë dhe t'i bindet Atij. **E vërtetë** / E gabuar

6. Të krishterët nuk janë më nën sundimin e ligjit, kështu që nuk mund të mëkatojnë kurrë. E vërtetë **E gabuar**
7. Besimtarët kanë ende natyrën e tyre të vjetër, të trashëguar nga Adami. **E vërtetë** E gabuar
8. Nëse një i krishterë përpjeket shumë, natyra e tyre e re mund të fitojë ndaj natyrës së vjetër e cila dëshiron t'i dalë mënyra e saj mëkatore. E vërtetë **E gabuar**
9. Vetëm me anë të ndihmës së Frymës së Shenjtë mund të fitojmë ndaj natyrës së vjetër dhe t'i pëlqejmë e bindemi Perëndisë. **E vërtetë** E gabuar

Mësime nga Fjala e Perëndisë

Te Romakëve, kapitulli 7 Pali shpjegon marrëdhënien e besimtarëve ndaj ligjit. Kujto që këto ishin Fjalët e Perëndisë të dhëna përmes Palit. Shumë prej të krishterëve të cilëve u shkroi Pali ishin judenj. Atyre u ishte mësuar ligji dhe ata ishin përpjekur shumë për t'iu bindur, edhe para se të besonin në Zotin Jezus si Çlirimtari i dërguar nga Perëndia. Edhe apostulli Pal ishte përpjekur t'i bindej ligjit para se të kuptonte se Jezusi ishte Çlirimtari.

Prandaj Pali e dinte se ndoshta të krishterët judenj do të mendonin që ata duhet të vazhdonin t'i bindeshin ligjit. Megjithatë Pali e dinte se, nëse këta besimtarë vazhdonin të përpiqeshin t'i pëlqenin Perëndisë, duke iu bindur ligjit, ata me siguri do të dështonin.

Perëndia e dha ligjin për të treguar standardin e Tij të përsosur (Romakëve 3:19-20). Ligji u tregonte njerëzve se ata nuk ishin në gjendje të zbatonin kërkesat e shenjta dhe të drejta të ligjit të Perëndisë. Ligji u tregonte njerëzve natyrën e tyre mëkatore dhe nevojën e tyre për një Shpëtimtar. Një jobesimtar nuk mund të shpëtohet duke u përpjekur për të zbatuar ligjin. Besimtari nuk mund të jetojë as duke u mbështetur në aftësinë e tij për të zbatuar ligjin.

1. Tërë besimtarët kanë vdekur për ligjin dhe janë martuar tani me Krishtin: Romakëve 7:1-4.

Apo nuk e dini o vëllezër, (sepse unë po u flas njerëzve që e njohin ligjin), se ligji ka pushtet mbi njeriun për sa kohë ai rron? (Romakëve 7:1).

- Pali po u fliste judenjve që e njihnin ligjin.
 - Ata e dinin se, ndërsa ishin gjallë, ishin nën drejtimin dhe kontrollin e ligjit të Perëndisë.
 - Ata mund t'i shpëtonin kërkesave të ligjit vetëm duke vdekur.

Sepse gruaja e martuar është e lidhur nga ligji me burrin deri sa ai rron, por, po i vdiq burri, lirohet nga ligji i burrit. Prandaj, nëse, kur i rron burri, ajo bashkohet me një burrë tjetër, do të quhet shkelëse e kurorës; por kur i vdes burri ajo është e liruar nga ligji, që të mos jetë shkelëse e kurorës, po u bë gruaja e një burri tjetër (Romakëve 7:2-3).

- Pali ilustroi këtë mësim duke lidhur marrëdhënien e judenjve dhe ligjit me marrëdhënien e një gruaje me burrin e saj.
 - Ndërsa burri i gruas është gjallë, ajo është nën autoritetin e tij dhe nuk është e lirë të martohet me dikë.
 - Megjithatë, nëse burri vdes, ajo është e lirë të martohet me dikë tjetër.

Kështu, pra, vëllezër të mi, edhe ju jeni të vdekur për ligjin me anë të trupit të Jezu Krishtit që të bashkoheni me një tjetër, që u ringjall prej të vdekurish, që t'i japim frytë Perëndisë (Romakëve 7:4).

- Pse ishte shumë e rëndësishme që tërë besimtarët të çliroheshin nga autoriteti i ligjit?
 - Ishte e rëndësishme sepse ligji i Perëndisë kërkonte bindje të përsosur.
 - Megjithatë askush prej nesh nuk ka forcën për të bërë atë që kërkon ligji.
 - Ligji nuk i ka dhënë kurrkujt ndihmë për t'iu bindur kërkesave të tij (Romakëve 8:3).
- Pavarësisht se sa shumë përpiqemi, ne nuk mund të bëjmë gjërat që na urdhëron Perëndia ndërsa jemi nën drejtimin dhe kontrollin e ligjit (Romakëve 3:20-24).

- Ka vetëm një mënyrë se si mëkatarët mund t'i pëlqejnë Perëndisë.
 - Ata duhet të vdesin ndaj kontrollit të ligjit dhe pastaj të martohen me një Njeri tjetër, Zotin Jezu Krisht.
 - Perëndia kështu kënaqet, ndërsa Jezu Krishti jeton jetën e Tij përmes nesh.
- Çfarë bëri Perëndia në mënyrë që tërë besimtarët të vdisnin për ligjin dhe të martoheshin me Krishtin?
 - Perëndia dërgoi Zotin Jezus.
 - Si përfaqësuesi ynë Ai iu bind ligjit në mënyrë të përsosur.
 - Pastaj mori ndëshkimin (vdekjen) të cilën ligji kishte të drejtën ta kërkonte, për shkak të mosbindjes sonë.
- Megjithatë Zoti Jezus nuk qëndroi i vdekur.
- Ai u ngjall prej së vdekurish dhe ne u ngjallëm me Të (Romakëve 6:2-10).
- Prandaj Pali donte që judenjtë e krishterë dhe tërë besimtarët të kuptonin se nuk jemi më të martuar me ligjin, por me Krishtin.
 - Tërë jeta jonë ka ndryshuar sepse nuk jemi më nën ligjin që Perëndia i dha Izraelit.
 - Ne jemi martuar me Krishtin dhe varem tërësisht prej Tij.
- Ligji nuk mund të na bënte të pranueshëm para Perëndisë.
- Megjithatë ne kemi Frymën e Shenjtë të premtimit që jeton brenda nesh (Efesianëve 1:13-14).
 - Ai na mundëson t'i bindemi Fjalës së Perëndisë (Veprat e Apostujve 1:8).

2. Edhe pse kemi jetën e re, ne nuk mund t'u bindemi urdhërave të Perëndisë me anë të përpjekjeve tona: Romakëve 7:14-25.

- Tani shikoni me kujdes, sepse vargjet për të cilat do të flasim tani na paralajmërojnë për një kurth në të cilin bien shumica e bijve të Perëndisë.

Shpjegim:

Ky është kurth:

Ne mund të mendojmë se, për shkak se jemi tani bij të Perëndisë, na takon ne të jetojmë me anë të fuqisë sonë si bindje ndaj urdhërave të Zotit. Megjithatë, nëse përpiqemi me forcat tona t'u bindemi urdhërave të Perëndisë, do të zbulojmë, ashtu siç zbuloi Pali, se ka një betejë dhe luftë të vazhdueshme brenda nesh. Një anë e jonë kërkon t'i bindet Perëndisë dhe ana tjetër kërkon të mëkatojë dhe t'i pëlqejë vetes.

Kështu, pavarësisht se sa përpiqemi, nuk jemi në gjendje t'u bindemi urdhërave të Zotit të cilat na i ka dhënë në Fjalën e Tij. Kur përpiqemi të mos zemërohemi, zemërohemi, edhe pse ndonjëherë jemi në gjendje të mbajmë zemërimin përbrenda. Edhe pse përpiqemi të mos mendojmë keq, mendimet e këqija na vijnë përsëri në mendjen tonë^[1].

Pse ndodh kjo? Kur Perëndia na shpëtoi, ne lindëm sërish nga Fryma e Shenjtë. Dhe Ai na dha një person apo zemër tjetër, e cila mund dhe dëshiron të njohë Perëndinë, të kuptojë fjalët e Tij, të dojë Atë dhe t'i bindet Atij.

Megjithatë ne kemi ende veten apo zemrën tonë të vjetër e të keqe, të trashëguar nga Adami. Vetja jonë e vjetër nuk mund dhe nuk dëshiron të njohë, dojë dhe bindet Perëndisë. Prandaj mëkati është ende në ne, duke u përpjekur vazhdimisht të na kontrollojë përmes vetes tonë të vjetër e të keqe.

- Si besimtarë në Krishtin ne biem dakord që Fjala e Perëndisë është e shenjtë dhe e mirë.
- Ne biem dakord me atë që thotë Fjala e Tij sepse kemi një person të ri që është në përbashkësi me Perëndinë.
- Megjithatë, edhe pse personi ynë i ri dhe Perëndia janë në një mendje, personi ynë i vjetër nuk i shikon gjërat ashtu siç i shikon Perëndia.
- Ndonjëherë ne e quajmë këtë “natyra jonë e vjetër” apo “mishi i vjetër”.

^[1] Jepu fëmijëve një rast për të komentuar për këtë pikë. Pyeti nëse kanë përjetuar diçka të tillë.

Lexo: Romakëve 7:14: *Sepse ne e dimë se ligji është frymëror, por unë jam i mishit, i shitur mëkatit si skllav.*

Mësimi 17 Jeta e re në Krishtin

(vazhdim)

→ Grafiku 20: Natyra e vjetër - Natyra e re

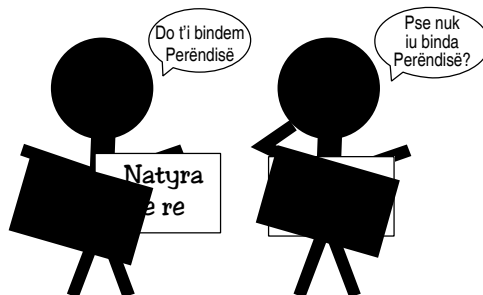
Natyrë e vjetër	Natyrë e re
Nuk dëshiron të njohë Perëndinë	Dëshiron dhe është në gjendje të njohë Perëndinë
Mëkaton: nuk është në gjendje të dojë dhe t'i bindet Perëndisë	Në gjendje të dojë dhe t'i bindet Perëndisë
Dëshiron kontroll	I dorëzohet Perëndisë

 Lexo: Jeremia 17:9: Zemra gënjehet më tepër se çdo gjë tjetër dhe sëmuret në mënyrë të pashërueshme; kush mund ta njohë atë?

→ Grafiku 21: Varësia nga natyra e vjetër

3. Natyra jonë e vjetër është po aq e keqe si në kohën që nuk ishim të shpëtuar.

- Prandaj ajo kërkon të veprojë në mënyrë egoiste.
 - Kjo zemër e vjetër që morëm kur lindëm për herë të parë, në Adamin, kërkon vetëm t'i pëlqejë vetes dhe të mëkatojë.
 - Nuk dëshiron t'i bindet Perëndisë.
- Prandaj i krishteri që përpqet t'i bindet urdhërave të Perëndisë kupton se natyra e tij e vjetër është shumë e fortë për t'u mundur prej tij.

Do të ketë disfatë në jetën e besimtarit nëse varet nga “njeriu i vjetër”

- Natyra e tij e vjetër e fiton gjithmonë betejën.
- Në forcën e tij i krishteri nuk mund të mposhtë dëshirat e tij të këqija e egoiste dhe nuk mund të bëjë vullnetin e Perëndisë.
- Kjo është arsyeja se pse apostulli Pal tha për veten: “Jam mishëror (i mishit)”.
 - Pali, kur përpqej me forcat e tij për t'i pëlqyer Zotit, zemrën e tij e pushtonte e keqja dhe dështonte.
 - Sado të përpqej, ai nuk mund të bënte gjërat që duhet të bënte dhe donte të bënte.
 - Ai i ishte “shitur mëkatit”.
 - Ai zbuloi se kur përpqej t'i bindej Perëndisë, e konsideronte veten të shitur si skllav duke pasur mëkatin pronar të tij.
- Pali, në këto vargje, po fliste për luftën që ndodh brenda bijve të Perëndisë, për shkak të dy natyrave të tyre.
- Natyra e re do Perëndinë dhe kërkon të bëjë vullnetin e Tij, por natyra e vjetër kërkon vetëm t'i pëlqejë vetes dhe të mëkatojë.
- Me forcat tona, duke u përpjekur dhe munduar, ne nuk jemi në gjendje të fitojmë ndaj personit të keq brenda nesh i cili pëlqen të bëjë të vetën.

4. Natyra e re, pra, personi i ri që jemi në Zotin Jezus, nuk dëshiron të bëjë gjëra mëkatore dhe egoiste.

- Megjithatë mëkati është ende atje, duke punuar me zemrën tonë të vjetër e të keqe që kemi marrë kur lindëm në këtë botë si pasardhës të Adamit.
- Si mund të çlirohemi, pra, nga kontrolli i natyrës sonë të vjetër e të keqe: natyra jonë e

 Lexo: Romakëve 7:15-16: Sepse unë nuk kuptoj atë që bëj, sepse nuk bëj atë që dua, por bëj atë që urrej. Edhe, nëse bëj atë që nuk dua, unë pranoj që ligji është i mirë.

Lexo: Romakëve 7:17-23: *Por tani nuk jam më unë që veproj, por mëkati që banon në mua. Në fakt unë e di se në mua domëthënë në mishin tim nuk banon asgjë e mirë, sepse, ndonëse e kam dëshirën për të bërë të mirën, nuk ia gjej mënyrën. Në fakt të mirën që unë e dua nuk e bëj; por të keqen që s'dua, atë bëj. Edhe, në qoftë se bëj atë që nuk dua, s'jam më vetë ai që e bëj, por është mëkati që banon në mua. Unë, pra, po zbuloj këtë ligj: duke dashur të bëj të mirën, e keqja gjindet në mua. Në fakt unë gjej kënaqësi në ligjin e Perëndisë sipas njeriut të brendshëm, por shoh një ligj tjetër në gjymtyrët e mia, që lufton kundër ligjit të mendjes sime dhe që më bën skllav të ligjit të mëkati që është në gjymtyrët e mia.*

Lexo: Filipianëve 4:13: *Unë mund të bëj gjithçka me anë të Krishtit që më forcon.*

^[2] Ne do të mësojmë më tepër për këtë kur të studiojmë Romakëve kapitulli 8.

→ Grafiku 22: Varësia nga Krishti

Pyetje dhe përgjigje

- Çfarë u tregoi ligji njerëzve për veten e tyre?
 - Që ata ishin mëkatarë
 - Që ata nuk mund të zbatonin kërkesat e ligjit
 - Që ata kishin nevojë për një Shpëtimtar
- Cili ishte ndëshkimi për mosbindjen ndaj ligjit të Perëndisë? **Vdekja**
- Cili ishte përfaqësuesi ynë që mori ndëshkimin tonë që të mos jemi më nën autoritetin e ligjit? **Jezu Krishti**
- Çfarë ndryshimi ndodh në jetën e besimtarit në kohën e shpëtimit të tyre? **Ata marrin një person apo natyrë të re.**
- Çfarë dëshiron që të bëjmë kjo natyrë apo person i ri? **Ngaqë e do Perëndinë, dëshiron të bëjmë atë që do Perëndia. Dëshiron që të mos bëjmë gjëra mëkatore apo egoiste.**
- Çfarë ndodhi me natyrën tonë të vjetër kur u bëmë të krishterë? **Ajo jeton ende në ne duke u përpjekur që të mëkatojmë dhe të bëjë të sajat.**
- Kush i ndihmon besimtarët të mundin natyrën e tyre të vjetër për të bërë atë që është e drejtë?
 - Jezu Krishti
 - Fryma e Shenjtë

vjetër dëshiron të ndjekë mëkatin dhe t'i dalë e vetja në vend që t'i bindet Zotit?

Oh, njeri i mjerë që jam! Kush do të më çlirojë nga ky trup i vdekjes?

- Ka vetëm një mënyrë se si mund të çlirohemi nga pushteti i mëkati dhe zemrat tona të këqija.

I falem nderit Perëndisë me anë të Jezu Krishtit, Zotit tonë. Unë vetë, pra, me mendjen, i shërbej ligjit të Perëndisë, por, me mishin ligjit të mëkati (Romakëve 7:25).

- Perëndia na ka çliuar përmes Zotit Jezus.
- Perëndia na ka bashkuar me Krishtin në vdekjen, varrosjen dhe ringjalljen e Tij.
- Perëndia siguroi një mënyrë se si ne mund të jetonim, jo me anë të forcës sonë, por me anë të fuqisë së Frymës së Shenjtë (Galatasve 2:20).
- Ndërsa largohemi nga vetëvarësia dhe mbështetemi plotësisht në Zotin Jezus që jeton në ne me anë të Frymës së Tij të Shenjtë, Ai do të na çlirojë nga pushteti i keq i personit tonë të vjetër^[2].

Ka fitore për besimtarin që varet nga Krishti

Kështu edhe ju, konsideroheni veten të vdekur për mëkatin, por të gjallë për Perëndinë, në Jezu Krishtin, Zotin tonë. Le të mos mbretërojmë, pra, mëkati në trupin tuaj të vdekshëm, që t'i bindeni atij në epshet e veta. As mos i jepni gjymtyrët tuaja në shërbim të mëkati si mjete paudhësie, por tregoni veten tuaj te Perëndia, si të gjallë prej së vdekurish, dhe gjymtyrët tuaja si mjete drejtësie për Perëndinë (Romakëve 6:11-13).

Le të mendojmë:

Sa Zot të mrekullueshëm kemi!

Vetëm Ai ka pushtetin për të na shpëtuar.

Vetëm Ai ka pushtetin të na fuqizojë për të jetuar si shërbëtorët e Tij.

Dhe në dashurinë e Tij është gati dhe në gjendje të na fuqizojë ndërsa i besojmë Atij.

Le të falënderojmë Zotin që na ka fuqizuar të jetojmë jetën e re në Krishtin.

Mësimi 18

Qëllimi

Ky mësim paraqet ndryshimin midis njerëzve që janë ende të pashpëtuar dhe që jetojnë sipas dëshirave të natyrës së tyre të vjetër dhe ata që janë të shpëtuar.

Theksi vihet në faktin se të pashpëtuarit bëjnë ato gjëra që dëshiron natyrën e tyre e vjetër. Ata nuk janë në gjendje t'i nënshtrohen Perëndisë. Por njerëzit që janë të shpëtuar fuqizohen nga Fryma e Shenjtë për t'iu nënshtuar Perëndisë dhe të jetojnë jetën e re në Krishtin. Ne nuk jemi më nën dënim, por jemi çliruar nga ligji.

Ecni sipas Frymës: Jetoni ditë pas dite nën ndikimin e Frymës së Shenjtë

Përmbushni dëshirat e mishit: Të dhënë pas gjërave mëkatore

Krahasimi i natyrës së vjetër me natyrën e re

Historia

- Pas mësimit të sotëm nuk e di se çfarë të mendoj për disa nga të krishterët që njoh, - tha Karola. - Jam e shqetësuar se nuk do të shkojnë në qiell.

- E di se çfarë do të thuash, - tha Xhoni. - Nëse e kuptova drejt për atë që the rreth ndryshimit midis jobesimtarëve dhe të krishterëve, disa të rritur që njoh, të cilët thonë se janë të krishterë, nuk veprojnë si të krishterët që përshkruan Bibla.

- Po! - pranoi Karola. - Këtë kam parë edhe unë! Kam vizituar miq prindërit e të cilëve shikojnë gjëra në televizion për të cilat mendoj se një i krishterë nuk duhet t'i shikojë dhe kam parë libra dhe revista në raftet e tyre të cilat Perëndia nuk do t'i pëlqente.

- Njoh një familje që nuk qëndron kurrë në një kishë për një kohë të gjatë, - tha Xhoni. - Sapo fillojnë të marrin pjesë në një kishë, fillojnë të bëjnë fjalë me pastorin dhe drejtuesit për atë mësohet apo se si i bën kisha gjërat. Kur zemërohet dhe largohet, merr me vete shumë njerëz, duke lënduar njerëzit dhe duke prishur miqësitë.

- Si mund të sillen një i krishterë ashtu? - pyeti Karola.

- Shiko, - tha xhaxhi Piteri i trishtuar, - nga fjalët që po dëgjoj, këta njerëz po bëjnë atë që jobesimtarët e bëjnë normalisht: duke u kënaqur me gjëra mëkatore që ofron bota, duke u zënë, duke shfaqur zemërim dhe duke shkaktuar ndasi midis njerëzve. Shumica e njerëzve do të vinte në dyshim nëse ata janë besimtarë të vërtetë, sepse Perëndia na thotë se ne duhet të kemi jetë të ndryshuara, nëse jemi bijtë e Tij.

- Kjo është e vërtetë, - tha Xhoni, - por ne pamë gjithashtu në Fjalën e Perëndisë se ndonjëherë edhe si besimtarë nuk bëjmë gjithmonë diç duhet gjërat e drejta.

- Ke të drejtë, - pranoi xhaxhi Piteri. - Asnjë prej nesh nuk mund të ndryshojë sjelljen tonë të vjetër mëkatore pa ndihmën e Perëndisë. Megjithatë Fryma e Shenjtë është aty për të na ndihmuar që të mos bëjmë ato gjëra që kërkon të bëjë natyra jonë mëkatore. Nëse dëshirojmë me të vërtetë të jetojmë ashtu siç dëshiron Perëndia, ne duhet t'i themi vetes: "Si mund ta bëj këtë gjë mëkatore dhe të mëkatoj kundër Perëndisë?". Megjithatë, nëse lejojmë të biem në mëkat, Perëndia do të na ndihmojë të dalim, nëse i lutemi. Fryma e Shenjtë është aty për ne, duke na penguar të mëkatojmë dhe duke na nxjerrë prej tij.

- Kështu ata mund të jenë të krishterë dhe të bëjnë mëkate tërë kohën? - pyeti Xhoni.

- Perëndia thotë se nëse njerëzit vazhdojnë në mëkat, ata nuk i përkasin Atij, - tha xhaxhi Piteri. - Vetëm Perëndia e njeh zemrën e tyre, Xhon. Megjithatë ata mund të habiten kur të zbulojnë se Perëndia nuk ka vend për ta në qiell. Le të lutemi që të mos ndodhë kështu.

Le të shohim në Bibël

Galatasve 5:16: Dhe unë them: Ecni sipas Frymës dhe nuk do ta përmbushni dëshirat e mishit.

Bëje!

Vëri në rreth ato gjëra që përshkruajnë një të krishterë dhe brenda një kutie ato gjëra që përshkruajnë një jobesimtar.

Mësime nga Fjala e Perëndisë

Në çastin që vendos besimin tënd në Krishtin, ndodhin shumë gjëra të rëndësishme. Mëkatet e tua janë falur (Efesianëve 1:7). Ti je pajtuar me Perëndinë: nuk je më i ndarë, por jeni miq (2 Korintasve 5:18). Ti je bërë bir i Perëndisë (Gjoni 1:12). Ti ke marrë dhuratën e jetës së përjetshme (Gjoni 3:16). Fryma e Shenjtë erdhi për të jetuar në ty (1 Korintasve 3:16).

Sot do të flasim për ndryshimin midis besimtarëve dhe jobesimtarëve. Do të flasim gjithashtu për fuqinë që Perëndia na ka dhënë për të jetuar jetën e re në Krishtin.

1. Disa ndryshime bazë midis atyre që kanë lindur dhe nuk kanë lindur sërish:

Romakëve 8:1-11.

- Pali thotë në vargun e parë: *“Tani, pra, nuk ka asnjë dënim për ata që janë në Krishtin Jezus...”*.
- Ligji dënon (shpall fajtor dhe meriton vdekjen) tërë ata që janë nën sundimin e tij, sepse ata nuk i binden vazhdimisht kërkesave të tij.
- Megjithatë tërë ata që janë tani në Zotin Jezus nuk janë më të dënuar.
- Ligji i Perëndisë nuk mund të na bëjë të drejtë, të pranueshëm apo të bindur ndaj Perëndisë.
- Ajo që thotë ligji është i mirë, por për shkak të natyrës sonë mëkatore (vetja) ishim dhe jemi ende, shumë mëkatarë dhe të dobët për t’iu bindur urdhërave të tij.
- Megjithatë tani Fryma e Shenjtë jeton te besimtarët.
 - Ata nuk kontrollohen më nga natyra e vjetër e cila është ende në ta.
 - Fryma e Shenjtë u mundëson atyre të bëjnë gjërat që Zoti Jezus dëshiron të bëjnë.
- Ata që nuk kanë lindur kurrë sërish kanë vetëm natyrën e tyre të vjetër, e cila prodhon vazhdimisht ide dhe dëshira të këqija.

Mendo:

Te Galatasve 5:19-21 Pali na thotë se cilat janë disa nga veprat e mishit: dëshirat dhe pasionet e këqija seksuale, si tradhtia bashkëshortore (që përfshin tradhtinë ndaj partnerit në martesë), kurvëri, pisllëk dhe shthurje (të cilat janë praktika apo marrëdhënie të palejueshme apo imorale seksuale) dhe magji (e cila është shortari dhe ndjellje dhe lëngje magjike); dhe mëkate të karakterit që kanë lidhje me mendimet dhe veprimet e një personi, si urrejtja, zënkat midis individëve, xhelozia, shpërthimi i zemërimit, duke u përpjekur të jemi “numri një” edhe kur lëndon dikë tjetër, mosmarrëveshjet që shkaktojnë ndarje midis njerëzve, pajtimi apo bashkimi me një grup që shpall doktrina të rreme (sidomos rreth Jezus Krishtit dhe të vërtetës së ungjillit), zilia, vrasja, dehja dhe problemet që shkaktohen nga dehja.

- Megjithatë bijtë e Perëndisë kanë një natyrë (mendje) të re e cila është nën ndikimin e drejtësisë dhe mirësisë së Frymës së Shenjtë që jeton në ta.

Romakëve 8:2-4

Romakëve 8:5: *Sepse ata që rrojnë sipas mishit e çojnë mendjen në gjërat e mishit, por ata që rrojnë sipas Frymës në gjërat e Frymës.*

1 Korintasve 2:16; 3:16

Romakëve 8:6: *Në fakt mendja e kontrolluar nga mishi prodhon vdekje, por mendja e kontrolluar nga Fryma prodhon jetë dhe paqe.*

Romakëve 8:7

[1] Jëpu fëmijëve një rast për të diskutuar ndryshimet që kanë vënë re në qëndrimet dhe dëshirat e tyre që kur janë shpëtuar.

Diskuto gjithashtu ndryshimet që kanë parë midis qëndrimeve të tyre ndaj gjërave të Perëndisë dhe qëndrimeve të njerëzve të shpëtuar që njohin. Trego që arsyeja për këto ndryshime është për shkak se fëmijët, si besimtarë, kanë Frymën e Shenjtë që banon në ta.

Romakëve 8:11

Romakëve 12:1

– Fjala e Perëndisë, lutja, adhurimi dhe shërbesa e krishterë bëhet pjesë e rëndësishme e jetëve të tyre.

- Ata mendja e të cilëve është e sunduar nga idetë dhe dëshirat e tyre të këqija do të ndahen përjetësisht nga Perëndia në ferr. Ata nuk kanë mundësi që të bëhen miq të Perëndisë.
- Megjithatë të gjithë ata që kanë lindur sërish (një besimtar) ka një mendje të re e cila ndikohet nga Fryma e Shentë.
 - Ata kanë paqe dhe miqësi me Perëndinë dhe kanë jetën e përjetshme (Romakëve 5:1-2).
- Mendjet e atyre që nuk kanë lindur sërish janë kundër Perëndisë.
 - Ata janë armiqësorë me Perëndinë, duke urreyer tërë rrugët e Tij.
 - Mendjet e tyre nuk janë nën kontrollin e Perëndisë, por nën kontrollin e Satanit, armiku i madh i Perëndisë (Efesianëve 2:1-3).
- Për shkak se jobesimtarët janë kundërshtarë të Perëndisë në mendjet e tyre, ata nuk mund t'i pëlqejnë kurrë Atij (Romakëve 8:8).

2. Ata që kanë Frymën e Shenjtë që jeton në ta nuk janë më skllëvër të mendjeve të tyre të vjetra, të cilat i kishin kur ishin të shpëtuar: Romakëve 8:9.

- Mendja e vjetër nuk është larguar.
- Ajo është ende te ne dhe është po aq e keqe sa ç'ka qenë dikur.
- Megjithatë, për shkak se Fryma e Shenjtë jeton në ne, ne nuk jemi më nën sundimin e mendjes së tyre mëkatore [1].
 - Fryma e Shenjtë është pronari ynë i ri.
 - Fryma e Shenjtë jeton tek të gjithë ata që i përkasin Krishtit (1 Korintasve 3:16).
- Krishti jeton në ne përmes Frymës së Shenjtë (Romakëve 8:10)!
 - Ai është jeta jonë nga ana frymërore!
- Megjithatë ne kemi ende të njëjtin trup fizik që kemi marrë kur lindëm në këtë botë si pasardhës të Adamit.
 - Trupat tanë kanë ende vdekjen në ta për shkak se mëkati është ende aktiv në trupat tanë.
 - Ne ende sëmurëmi dhe vdesim.
- Megjithatë, edhe pse secili prej nesh ka vdekjen në trup, fryma jonë ka jetën.
- Frymës sonë, ajo pjesë e jona që nuk mund të shihet, i është dhënë jeta e përjetshme nga Perëndia me anë të Frymës së Shenjtë që ka ardhur të jetojë në ne.
- Edhe pse trupat tanë kanë vdekjen në ta tani, edhe ata do të shpëtohen nga kontrolli i vdekjes.
 - Trupat e tërë të krishterëve që janë ende gjallë kur të kthehet Jezusi do të ndryshojnë me anë të Frymës së Shenjtë në mënyrë që trupat e tyre të mos vdesin kurrë (1 Korintasve 15).
 - Po ashtu trupat e të krishterëve që kanë vdekur para se të kthehet Jezusi, do të ngjallen me anë të Frymës së Shenjtë dhe do të çlirohen përgjithmonë nga vdekja (1 Thesalonikasve 4:14-17).

3. Besimtarët nuk i detyrohen më mishit (natyrës) të vjetër; por ne marrim fuqi nga Fryma e Shenjtë për t'u zënë frymën veprave të mishit: Romakëve 8:12-13.

- Pse nuk duhet të lejojmë natyrën tonë të vjetër që dëshirat e saj të këqija të përdorin trupat tanë?
 - Si besimtarë nuk kemi arsye për të vazhduar në mëkat (Romakëve 8:10-11).
 - Por ne marrim fuqi nga Fryma e Shenjtë për të gruposur mëkatet tona të mishit dhe për të jetuar si bij të Perëndisë.
- Me anë të Frymës së Tij ne duhet t'i japim trupat tanë Perëndisë dhe të jetojmë vetëm për Të.
- Ata që kanë lindur sërish kanë Frymën e Shenjtë që u jep fuqi për të mos lejuar që dëshirat e vjetra t'i kontrollojnë.
- Si mund të bëjmë të vdesin veprat mëkatore (gjërat që bëjmë) të trupit?
 - Duke kujtuar dhe vënë në praktikë atë që kemi mësuar nga Romakëve, kapitulli 6.
 - Të dimë se kush jemi (Romakëve 6:3, 6, 9).
 - Të besojmë dhe të mbështetemi tek e vërteta që tregon se kush jemi (Romakëve 6:11).
 - Të mos lejojmë mëkatin të mbretërojë në trupat tanë (Romakëve 6:12, 14).
 - Të mbështetemi te Perëndia si shërbëtorë të Tij (Romakëve 6:13).
- Krishti jeton në ne dhe Ai dëshiron që jetët tona të mbushen vazhdimisht me Frymën e Tij.
 - Vetëm Perëndia Frymë e Shenjtë mund të bindë një person që Bibla është e vërtetë.

Mësimi 18

(vazhdim)

Pyetje dhe përgjigje

- Në çastin që u bërë i krishterë, çfarë ndryshimesh ndodhën?
 - Mëkatet e tua u falën.
 - Ti u bërë mik i Perëndisë.
 - Ti u bërë bir i Perëndisë.
 - Ti more dhuratën e jetës së përhershme.
 - Fryma e Shenjtë erdhi të jetonte te ty.
- Nga cilat kontrollohen mendimet dhe veprimet e një jobesimtari?
 - Natyra e tyre e vjetër mëkatore
 - Satani
- Ku do ta kalojnë përjetësinë jobesimtarët?
Në ferr
- Kush ndikon mendjet e reja të besimtarëve? **Fryma e Shenjtë**
- Pse Fryma e Shenjtë mund të ndihmojë besimtarët të bëjnë atë që është e drejtë?
Sepse Ai banon në ne dhe Perëndia ka premtuar që Ai do të jetë gjithmonë atje për të na ndihmuar.

Krahasimi i natyrës së vjetër me natyrën e re

Le të mendojmë:

Si bij të Perëndisë ne kemi lirinë dhe fuqinë për të jetuar jetën tonë të re në Krishtin!

Ai Vetë jeton në ne përmes Frymës së Shenjtë.

Edhe pse trupat tanë janë të vdekur për shkak të mëkatit, ne mund të jetojmë një jetë të re e të përhershme në Krishtin.

Mëkatet tona të mishit nuk kanë pse të na kontrollojnë më, sepse Jezusi vdiq për mëkatet tona dhe ne vdiqëm me Të.

Dhe ne jemi ngjallur me Të për të jetuar dhe për t'i shërbyer në një mënyrë të re, me anë të fuqisë së Frymës së Tij që jeton në ne (Galatasve 5:22-23).

- Ne kemi gëzim për shkak të dashurisë së Perëndisë: gëzimi në shpëtimin tonë dhe privilegji për t'i shërbyer Atij.
- Ne kemi paqe duke e ditur se jemi në paqe me Perëndinë.
- Ne jemi të durueshëm, të mirë dhe të sjellshëm me të tjerët.
- Ne jemi besnik ndaj njerëzve rreth nesh dhe mbajmë premtimet.
- Ne jemi të përlulur, duke vënë të tjerët në fillim.
- Ne kemi kontrollin e veprimeve tona.

Le të falënderojmë Zotin tonë për sigurimin e Tij të mrekullueshëm që ka bërë për ne për të gëzuar veprimet tona të vjetra dhe për të jetuar çdo ditë në fuqinë e Zotit tonë Jezu Krisht.

Mësimi 19 Pyetje, pyetje, pyetje

Qëllimi

Mësimi i sotëm do të jetë një përmbledhje e asaj që është mësuar gjatë 18 mësimëve të mëparshme. Mund të marrësh pyetje të tjera ose përshtasësh pyetjet sipas moshës së fëmijëve.

Historia

Ky mësim nuk ka histori. Sot do të bëjmë përsëritje.

Le të shohim në Bibël

Le të shohim se sa vargje mbajnë mend fëmijët dhe sa janë ende në gjendje t'i thonë përmendësh. Bëj një pyetje në bazë të 18 pjesëve të Shkrimit që kemi përdorur në 18 mësimet e fundit. Shembuj: “Kush mund të thotë përmendësh 2 Korintasve 5:20?”. Ose: “Cili varg na thotë

se ne jemi lajmëtarë të Krishtit?”. Përgjigju pyetjes dhe cito vargun përmendësh që i përgjigjet kësaj pyetjeje.

Le të mendojmë

Në 18 mësimet e fundit mësuam rreth Biblës si mesazhi i Perëndisë ndaj tërë botës; privilegjet e besimtarëve; vdekjen, varrosjen dhe ringjalljen e Jezu Krishtit; Frymën e Shenjtë; pagëzimin e besimtarëve; fillimet e kishës së re në Jerusalem; dhe gjysmën e parë të letrave të apostullit Pal ndaj të krishterëve në Romë. Këto mësim janë shkruar për besimtarët dhe theksojnë sigurinë e besimtarit në Krishtin.

1. Kush është autori i Biblës? **Perëndia**
2. Si na mëson Perëndia ne, bijtë e Tij, se çfarë dëshiron të dimë dhe të bëjmë? **Përmes Fjalës së Tij të shkruar: Bibla**
3. Nga e dimë se çfarë është e drejtë apo e gabuar? **Ne duhet të masim mendimet, fjalët dhe veprimet tona në bazë të Fjalës së Perëndisë**
4. Cilat janë dy pjesët e mëdha të Biblës? **Dhiata e Vjetër dhe Dhiata e Re**
5. Sa herë duhet ta lexojmë Biblën? **Është mirë ta lexojmë Biblën çdo ditë.**
6. Çfarë është lutja? **Lutja do të thotë të flasësh me Perëndinë**
7. Kush ka privilegjin për të dalë para Perëndisë në lutje? **Tërë njerëzit që kanë besim te Jezu Krishti, tërë të krishterët.**
8. Kur mund të dalim para Perëndisë në lutje? **Ne mund t'i afrohem Perëndisë në lutje në çdo kohë, ditën apo natën.**
9. Kur i këndojmë këngë adhurimi Perëndisë, për çfarë mund të këndojmë?
 - a. Për karakterin e Perëndisë
 - b. Për veprat e Tij
 - c. Për dhuratën e shpëtimit përmes Jezu Krishtit
10. Kur lutemi, çfarë lloj kërkesash mund t'i paraqesim Perëndisë? **Disa përgjigje:**
 - a. Nevoja personale apo të tjerëve
 - b. Rritje frymërore
 - c. Probleme të përditshme
 - d. Nevoja fizike, si shëndeti
11. Pse Jezusi lejoi ushtarët ta arrestonin dhe vrisnin? **Sepse Ai e dinte se duhet të vdiste për të paguar për mëkatet tona. Ai ishte gati të vdiste për ne.**
12. Për kë tha Jezusi të prisnin pasi të shkonte në qiell? **Frymën e Shenjtë**
13. Vendbanimi i veçantë i Perëndisë në tokë ishte tabernakulli dhe pastaj tempulli. Ku është vendbanimi i Perëndisë tani në tokë? **Në trupat e besimtarëve.**
14. Kur e marrin besimtarët Frymën e Shenjtë? **Sapo bëhen besimtarë**
15. Figurë e kujt është pagëzimi? **Varrosjes dhe ringjalljes së Jezu Krishtit**
16. Pse besimtarët duhet të pagëzohen?

a. Perëndia na urdhëron

b. Si dëshmi publike ndaj të tjerëve që janë besimtarë të Zotit Jezus Krisht

17. Si bëhemi bij të Perëndisë? **Duke besuar në Zotin Jezus si Shpëtimtari ynë**
18. Kush i kujtoi apostujt për çdo gjë që mësoi Jezusi ndërsa ishte këtu në tokë? **Fryma e Shenjtë**
19. Kë mësuam apostujt gjithçka që u ishte mësuar? **Kishën, pra, tërë ata që besuan në Zotin si Shpëtimtarin e tyre.**
20. Kush është përgjegjës për t'u thënë të tjerëve për ungjillin (lajmin e mirë)? **Tërë besimtarët**
21. Pse Pali u quajt apostull? **Sepse u zgjodh nga Zoti Jezus dhe u dërgua si përfaqësuesi i Tij me mesazhin e Tij për botën.**
22. Cila qe gjëja më e rëndësishme në jetën e Palit? **Predikimi i ungjillit ndaj sa më shumë vetave**
23. Çfarë i ndan njerëzit nga Perëndia? **Mëkati**
24. Çfarë i kthen njerëzit në përbashkësi me Perëndinë? **Besimi se Jezus Krishti, Biri i Perëndisë, vdiq për mëkatet e tyre, u varros dhe u ngjall përsëri.**
25. Çfarë gjërash të marra adhuronin etërit tanë në vend që të adhuronin Perëndinë e vetëm të vërtetë? **Ata adhuronin gjërat që krijoi Perëndia, si llojet e ndryshme të kafshëve, diellin, zogjtë, gjërat që prishen dhe gdhendjet apo statujat e burrave e grave.**
26. Judenjtë mendonin se mund t'u bindeshin në mënyrë të përsosur tërë ligjeve që Perëndia u dha përmes Moisiut. A iu bindën? **Jo, Perëndia thotë se askush nuk mund t'i bindet ligjit në mënyrë të përsosur.**
27. Pse një person nuk mund të zbatojë ligjin në mënyrë të përsosur? **Sepse të gjithë kanë lindur në mëkat dhe nuk mund të bëjnë shtëpi diçka të mirë.**
28. Pse Perëndia i dha njerëzimit ligjin?
 - a. Në mënyrë që të shikojmë mëkatin tonë dhe të pranojmë se jemi mëkatarë.
 - b. Në mënyrë që të kuptojmë se nuk mund të zbatojmë ligjin e Perëndisë dhe të shpëtojmë veten.
29. Përmes kujt siguroi Perëndia një rrugë që ne të kemi drejtësinë që na duhet për t'u pranuar nga Perëndia? **Jezu Krishtit.**
30. Pse Perëndia i tha Moisiut të ndërtojë tabernakullin? **Në mënyrë që Perëndia të banonte me izraelitët.**
31. Pse Perëndia e ndau më dysh perden në tempull kur vdiq Jezusi? **Perëndia po tregonte se Jezusi pagoi çmimin e plotë për mëkatet dhe se rruga për te Perëndia ishte tashmë e hapur përmes Jezus Krishtit.**
32. A është rruga e shpëtimit të Perëndisë për judenjtë e ndryshme nga rruga se si shpëton johebrenjtë? **Jo, ka vetëm një rrugë shpëtimi për tërë njerëzit, sepse nuk ka ndryshim. Tërë njerëzit kanë mëkatuar.**
33. A mund të ndryshojë Perëndia mendjen dhe të heqë drejtësinë tonë? **Jo, sepse Krishti pagoi borxhin tonë të mëkatit në kryq dhe Perëndia na shpalli të drejtë. Ai premtonte se nuk do të na e heqë kurrë atë.**
34. Nëse mëkatojmë, a ndryshon qëndrimi i Perëndisë ndaj nesh? A na pranon ende? **Asgjë nuk mund të ndryshojë qëndrimin e Perëndisë ndaj nesh. Ngaqë jemi shpallur të drejtë, Perëndia do të na pranojë gjithmonë.**
35. Kur filloi Perëndia të donte bijtë e Tij? **Para se të ishin besimtarë.**
36. Kush ishte në gjendje të vdiste për armiq të Tij? **Jezu Krishti**
37. Në çastin që u bërë i krishterë, çfarë ndryshimesh kanë ndodhur?
 - a. Mëkatet e tua janë falur.
 - b. Je bërë mik i Perëndisë.
 - c. Je bërë bir i Perëndisë.
 - d. Ke marrë dhuratën e jetës së përjetshme.

- e. Fryma e Shenjtë erdhi për të jetuar tek ty.
38. Tani që mëkatet e tua janë falur, për kë duhet të jetojmë? **Për Perëndinë**
 39. Çfarë ndryshimesh kanë ndodhur në jetën e besimtarit në kohën e shpëtimit? **Ai ka marrë natyrën e re.**
 40. Çfarë dëshiron që të bëjmë kjo natyrë e re? **Ngaqë do Perëndinë, dëshiron të bëjë atë që do Perëndia. Dëshiron të mos bëjmë gjëra mëkatore dhe egoiste.**
 41. Nga çfarë kontrollohen mendimet dhe veprimet e një jobesimtari?
 - a. **Idetë dhe dëshirat e tyre mëkatore**
 - b. **Satani**
 42. Ku do ta kalojnë përjetësinë jobesimtarët? **Në ferr**
 43. Çfarë ka ndodhur me natyrën tonë të vjetër kur u bëmë të krishterë? **Ajo jeton ende me ne duke u përpjekur të na shtyjë të mëkatojmë dhe t'i dalë e saja.**
 44. Kush ndihmon besimtarët të fitojnë ndaj fuqisë së keqe të natyrës së tyre të vjetër për të bërë atë që është e drejtë? **Fryma e Shenjtë**
 45. Pse Fryma e Shenjtë i ndihmon besimtarët të bëjnë atë që është e drejtë? **Ngaqë Ai jeton në ne dhe Perëndia ka premtuar se do të jetë gjithmonë aty për të na ndihmuar.**

Pyetje shtesë për përsëritje dhe diskutim

1. Çfarë lloj kërkesë mund t'i paraqesim Perëndisë? Disa pika:
 - a. **Nevoja personale apo të tjerëve**
 - b. **Rritje frymërore**
 - c. **Probleme të përditshme**
 - d. **Nevoja fizike, si shëndeti**
2. Kur dëgjojmë një mësim apo ide të re biblike, si mund të mësojmë nëse është e vërtetë apo e gabuar? **Duke studiuar Fjalën e Perëndisë dhe duke parë nëse ajo që kemi dëgjuar përputhet me atë që thotë Perëndia.**
3. Si e bëri të mundur Perëndia që ne të dimë, kuptojmë dhe bindemi mësimëve të Jezusit dhe Frymës së Shenjtë? **Fryma e Shenjtë drejtoi njerëzit për të shkruar për jetën e Krishtit dhe mësimet e apostujve, të cilat tani quhen Dhiata e Re.**
4. Çfarë do të thotë kur Perëndia thotë se tërë besimtarët quhen shenjtorë? **Do të thotë se, që nga çasti që kemi besuar tek ungjilli, Perëndia na ka veçuar si bij të Perëndisë për t'u përdorur vetëm prej Tij për t'i shërbyer Atij.**
5. Si mund ta dinë njerëzit se ne jemi të krishterë? **Në bazë të asaj që themi dhe se si veprojmë, ata duhet të jenë në gjendje të thonë se ne jemi të krishterë.**
6. Pse duhet të kenë njohur njerëzit për Perëndinë e vërtetë? **Sepse Perëndia, me anë të gjërave që bëri, tregoi në mënyrë të qartë se Ai është Krijuesi shumë i lartë.**
7. Judenjtë kishin ligjin të dhënë përmes Moisiut për t'i ndihmuar që të njihnin atë që ishte e drejtë dhe e gabuar. Nga e dinin johebrenjtë atë që ishte e drejtë dhe e gabuar? **Perëndia krijoi njerëzit me ndërgjegje që i ndihmon të vendosin atë që është e drejtë apo e gabuar.**
8. Pse nuk mund të jemi krenarë dhe të mburremi për shpëtimin e vetes dhe pranimin nga Perëndia? **Ne nuk mund të mburremi sepse kemi marrë shpëtimin si dhuratë.**
9. Kur nuk sillemi mirë apo kemi një sjellje të keqe, a do të na kthejë Perëndia kurrizin? **Jo, Perëndia kënaqet kur sillemi mirë, por Ai nuk do të na kthejë kurrë kurrizin. Ai do të jetë gjithmonë me ne.**
10. Si besimtar, çfarë ka ndodhur me personin e vjetër dhe mëkatar kur ishim në Adamin? **Ai person është kryqëzuar apo ka vdekur me Krishtin.**

Qëllimi

Ky mësim paraqet pozicionin e besimtarëve si bij të Perëndisë, trashëgimtarë në Krishtin, plotësisht të pranuar nga Ati ynë qiellor.

Figurat

- Grafiku 23: Besimtari në Krishtin

Trashëgimtarë: Ata që trashëgojnë diçka që i përket dikujt tjetër.

Historia

- Do të doja të bindja Bobin që t'i flisja për Perëndinë, - tha Xhoni. - Por ai nuk do të dëgjojë fare për Të. Ai thotë se e urren Perëndinë.

- A e di se pse mendon ashtu për Perëndinë? - pyeti xhaxhi Piteri. - Duket se nuk e njeh fare të vërtetën për Perëndinë.

- Mendoj se do t'i pëlqente ajo që kemi folur sot, - tha Karola. - E di po të kisha një baba si ai i Bobit, do të isha i lumtur të dija që mund të kem një Atë tjetër që më do dhe kujdeset për mua.

- Ke të drejtë! - tha Xhoni. - Bobi ka dëgjuar se Perëndia është një atë për të krishterët. Kjo është arsyeja se pse nuk do të ketë punë me Të. Ai nuk mendon se etërit kanë diçka të mira.

- Mund ta kuptoj, - tha Karola. - Të gjithë në shkollë e dinë që babai i tij e rreh atë dhe nënën e tij. Dhe rrobat i rrinë ngushtë, sepse i ati nuk i jep para të ëmës për t'i blerë rroba që i bëjnë. Nuk mendoj se kanë shumë për të ngrënë, meqë i ati harxhon pjesën më të madhe të parave me pije dhe bixhoz.

- E kuptoj se pse Bobi nuk mendon se ka ndonjë dobi të kesh një atë qiellor, - tha xhaxhi Piteri, - kur ati i tij nuk siguron për nevojat e tij dhe i shkakton aq shumë trishtim. Megjithatë ka ende shpresë për Bobin. Ai thjesht duhet të kuptojë se jo të gjithë etërit janë si i tij. Pastaj ndoshta do të jetë i gatshëm të të dëgjojë kur t'i thuash se sa i mrekullueshëm është Ati ynë qiellor.

- Po, - tha Karola e gëzuar, - ndoshta mund ta ftojme ndonjëherë tek ne. Ai mund të njohë atin tonë, po ashtu edhe xhaxhi Piterin. Në këtë mënyrë mund të shohë dy etër të dashur që kujdesen për familjet e tyre ashtu siç duhet.

- Në rregull, - tha Xhoni. - Kështu do të bëj. Do ta pyes mamin nëse mund ta ftojme Bobin për darkë këtë javë. A nuk do të çuditet kur të shohë se sa i mirë është babai ynë!?

- Shiko, do të duhet pak kohë që Bobi të ndryshojë mendim për Perëndinë, - tha xhaxhi Piteri, - por, me ndihmën e Perëndisë, mund të përpiqemi që të ndodhë diçka e tillë.

Le të shohim në Bibël

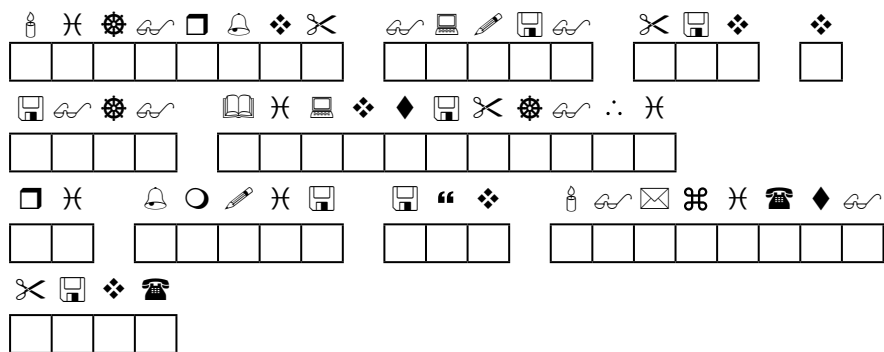
Romakëve 8:16-17: Vetë Fryma i dëshmon frymës sonë se ne jemi bij të Perëndisë. Dhe nëse jemi bij, jemi dhe trashëgimtarë, trashëgimtarë të Perëndisë dhe bashkëtrashëgimtarë të Krishtit, nëse vuajmë më të dhe lavdohemi me të.

Bëje!

Përdor kodin e fshehtë më poshtë për të zbuluar mesazhin e fshehur në kutitë më poshtë.

Përgjigjja: **Perëndia është Ati i tërë besimtarëve. Ne duhet t'i pëlqejmë atij.**

a	b	d	e	ë	f	h	i	j	k	l	m
✂	📖	🔔	✂	🕒	✂	✂	✂	✂	✂	✂	✂
n	o	p	q	r	s	t	u	v	'		
☐	🌊	🕯	⌘	⚙	💻	💾	🌑	⋮	“		

Mësime nga Fjala e Perëndisë

Njerëzit në çdo vend kërkojnë siguri. Megjithatë shumica e tyre kërkojnë në vendet e gabuara. Si besimtarë në Jezu Krishtin ne jemi pjestarë të familjes së Perëndisë. Në Krishtin ne gjejmë tërë sigurinë që na duhet, tani dhe përgjithmonë.

1. Perëndia na ka shpallur si Bijtë e Tij: Romakëve 8:14

Pali thotë në vargun 14: *Sepse të gjithë ata që udhëhiqen nga Fryma e Perëndisë janë bijtë të Perëndisë.*

- Ky është një pohim shumë i rëndësishëm për marrëdhënien tonë me Perëndinë.
- Perëndia i konsideron tërë besimtarët, tërë ata njerëz tek të cilët banon Fryma e Tij, si bijtë e Tij (Gjoni 1:12).
- Kur kemi lindur sërish në familjen e Perëndisë, ne ishim si fëmijët e vegjël në botëkuptimin tonë (1 Pjetrit 2:2).
- Megjithatë Zoti dëshiron të rritemi në jetën tonë të krishterë, duke u bërë si bijtë e Tij të pjekur (Efesianëve 4:14-15; 1 Korintasve 14:20).

→ Grafiku 23: Besimtari në Krishtin
(Shënim: Thekso pikën e parë)

- **Ne jemi bijtë e Perëndisë.**

2 Timoteut 3:16-17

- Prandaj është e rëndësishme të lejojmë Zotin të na mësojë nga Fjala e Tij.
- Në këtë mënyrë rritemi në botëkuptimin tonë dhe bëhemi në gjendje të jetojmë ashtu siç dëshiron Perëndia: si bijtë e Tij të rritur (2 Pjetrit 3:18).

2. Si bij të Perëndisë ne nuk kemi më frikë nga ndëshkimi: Romakëve 8:15.

Sepse ju nuk keni marrë një frymë robërie, që të keni përsëri frikë, po keni marrë frymën e birësisë, me anë të së cilës ne thërrasim: "Aba, o Atë!"

- Në kohët e Dhiatës së Vjetër, para se Fryma e Shenjtë të zbriste për të jetuar përgjithmonë te bijtë e Perëndisë, besimtarët ishin si fëmijë të vegjël që ishin nën autoritetin e mësuesve të shkollës (Galatasve 3:24).
- Perëndia u dha ligjet e Tij besimtarëve të Dhiatës së Vjetër për t'u thënë se çfarë duhet të bënin dhe çfarë nuk duhet të bënin.
- Ai u tha atyre se do të ndëshkoheshin nëse nuk bindeshin.
 - Ky tmerr i vazhdueshëm nga ndëshkimi sillte frikë në jetët e tyre.
- Ne nuk kemi frikë nga ndëshkimi.
- Zoti Jezus pagoi për tërë mëkatet tona dhe pastaj shkoi në qiell si përfaqësuesi ynë.
- Pastaj dërgoi Frymën e Shenjtë për të jetuar përherë tek të gjithë bijtë e Perëndisë për të na drejtuar dhe udhëhequr në vullnetin e Perëndisë.

- Prandaj nuk jemi nën pushtetin e ligjit të dhënë në Dhiatën e Re.
 - Për shkak se nuk jemi nën ligj, ne nuk jetojmë me frikë se mos ndëshkohemi.
- Perëndia Atë na pranon tani si bijtë e Tij (Hebrenjve 12:7-13).

3. Perëndia dëshiron një marrëdhënie të ngushtë me bijtë e Tij: Romakëve 8:16-17.

- Si bij të rritur romakët kishin përgjegjësi në familje ashtu si etërit e tyre.
 - Ata morën përsipër përgjegjësitë për shkak të dashurisë dhe respektit të tyre për atin e tyre.

Mendo:

Kur fëmijët janë të rinj dhe të varur prej prindërve, ne nuk u japim përgjegjësinë për t'i dhënë makinës. Ne nuk presim që një fëmijë të kujdeset për një foshnjë të porsalindur.

Kur djemtë janë foshnjë ata nuk mund të bëjnë atë që bëjnë burrat. Megjithatë, kur rriten, i trajtojmë si burra dhe presim që të sillen si burra. Ne presim që ata të marrin përsipër përgjegjësinë për familjen dhe të bëjnë gjërat ashtu siç janë mësuar, për shkak të dashurisë dhe respektit të tyre për etërit e tyre.

- Për shkak të dashurisë dhe respektit për Perëndinë, ne duhet të jetojmë si bij të pjekur e të përgjithshëm të Perëndisë.
 - Ne që kemi Frymën e Shenjtë brenda nesh, duhet të jetojmë për t'i pëlqyer Atit tonë qiellor (1 Pjetrit 4:2).
 - Ashtu si një fëmijë e njej atin e tij dhe e quan "Atë", po kështu çdo bir i Perëndisë e njej Perëndinë si Atin e tij dhe e quan Atë "Atë".

→ Grafiku 23: Besimtarë në Krishtin
(Shënim: Thekso pikën e dytë)

- Ne jemi bij të Perëndisë
- Perëndia është "Ati" ynë.

Mendo:

A ke një baba? A dëshiron të kesh një miqësi të ngushtë me të? Në një mënyrë më të madhe dhe madje më të mrekullueshme, Perëndia dëshiron të ketë miqësi të ngushtë me ne, bijtë e Tij.

Ndërsa lexojmë Fjalën e Tij dhe biem dakord me Të që jemi bërë të rinj në Krishtin, kuptojmë se Perëndia është Ati ynë personal dhe i mrekullueshëm.

Disa prej nesh mund të mos kenë njohur kurrë një marrëdhënie të ngushtë me etërit tanë tokësorë. Megjithatë Ati ynë qiellor na afrohet për të pasur atë marrëdhënie të ngushtë me Të.

- Ndërsa lexojmë Fjalën e Perëndisë, ne e njohim Atë.
- Ndërsa e njohim më tepër, fitojmë vetëbesim për të folur me Të në lutje.
- Ne varemi gjithnjë e më shumë prej Tij për gjithçka në jetën tonë.

Mendo:

Në shumicën e kulturave pavarësia vjen me pjekurinë.

Megjithatë Jezu Krishti na tregoi me anë të jetës së Tij që duhet të varemi nga Perëndia për gjithçka (Gjoni 5:19-30).

4. Edhe si fëmijë të rritur çdo gjë e mirë që kemi vjen nga Ati ynë qiellor: Jakobi 1:17.

Mësimi 20

(vazhdim)

→ Grafiku 23: Besimtari në Krishtin
(Shënim: Thekso pikë e tretë)

Të sigurt në familjen e Perëndisë

- Ne jemi bij të Perëndisë.
- Perëndia është "Ati" ynë
- Perëndia dëshiron që të varem prej Tij në çdo gjë.

Vetë Fryma i dëshmon frymës sonë se ne jemi bij të Perëndisë (Romakëve 8:16).

- Fryma e Shenjtë, që jeton në ne, na thotë në frymë se kemi lindur me të vërtetë në familjen e Perëndisë.

Dhe nëse jemi bij, jemi dhe trashëgimtarë, trashëgimtarë të Perëndisë dhe bashkëtrashëgimtarë të Krishtit, nëse vuajmë me të dhe lavdohemi me të (Romakëve 8:17).

Mendo:

Nëse një njeri ka pasuri të mëdha, me kë e ndan? Me bijtë e tij. Ati ynë qiellor, i cili zotëron gjithçka, ndan po ashtu gjithçka me bijtë e Tij.

- Ai është Perëndia i plotfuqishëm që krijoi gjithçka; prandaj, gjithçka i përket Atij (Psalmi 24:1).
- Ngaqë Ai është tani Ati ynë dhe Zoti Jezus është si vëllai ynë më i madh në familjen e Perëndisë, ne kemi gjithçka të përbashkët me Të.
- A do të thotë kjo se marrim gjithçka që duam këtu dhe tani në këtë jetë?
 - Jo! Gjatë kohës sonë këtu në tokë mund të mos marrim gjithçka.
 - Perëndia thotë se duhet të presim vuajtje, sepse po jetojmë për Zotin Jezus në një botë që është nën kontrollin e Satanit (2 Timoteut 3:12).
- Por kur Jezusi të na marrë në qiell, ne do të jemi si Ai dhe do të kemi çdo gjë të përbashkët.

Le të mendojmë:

A nuk është e mrekullueshme të dimë se pavarësisht se si është situata jonë familjare këtu në tokë, ne jemi pjesë e familjes së mrekullueshme të Perëndisë?

Në dy javët e ardhshme do të mësojmë më tepër se çfarë do të thotë kjo për ne tani, këtu në tokë dhe në shtëpinë tonë qiellore me Perëndinë.

Le të falënderojmë Perëndinë që na ka mundësuar të jemi pjesë e familjes së Tij!

Pyetje dhe përgjigje

1. Kur bëhemi besimtarë, te cila familje bëhemi pjesë? **Te familja e Perëndisë**
2. Nëse jemi bij të Perëndisë, si mund ta quajmë Perëndinë? **Ne mund ta quajmë Perëndinë "Atë".**
3. Kur besimtarë u bënë për herë të parë të krishterë, me çfarë i krahason apostulli Pal për të kuptuar rrugën e Perëndisë? **Bij apo foshnja.**
4. Si mund të bëhemi të krishterë të rritur, për të kuptuar dhe jetuar ashtu siç dëshiron Perëndia të jetojmë? **Duke lexuar Fjalën e Perëndisë.**
5. Nga na vjen çdo gjë e mirë që kemi? **Nga Perëndia, Ati ynë qiellor.**

Mësimi 21

Perëndia ka një plan për tërë bijtë e tij

Qëllimi

Ky mësim paraqet premtimin e Perëndisë për bekimet e përjetshme në qiell me Krishtin: pa vuajtje dhe brengë të shkaktuar nga mëkati.

Fëmijët do të mësojnë gjithashtu:

- Qëllimi i Perëndisë për besimtarët në këtë jetë është që të bëhemi si Jezusi.
- Perëndia përdor çdo situatë për të mirën tonë.
- Perëndia Frymë e Shenjtë na ofron lutje ne që besojmë.

Figurat

- Grafiku 23: Besimtari në Krishtin

Historia

Xhoni u fut në shtëpinë e xhaxhi Piterit, la librat në tavolinë, u ul në karrigen që kishte më afër dhe tha:

- Sot ishte një ditë e tmerrshme për mua, xhaxhi Piter.

- Çfarë ka ndodhur, Xhoni? - pyeti xhaxhi Piteri. - Nuk dole mirë në provim?

- Jo, nuk doli mirë! - tha Karola, ndërsa u fut edhe ajo në shtëpinë e xhaxhi Piterit. - Por ai nuk kishte studiuar shumë.

- Mendova se i dija të gjitha, - tha Xhoni. - Më pëlqen ajo lënda, kështu mendova se i mbaja mend të gjitha.

- Të gjithë po flasin tani se sa budalla është Xhoni, - tha Karola. - Jo për shkak të notës në provim, por për shkak se mund të kishte marrë një notë më të mirë po të kishte dëgjuar Xhimin.

- Për Xhimin jemi lutur, apo jo, Xhon? - pyeti xhaxhi Piteri. - Nëse e mbaj mend mirë, ai mendon se është i krishterë i mirë, por kopjoi në provimin e matematikës pak kohë më parë.

- Po, ke të drejtë, - tha Xhoni. - Dhe sot më shtyu që edhe unë të kopjoja. Ai e pa që unë nuk po arrija t'u përgjigjesha pyetjeve të provimit, kështu që më dha një letër me disa përgjigje në të. Mësuesi nuk e pa, por disa nxënës e panë.

- Çfarë bëre? - pyeti xhaxhi Piteri.

- Oh, xhaxhi Piter, - tha Xhoni i trishtuar, - ishte shumë tunduese për të parë letrën. Isha lutur që Perëndia të më ndihmonte të kujtoja përgjigjet e pyetjeve, kështu që në fillim po mendoja se kjo ishte mënyra se si Perëndia po u përgjigjej lutjeve të mia. Por pastaj kujtova mësimin tonë të djeshëm rreth mënyrës se si Fryma e Shenjtë e di se si ndihemi dhe se për çfarë ndihme kemi nevojë. Dhe unë kujtova se si Fryma e Perëndisë nuk do t'i kërkonte Perëndisë të bënte diçka për ne që Perëndia nuk do ta miratonte. Atëherë, e dija që Ai nuk do të ishte dakord me kopjimin, kështu e dija që nuk ishte përgjigjja e Perëndisë ndaj problemit tim. Kështu ia ktheva letrën mbrapsht. Dhe nuk dola mirë në provim.

- Zor se ka ndonjë gjë të mirë këtu, apo jo, Xhon? - pyeti Karola.

- Kur pashë notën e provimit, nuk mendova ashtu, - u përgjigj Xhoni. - Por kur erdhi Karli dhe më tha që më respektonte për atë që bëra, e kuptova që shembulli im ndaj tij ia vlente. Dhe nxorra një mësim që të studioj për provimet, edhe kur mendoj se i di të gjitha.

- Perëndia e ka përdorur këtë situatë jo vetëm për ta kthyer për mirë, Xhon, - tha xhaxhi Piteri, - por më duket se mendësia jote po bëhet më tepër si ajo e Krishtit përmes këtyre provave.

Le të shohim në Bibël

Romakëve 8:28: Dhe ne e dimë se të gjitha gjërat bashkëveprojnë për të mirë për ata që e duan Perëndinë, për ata që janë të thirrur sipas qëllimit të tij.

Bëje!

Përko këto premtime të Perëndisë me situatat më poshtë:

1. Perëndia premton për të na marrë në shtëpi në qiell.
2. Fryma e Shenjtë lutet për ne.
3. Perëndia premton se çdo gjë ndodh për të mirën tonë.

4. Perëndia na ndryshon për të qenë si Jezusi.

- 2 “Semi është i ri në shkollë. Do të doja të isha shok me të, por nëse bëhem shok, Bobi nuk do të më flasë më. Çfarë duhet të bëj? Nuk dua që Bobi të mos jetë më shoku im”.
- 3 “Vendosa të bëhem shok me Semin. Bobi nuk do të jetë më shoku im, por Semi është i interesuar për të dëgjuar ungjillin”.
- 1 “Unë jam besimtar. Ku do të shkoj pas vdekjes?”.
- 4 “Dua të bëj vetëm atë që dëshiron Perëndia”.
- 2 “Një zonjë në kishë ka një sëmundje të dhimbshme. Ajo thotë se është gati që Perëndia ta marrë me vete në qiell. Nuk e di nëse duhet të lutem që Perëndia ta mbajë gjallë apo t'i përgjigjet lutjes së saj për ta marrë në qiell me vete. Nuk më pëlqen ta shoh atë duke vuajtur, por gjithashtu nuk dua që ajo të largohet prej nesh”.
- 4 “Dua t'u them njerëzve për Perëndinë dhe planin e Tij për shpëtimin tonë”.
- 3 “Doja të shkoja të luaja me miqtë e mi, por ime më donte që të rrija në shtëpi dhe ta ndihmoja. Nuk isha i kënaqur që do të rrija në shtëpi, por jo vetëm e ndihmova shumë mamanë time, por im atë erdhi në shtëpi kur mbarova dhe më tha që do të shkonim të shikonim një ndeshje futbolli me të. Po të kisha shkuar me miqtë, nuk do të shkoja me tim atë. Më pëlqen futbolli!”.

Mësime nga Fjala e Perëndisë

Kur një besimtar ka shumë dhimbje dhe është afër vdekjes, vuajtja mund të duket shumë e vështirë për t'u kuptuar dhe pranuar, sidomos për pjestarët e familjes që qëndrojnë afër, duke parë. Megjithatë, në çastin që trupi i një besimtari vdes, besimtari shkon në parajsë me Krishtin. Tërë vuajtjet e tij të mëparshme nuk janë asgjë kur besimtari do të kalojë përjetësinë me Krishtin në qiell!

1. Vuajtja jonë nuk krahasohet me lumturinë që do të kemi në qiell: Romakëve 8:18-25

Unë mendoj në fakt, se vuajtjet e kohës së tanishme nuk vlejnë aspak të krahasohen me lavdinë që do të shfaqet në ne. (Romakëve 8:18).

- Ndërsa jemi këtu në tokë, vuajtjet mund të na duken shumë të vështira dhe madje të dhimbshme dhe të padrejta.
- Megjithatë, nëse krahasojmë provat tona tokësore me gjithçka që na ka përgatitur Perëndia për ne në qiell, atëherë për provat tona këtu as nuk ia vlen që t'i mendojmë.

Sepse dëshira e flaktë e krijesës pret me padurim shfaqjen e bijve të Perëndisë, sepse krijesa iu nënshtrua kotësisë, jo me vullnetin e vet, po për shkak të atij që e nënshtroi, me shpresë që vetë krijesa të çlirohet nga skllavëria e prishjes për të hyrë në lirinë e lavdisë së bijve të Perëndisë. Sepse e dimë se deri tani mbarë bota e krijuar rënkon dhe është në mundim (Romakëve 8:19-22).

- Ne mezi presim kohën kur Jezusi të vijë e të na marrë për të qenë me Të në qiell.

- Ne jemi bij të Perëndisë.
- Perëndia është “Ati” ynë.
- Perëndia dëshiron që ne të varemi prej Tij për gjithçka.
- Perëndia premton të na marrë në qiell.

- Çdo brengë, sëmundje dhe vdekja do të zhduken përgjithmonë (Zbulesa 21:4).
- Megjithatë do të shpëtohem përgjithmonë nga gjërat e tmerrshme që kanë ndodhur në

2 Korintasve 4:17; 1 Pjetrit 1:3-9

→ Grafiku 23: Besimtari në Krishtin
(Shënim: Thekso pikën e katërt)

Lexo: Zanafilla 3:17-18: Pastaj i tha Adamit: "Me qenë se dëgjove zërin e gruas sate dhe hëngre nga pema për të cilën të kisha urdhëruar duke thënë: 'Mos ha prej saj', toka do të jetë e mallkuar për shkakun tënd, ti do të hash frutin e saj me mund tërë ditë e jetës sate. Ajo do të prodhojë gjemba dhe bimë gjembore, dhe ti do të hash barin e fushave".

^[1] Ndhimmo fëmijët të mendojnë disa shembuj të gjërave që mund t'i shprehin Perëndisë, por për të cilën nuk e dinë se çfarë do të ishte më e mira pa ndihmën e Frymës së Shenjtë. Shembull: Një shok shumë i mirë mund të zhvendoset nëse bba i do të gjejë një punë që ka shumë nevojë. Ti nuk do që miku yt më i mirë të zhvendoset, por e di që familja ka nevojë për atë punë. Nga e di se çfarë t'i kërkon Perëndisë? A i kërkon Perëndisë t'i japë babait të mikut më të mirë punën, duke e ditur se kanë nevojë për para? Në këtë çast mund t'i tregojmë Frymës së Shenjtë për atë që mendojmë për këtë situatë me Perëndinë. Fryma e Shenjtë nuk do t'i kërkojë Perëndisë të na japë diçka të cilën e di që nuk do të ishte e drejtë.

Perëndia e di se çfarë është më e mira për babain e mikut tënd dhe për ty. Perëndia mund t'i japë babait të mikut tënd një punë pa u zhvendosur. Ose, nëse zhvendosja është gjëja më e mirë, Ai mund të të gjejë një mik të ri që mund ta duash njësoj si mikun e parë.

Perëndia i njeh dëshirat e zemrës tënde, sepse Fryma e Shenjtë flet përmes nesh. Ne nuk duhet të shqetësohemi kurrë që po të ishim lutur ndryshe, Perëndia mund t'u jetë përgjigjur lutjeve tona siç donim ne. Fryma e Shenjtë siguron që Perëndia të dijë me saktësi se si ndihemi.

→ Grafiku 23: Besimtari në Krishtin (Shënim: Thekso pikën e pestë)

këtë botë për shkak të mëkatit (Zbulesa 22:3).

- Toka do të çlirohet po ashtu nga mallkimi që i ka bërë Perëndia për shkak të mëkatit të Adamit.

Dhe jo vetëm kaq, por edhe ne vetë që kemi frytet e para të Frymës, vajtojmë në veten tonë, duke pritur flakët birërimin, shpengimin e trupit tonë (Romakëve 8:23).

- Perëndia na ka dhënë tashmë gjithçka për ta ndarë me Zotin tonë Jezu Krisht.
 - Megjithatë nuk mund t'i shijojmë të gjitha, sepse jemi ende këtu në tokë.
 - Trupat tanë mund të përjetojnë ende mëkatin, sëmundjen dhe vdekjen.
- Ne dëshirojmë fort dhe mezi presim kohën e mrekullueshme kur Zoti Jezus do të kthehet për të na marrë në qiell për të qenë me Të.
 - Kjo do të ndodhë kur trupat tanë do të çlirohen plotësisht nga mëkati, sëmundja dhe vdekja.
- Në atë kohë ne do të jemi në gjendje të shijojmë pozicionin në të cilin Ati na ka dhënë si bij në familjen e Tij.
- Pastaj ne do të kemi të përbashkët me Zotin Jezus gjithçka që Perëndia, Ati ynë, i ka dhënë Atij.

Sepse me shpresë ne shpëtuam; por shpresa që duket nuk është shpresë, sepse atë që dikush e sheh si mundet edhe ta shpresojë? Por në qoftë se ne shpresojmë atë që s'e shohim, atë gjë e presim me durim (Romakëve 8:24-25).
- Ne nuk mund të shohim me sytë tanë atë që na ka dhënë Ati të kemi të përbashkët me Zotin Jezus.
- Megjithatë ne kemi këtë shpresë sepse Ai na ka thënë në Fjalën e Tij për gjërat që ka planifikuar me ne (1 Pjetrit 1:3-9).
 - Edhe pse është e vështirë, ne duhet të presim me durim ardhjen e Zotit Jezus dhe atë që ka përgatitur Perëndia për ne.
- Ne jemi të sigurt se kjo do të ndodhë për shkak se Perëndia Ati ynë ka premtuar se do të ndodhë.

2. Fryma e Shenjtë lutet për bijtë e Perëndisë: Romakëve 8:26-27

Kështu, pra, edhe Fryma na ndihmon në dobësitë tona, sepse ne nuk dimë çfarë të kërkojmë në lutjet tona, sikurse duhet; por vetë Fryma ndërhyr për ne me psherëtim të patregueshme. Dhe ai që heton zemrat e di cila është mendja e Frymës, sepse ai ndërhyr për shenjtorët, sipas Perëndisë (Romakëve 8:26-27).

- Ndërsa jemi këtu në këtë botë ne kemi shumë ndjenja dhe dëshira të forta në zemrat tona të cilat duam t'ia tregojmë Atit tonë në qiell.
- Megjithatë ne nuk mund të kuptojmë gjithmonë se çfarë duam apo kemi nevojë me të vërtetë apo se si t'i themi për këtë Atit tonë në qiell ^[1].
- Prandaj, edhe pse nuk e dimë se çfarë themi me buzët tona, Fryma e Shenjtë lutet për ne përmes zemrave tona.

- Ne jemi bij të Perëndisë.
- Perëndia është "Ati" ynë.
- Perëndia dëshiron të varemi prej Tij për gjithçka.
- Perëndia premtonte të na çojë në shtëpi në qiell.
- Fryma e Shenjtë lutet për ne.

- Ati ynë qiellor shikon në zemrat tona dhe Ai e di se për çfarë lutet Fryma e Tij për ne.
- Sa gjë të mrekullueshme bën Fryma e Shenjtë për ne!
 - Ai lutet për ne në përputhje me vullnetin e Perëndisë!

Mësimi 21

(vazhdim)

^[2] Ndhimmo fëmijët të shohin se si shembulli te shënimin një mund të tregojë planin e Perëndisë për të kthyer për mirë një situatë të vështirë. Tregojë se ndonjëherë gjëja më e mirë për ne është mësimi që nxjerrim nga situata. Ose ndonjëherë, mund të mos e dimë kurrë se ç'është mirë ka rezultuar nga një situatë. Megjithatë ne duhet të besojmë që Perëndia e di, sepse Ai i mban gjithmonë premtimet e Tij.

→ Grafiku 23: Besimtari në Krishtin
(Shënim: thekso pikën e gjashtë)

→ Grafiku 23: Besimtari në Krishtin
(Shënim: thekso pikën e shtatë)

Ai është shëmbëllesha e Perëndisë së padukshëm, i parëlinduri i çdo krijese, sepse në të u krijuan të gjitha gjërat, ato që janë në qiejt dhe ato mbi dhe, gjërat që duken dhe ato që nuk duken: frone, zotërime, principata dhe pushtete; të gjitha gjërat janë krijuar me anë të Tij dhe në lidhje me të. Ai është përpara çdo gjëje dhe të gjitha gjërat qëndrojnë në të. Ai vetë është kreu i trupit, pra i kishës; ai është fillimi, i parëlinduri nga të vdekurit, përderisa të ketë parësinë në çdo gjë (Kololianëve 1:15-18).

Pyetje dhe përgjigje

1. Kur nuk do të kenë vuajtje besimtarët?
Kur të jenë në qiell.
2. Nga e dimë që do të jetë më mirë për ne në qiell se sa këtu në tokë? **Sepse Perëndia na thotë në Fjalën e Tij se do të ndodhë kështu.**
3. Në mësimin e sotëm kush na ndihmon t'i themi Perëndisë ndjenjat dhe gjërat tona që duam? **Fryma e Shenjtë.**
4. Kush na ka premtuar se Ai do të kthejë për mirë gjithçka që lejon të na ndodhë? **Perëndia**
5. Si kush po i ndryshon Perëndia të bëhen besimtarët? **Si Jezu Krishti.**

Perëndia ka një plan për tërë bijtë e Tij

3. Perëndia ka plane besnike dhe qëllime të dashura për bijtë e Tij: Romakëve 8:28-29.

Dhe ne e dimë se të gjitha gjërat bashkëveprojnë për të mirë për ata që e duan Perëndinë, për ata që janë të thirrur sipas qëllimit të Tij (Romakëve 8:28).

- Ne mund t'i besojmë gjithmonë premtimit të Atit tonë qiellor për të përdorur gjithçka që na ndodh, e mirë apo e keqe, për të realizuar qëllimin dhe planin e Tij të mrekullueshëm për ne ^[2].

- Ne jemi bij të Perëndisë.
 - Perëndia është "Ati" ynë.
 - Perëndia dëshiron të varemi prej Tij për gjithçka.
 - Perëndia premtonte të na çojë në shtëpi në qiell.
 - Fryma e Shenjtë lutet për ne.
 - **Perëndia premtonte që tërë gjërat bashkëveprojnë për të mirën tonë.**
- Cili është qëllimi i Tij për secilin nga bijtë e Tij?
Sepse ata që ai i ka njohur që më parë, edhe i ka paracaktuar që të jenë të ngjashëm me shëmbëlltyrën e Birit të Tij, kështu që ai të jetë i parëlinduri në mes të shumë vëllezërve (Romakëve 8:29).
 - Perëndia, Ati ynë, ka planifikuar të na ndryshojë në mënyrë që ne të jemi të gjithë si Biri i Tij, Zoti Jezus.

- Ne jemi bij të Perëndisë.
 - Perëndia është "Ati" ynë.
 - Perëndia dëshiron të varemi prej Tij për gjithçka.
 - Perëndia premtonte të na çojë në shtëpi në qiell.
 - Fryma e Shenjtë lutet për ne.
 - Perëndia premtonte që tërë gjërat bashkëveprojnë për të mirën tonë.
 - **Perëndia po na ndryshon të jemi si Jezusi.**
- Si e realizon Perëndia veprën e Tij në ne?
 - Ai përdor çdo gjë që lejon të ndodhë në jetën tonë për të na mësuar.
 - Ai na ndryshon në mënyrë që, në çdo pjesë të jetës tonë, ne të mësojmë të mendojmë, flasim dhe veprimet si Zoti Jezus.
 - Në kohën e Dhiatës së Vjetër djali i parëlindur në një familje kishte privilegje të veçanta dhe autoritet mbi motrat dhe vëllezërit e Tij.
 - Jezusi Krishti ka vendin e privilegjit dhe autoritetit në familjen e Perëndisë (Luka 3:22).
 - Jezu Krishti është i përjetshëm: Ai ka ekzistuar gjithmonë si Perëndi (Hebrenjve 1:1-13).
 - Megjithatë Ai ka lindur në këtë botë për të qenë Shpëtimtari i të gjithë atyre që besojnë në Të.
 - Si "i parëlinduri" i Perëndisë, Jezusi ka epërsinë, pra, Ai është i pari në renditje, respekt, nder dhe fuqi (Kololianëve 1:15-18).
 - Perëndia vendosi, edhe para se të krijonte botën, që Ai do të bënte tërë ata që do të bëheshin bijtë e Tij si Zoti Jezus: me të njëjtat pikëpamje, ndjenja, mendime, qëllime dhe parime veprimi (Efesianëve 1:4-5; Psalmi 139:15-16; 1 Pjetrit 1:2-8).

Le të mendojmë:

A nuk është e mrekullueshme të dimë që Perëndia e dinte se ne do të lindim dhe se Ai dinte gjithçka për ne?

Është po ashtu e mrekullueshme të dimë se edhe pse mund të vuajmë këtu në tokë, një ditë, kur të largohemi nga kjo botë dhe të jetojmë në qiell përjetësisht me Perëndinë, nuk do të kemi më vuajtje.

Megjithatë, deri atëherë, Perëndia do të kthejë për mirë gjithçka që lejon të ndodhë në jetën tonë.

Dhe ne gjithmonë kemi Frymën e Shenjtë që na ndihmon të shprehim ndjenjat dhe dëshirat tona ndaj Perëndisë.

Le të falënderojmë Perëndinë për gjithçka që na jep, e cila është vetëm e mirë!

Mësimi 22

Qëllimi

Ky mësim do të tregojë se asgjë nuk mund të na ndajë nga dashuria e Perëndisë në Krishtin Jezus. Edhe pse mund të vuajmë në këtë botë, derisa të vdesim, ne kemi jetën e përjetshme në Krishtin.

Fëmijët do të mësojnë gjithashtu se Perëndia Bir lutet vazhdimisht për ne.

Figurat

- Grafiku 23: Besimtari në Krishtin

Bindur: i sigurt

Pushtetet: Sunduesit, qeveritë

Gjërat e tashme as gjërat e ardhshme: Tani dhe në të ardhmen

As lartësitë, as thellësitë: Asnjë largësi

Asgjë nuk mund të na ndajë nga dashuria e Perëndisë

Historia

- Ke të drejtë, xhaxhi Piter, kur thua se është ndonjëherë e vështirë të kuptojmë se pse disa të krishterë u plotësohen më tepër nevojat e tyre në krahasim me të tjerët, - tha Karola. - Shoh të krishterë të tjerë që kanë më tepër se sa ne. Më bën të pyes nëse kemi bërë diçka që e ka trishtuar Perëndinë.

- Jo, Perëndia nuk vepron kështu, - tha xhaxhi Piteri. - Perëndia i do të gjithë bijtë e Tij. Megjithatë Perëndia shikon nevojën tonë ndryshe nga ajo që e shohim ne. Ndonjëherë ato që i shohim si nevoja, Perëndia i shikon ato si gjëra që i pëlqejmë, por që me të vërtetë nuk na duhen.

- Por njerëzit që nuk kanë ushqim të mjaftueshëm për të ngrënë? - pyeti Xhoni. - A kujdeset Perëndia për ta?

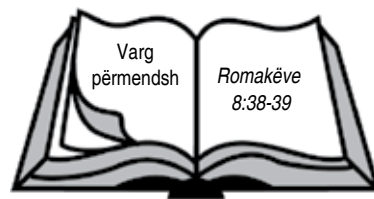
- Po, Perëndia kujdeset për të gjithë bijtë e Tij, - u përgjigj xhaxhi Piteri. - A mban mend kur folëm për të krishterët në kishën e parë, se si e ndihmonin njëri-tjetrin? Ata të krishterë që kishin shumë u dhanë atyre që kishin pak. Perëndia siguroi për nevojat e të varfërve përmes të tjerëve: një ide e mirë për të krishterët sot.

- Njoh disa të krishterë që nuk kanë dëshirë të punojnë shumë, - tha Karola. - Kështu mendoj se ata nuk duhet të kenë më shumë se të tjerët. Por njoh gjithashtu disa njerëz që punojnë shumë dhe megjithatë nuk kanë shumë. Kjo më ngatërron pak!

- Perëndia nuk pret që ne të kuptojmë gjithçka që bën Ai, - tha xhaxhi Piteri. - Ai thjesht na kërkon t'i besojmë atij, duke besuar se Ai e di se çfarë është më e mira për ne. Ndonjëherë përdor çastet e vështira për të na mësuar që të varemi prej Tij apo të kuptojmë se çfarë do të thotë të kesh nevoja. Kjo na shtyn të vlerësojmë gjërat që kemi. Kjo na jep edhe mundësi për të ndihmuar të tjerët në vend që të mendojmë vetëm për veten.

- Shiko, jam i gëzuar që nuk na duhet të mendojmë për nevojat tona në qiell, - tha Xhoni.

- Dhe jam e gëzuar se asgjë nuk mund të na pengojë që të shkojmë atje, - tha Karola. - As Satani, mëkati apo diçka tjetër. Dhe jam shumë e gëzuar që di se Jezusi është në qiell për të realizuar këtë premtim!

Le të shohim në Bibël

Romakëve 8:38-39: Sepse unë jam i bindur se as vdekja, as jeta, as engjëjt, as pushtetet, as fuqia dhe as gjërat e tashme as gjërat e ardhshme, as lartësitë, as thellësitë, as ndonjë tjetër krijesë, nuk do të mund të na ndajë nga dashuria e Perëndisë që është në Jezu Krishtin, Zotin tonë.

Bëje!

Cilat nga këto pohime nuk janë të vërteta për besimtarët?

___ Ata janë bij të Perëndisë.

___ Perëndia është "Ati" i tyre.

✓ Ata mund të mëkatojnë sa të duan.

___ Perëndia dëshiron që ata të varen prej Tij në gjithçka.

___ Perëndia premton t'i çojë në shtëpi në qiell.

___ Fryma e Shenjtë lutet për ta.

✓ Ata nuk do të kenë më probleme apo vuajtje.

- ___ Perëndia premtan që të gjitha gjërat bashkëveprojnë për të mirën e tyre.
- ___ Perëndia po i ndryshon që të jenë si Jezusi.
- ___ Ata kanë fitoren e përjetshme në Krishtin.
- ___ Askush nuk mund t'i dënojë para Perëndisë.
- ✓ Perëndia nuk do t'i dojë nëse mëkatojnë.
- ___ Jezu Krishti lutet vazhdimisht për ne.
- ___ Asgjë nuk mund t'i ndajë nga dashuria e Perëndisë për ta.

Mësime nga Fjala e Perëndisë

Perëndia na thirri me anë të ungjillit për të shkuar tek Ai si mëkatarë dhe t'i besonim Zotit Jezus si Shpëtimtari ynë (2 Thesalonikasve 2:13-14). Kur shkuam tek Ai, Ai na fali mëkatet tona dhe na shpalli të drejtë në Krishtin në mënyrë që të jemi plotësisht të pranuar para Tij (Kolosianëve 2:13). Megjithatë Ai nuk ka mbaruar ende gjithçka që kishte planifikuar të bënte për ne.

1. Perëndia premtan të çojë të sigurt bijtë e Tij në qiell: Romakëve 8:30-39.

Dhe ata që ai i paracaktoi edhe i thirri; dhe ata që i thirri edhe i shfajësoi; dhe ata që i shfajësoi, ata edhe i përlëvdoi (Romakëve 8:30).

- Jezusi po vjen përsëri për të na çuar në qiell.
 - Kur të vijë, trupat tanë do të ndryshohen dhe ata do të çlirohen plotësisht dhe përgjithmonë nga mëkati dhe vdekja (1 Korintasve 15).
 - Trupat tanë do të jenë si trupi i Jezusit (Filipianëve 3:20-21).
 - Ne nuk do të vdesim kurrë dhe ne do të mendojmë dhe veprojmë gjithmonë si Zoti Jezus.

Çfarë të themi, pra, për këto gjëra? Në qoftë se Perëndia është me ne, kush mund të jetë kundër nesh? (Romakëve 8:31).

- Duhet të jetë shumë e qartë për ne që, për shkak se Perëndia është në anën tonë, askush nuk do të na mundë apo shkatërrojë që të na pengojë për të kaluar përjetësinë me Perëndinë në qiell.

- Ne jemi bij të Perëndisë.
- Perëndia është "Ati" ynë.
- Perëndia dëshiron të varemi prej Tij për gjithçka.
- Perëndia premtan të na çojë në shtëpi në qiell.
- Fryma e Shenjtë lutet për ne.
- Perëndia premtan që tërë gjërat bashkëveprojnë për të mirën tonë.
- Perëndia po na ndryshon të jemi si Jezusi.
- **Ne kemi fitoren e përjetshme në Krishtin.**

- Zoti mund të lejojë të na ndodhin vështirësi dhe gjëra të trishtueshme këtu në tokë.
- Megjithatë, për shkak se Perëndia është në anën tonë, Ai do të na nxjerrë nga kjo jetë në tokë fitimtarë.

Zoti është për mua; unë nuk do të kem fare frikë; çfarë mund të më bëjë njeriu? (Psalmi 118:6).

- Perëndia dha më të mirën për ne kur dha Zotin Jezus për të vdekur në vendin tonë.

Sepse ai që nuk e kurseu Birin e vet, por e dha për të gjithë ne, qysh nuk do të na dhurojë të gjitha gjërat bashkë me të? (Romakëve 8:32).

- Për shkak se Ai dha jetën e Birit të Tij të dashur për ne, ne mund të jemi shumë të sigurt se Ai do të na japë gjithçka tjetër që kemi nevojë.
 - Ndonjëherë kjo është e vështirë për t'u kuptuar për shkak se bijtë e Perëndisë jo gjithmonë duket se kanë gjithçka që u duhet në këtë jetë.
 - Pavarësisht nga situata jonë, ne duhet t'u besojmë premtimeve të Atit tonë qiellor dhe të besojmë se Ai e di se çfarë është më e mira për secilin prej nesh.

Kush do t'i padisë të zgjedhurit e Perëndisë? Perëndia është ai që i shfajëson (Romakëve 8:33).

- Perëndia, gjykatësi i tërë mëkatarëve, na ka falur dhe na ka pranuar si plotësisht të drejtë përmes Zotit Jezu Krisht.

Grafiku 23: Besimtari në Krishtin (Shënim: thekso pikën e tetë)

→ Grafiku 23: Besimtari në Krishtin
(Shënim: thekso pikën e nëntë)

2. Askush nuk mund të na dënojë për mëkatet tona: Romakëve 8:1.

Kush është ai që do t'i dënojë? Krishti është ai që vdiq, po për më tepër ai u ringjall; ai është në të djathtë të Perëndisë dhe ai ndërmjetëson për ne (Romakëve 8:34).

- Ne jemi bij të Perëndisë.
- Perëndia është "Ati" ynë.
- Perëndia dëshiron të varemi prej Tij për gjithçka.
- Perëndia premton të na çojë në shtëpi në qiell.
- Fryma e Shenjtë lutet për ne.
- Perëndia premton që tërë gjërat bashkëveprojnë për të mirën tonë.
- Perëndia po na ndryshon të jemi si Jezusi.
- Ne kemi fitoren e përhjetshme në Krishtin.
- **Askush nuk mund të na dënojë para Perëndisë.**

- Pse? Sepse Perëndia ka treguar se Ai pranoi pagesën që Zoti Jezus bëri për mëkatet tona (Romakëve 1:4).
- Perëndia ka ngjallur Zotin Jezus nga të vdekurit dhe e ka vënë të ulet në të djathtë të Tij (Hebrenjve 10:12).
 - Kjo është provë e sigurt që Ai ka pranuar pagesën e Jezusit si çmim të plotë për mëkatet tona.

3. Dhe tani që Zoti Jezus është kthyer në qiell, vazhdon të lutet për ne: 1 Gjonit 2:1.

- Mos harro kurrë që, kur tundohesh, trajtohesh keq nga dikush, shkurajohesh, shqetësohesh apo sëmuresh, Zoti Jezus po lutet për ty.
- Megjithatë Jezusi jo vetëm lutet për ne kur jemi në telashe, por lutet për ne në çdo çast (Hebrenjve 7:25).
- Nuk ka ndodhur asnjëherë kur Zoti Jezus të mos interesohet për ne dhe të mos lutet për ne.
- Edhe Fryma e Shenjtë lutet për ne.

- Ne jemi bij të Perëndisë.
- Perëndia është "Ati" ynë.
- Perëndia dëshiron të varemi prej Tij për gjithçka.
- Perëndia premton të na çojë në shtëpi në qiell.
- Fryma e Shenjtë lutet për ne.
- Perëndia premton që tërë gjërat bashkëveprojnë për të mirën tonë.
- Perëndia po na ndryshon të jemi si Jezusi.
- Ne kemi fitoren e përhjetshme në Krishtin.
- **Askush nuk mund të na dënojë para Perëndisë.**
- **Jezu Krishti lutet vazhdimisht për ne.**

Mendo:

Edhe pse jemi në një situatë të vështirë, të cilën nuk mund ta zgjidhë askush këtu në tokë, Zoti Jezus e di dhe Fryma e Tij e Shenjtë e di dhe Perëndia Atë e di. Ti nuk je kurrë vetëm dhe nuk je kurrë pa lutje që bëhen në emrin tënd.

- Perëndia donte që besimtarët të dinë me siguri që Ai kujdeset për ne në çdo situatë.

→ Grafiku 23: Besimtari në Krishtin
(Shënim: thekso pikën e dhjetë)

Mësimi 22

(vazhdim)

Asgjë nuk mund të na ndajë nga dashuria e Perëndisë

- Prandaj Zoti drejtoi Palin të shkruante këto fjalë te Romakëve 8:35-39:

«Siç është shkruar: “Për ty po vritemi gjithë ditën; u numëruam si dele për therje”. Por në të gjitha këto gjëra ne jemi më shumë se fitimtarë për hir të atij që na deshi. Sepse unë jam i bindur se as vdekja, as jeta, as engjëjt, as pushtetet, as fuqia dhe as gjërat e tashme as gjërat e ardhshme, as lartësitë, as thellësitë, as ndonjë tjetër krijesë, nuk do të mund të na ndajë nga dashuria e Perëndisë që është në Jezu Krishtin, Zotin tonë».

4. Nuk ka asgjë që mund të na largojë nga Perëndia apo që Ai të mos na dojë më: Efesianëve 2:4.

- Ne jemi bij të Perëndisë.
- Perëndia është “Ati” ynë.
- Perëndia dëshiron të varemi prej Tij për gjithçka.
- Perëndia premton të na çojë në shtëpi në qiell.
- Fryma e Shenjtë lutet për ne.
- Perëndia premton që tërë gjërat bashkëveprojnë për të mirën tonë.
- Perëndia po na ndryshon të jemi si Jezusi.
- Ne kemi fitoren e përgjeshme në Krishtin.
- Askush nuk mund të na dënojë para Perëndisë.
- Jezu Krishti lutet vazhdimisht për ne.
- **Asgjë nuk mund të na ndajë nga dashuria e Perëndisë për ne.**

→ Grafiku 23: Besimtari në Krishtin
(Shënim: thekso pikën e njëmbëdhjetë)

Pyetje dhe përgjigje

1. Kur të shkojmë në qiell, si do të jenë trupat tanë? **Do të jenë si trupi i Jezusit.**
2. Kush mund të fitojë ndaj besimtarëve apo t'i shkatërrojë ata? **Askush.**
3. Kush tjetër veç Frymës së Shenjtë lutet për ne? **Zoti Jezus.**
4. Kur lutet për ne? **Në çdo kohë.**
5. Çfarë apo kush mund të ndalojë Perëndinë që të mos dojë besimtarët? **Asgjë apo askush.**

- Asgjë nuk mund të shtyjë Atë të harrojë planin e Tij të madh dhe të mrekullueshëm për ne.
- Shumë nga bijtë e Perëndisë janë përndjekur dhe vrarë për shkak se kanë ndjekur Zotin Jezus (Hebrenjve 11:35-38).
- Megjithatë edhe vdekja nuk mund të ndajë bijtë e Perëndisë nga Ati i Tij dhe dashuria e Atit të Tij (Gjoni 5:24).
- Nëse vdesim, ne shkojmë menjëherë te Zoti Jezus dhe Perëndia, Ati ynë, në qiell (Luka 23:43; 2 Korintasve 5:8).

Le të falënderojmë Zotin për këto premtime të mrekullueshme.

Mësimi 23 Perëndia është sovran

Qëllimi

Ky mësim paraqet sovranitetin e Perëndisë, parë në marrëveshjet e Tij me Izraelin dhe johebrenjtë.

Fëmijët do të kujtojnë gjithashtu:

- Që shpëtimi është me anë të besimit dhe veprave.
- Për hirin e Perëndisë për të afruar me veten johebrenjtë.

Historia

- Do të doja të këndoja si Sara, - tha Karola. – Të gjithë mendojnë se ajo ka një zë të bukur.

- Duket sikur nuk je e lumtur me atë që të ka dhënë Perëndia, - tha Xhoni. – A nuk e dëgjove se çfarë tha xhaxhi Piteri te mësimi i sotëm?

- Por nuk po mendoj vetëm për vete kur dua të kem një zë të bukur për të kënduar, - tha Karola. – Mund ta përdor për Zotin. Mund të këndoj edhe në kishë. Kjo do të ishte shërbesa ime për të.

- Duket ide e mirë, - tha xhaxhi Piteri, - por kur Perëndia të ka krijuar, të kënduarit për të tjerët nuk ka qenë në planet e Tij për ty.

- Shiko, nuk e di pse jo! – tha Karola e mërzhitur. – Kjo është diçka e mirë që dua të bëj për Të dhe kjo do t'i bënte të lumtur edhe të tjerët.

- Mendoj se të gjithë do të donin të kishin një zë të bukur për të kënduar, - tha xhaxhi Piteri. – Po sikur tërë bijtë e Tij të donin zë të bukur për të kënduar dhe të gjithë të donin të këndonin për Të? Mund të dëgjonim të gjithë zërat e bukur, por kush do të mbetej për të çuar mesazhin e shpëtimit të Perëndisë te të tjerët? Apo të ndihmonin të tjerët me nevojat e tyre apo të bënin punët e nevojshme në kishë, apo....

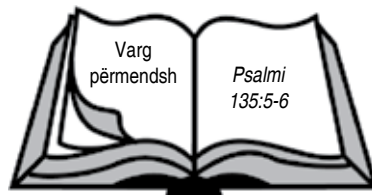
- Në rregull, xhaxhi Piteri, e kuptoj ku do të dalësh, - ndërpreu Karola. – Por nuk mendoj se Perëndia më ka dhënë diçka të veçantë për ta bërë për Të. A më ka harruar kur bëri planet e Tij?

- Absolutisht jo! – tha xhaxhi Piteri. – Perëndia nuk harron askënd.

Ndoshta nuk sheh gjë tani, por Perëndia vepron vazhdimisht në jetët tona për të na bërë gati për atë që po planifikon për ne. Ti fillon të mendosh për atë që të pëlqen më shumë të bësh që kur je bërë e krishterë dhe mund të shohësh se si Perëndia planifikon të të përdorë.

- Shiko, xhaxhi Piteri, - tha Xhoni, - mendoj se edhe unë jam ankuar për planin e Perëndisë për veten time. Jam lutur çdo ditë që Perëndia të më bëjë një futbollist të mirë që një ditë të bëhesha profesionist. Tani shikoj se nëse harxhoj tërë kohën time duke u praktikuar për një karrierë në futboll, nuk do të kisha kohë për këto studime biblike apo të ndihmoja njerëzit këtu me ty. Tani këto gjëra janë më të rëndësishme për mua. Është ngazëllyese të mendoj që Perëndia ka planifikuar diçka të veçantë për mua.

- Dhe çfarëdo qoftë, do të jetë më e mira për ju, - tha xhaxhi Piteri. – Dhe nuk ka asgjë të keqe të bëhesh futbollist ndërkohë që studimet biblike dhe shërbesën ndaj Perëndisë e konsideron si gjënë më të rëndësishme në jetë, nëse futboli është plani i Perëndisë për ty.

Le të shohim në Bibël

Psalmi 135:5-6: Po, unë pranoj që Zoti është i madh dhe që Zoti ynë është përmbi të gjitha perënditë. Zoti bën ç'të dojë në qiell dhe në tokë, në dete dhe në të gjitha humnerat.

Bëje!

1. Përdor këtë kod për të gjetur mesazhin e fshehtë.

Përgjigje: Perëndia është sovran. Ai është autoriteti më i lartë. Ai ka fjalën e fundit dhe Ai e di me saktësi se si të realizojë gjithçka sipas planit të Tij.

1 A	9 G	17 O	25 X
2 B	10 H	18 P	26 Y
3 C	11 I	19 Q	27 Z
4 Ç	12 J	20 R	
5 D	13 K	21 S	
6 E	14 L	22 T	
7 Ë	15 M	23 U	
8 F	16 N	24 V	

18 6 20 7 16 5 11 1

7 21 10 22 7

21 17 24 21 1 16

1 11 7 21 10 22 7

1 23 22 17 20 11 22 6 22 11

15 7

11 14 1 20 22 7

13 1

8 12 1 14 7 16

6

8 23 16 5 11 22

5 10 6

1 11

6

5 11

15 6

21 1 13 22 7 21 1

21 6

21 11

22 7

20 6 1 14 11 27 17 12 7

9 12 11 22 10 4 13 1

21 11 18 1 21

18 14 1 16 11 22

22 7

22 11 12

2. Rreth përgjigjet e sakta:

- Perëndia ka të drejtën të refuzojë popullin mosbesues jude. **E vërtetë** / E gabuar.
- Perëndia nuk ishte i drejtë kur lejoi johebrenjtë mëkatarë të praninin shpëtimin si dhuratë të Perëndisë. E vërtetë **E gabuar**.
- Perëndia nuk ka të drejtë të refuzojë johebrenjtë mosbesues. E vërtetë **E gabuar**.
- Planet e Perëndisë për jetën tonë janë gjithmonë planet më të mira. **E vërtetë** / E gabuar.
- Perëndia ka të drejtën të na thotë se çfarë duhet të bëjmë për shkak se na ka krijuar. **E vërtetë** / E gabuar.
- Ne kemi të drejtën të ankohemi se si na ka krijuar Perëndia. E vërtetë **E gabuar**.
- Perëndia kishte të drejtën të përdorte besimtarët johebrenj të bënin veprën e Tij. **E vërtetë** / E gabuar.
- Vetëm johebrenjtë besimtarë mund të bëjnë veprën e Perëndisë për të shpallur ungjillin me të tjerët. E vërtetë **E gabuar**.

Mësim nga Fjala e Perëndisë

Pali ndryshon tani fokusin e letrës së tij nga të mirat që kanë besimtarët në Krishtin te përgjigjja ndaj pyetjeve për të cilat e dinte se ishin në mendjen e shumë judenjve që kishin besuar në Zotin Jezus si Çlirimtar, të cilin Perëndia ia kishte premtuar Izraelit.

Këto ishin pyetjet:

- A kishte Perëndia të drejtën të mos përdorte më Izraelin si lajmëtarin e Tij në botë?
- A e kishte drejt Perëndia që kishte filluar të përdorte johebrenjtë, në vend të Izraelit, për të qenë përfaqësuesit e Tij?

1. Perëndia është sovran ^[1]: Ai ka të drejtën të përdorë atë që zgjedh për të përmbushur vullnetin e Tij: Romakëve 9:1-29.

- Pali mbart këtë sëmbim në zemër për popullin e tij (judenjtë), sepse ata nuk besonin që Jezu Krishti ishte Çlirimtari i premtuar.

^[1] Kujtoji fëmijët që kur themi se Perëndia është sovran, do të thotë se Perëndia është autoriteti më i lartë. Ai është personi që ka fjalën e fundit dhe di me saktësi se si të realizojë gjithçka sipas planit të Tij, edhe kur gjërat duken të tmerrshme.

Gjoni 4:25-26; Hebrejve 4:14-15; 8:1-2;
Luka 23:3, 38

^[2] Mesia është fjala judaike për fjalën greke
Krisht, që do të thotë / vajosur.

Lexo: Romakëve 9:6

Lexo: Romakëve 9:10-14

Eksodi 7:22, 8:15, 19, 32

Lexo: Romakëve 9:19-21

^[3] Ndihamo fëmijët të mendojnë për kohët kur kanë dëshiruar të kenë qenë ndryshe. Për shembull: Do të doja të isha dikush tjetër, më i zgjuar, më i bukur, më i gjatë, më i shkurtër, më i dobët, më pak i turpshëm, të kisha një hundë më të vogël, ngjyrë tjetër flokësh, një vëlla apo motër tjetër, i pasur, etj..

Lexo: Romakëve 9:22-24

- Pali po thoshte se (po të ishte e mundur) ai do të humbiste (shkëmbente) shpëtimin e tij, nëse kjo do të bënte që judenjtë e tjerë të shpëtoheshin në Krishtin.
- Izraeli ishte zgjedhur nga Perëndia nga të gjitha kombet e botës për të qenë populli i Tij (2 Samuelit 7:23-24).
 - Izraelitëve Perëndia u dha ligjin, tabernakullin dhe tempullin dhe shumë premtime të Dhiatës së Vjetër.
 - Perëndia çoi Izraelin në shumë fitore dhe kreu mrekulli për t'i ndihmuar.
- Por më e rëndësishmja, Ai kishte dërguar Jezu Krishtin te Izraeli, për të qenë Profeti i Fundit, Kryepifti i Madh, mbreti: Mesia i judenjve ^[2].
 - Jezusi erdhi si jude te populli i judenjve, por shumica prej tyre e refuzuan.
 - Drejtuesit fetarë ishin ata që sajuan paditë e rreme që çuan në arrestimin dhe kryqëzimin e Jezusit (Mateu 26:3-4, 59).
- Ishte e qartë që, për shkak se judenjtë kishin refuzuan Zotin Jezus, Perëndia hoqi vështrimin nga kombi i Izraelit.
- Perëndia nuk po përdorte më Izraelin për ta përfaqësuar te kombet e tjera të botës (Veprat e Apostuve 28:25-28).
- Shumica e judenjve kishte refuzuan Zotin Jezus.
- Megjithatë kishte gjithmonë disa që i besuan Fjalës së Perëndisë.
- Vetëm ata judenj që i besuan Perëndisë u pranuan nga Perëndia si pjestarë të vërtetë të Izraelit (Romakëve 2:28-29).
 - Perëndia refuzoi ata që nuk besuan.
- Tërë njerëzit janë mëkatarë (Romakëve 3:23).
 - Askush nuk meriton gjë nga Perëndia.
- Perëndia është sovran. Ai mund të zgjedhë dhe përdorë cilindo të dëshirojë.
- Megjithatë nuk duhet të dyshosh asnjëherë, sepse gjithçka që bën Perëndia është në përputhje të plotë me karakterin e Tij.
 - Çdo gjë që bën është e drejtë, sepse Ai është i drejtë.
 - Çdo gjë që bën është e paanshme, sepse Ai është i paanshëm dhe bën gjithçka të paanshme.
 - Çdo gjë që bën është e dashur dhe e mëshirshme, sepse Ai është i dashur dhe i mëshirshëm.
- Megjithatë në këtë pjesë Pali po thekson sovranitetin e Perëndisë.
- Perëndia është Krijuesi i ne të gjithëve (Psalmi 100:3; Jobi 12:10).
- Ai ka të drejtën të bëjë si të dojë me krijimin e Tij (Psalmi 135:5-6).
- Le të shohim një shembull që përdor Pali:
 - Nëse shohim Shkrimin, do të zbulojmë se para se Perëndia t'i ngurtësonte zemrën faraonit, faraoni ngurtësoi zemrën e tij, herë pas here.
 - Perëndia e dinte kohë më parë se si do të ishte faraoni dhe përdori atë për të shfaqur fuqinë e Tij ndaj izraelitëve, egjiptianëve dhe brezave të ardhshëm.
 - Fatkeqësisht, faraoni, për shkak se refuzoi t'i besonte Perëndisë, mori pozicionin e një armiku ndërsa Perëndia çlironte Izraelin (Eksodi 9:16).

Mendo:

Krahasimi që përdor Pali këtu do të ketë qenë shumë i njohur për njerëzit e asaj kohe, sepse poçaria përdorte çdo ditë enë për të ngrënë dhe gatuar, po ashtu edhe për qypa dhe vazo elegante.

Sot mund të themi: “A mund të ankohet një copë plastikë ndaj të zotit të saj për përdorimin përfundimtar?”.

Ne do të përgjigjeshim: “Sigurisht jo!”.

2. Sa më i lartë dhe më i madh është Perëndia ynë se ne.

- A duhet të ankohemi për planin e Perëndisë për ne? ^[3].
- Pastaj Pali kujton lexuesit e tij për durimin e Perëndisë (2 Pjetrit 3:9).

Kujtoni:

Në kohën e Noeut Perëndia priti 120 vjet që njerëzit të pendoheshin.

Megjithatë në fund vetëm Noeu dhe familja e tij u shpëtuan (Zanafilla 6:3).

Mendo për talljen dhe përqeshjen që duroi Jezusi nga drejtuesit fetarë. Ai mësoi në sinagogat e tyre, edhe pse e dinte se një ditë do ta kryqëzonin.

Mësimi 23

(vazhdim)

Lexo: Romakëve 9:25-29

Ligji i Përtërirë 32:15-21

Lexo: Romakëve 9:30-33

^[4] Përsëri në vargun 33 Pali po citon profetin Isaia (Isaia 8:14; 28:16).

Pyetje dhe përgjigje

1. Cila ishte zgjedhja e parë e Perëndisë për të qenë lajmëtarë i Tij në botë? **Populli jude.**
2. Pse Pali ishte aq i trishtuar për judenjtë? **Sepse ata nuk besonin se Jezui Krishti ishte Çlirimtari i premtuar.**
3. Në çfarë po besonin judenjtë për shpëtimin e tyre? **Ata besonin në vetvete. Ata mendonin se mund të ishin aq të mirë sa të zbatonin ligjin.**
4. Kur shumica e judenjve refuzuan Jezusin si Çlirimtarin e tyre, çfarë grupi njerëzish filluan të besonin në Jezui Krishtin për shpëtimin e tyre? **Johebrenjtë.**
5. Pse Perëndia mund të bëjë me këdo çfarë të dëshirojë? **Sepse Ai është Krijuesi ynë.**

Perëndia është sovran

Dhe kush e tradhtoi? Një prej dishepujve të Tij, Juda, i cili kishte qenë me të për tre vjet. Jezui Krishti tregoi me siguri shumë durim!

- Perëndia është plot hir dhe i durueshëm dhe përdor edhe jobesimtarët për të realizuar qëllimet e Tij.
- Më pas Pali citon profetët e Dhiatës së Vjetër Osea dhe Isaia (Osea 1:10; 2:23; Isaia 1:9, 10:22-23).
 - Të krishterët judenj nuk duhet të ishin të çuditur kur Perëndia i ktheu kurrizin Izraelit dhe filloi të përdorte johebrenjtë për të bërë të ditur mesazhin e Tij në botë.
 - Kjo ishte parathënë nga profetët e tyre.
 - Ai parashikoi gjithashtu se do të shpëtonte një pjesë të vogël të Izraelit.

3. Perëndia refuzoi Izraelin për shkak të krenarisë, rebelimit dhe mosbesimit të tyre; por pranoi johebrenjtë përmes besimit në Krishtin si Shpëtimtarin e tyre: Romakëve 9:30-33.

- Perëndia është sovran.
- Ai kishte të drejtën të mos përdorte më Izraelin.
- Megjithatë kishte edhe një arsye tjetër se pse Izraeli u hoq nga pozicioni në shërbesën ndaj Tij.
- Për shkak se shumica e kombit të Izraelit ishte bërë krenare, ai refuzoi të dëgjonte profetët e Perëndisë që flisnin mesazhin e Tij.
 - Ata nuk i besuan Fjalës së Tij.
- Izraelitët mbështeteshin te përpjekjet e tyre për t'iu bindur ligjit të Perëndisë.
 - Ata, për shkak se nuk kuptonin se sa i pastër dhe i përsosur është Perëndia, mendonin se ata mund t'i pëlqenin Atij me anë të veprave të tyre të mirë.
 - Ata u penguan në mosbesimin e tyre të "Shkëmbi", Jezui Krishti, i cili mund t'i bënte ata të drejtë para Perëndisë ^[4].
- Johebrenjtë ishin të ndryshëm nga judenjtë.
 - Johebrenjtë nuk e kishin ligjin e shkruar.
 - Ata jetonin të zhytur në mëkat.
 - Megjithatë ata ishin më të gatshëm të dëgjonin ungjillin.
- Përmes predikimit të Palit dhe të tjerëve në Kishën e hershme, shumë johebrenj pranuan se ishin mëkatarë.
 - Ata ranë dakord me Perëndinë se Zoti Jezui Krisht ishte Shpëtimtari i mëkatarëve dhe Perëndia i fali.
 - Perëndia reshti së përdoruri Izraelin rebel dhe filloi të përdorë johebrenjtë për të bërë veprën e Tij.

Le të mendojmë:

Perëndia ka zgjedhur popullin jude për të qenë populli i Tij i veçantë përmes të cilit do të shpërndante në botë mesazhin e Tij të shpëtimit.

Shumica e popullit jude nuk dëgjoi profetët apo Palin rreth Jezui Krishtit, Mesisë së premtuar. Ata mendonin se mund të fitonin shpëtimin e tyre duke iu bindur ligjit.

Prandaj Perëndia u dha johebrenjve një shans për të pranuar mesazhin e Tij të shpëtimit. Shumë zgjodhën t'i besonin mesazhit të ungjillit dhe u bënë lajmëtarët e rinj të Perëndisë.

Shumë njerëz sot, si judenj ashtu edhe johebrenj, refuzojnë mesazhin e shpëtimit të Perëndisë. Ata mendojnë se shpëtimi nga mëkati, Satani dhe ndarja nga Perëndia mund të fitohen duke iu bindur ligjit. Perëndia i refuzon edhe ata.

Le të falënderojmë Perëndinë, Krijuesin tonë, që është gjithmonë i paanshëm dhe i drejtë.

Mësimi 24

Ungjilli për judenjtë dhe johebrenjtë

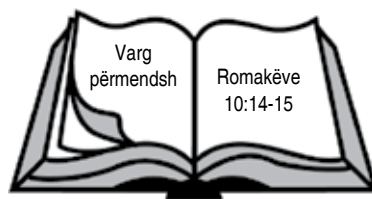
Qëllimi

Ky mësim vazhdon me sovranitetin e Perëndisë, siç shihet në marrëveshjet e Tij me Izraelin dhe johebrenjtë.

Fëmijët do të shohin që Perëndia premtan të përtëritë Izraelin.

Historia

- Mendoj se jam i bindur pas mësimit të sotëm, - tha Xhoni i trishtuar.
- I bindur? – pyeti Karola.
- Po, i bindur, - tha Xhoni. – Ndërgjegjja ime më thotë se nuk i kam pëlqyer Zotit me anë të veprimeve të mia ndaj dikujt.
- Ndaj kujt? – pyeti Karola. – Nuk të kam parë të sillesh i pahijshëm apo jo i mirë ndaj dikujt.
- Është e vërtetë, - tha Xhoni. – Nuk është ajo që i kam bërë dikujt, por ajo që nuk kam bërë. Në mësimin e sotëm pamë se si Perëndia do njerëzit që vazhdojnë ta refuzojnë. Dhe Ai nuk heq dorë prej tyre. Kjo është një lloj dashurie dhe durimi që nuk e kam për dikë, sidomos nëse më kanë trajtuar ashtu siç kanë trajtuar Birin e Perëndisë, Jezu Krishtin.
- Jam dakord me ty, - tha Karola, - por kë mendon se nuk e ke trajtuar mirë?
- Oh, po, - tha Xhoni. – E mban mend Erikun, atë djaln në klasën time që më tallte para tërës klasës për shkak se po flisja kundër evolucionit? Jam përpjekur të sillem mirë me të, por gjithmonë më ka injoruar apo më ka thënë ta lë rehat. Kështu e lashë rehat. Nuk dua as të jem afër tij.
- A e di se çfarë dëgjova dje, Xhon? – pyeti Karola. – Dëgjova Erikun që po i thoshte dikujt se mendonte që nuk ishte aq i keq. Ai të ka vëzhguar dhe të shikon se sa i lumtur je dhe se sa shumë të pëlqejnë të tjerët.
- Po, e kam dëgjuar edhe këtë, - tha Xhoni. – Por prandaj ndihem i bindur. Mendoj se nuk e kam falur me të vërtetë për mënyrën se si më ka trajtuar. Megjithatë, tani e kuptoj që po nuk i tregova për ungjillin, ndoshta nuk ka për ta dëgjuar kurrë.
- Të përgëzoj për këtë, Xhon, - tha xhaxhi Piteri. – Tregon që të tjerët po shohin diçka të mirë në jetën tënde. Kur jetojmë ashtu siç dëshiron Krishti, të tjerët do të shohin këtë dhe duan atë që kemi ne. Duket sikur Eriku dëshiron atë që ke ti. Ai mund të jetë gati të të dëgjojë atë që ke për të thënë.
- Shiko, e di që në fillim duhet ta fal Erikun, - tha Xhoni. – Pastaj do të bëhem miku i tij dhe nëse dëgjon, do të filloj t'i tregoj se si mund të gjejë lumturinë e vërtetë.

Le të shohim në Bibël

Romakëve 10:14-15: Si do ta thërrasin, pra, atë, të cilit nuk i besuan? Dhe si do të besojnë tek ai për të cilin nuk kanë dëgjuar? Dhe si do të dëgjojnë, kur s'ka kush predikon? Dhe si do të predikojnë pa qenë dërguar? Siç është shkruar: "Sa të bukura janë këmbët e atyre që shpallin paqen, që shpallin lajme të mira!"

Bëje!

Perëndia është sovran. Përdor fjalët më poshtë për të plotësuar vendet bosh me gjërat që përshkruajnë Perëndinë.

- a. më i madh b. i plotfuqishëm c. i dashur d. i mëshirshëm e. i përjetshëm
f. komunkon g. kudo h. besnik i. gjithçka

1. Perëndia (komunikon) me njeriun.
2. Perëndia nuk ka pasur fillim dhe nuk do të ketë fund: Ai është (i përjetshëm).
3. Perëndia është (kudo) në çdo kohë.

4. Ai njeh (gjithçka).

5. Perëndia është Sovran: Ai është (më i madh) se të gjithë dhe më e rëndësishmja; Ai është autoriteti më i lartë.

6. Perëndia është (i plotfuqishëm); nuk ka asgjë shumë të vështirë për Të.

7. Perëndia është (i dashur), plot hir dhe (i mëshirshëm).

8. Perëndia është (besnik); Ai bën gjithmonë atë që thotë; Ai nuk ndryshon kurrë.

Mësime nga Fjala e Perëndisë

Izraeli ishte kombi i zgjedhur i Perëndisë: Ai dha Fjalën e Tij përmes Izraelit, Ligjin e Tij, profetët, tempullin, tabernakullin dhe shumë mrekulli dhe premtime, përfshi premtimin e Çlirimtarit.

Megjithatë Izraeli refuzoi Çlirimtarin e premtuar të Perëndisë. Ata kërkuar drejtësinë me anë të veprave të tyre gjoja të mira dhe jo me anë të besimit. Gjatë historisë biblike një numër i vogël i izraelitëve vuri besimin në Perëndinë, por shumica ndoqi rrugën e vet.

Prandaj Perëndia filloi të vepronte përmes johebrenjve. Mesazhi i shpëtimit përmes Jezui Krishtit erdhi tek johebrenjtë dhe shumë u shpëtuan përmes besimit. Le të shohim se çfarë do të thoshte kjo për izraelitët.

1. Pali vazhdoi të trishtojë për refuzimin e izraelitëve ndaj Mesisë së tyre: Romakëve 10:1-4.

- Judenjtë ishin shumë entuziastë për fenë e tyre.
 - Pali ishte një shembull i vërtetë, si Sauli, përndjekësi i të krishterëve (Veprat 7:58).
- Në entuziazmin e tyre për të zbatuar ligjin, judenjtë kishin injoruar faktin se vetë ata ishin mëkatarë fajtorë (Filipianëve 3:4-6).
- Perëndia e dinte se ata nuk mund ta zbatonin ligjin, kështu dërgoi Birin e Tij i cili përmbushi plotësisht ligjin, përpara syve të tyre.
- Nëse judenjtë do t'i kishin besuar çlirim të Perëndisë nga mëkatet e tyre dhe jo përpjekjeve të tyre të vetëquajtura të drejta, ata do të ishin shpëtuar (Galatasve 2:15-16).
- Po të kishin kuptuar mesazhin e profetëve, ata do ta kishin njohur Çlirimtarin e tyre.

2. Pali kërkonte marrëveshje të thjeshtë që Jezusi ishte me të vërtetë Zot: Romakëve 10:8-21.

- Më pas Pali citon nga Ligji i Përtërirë (Ligji i Përtërirë 30:12-14).
 - Perëndia nuk kërkonte për zbatues ligji.
 - Askush nuk është në gjendje të zbatojë ligjin (Romakëve 3:20).
- Perëndia kishte treguar se Jezusi ishte Zoti duke e ngjallur atë prej së vdekurish (Romakëve 1:4).
- Dhe ky shpëtim nuk ishte vetëm për judenjtë.
 - Është i disponueshëm, për judenjtë dhe johebrenjtë, për të gjithë ata që i afrohen me anë të besimit në Jezui Krishtin (Galatasve 3:26-28).
- Dhe si përhapet te të tjerët ungjilli?
 - Këto vargje të Romakëve 10:14-15 mund t'u referohen izraelitëve.
 - Megjithatë ato vlejnë për këdo në çdo vend.
- Në këtë mënyrë ungjilli përhapet në mbarë botën:
 - Zoti dërgon shërbëtorët e Tij për të predikuar ungjillin.
 - Ungjilli u predikohet atyre që nuk e kanë dëgjuar.
 - Kur njerëzit dëgjojnë mesazhin dhe besojnë, ata shpëtohen!
- Me të vërtetë Perëndia i ofron shpëtimin në fillim Izraelit.
 - Jezusi eci midis njerëzve të Tij dhe i mësoi në sinagogat e tyre, në Tempull, në fshatrat e tyre dhe në shtëpitë e tyre.
 - Megjithatë shumica e izraelitëve refuzuan t'i besonin.
 - Por vazhduan të ndiqnin Zotin duke u mbështetur në veprat e tyre të supozuara të mira.
- Prandaj Perëndia u kthye nga johebrenjtë të cilët as nuk e kërkonin.

Lexo: Romakëve 10:8-13

Lexo: Romakëve 10:14-15

Lexo: Romakëve 10:16-21

 Lexo: Romakëve 11:1-4

 Lexo: Romakëve 11:5-6

 Lexo: Romakëve 11:11

 Lexo: Romakëve 11:12-15

 Lexo: Romakëve 11:25-27

Pyetje dhe përgjigje

1. Cili jude kishte qenë përmdekës i të krishterëve? **Pali, kur quhej Saul.**
2. Në entuziazmin e tyre për të zbatuar ligjin, cilin fakt kishin injoruar judenjtë? **Ata vetë ishin mëkatarë fajtorë.**
3. Në ç'mënyrë u vërtetoi Perëndia izraelitëve që Jezusi ishte Zoti? **Duke e ngjallur Jezusin nga të vdekurit.**
4. A besuan tërë izraelitët në Jezusin pasi u ngjall nga të vdekurit? **Jo, shumica e izraelitëve refuzuan të besonin në Krishtin.**
5. Cili është plani i shpëtimit për momentin? **Për të gjithë ata që i afrohen Perëndisë me anë të besimit në Jezu Krishtin: judenjtë apo johebrenjtë.**

3. Perëndia planifikon të përtërijë Izraelin: Romakëve 11:1-6, 11-15, 25-27, 33-36.

- Pali pyet nëse refuzimi i Perëndisë nga kombi i Izraelit do të thoshte se Perëndia nuk ishte i interesuar për shpëtimin e judenjtë.
- Ai u kujton judenjtë se, edhe kur shumica e kombit të tyre u largua nga Perëndia, kishte gjithmonë disa që besonin në Fjalën e Tij dhe besuan në Të.
 - Edhe pse shumica e izraelitëve refuzuan të besonin se Jezusi nga Nazareti ishte Çlirimtari, kishte disa judenjtë që besuan dhe Pali ishte një prej tyre.
- Përsëri Pali thekson se ky shpëtim është me anë të hirit: mirësia e pamerituar e Perëndisë ndaj mëkatarëve.
 - Kush mund të shpëtohet?
 - Vetëm ata që afrohen me anë të besimit si përgjigje ndaj dhuratës së shpëtimit të Perëndisë përmes Jezu Krishtit (Veprat 4:12; Efesianëve 2:8-9; Titi 3:4-5).
- Por çfarë mund të themi për kombin e Izraelit?
- A do të përtërihet një ditë te pozicioni i tij i mëparshëm i favorit, privilegjit dhe dobisë në veprën e Perëndisë këtu në tokë?
- Qëllimi i Perëndisë është që izraelitët të shohin atë që kanë të krishterë johebrenj në Krishtin dhe të bëhen xhelozë deri në atë pikë sa që edhe ata të dëshirojnë shpëtimin.
- Pali po thotë se johebrenjtë u ka ardhur një bekim i madh, sepse izraelitët refuzuan atë që duhet të ishte e tyre.
- Ne jemi në atë kohë tani, ndërsa shumë johebrenj vendosin besimin e tyre në Krishtin.
- Megjithatë judenjtë janë ende të rëndësishëm për Perëndinë dhe kur ata të kthehen tek Ai, do të thotë bekim edhe më i madh, sepse judenjtë ishin populli i Perëndisë që nga fillimi.
 - Perëndia thotë se do të vijë dita kur Izraeli do të kthehet te Perëndia dhe do të besojë.
 - Perëndia nuk na thotë se kur apo se si do të ndodhë, por është një premtim i qartë nga Fjala e Tij.

O thellësi pasurie, urtësie dhe diturie të Perëndisë! Sa të pahulumtueshme janë gjykimet e tij dhe të pashtershme janë udhët e tij! “Sepse kush e njohu mendjen e Zotit? Ose kush u bë këshilltar i tij? Ose kush i dha atij më parë, që të ketë për të marrë shpagim?”. Sepse prej tij, me anë të tij dhe për të janë të gjitha gjëra. Lavdi atij përjetë! Amen! (Romakëve 11:33-36).

Pali mbyll diskutimin e tij me këto vargje lavdërimi të Perëndisë dhe sovranitetit të Tij.

Me të vërtetë rrugët e Perëndisë janë përtej botëkuptimit tonë.

Le t'i japim lavdërimet që meriton!

Mësimi 25

Besimtarët i shërbejnë Perëndisë me gëzim

Qëllimi

Ky mësim përmbledh hirin dhe mëshirat e Perëndisë. Duke pasur parasysh këto mëshira Perëndia dëshiron që besimtarët të paraqesin trupat e tyre tek Ai, në mënyrë që ata të njohin vullnetin e Tij për jetët e tyre. Besimtarët paralajmërohen të mos lejojnë botën t'u bëjë presion, por të lejojnë mendjet e tyre të formohen nga Fjala e Perëndisë.

Figurat

- Grafiku 24: Mëshira
- Grafiku 25: Hiri

Konformoni: Të ndjekësh rrugën, të formohesh, të modelohesh

Transformohuni: Ndryshoj plotësisht

Ripërtëritjes së mendjes suaj: Të lejoesh Perëndinë të bëjë mendjen të re

Historia

- Xhaxhi Piter, ne nuk do të jemi këtu për studimin e radhës të Biblës, - tha Karola.

- Pse jo? – pyeti xhaxhi Piteri.

- Do të shkojmë për vizitë te familja e babait për dy javë, - u përgjigj Karola. – Nuk është se e kam me shumë qejf, sepse do të doja të qëndronim këtu me ty.

- Nuk mendoj se prindërit tuaj do ta pëlqenin këtë, - tha xhaxhi Piteri.

- Ke të drejtë! – tha Xhoni. – Jemi përpjekur tashmë.

- Pse nuk doni të shkonë? – pyeti xhaxhi Piteri.

- Sepse askush në familjen e babit nuk është i krishterë, - tha Karola. – Dhe ata presin që edhe ne të bëjmë të njëjtat gjëra që bëjnë ata, për të cilat e dimë se Perëndia nuk do t'i miratonte.

- Ne na pëlqente më parë të bënim gjërat që bënin ata, por jo më, - tha Xhoni.

- Dhe, xhaxhi Piter, - tha Karola, - ata mërzhiten shumë kur duam të lutemi para se të hamë ushqimin. Dhe ata e thonë emrin e Jezus Krishtit si të ishte një fjalë e keqe. Ata thonë se nuk besojnë se Jezus Krishti është Biri i Perëndisë.

- Ata thonë se janë fetarë, - tha Xhoni, - por thonë se mund të bëjnë gjithçka që duan. Nuk ka rregulla se çfarë është e drejtë apo e gabuar. Nëse ke qejf ta bësh, e bën, nuk ka rëndësi nëse i bën keq dikujt. Nuk arrij ta besoj që edhe ne mendonim kështu më parë!

- Kur i dëgjoj që fillojnë të përdorin emrin e Jezusit si fjalë e keqe apo tregojnë historitë e tyre të pista, - tha Xhoni, - filloj të recitoj në mendjen time vargje nga Shkrimi që kemi mësuar në studimin tonë të Biblës. Nëse nuk veprojmë kështu, mund të filloj të mendoj për ato histori apo të përdor fjalë të pista që përdorin ata.

- Më vjen keq për familjen e babait tënd, - tha xhaxhi Piteri. – Jam i kënaqur që dëgjoj që nuk dëshiron të bësh gjërat që bëje më parë me ta. Dhe recitimi i atyre pjesëve të Shkrimit do të të ndihmojë të përqendrohesh te Perëndia, në vend që të bësh gjërat e këqija të botës së tyre mëkatore.

- Jam shumë i kënaqur që kemi mësuar nga Fjala e Perëndisë se çfarë është e drejtë apo e gabuar, - tha Xhoni, - sepse kur familja e babait na thotë vazhdimisht që Perëndia nuk interesohet nëse bëjmë diçka mëkatore, do të ishte e vështirë t'u thosha jo. Por tani që e di se çfarë është e drejtë, dua të bëj vetëm atë që i pëlqen Perëndisë. Të lutem lutu për ne, xhaxhi Piter. E di që kemi nevojë!

Le të shohim në Biblën

Romakëve 12:2: Dhe mos u konformoni me këtë botë, por transformohuni me anë të ripërtëritjes së mendjes suaj, që të provoni cili është i miri, i pëlqyeri dhe i përsosuri vullnet i Perëndisë.

Bëje!

1. Mbush pjesët bosh me fjalët më poshtë për të zbuluar mesazhin:

pëlqen mendojmë zemrat bijtë gëzim jetojmë bijtë

Perëndia dëshiron që të jetojmë dhe mendojmë si
bijtë dhe bijat e Tij. Kjo i pëlqen Atij dhe sjell
gëzim edhe në zemrat tona.

2. Zgjidh një prej këtyre temave dhe shkruaj apo tregoj mësuesit tënd se si do të vendosësh nëse është e mirë për ty: muzikën që dëgjoj, librat që lexoj, programin televiziv që shikoj, filmin që shikoj apo personin që kam shok. Kontrolllo përgjigjet e fëmijëve.

Mësime nga Fjala e Perëndisë

Pali po paraqiste mëshirat e mëdha të Perëndisë të cilat na i ka dhënë në Jezu Krishtin (duke filluar nga Romakëve 3:21 deri në fund të kapitulli 8). Tani, duke filluar me kapitullin 12, Pali paraqet planin plot hir të Perëndisë për përgjigjen tonë ndaj mëshirave të Tij.

1. Hiri dhe mëshira e Perëndisë ndaj bijve të Tij.

Le të përmbledhim:

- Në kapitullin 3 Pali mësoi se ne jemi shfajësuar (Romakëve 3:24).
 - Perëndia ka falur të gjitha mëkatet tona (Kolosianëve 2:13).
 - Ai na ka shpallur të drejtë në Zotin Jezu Krisht (Romakëve 4:22-25).
- Përmes Jezu Krishtit ne jemi përgjithmonë në paqe, apo një me Perëndinë (Romakëve 5:1).
- Në kapitullin 6 Pali mësoi se Fryma e Shenjtë na ndan nga pozicioni ynë i vjetër në Adamin dhe na ka pagëzuar në Zotin Jezus.
 - Ngaqë jemi në Krishtin ne morëm pjesë vdekjen, varrosjen dhe ringjalljen e Tij (Romakëve 6:3-14).
 - Përmes vdekjes sonë me Zotin Jezus, ne vdiqëm për mëkatet ose u ndamë nga mëkati dhe kontrolli i tij ndaj nesh.
 - Prandaj ne nuk jemi më nën sundimin e mëkatit si pronari ynë.
 - Përmes ringjalljes sonë me Zotin Jezus, ne jemi tani gjallë për Perëndinë.
- Në kapitullin 7 Pali mësoi se, përmes së njëjtës vdekje me Zotin Jezus, ne jemi ndarë nga zona apo autoriteti, i ligjit.
 - Ngaqë Zoti Jezus pagoi gjithçka që kërkonte ligji nga ne, ne nuk mund të dënohemi kurrë (Romakëve 8:1).
- Tani që i përkasim Zotit Jezus, Fryma e Shenjtë jeton në ne (Romakëve 8:1-11).
 - Ai na mundëson të jetojmë siç i pëlqen Perëndisë.
- Te Romakëve 8 Pali mëson gjithashtu se tërë besimtarëve u është dhënë pozicioni i fëmijëve në familjen e Perëndisë (Romakëve 8:15-17).
 - Ngaqë jemi në familjen e Perëndisë ne kemi të përbashkët me Zotin Jezu Krisht gjithçka që i përket Perëndisë.
 - Perëndia përdor gjithçka që ndodh në jetën tonë për të na bërë gjithnjë e më tepër si Zoti Jezus në mënyrën që mendojmë, flasim dhe veprojmë (Romakëve 8:28-29).
 - Kur të kthehet Zoti Jezus, Perëndia do të na bëjë (përfshi edhe trupat tanë) si Zoti Jezus (1 Gjonit 3:2; Romakëve 8:29).
 - Ai do të na marrë për të jetuar me Të në qiell.
- Perëndia, Ati ynë, planifikoi dhe ishte i vendosur të bënte këto gjëra për ne para se të krijonte botën (Efesianëve 1:3-14).
- Prandaj nuk mund të na dënojë gjë apo të na ndajë nga dashuria e Perëndisë të cilën na e ka dhënë në Zotin Jezu Krisht (Romakëve 8:31-39).

2. Ndërsa marrim në konsideratë këto gjëra që ka bërë Perëndia për ne në Krishtin, ne mund të paraqesim trupat tanë për shërbesën e Tij me falënderim.

O vëllezër, po ju bëj thirrje, nëpërmjet dhembshurisë së Perëndisë, ta paraqisni trupin tuaj si fli të gjallë, të shenjtëruar, të pëlqyer te Perëndia, që është shërbesa juaj e mënçur (Romakëve 12:1).

→ Grafiku 24: Mëshira

→ Grafiku 25: Hiri

1 Timoteut 3:1-7

Pyetje dhe përgjigje

1. Çfarë duhet të bëjnë gjithë besimtarët kur mendojnë për gjërat e mrekullueshme që ka bërë Perëndia për ta? **Ata duhet të japin trupat e tyre si shërbesë e vazhdueshme për Të.**
2. Si duhet të jetë qëndrimi i tërë besimtarëve kur t'i sakrifikojnë trupat e tyre Perëndisë? **Ata duhet të kenë qëndrim mirënjohjeje para Perëndisë për gjërat e mëshirshme që ka bërë për të.**
3. Çfarë do të thotë Shkrimi kur thotë se ne nuk duhet të konfirmohemi sipas kësaj bote? **Do të thotë se ne nuk duhet të ndjekim mënyrat e këqija të kësaj bote.**
4. Si mund të frenojmë veten për të mos ndjekur mënyrat e këqija të botës? **Duke lejuar mendjet tona të ndryshohen nga Fjala e Perëndisë.**
5. Si dëshiron Perëndia të mendojmë dhe jetojmë? **Si bijtë dhe bijat e Tij.**

- Para se Jezusi të vdiste për mëkatet tona, çdo jude ishte përgjegjës për t'i bërë Perëndisë fljime kafshësh.
- Megjithatë tani, për shkak të asaj që ka bërë Krishti për ne, Perëndia kërkon prej nesh që të ofrojmë trupat tanë të çliruar nga mëkati për përdorimin e Tij të vazhdueshëm.
 - Ai thotë se kjo është një sakrificë që i pëlqen Atij.
 - Kjo është mënyra se si mund të adhurojmë Zotin dhe t'i ofrojmë Atij gjithçka, në mënyrë që Ai të na drejtojë dhe përdorë, për lavdinë e Tij.

Dhe mos u konformoni me këtë botë, por transformohuni me anë të ripërtëritjes së mendjes suaj, që të provoni cili është i miri, i pëlqyeri dhe i përsosuri vullnet i Perëndisë (Romakëve 12:2).

Mendo:

Pyet fëmijët: "Cilat janë disa nga gjërat e kësaj bote që mund të ndikojnë mënyrën e të menduarit dhe kështu mënyrën se si veprojmë?"

Disa shembuj: Miqtë, televizori, reklamata, filmat, muzika që zgjedhim të dëgjojmë, atë që lexojmë: të gjitha këto gjëra dhe shumë më tepër, mund të ketë një pasojë të madhe në mendimet tona dhe kështu në jetët tona.

Perëndia dëshiron të mendojmë dhe jetojmë si bijtë dhe vajzat e Tij. Kjo i pëlqen Atij dhe kjo na sjell gëzim edhe në zemrat tona.

- Si mund të jemi të sigurt që jetët tona nga jashtë nuk janë konform apo nuk janë sipas mënyrave të këqija të kësaj bote? Duke lejuar mendjen tone të ndryshohet nga Fjala e Perëndisë (2 Timoteut 3:16-17).

Mendo:

A ke vënë ndonjë palë syze dielli me ngjyra? Gjithçka që sheh ndikohet nga ato syze. Kur i heq, gjërat nuk duken njësoj kur i kishe vënë.

Në një farë mënyre ne kemi vënë një palë "syze dielli sipas botës" dhe çdo gjë që shohim është ngjyrosur nga sistemi i vlerave dhe mendësisë së kësaj bote.

Perëndia dëshiron që ne t'i heqim ato "syze" dhe të shikojmë të vërtetën e Fjalës së Tij dhe t'ia paraqesim trupat tanë Atij. Pastaj, për shkak të mëshirës së Tij të madhe, Ai ndreq "vështrimin" e syve tanë dhe ne e shikojmë jetën ashtu siç e shikon Ai. Pastaj, për shkak se shikojmë dhe mendojmë ndryshe, edhe ne veprojmë ndryshe.

Ky është ai lloj transformimi (ndryshimi) që Perëndia dëshiron të sjellë në jetën tonë.

Le të mendojmë:

Kur mendojmë më tepër për gjërat që mendon Perëndia dhe paraqesim trupat tanë si shërbesë ndaj Tij, atëherë do të dimë dhe do të pranojmë planin e Perëndisë për jetën tonë.

Dhe për këtë lutem që dashuria juaj të teprojë gjithnjë e më shumë në njohuri dhe në çdo dallim, që të dalloni gjërat më të mira dhe të mund të jeni të pastër dhe panjollë për ditën e Krishtit, të mbushur me frytë drejtësie që arrihen me anë të Jezu Krishtit, për lavdi e për lëvdim të Perëndisë (Filipianëve 1:9-11).

Kini në ju po atë ndjenjë që ishte në Jezu Krishtin (Filipianëve 2:5).

Mësimi 26

Perëndia u jep besimtarëve aftësi të veçanta

Qëllimi

Në këtë mësim besimtarët nxiten të konsiderojnë veten me përlësi në lidhje me pjesën tjetër të trupit të Krishtit, duke pasur një funksion të dhënë nga Perëndia që lidhet me të drejtë me çdo pjesë tjetër.

Fëmijët do të mësojnë po ashtu:

- Të mendojnë në mënyrë të përlusur për veten, duke kuptuar se në Krishtin gjithçka që kanë është prej Tij dhe për dobinë e Tij.
- Të shohin se Perëndia ka një vend të veçantë për çdo besimtar në Trupin e Krishtit.

Figurat

- Grafiku 26: Disa nga dhuntitë e Perëndisë ndaj Kishës

Bëj thirrje: Lutem, kërkoj

Dhembshurisë së Perëndisë: Mirësia dhe dashuria e Tij; të mos japë ndëshkimin që meriton

Shërbesa e mençur: Për shkak të dashurisë së Perëndisë ndaj meje, duhet t'i shërbej Atij me dëshirë dhe gëzim

Historia

- Nuk e di se çfarë dua të bëj me jetën time, - tha Xhoni. – Ndryshoj vazhdimisht mendje.

- Kam qenë duke menduar për atë që na the, xhaxhi Piter, - tha Karola. – Dhe po mendoj që ajo që më pëlqen të bëj më tepër është t'u dëshmoj miqve të mi. Ndoshta dhuntia ime e shërbesës do të jetë shërbesa ndaj Perëndisë për t'u treguar të tjerëve se si mund të shpëtohen.

- Edhe mua më pëlqen kjo, - tha Xhoni. – Por më pëlqen gjithashtu të dal me ty, xhaxhi Piter, të vizitoj të sëmurët dhe t'i ndihmoj me nevojat e tyre. Por nuk e di se kë dëshiron Perëndia të bëj.

- E di! – tha Karola e gëzuar. – Mund t'i bësh të dyja. Mund t'u dëshmosh njerëzve që viziton dhe ndihmon.

- Po, ashtu mendoj, - tha Xhoni. – Por a mendon se kjo është me të vërtetë dhuntia e Perëndisë për mua? Ndoshta do të më japë një dhunti që nuk më pëlqen.

- Perëndia nuk vepron kështu, - tha xhaxhi Piteri. – Një prej gjërave të mrekullueshme rreth dhuntive që na jep Perëndia është se ndërsa rritemi në jetën tonë të krishterë, Ai vendos një dëshirë në zemrat tona për të bërë gjërat që dëshiron të bëjmë. Ne nuk duhet të shqetësohemi nëse nuk e dimë se cila është ende dhuntia jonë e shërbesës. Ndërsa kalojmë kohë duke punuar me besimtarë të tjerë dhe duke lexuar Fjalën e tij, Ai do të na inkurajojë dhe do të na mësojë të rritemi në fushat e veçanta që na ka zgjedhur të shërbejmë.

- Atëherë mendoj se duhet të presim derisa të bëhemi të rritur për të zbuluar se cilat janë dhuntitë tona të veçanta, apo jo, xhaxhi Piter? – pyeti Karola.

- Jo gjithmonë, - u përgjigj xhaxhi Piteri. – Kur të rinjtë e kanë vërtetë seriozisht për të bërë vullnetin e Perëndisë dhe kërkojnë mënyra për t'i shërbyer Atij, Fryma e Shenjtë mund t'u japë atyre mundësi për të përdorur dhuntitë që Ai ka zgjedhur për ta. Sa më tepër praktikohemi duke përdorur aftësitë dhe talentet tona, aq më mirë bëhemi me to dhe aq më të dobishëm do të jemi në shërbesën tonë për Zotin, qofshim të rinj apo të vjetër.

- Atëherë, e di se çfarë do të bëj, - tha Xhoni. – Do të vazhdoj të punoj me ty, mësuesin më të mirë që mund të kem. Shiko, edhe kjo duhet të jetë në planin e Perëndisë!

Le të shohim në Bibël

O vëllezër, po ju bëj thirrje, nëpërmjet dhembshurisë së Perëndisë, ta paraqisni trupin tuaj si fli të gjallë, të shenjtëruar, të pëlqyer te Perëndia, që është shërbesa juaj e mençur (Romakëve 12:1).

Bëje!

Hiq një vijë nga dhuntitë që Perëndia u ka dhënë besimtarëve në të majtë me përshkrimin që përkon në të djathtë.

Profecia	Drejtimi i kishës vendore në veprën e Zotit.
Shërbesa	Shërimi ndaj të tjerëve në mënyrë të nevojshme.
Mësimi	Dhurimi për nevojat e njerëzve dhe veprës së Perëndisë.
Nxitja	Aftësia e veçantë për të ndihmuar nevojtarin dhe të sëmurin.
Dhurimi	Perëndia shqiptoi mesazhin e Tij përmes profetëve.
Drejtimi	Mësimi i Fjalës së Perëndisë.
Mëshira	Inkurajimi, ngushëllimi dhe sfida e besimtarëve përmes Fjalës së Perëndisë.

Mësime nga Fjala e Perëndisë

Pavarësisht se si na shohin të tjerët, Perëndia na pa si mëkatarë të pashpresë.

E tërë mirësia që gjendet në ne vjen nga ajo që na ka dhënë Perëndia me anë të hirit të Tij. Tani që jemi shpëtuar, Ai na shikon përmes personit të Birit të Tij, Jezu Krishtit, i cili vdiq për të na shpëtuar nga mëkatet tona. Ne nuk kemi asgjë për t'u mburrur.

Jeta e Palit ishte një shembull i kësaj. Kur ai u bë besimtar në Jezu Krishtin, Perëndia në hirin e Tij e caktoi Palin apostull. Kjo jo për shkak të shkollimit të Palit apo statusit të tij të mëparshëm, por me anë të mirësisë së Perëndisë ndaj tij.

1. Ne nuk duhet të mendojmë se jemi më të mëdhenj se Perëndia që na ka bërë: Romakëve 12:3.

- Perëndia nuk shikon talentet, shkollimin apo pasurinë tonë për të përcaktuar se sa të rëndësishëm apo të mirë jemi. Perëndia interesohet më tepër për atë që bëjmë me atë që na ka dhënë Ai.
 - Perëndia dëshiron që të jemi të përlurur dhe të pranojmë vullnetin dhe planin e Perëndisë për jetën tonë.
- Zoti na ka dhënë punë për të bërë për Të (1 Korintasve 12).
 - Ai na bën të aftë të bëjmë veprën e Tij me anë të Frymës së Shenjtë që jeton në ne.

2. Tërë besimtarët janë përgjegjës për të njohur, pranuar dhe përdorur dhuntitë e tyre në trupin e Krishtit: Romakëve 12:4-8.

- Pali përdori trupat tanë fizikë si një ilustrim për të shpjeguar atë që donte të thoshte.
 - Perëndia bëri trupat tanë me shumë gjymtyrë dhe Ai u dha çdo gjymtyrë aftësinë për të bërë një lloj tjetër pune.

Mendo:

A do të ishte e drejtë për këmbët e tua të zemëroheshin sepse nuk mund të jenë veshë? Ose a do të ishte e drejtë në sytë e tu të jesh xheloz sepse nuk mund të rrokin gjërat si duart e tua?

Jo! Perëndia i ka dhënë çdo gjymtyrë punën e vet për të bërë. Kështu është edhe në Trupin e Krishtit. Tërë besimtarët janë pjesë e Trupit të Tij, Kishës së Tij ^[1] dhe ne duhet të pranojmë pozicionin që Zoti na ka dhënë në Trupin e Tij.

- Çdo gjymtyrë e trupit tonë jeton për të ndihmuar tërë trupin.

Mendo:

A dëgjojnë veshët vetëm për vete dhe refuzojnë t'i tregojnë pjesës tjetër të trupit atë që dëgjojnë?

Jo! Veshët dëgjojnë tërë trupin. Nëse dikush apo diçka bën zhurmë të lartë pas teje në errësirë, veshët e tu e dëgjojnë zhurmën dhe tërë trupi kërcen ose fillon të vraposh.

Sytë e tu shikojnë për tërë trupin. Nëse po ecën dhe të del përpara një gjarpër, sytë e tu informojnë trurin dhe menjëherë, këmbët ndalin dhe sytë e tu kërkojnë një vend për t'u fshehur.

Lexo: Romakëve 12:3: Sepse, për hirin që më është dhënë, unë i them secilit prej jush të mos e vlerësojë veten më shumë se sa duhet ta çmojë, por të ketë një vlerësim të përkorë, sipas masës së besimit që Perëndia i ndau secilit.

Lexo: Romakëve 12:4-5: Sepse, sikurse në një trup kemi shumë gjymtyrë dhe të gjitha gjymtyrët nuk kanë të njëjtën funksion, kështu edhe ne, megjithëse jemi shumë, jemi një trup në Krishtin dhe secili jemi gjymtyrë të njëri-tjetrit.

^[1] Në çastin që besuam ne morën Frymën e Shenjtë dhe u bëmë pjesë e Kishës (apo Trupit të Krishtit): grupi që përfshin tërë besimtarët në Krishtin (1 Korintasve 12:27).

^[2] Ne nuk duhet të shqetësohemi që shërbesa jonë është e ndryshme nga shërbesa e një besimtari tjetër. Por duhet t'i kërkojmë Zotit të na ndihmojë të përshtatemi dhe të punojmë së bashku si gjymtyrë të Trupit të Tij.

→ Grafiku 26: Disa nga dhuntitë e Perëndisë ndaj Kishës (*Shënim: Trego profecinë*)

→ Grafiku 26: Disa nga dhuntitë e Perëndisë ndaj Kishës (*Shënim: Trego shërbimin*)

Lexo: Romakëve 12:7 Nëse kemi shërbim, le t'i kushtohemi shërbimit; po kështu mësuesi të jepet pas mësimit.

^[3] Shembull: Në kishën e hershme në Jerusalem, njerëzit caktonin burra për të shpërndarë ushqimet dhe nevojat të tjera veçse të krishterë të cilat nuk kishin të afërm për t'u kujdesur (Veprat e Apostujve 6:1-7).

Sytë, duart, këmbët dhe çdo pjesë tjetër e trupit tënd jetojnë për të ndihmuar tërë gjymtyrët e tjera dhe çdo gjymtyrë funksionon për të ndihmuar tërë trupin.

- Në të njëjtën mënyrë, me anë Frymës së Shenjtë, Zoti u ka dhënë aftësi të ndryshme bijve të Tij.
- Secili prej nesh duhet të lejojë Zotin të na mësojë që të dimë se çfarë aftësish na ka dhënë si pjesë e Trupit të Tij.
- Kur secili prej nesh kupton se si funksionojmë në Trupin e Tij, ne mund të punojmë së bashku për të ndihmuar njëri-tjetrin për të bërë vullnetin e Zotit këtu në tokë.

Dhe tani, duke pasur dhunti të ndryshme sipas hirit që na u dha, nëse kemi profecinë, të profetizojmë sipas masës së besimit (Romakëve 12:6).

- Përsëri Pali tregon se Perëndia na ka dhënë dhunti të ndryshme^[2].

3. Dhuntia e parë që përmend Pali është dhuntia e profecinë.

Disa nga dhuntitë e Perëndisë të dhëna kishës	
PROFECIA:	Perëndia foli mesazhin e Tij përmes profetëve
SHËRBESA:	Shërbimi ndaj të tjerëve në mënyra të ndryshme
MËSIMI:	Mësimi i Fjalës së Perëndisë
NXITJA:	Inkurajimi, ngushëllimi dhe sfida ndaj besimtarëve përmes Fjalës së Perëndisë
DHURIMI:	Dhënia për nevojat e njerëzve dhe veprën e Perëndisë
UDHËHEQJA:	Drejtimi i kishës vendore në veprën e Zotit
MËSHIRA:	Aftësia e veçantë për të ndihmuar nevojtarët dhe të sëmurët

- Perëndia foli me anë të Frymës së Shenjtë përmes profetëve të Tij gjatë kohëve të Dhiatës së Vjetër.
- Ata që Perëndia i ka zgjedhur për t'u bërë profetët e Tij duhet të shpallnin mesazhin e Tij sipas aftësive që u ka dhënë.
- Para se Zoti Jezus të kthehej në Qiell, Ai u premtoi dishepujve të Tij që do të dërgonte Frymën e Shenjtë për t'i mësuar të gjitha gjërat që donte të dinin.
- Zoti Jezus dërgoi po ashtu Frymën e Shenjtë për të folur përmes profetëve në Kishën e hershme.
- Fryma e Shenjtë, kur erdhi, u dha tërë apostujve aftësinë për të qenë profetët e Perëndisë (Gjoni 14:26; 16:12-15).
- Zoti u dha këtë aftësi edhe njerëzve të tjerë në Kishën e hershme.
 - Fryma e Shenjtë përdori profetët për të bërë të njohur mesazhin e Jezu Krishtit Kishës së hershme.
 - Shumë nga këto mesazhe u shkruan, shumica në formën e letrave.
 - Këto shkrime shtojnë Ungjijtë, rrëfimet e shkruara të shërbesës së Krishtit, formojnë Dhiatën e Re.
 - Sapo Dhiata e Re u plotësua, nuk ishte më e nevojshme kjo dhunti.
 - Ajo që donte Perëndia të shkruhej për ne përmes profetëve është e shkruar tani në Bibël.
 - Perëndia ka udhëzuar që nuk duhet t'i shtohet asgjë apo t'i heqet gjë Fjalës së Tij, Biblës (Fjalët e Urta 30:5-6; Zbulesa 22:18-19; Ligji i Përtërirë 12:32).
 - Ne mund të mësojmë gjithçka që Perëndia dëshiron të dimë duke lexuar dhe dëgjuar Fjalën e Tij, Biblën.

4. Më pas Pali përmend dhuntinë e shërbesës, e cila është aftësia për t'u shërbyer të tjerëve në mënyrë të dobishme: Romakëve 12:7.

Disa nga dhuntitë e Perëndisë të dhëna kishës	
PROFECIA:	Perëndia foli mesazhin e Tij përmes profetëve
SHËRBESA:	Shërbimi ndaj të tjerëve në mënyra të ndryshme ^[3]
MËSIMI:	Mësimi i Fjalës së Perëndisë
NXITJA:	Inkurajimi, ngushëllimi dhe sfida ndaj besimtarëve përmes Fjalës së Perëndisë
DHURIMI:	Dhënia për nevojat e njerëzve dhe veprën e Perëndisë
UDHËHEQJA:	Drejtimi i kishës vendore në veprën e Zotit
MËSHIRA:	Aftësia e veçantë për të ndihmuar nevojtarët dhe të sëmurët

Mësimi 26

(vazhdim)

→ Grafiku 26: Disa nga dhuntitë e Perëndisë ndaj Kishës (Shënim: Trego mësimin)

→ Grafiku 26: Disa nga dhuntitë e Perëndisë ndaj Kishës (Shënim: Trego Nxitjen)

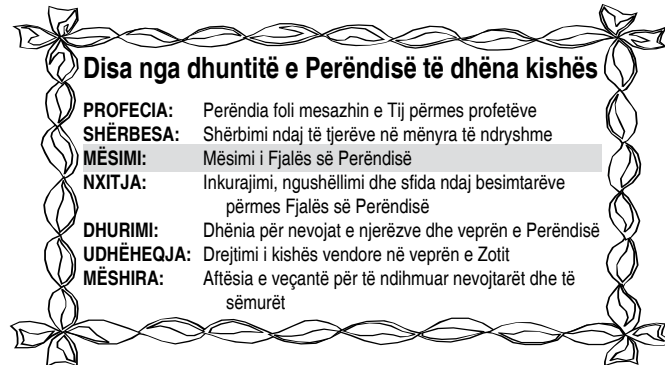
Lexo: Romakëve 12:8: *Dhe ai që nxit, le t'i kushtohet nxitjes; ai që ndan, le ta bëjë me thjeshtësi; ai që kryeson le të kryesojë me zell; ai që bën vepra mëshirë, le t'i bëjë me gëzim.*

→ Grafiku 26: Disa dhunti të Perëndisë ndaj Kishës (Shënim: Trego të Dhuruarit)

2 Korintasve 9:6-15

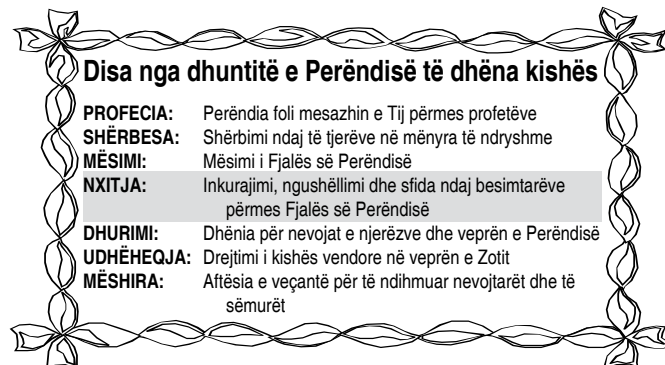
Perëndia u jep besimtarëve aftësi të veçanta

5. Më pas Pali përmend dhuntinë e mësimit

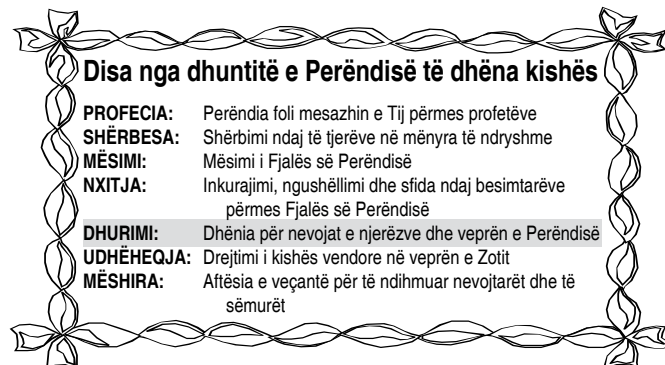
- Fryma e Shenjtë u jep dhuntinë e mësimit disa njerëzve në mënyrë që të udhëzojnë në mënyrë të qartë pjestarë të tjerë të Trupit të Krishtit për të kuptuar dhe bindur Fjalës së Perëndisë.

6. Dhuntia e nxitjes është aftësia të cilën Zoti ua jep gjymtyrëve të Trupit të Tij për të sfiduar bijtë e Perëndisë për shërbesë, duke i inkurajuar të jenë besnikë në ecjen e tyre të krishterë dhe t'i ngushëllojnë gjatë shkurajimeve, trishtimeve dhe provave të tyre: Romakëve 12:8.

- Kjo mund të bëhet kur mbledhemi së bashku ose mund të bëhet duke u folur njerëzve kur janë të vetmuar apo të mbledhur si familje.

7. Të dhuruarit është një dhunti tjetër e Frymës së Shenjtë.

- Të gjithë inkurajohemi të ndihmojmë njëri-tjetrin dhe të mbështesim veprën e Zotit.
- Nëse kjo është vepra që Zoti ia jep një biri të Tij për ta bërë, ai person nuk duhet të presë që të tjerët ta falënderojnë.
- Por duhet ta bëjë në mënyrë që të tjerët të falënderojnë Zotin.

→ rafiku 26: Disa nga dhuntitë e Perëndisë ndaj Kishës (Shënim: Trego Udhëheqjen)

→ Grafiku 26: Disa nga dhuntitë e Perëndisë ndaj Kishës (Shënim: Trego mëshirën)

Pyetje dhe përgjigje

1. Në ç'mënyrë dëshiron Perëndia të mos mendojmë për veten tonë? **Si më të mirë apo më të rëndësishëm se ç'jemi.**
2. Kush na jep talentin apo dhuntitë (aftësitë për të bërë gjëra për Perëndinë)? **Perëndia**
3. Kush na ndihmon të bëjmë veprën të cilën Perëndia ka zgjedhur të bëjmë ne? **Fryma e Shenjtë**
4. Kë lejon Perëndia të shtojë apo të heqë nga Bibla? **Askënd**
5. Cila është dhuntia e mëshirës? **Është aftësia e veçantë, dhënë nga Fryma e Shenjtë, për të ndihmuar nevojtarin dhe të sëmurin.**

8. Kryesimi apo drejtimi është aftësia të cilën Fryma e shenjtë ia jep njerëzve për të drejtuar dhe udhëhequr kishën vendore në veprën e Zotit.

Disa nga dhuntitë e Perëndisë të dhëna kishës	
PROFECIA:	Perëndia foli mesazhin e Tij përmes profetëve
SHËRBESA:	Shërbimi ndaj të tjerëve në mënyra të ndryshme
MËSIMI:	Mësimi i Fjalës së Perëndisë
NXITJA:	Inkurajimi, ngushëllimi dhe sfida ndaj besimtarëve përmes Fjalës së Perëndisë
DHURIMI:	Dhënia për nevojat e njerëzve dhe veprën e Perëndisë
UDHËHEQJA:	Drejtimi i kishës vendore në veprën e Zotit
MËSHIRA:	Aftësia e veçantë për të ndihmuar nevojtarët dhe të sëmurët

- Drejtuesit duhet të punojnë me zotim për të përmbushur me besnikëri përgjegjësitë e tyre.

9. Të tregosh mëshirë është një dhunti tjetër që jep Fryma e Shenjtë.

Disa nga dhuntitë e Perëndisë të dhëna kishës	
PROFECIA:	Perëndia foli mesazhin e Tij përmes profetëve
SHËRBESA:	Shërbimi ndaj të tjerëve në mënyra të ndryshme
MËSIMI:	Mësimi i Fjalës së Perëndisë
NXITJA:	Inkurajimi, ngushëllimi dhe sfida ndaj besimtarëve përmes Fjalës së Perëndisë
DHURIMI:	Dhënia për nevojat e njerëzve dhe veprën e Perëndisë
UDHËHEQJA:	Drejtimi i kishës vendore në veprën e Zotit
MËSHIRA:	Aftësia e veçantë për të ndihmuar nevojtarët dhe të sëmurët

- Ne duhet të ndihmojmë ata që janë në nevojë, por disa nga bijve të Perëndisë u është dhënë aftësia e veçantë për të ndihmuar nevojtarët dhe të sëmurët.
- Atyre të cilëve Zoti u ka dhënë këtë vepër duhet ta bëjnë me mirësi, butësi dhe gëzim të sinqertë.
- Ne duhet të punojmë për të përmirësuar aftësinë që Perëndia na ka dhënë në mënyrë që të bëjmë mirë punën tonë në Trupin e Tij (midis besimtarëve).
 - Si zhvillojmë dhe përmirësojmë dhuntitë tona? Duke studiuar Fjalën e Perëndisë dhe duke praktikuar dhuntinë tonë në Trupin e Krishtit.

Le të mendojmë:

Sa privilegj i madh që i përkasim Zotit!

Ndërsa u ofrojmë Atij trupat tanë, Ai na mëson dhe ndryshon mendësinë tonë në mënyrë që të kuptojmë dhe bëjmë vullnetin e Tij.

Kujto, ashtu si nuk mund të shpëtojmë veten, po ashtu nuk mund të bëjmë veprën e Perëndisë me fuqinë tonë.

- Perëndia ka siguruar forcën, diturinë dhe hirin për gjithçka që dëshiron të bëjmë.
- Ne nuk punojmë vetëm, por si pjesë e Trupit të Krishtit (besimtarët).
- Forca vjen nga Jezu Krishti, i cili jeton në ne me anë të Frymës së Shenjtë.

Mësimi 27

Qëllimi

Ky është një mësim me dy pjesë i cili mbështetet te Romakëve 12:9-12. Në këto vargje Perëndia jep nxitje të ndryshme ndaj besimtarëve rreth marrëdhënies së tyre me njerëzit e tjerë.

Theksi tek të dy mësimet do të jetë në faktin që në Krishtin Perëndia u jep besimtarëve fuqinë për t'iu bindur urdhërave që ka dhënë Ai, duke shmangur shkurajimin që vjen nga "përpjekja" e fuqive të tyre për t'iu bindur Perëndisë. Ndryshe nga ligji i vjetër, i cili vetëm sa tregonte mëkatën tonë, nxitjet e Perëndisë për besimtarin vijnë me fuqinë për t'iu bindur: në Krishtin.

Besimtarët duan dhe nderojnë njëri-tjetrin

Historia

- Xhaxhi Piter, - tha Karola, - nuk mendoj se mund të jap gjithmonë ashtu siç dëshiron Perëndia. Ka shumë gjëra për të menduar. Nuk do të jem kurrë në gjendje t'i pëlqej Atij!

- Nuk duket se ke qejf të përpiqesh, - tha Xhoni. – Duket sikur ke hequr dorë. E di me siguri që Perëndisë nuk i pëlqen kjo!

- Oh, Xhon, - tha Karola, - edhe ti nuk po vepron mirë me "frytin e Frymës"!

- E di këtë, - pranoi Xhoni. – Por nuk do të heq dorë së përpjekuri që të bëhen pjesë e jetës sime. Nuk i bëj gjithmonë siç duhet, por kam në plan të përpiqem.

- Ti mendon se je më i mirë se sa unë! – tha Karola me zemërim.

- Jo, nuk mendoj ashtu, - tha Xhoni. – Gjëja e vetme ndryshe nga ty është që jam gati të përpiqem t'i bindem Perëndisë dhe të bëj ndryshime në jetën time dhe ti jo.

- A mund të ndërhyj për të thënë diçka? – tha xhaxhi Piter me butësi. – Xhoni e ka mirë që dëshiron "frytin e Frymës". Por, Karola, edhe pse kemi folur për këtë më parë, mendoj se nuk ke kuptuar qartë se çfarë po të kërkon Perëndia. Duhet të kujtosh se nuk je më nën ligj. Perëndia nuk do të të çojë në ferr nëse nuk bën diçka siç duhet. Dhe Ai e di që ne përpiqemi ende me mëkatën në jetën tonë. Ajo që na kërkon Ai është të lejojmë Frymën e Shenjtë të veprojë në jetën tonë në mënyrë që Ai të kontrollojë mendimet dhe veprimet tona, jo personi ynë i vjetër. Perëndia e di që do të duhet kohë. Sa më tepër studiojmë Fjalën e Tij dhe i bindemi, aq më tepër do të shihet "fryti i Frymës" në jetën tonë.

- Këtë mezi po e pres, - tha Xhoni. – Ditën që do të jem i durueshëm me njerëz si Karola, pa u mërzhitur më parë, duke thënë diçka që lëndon dhe pastaj të kërkoj falje për të.

- Xhon! – thirri Karola.

- Po bëj shaka me ty, Karola, - tha Xhoni, duke buzëqeshur. – Edhe pse ti vë në provë durimin tim ndonjëherë... E di, e di, edhe unë të vë në provë, kështu le të biem dakord që të ndihmojmë njëri-tjetrin për të jetuar ashtu siç dëshiron Fryma e Shenjtë. Ndërkohë do të përpiqem mos të të mërzhis apo të mendosh se jam më i mirë se sa ty.

- Ashtu mendoj, - tha Karola, - dhe do të përpiqem të mos jem xhelozë për ty. Dua me të vërtetë t'i pëlqej Perëndisë.

- Më duket plan i mirë! – tha xhaxhi Piteri. – Do të lutem për ju të dy.

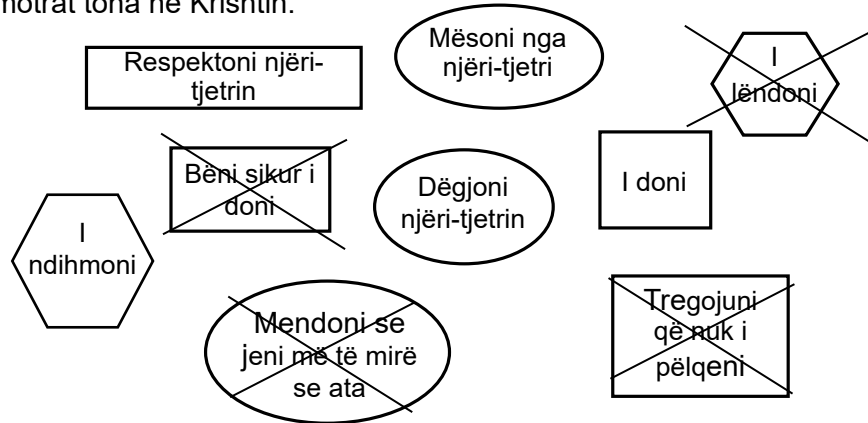

Le të shohim në Bibël

Galatasve 5:22-23: Por fryti i Frymës është: dashuria, gëzimi, paqja, durimi, mirëdashja, mirësia, besimi, zemërbutësia, vetëkontrolli. Kundër këtyre gjërave nuk ka ligj.

Bëje!

Vendos X mbi ato gjëra që nuk na tregojnë se si duhet të trajtojmë vëllezërit dhe motrat tona në Krishtin.

Mësime nga Fjala e Perëndisë

Në mësimin e sotëm Pali jep disa nxitje shumë të dobishme rreth mënyrës se si duhet të jetojmë me të krishterët dhe njerëzit e tjerë. Perëndia na thotë se duhet të bëjmë këto gjëra dhe na jep fuqinë për t'i bërë, në Krishtin. Ne jemi ngjallur me Zotin Jezus në mënyrë që të jetojmë për të bërë vullnetin e Perëndisë. Ndërsa varemi nga Fryma e Shenjtë që jeton në ne, ne jemi në gjendje të bëjmë gjërat që na thotë Zoti në Fjalën e Tij (Romakëve 8:3-4) ^[1].

1. Dashuria jonë për njerëzit duhet të jetë e sinqertë: Romakëve 12:9a.

Dashuria le të mos jetë me hipokrizi (Romakëve 12:9a).

- Fjala *sa për sy e faqe* do të thotë hipokrizi.
 - E thënë ndryshe, dashuria jonë duhet të jetë e sinqertë. Ne nuk duhet të bëjmë sikur e duam dikë (1 Pjetrit 1:22).

Mendo:

Është shumë e lehtë që ne të veprojmë sikur të duam të tjerët, vetëm që ata të mendojnë dhe të thonë që jemi të mirë apo që të na bëjnë gjëra të mira neve.

Megjithatë kjo lloj dashurie nuk është e vërtetë apo e sinqertë.

- Në fuqinë e Frymës së Shenjtë, Perëndia dëshiron që dashuria e Tij e sinqertë për të tjerët në jetë brenda nesh (1 Gjonit 3:16).

2. Ne duhet të urrejmë atë që është e keqe dhe të duam atë që është e mirë: Romakëve 12:9b.

Urreni të keqen dhe ngjituni pas së mirës (Romakëve 12:9b).

- Ngaqë jemi bijtë e Perëndisë dhe Fryma e Shenjtë banon tani në ne, ne duhet të largohemi nga e keqja (Efesianëve 5:3-18; 1 Timoteut 6:10-11; 2 Timoteut 2:22).
 - Ne nuk duhet të kemi të bëjmë fare me diçka që urren Perëndia.
 - Ne duhet të refuzojmë të marrim pjesë në diçka që është mëkatore.
- Por duhet të rrokim apo të kapemi vetëm pas atyre gjërave që do Perëndia: gjithçka që është e mirë, e drejtë dhe e dobishme për të tjerët (Filipianëve 4:8-9; Efesianëve 4:29).
- Fryma e Shenjtë nga ndihmon, ndërsa vazhdojmë në Fjalën e Perëndisë, për të dalluar atë që është e mirë dhe keqe (2 Pjetrit 1:3-8; Filipianëve 2:14-16).
- Perëndia na jep fuqinë për të refuzuar të keqen dhe për të rrokur atë që është e mirë.

3. Ne duhet të duam dhe të respektojmë të krishterët e tjerë: Romakëve 12:10.

Duani njeri tjetrin me dashuri vëllazërore; në nderim tregoni kujdes njeri me tjetrin (Romakëve 12:10).

- Na thuhet të pranojmë dhe të duam tërë besimtarët ashtu sikur të ishin vëllezërit dhe motrat tona (1 Timoteut 5:1-2; Efesianëve 2:19).
 - Tërë besimtarët janë vëllezër dhe motra në familjen e Perëndisë.
 - Të gjithë i përkasim njëri-tjetrit, sepse kemi një Atë dhe do të jetojmë të gjithë së bashku me Atin tonë në të njëjtin vend (1 Gjonit 2:28-3:3).

^[1] Ndërsa mëson këto gjëra që Perëndia ua kërkon besimtarëve t'i bëjnë, mëso në bazë të Romakëve 6. Nëse zhvendosesh nga realiteti i vdekjes, varrosjes dhe ringjalljes së besimtarit në Krishtin, fëmijët do të përgjigjen sikur të ishin nën ligj. Një përgjigje e tillë do të çojë në dështim dhe dëshpërim.

Tërë nxitjet dhënë në këtë pjesë praktike të Romakëve duhet të kuptohen dhe të zbatohen në jetët e besimtarëve, të çliruar nga skllavëria e mëkatit dhe të bëjnë një me Krishtin në fuqinë e ringjalljes së Tij përmes banimit të Frymës së Shenjtë.

Prandaj kujto vazhdimisht besimtarët se kush janë dhe për vendin e lirisë që shijojnë tani, në Krishtin. Në këtë mënyrë ata do të mësojnë t'i binden Perëndisë, jo si ata që janë nën ligj (i cili kërkon bindje nga mishi, por nuk jep garanci), por si ata që janë nën hir (i cili siguron tërë fuqinë e Frymës së Shenjtë).

Galatasve 2:20; Kolosianëve 2:12-15

Kolosianëve 3:12-14; 1 Gjonit 3:16, 23; 1 Pjetrit 1:22

Efesianëve 5:21; 1 Thesalonikasve 3:9-12; Jakobi 3:17-18; 1 Pjetrit 5:5

Filipianëve 2:1-11

^[2] Pali, apostulli, i besoi Zotit Jezus për fuqinë për t'iu bindur Perëndisë. Edhe pse judenjtë urrenin dhe përndiqnin Palin, ai vazhdoi të jetë besnik ndaj Zotit dhe të punonte fort si apostull. Pali madje vazhdoi me punën e tij për të bërë çadra për të siguruar për nevojat e tij.

Efesianëve 6:7-8

Mendo:

Është shumë e lehtë që ne të mos pëlqejmë dikë edhe pse janë bij të Perëndisë. Si mund të duam njerëzit të cilët nuk i pëlqejmë në mënyrë natyrale?

- Ati ynë thotë se ne kemi vdekur me Krishtin dhe jemi çliruar nga kontrolli i mëkatit (Romakëve 6:2-14; Romakëve 8:1-11).
- Ne jemi ngjallur me Zotin Jezus dhe kemi Frymën e Tij që jeton në ne.
- Prandaj ne mund të duam tërë bijtë e Tij si vëllezërit dhe motrat tona.

Mendo:

Në mishin tonë të vjetër ishte e pamundur të donin ashtu siç do Jezusi.

Megjithatë tani kemi Frymën e Shenjtë që banon në ne.

Jezusi na jep fuqinë për të dashur të tjerët.

- Ja disa nga mënyrat se si mund të tregojmë dashurinë tonë për njëri-tjetrin si vëllezër dhe motra:

Mendo:

Pasi të diskutoni pikat e mëposhtme, ndihmo fëmijët të kuptojnë se si këto sugjerime mund të funksionojnë për të treguar dashuri në familjet e tyre në shtëpi. Shiko nëse mund të japin shembuj të situatave ku mund të përdorin këto ide me prindërit, vëllezërit dhe motrat e tyre.

- Duke respektuar njëri-tjetrin,
- Duke dëgjuar njëri-tjetrin,
- Dhe duke qenë të gatshëm për të mësuar nga njëri-tjetri.
 - Ne nuk duhet të jemi krenarë dhe të vetëmjaftueshëm.
 - Ne duhet të kuptojmë se kemi nevojë për njëri-tjetrin dhe mund të mësohemi nga vëllezërit dhe motrat e tjerë.
- Perëndia dëshiron që t'u japim të tjerëve nderimin në vend që të nderojmë veten.

Mendo:

Bota ku jetojmë na thotë: "Bëji emër vetes. Grumbullo gjithçka të mundesh. Kujdesu për veten. Ti e meriton!". Mishi ynë i vjetër e pëlqen këtë mesazh dhe dëshiron t'i bindemi. Megjithatë nëse ia kushtojmë veten Perëndisë dhe lejojmë Fjalën e Tij të ndryshojë mendësinë tonë, mesazhi i Tij është ndryshe. Ai dëshiron të gjejmë mënyra për të ndihmuar të tjerët. Ne na është dhënë shumë mirësi e pamerituar nga Perëndia. Ai dëshiron, në fuqinë e Frymës së Shenjtë, të gjejmë mënyra për t'u treguar për mirësinë e Tij të tjerëve dhe ta bëjmë në mënyrë të tillë që Zoti Jezus të marrë lavdërimin.

4. Ne duhet t'i shërbejmë Perëndisë me zjarr: Romakëve 12:11.

Mos u tregoni të përtuar në zell; jini të zjarrtë në frymë, shërbeni Perëndisë (Romakëve 12:11).

- Si bij të Perëndisë ne duhet t'i shërbejmë atij me zell dhe besnikëri.

Mendo:

Jezu Krishti është shembulli ynë i madh. Bindja ndaj të Atit ishte më e rëndësishme për Të se gjithçka tjetër.

Jezusi, edhe pasi kishte qenë pa ushqim për dyzet ditë, nuk ktheu gurët në bukë kur ia kërkoi Satani. Jezusi refuzoi ta bënte, sepse bindja ndaj të Atit dhe bërja e vullnetit të Tij ishte më e rëndësishme se sa ngrënia.

Megjithatë Jezu Krishti është më tepër se sa shembulli ynë. Jezusi është Ai që na jep fuqinë, përmes Frymës së Shenjtë, për t'iu bindur Perëndisë ^[2].

- Në fuqinë që vjen përmes besimit në Jezu Krishtin, edhe ne mund të jemi të zellshëm dhe të zjarrtë për t'i shërbyer Zotit (1 Korintasve 15:58).
- Gjithçka që bëjmë, që nuk është për Zotin, është vetëm për këtë jetë tokësore dhe së shpejti do t'i vijë fundi.
- Megjithatë, gjithçka që bëjmë për Zotin është për jetën që vjen, e cila nuk do të mbarojë kurrë.

Mësimi 27

(vazhdim)

Gjoni 16:33; Romakëve 8:22-25

Lexo: Romakëve 8:28-29: *Dhe ne e dimë se të gjitha gjërat bashkëveprojnë për të mirë për ata që e duan Perëndinë, për ata që janë të thirrur sipas qëllimit të tij. Sepse ata që ai i ka njohur që më parë, edhe i ka paracaktuar që të jenë të ngjashëm me shëmbëlltërinë e Birit të tij, kështu që ai të jetë i parëlinduri në mes të shumë vëllezërve.*

Lexo: Romakëve 5:3-5: *Dhe jo vetëm kaq, por mburremi edhe në shtrëngimet, duke ditur që shtrëngimi prodhon këmbënguljen, këmbëngulja përvojën dhe përvoja shpresën. Por shpresa nuk turpëron, sepse dashuria e Perëndisë është derdhur në zemrat tona me anë të Frymës së Shenjtë që na është dhënë.*

2 Korintasve 1:3-11; 1 Pjetrit 1:3-9

Pyetje dhe përgjigje

1. Si duhet të duam tërë njerëzit? **Dashuria jonë duhet të jetë e sinqertë, jo një dashuri e shtirur.**
2. Çfarë na urdhëron Perëndia të urrejmë? **Gjithçka që urren Perëndia: gjithçka që është e keqe.**
3. Çfarë na urdhëron Perëndia të duam? **Gjithçka që do Perëndia: gjithçka që është e mirë, e drejtë dhe e dobishme për të tjerët..**
4. Si duhet të trajtojmë vëllezërit dhe motrat tona në familjen e Perëndisë?
 - a. **Duhet t'i respektojmë**
 - b. **Duhet t'i dëgjojmë**
 - c. **Duhet të jemi të gatshëm të mësojmë prej tyre.**
5. Si duhet të jetë qëndrimi ynë në prova, vështirësi dhe probleme? **Ne duhet t'i pranojmë, duke e ditur se ato do të na bëjnë më të ngjashëm me Zotin Jezus dhe do të na tregojnë dashurinë e madhe të Perëndisë për ne.**

Besimtarët duan dhe nderojnë njeri-tjetrin

Mendo:

Edhe puna jonë e zakonshme dhe e përditshme mund të bëhet për Zotin, nëse vendosim në zemrat tona ta bëjmë për Të dhe jo për arsyet egoiste (Kolosianëve 3:22-23).

Zoti Jezus dëshiron të mbushë çdo pjesë të jetës sonë.

5. Ne duhet të pranojmë provat si mënyrë për t'u rritur në besim: Romakëve 12:12.

Të gëzuar në shpresë, të qëndrueshëm në shtrëngime, këmbëngulës në lutje (Romakëve 12:12).

- Ndërsa jemi në këtë botë do të kemi probleme dhe vështirësi.
 - Trupat tanë kanë ende mëkat dhe vdekje në vetvete.
 - Bota rreth nesh po vuan nga mallkimi i mëkatit.
- Megjithatë Perëndia përdor këto probleme për të mirën tonë.
- Ne duhet të pranojmë problemet dhe vështirësitë, duke e ditur se Perëndia po na bën vazhdimisht si Biri i Tij, Jezu Krishti (2 Korintasve 12:9-10).
- Përmes provave Perëndia dëshiron të forcojë shpresën tonë të jetës së përhershme dhe për të na bërë më të vetëdijshëm për dashurinë e Tij të madhe për ne.

Mendo:

Shumë njerëz ushtrohen me qëllim për të përmirësuar shëndetin e tyre apo duke pasur rezultate të mira në sport. Disa njerëz paguajnë për të shkuar në palestër apo program ushtrimesh, sepse konsiderojnë ushtrimet të vlefshme dhe të dobishme.

Megjithatë çfarë mund të themi për besimin tonë? Sa i rëndësishëm është ai? A është besimi ynë po aq sa edhe shëndeti ynë fizik? Si “ushtrohemi” për të rritur besimin tonë?

Çfarë mendon? A mendon se problemet dhe provat tona mund të jenë një ushtrim i vlefshëm, për të rritur besimin tonë?

- Për të realizuar këto gjëra që Perëndia dëshiron të bëjmë për Të dhe sidomos për të ruajtur një shpresë të gëzuar në të ardhmen tonë me Të dhe për t'u inkurajuar gjatë tërë problemeve tona, është e domosdoshme të lutemi vazhdimisht: të jetojmë afër Perëndisë.

Le të mendojmë:

Ndonjëherë mund të duket shumë e vështirë të duam dikë apo të jemi të lumtur kur kalojmë kohë të vështira.

Perëndia e di që është e vështirë për ne. Prandaj premton që Jezu Krishti dhe Fryma e Shenjtë do të na ndihmojnë të kemi qëndrimin e duhur dhe për të bërë gjënë e duhur.

Megjithatë ne duhet të marrim vendimin nëse do të lejojmë Jezusin dhe Frymën e Shenjtë të na ndihmojnë.

E marrim ne vendimin për të mësuar me gëzim nga provat tona dhe të rritemi për t'u bërë të krishterë më të mirë që jetojmë më tepër si Zoti Jezus për shkak të tij.

Le të falënderojmë Zotin që na lejon t'i afrohemi me tërë shqetësimet dhe problemet tona, duke e ditur se Ai do të mbajë premtimin e Tij për të qenë gjithmonë pranë nesh.

Mësimi 28

Qëllimi

Kjo është pjesa e dytë e mësimi me dy pjesë i cili trajton Romakëve 12:9-21. Në këto vargje Perëndia u jep nxitje të ndryshme besimtarëve rreth marrëdhënieve të tyre me njerëzit e tjerë.

Theksi në këtë mësim do të jetë në faktin që në Krishtin, Perëndia u jep besimtarëve pushtetin për t'iu bindur gjërave që u thotë të bëjnë. Ndryshe nga ligji i vjetër, i cili vetëm sa tregonte mëkatën tonë, nxitjet e Perëndisë për besimtarin rrjedhin nga pushteti për t'iu bindur: në Krishtin.

Zemërim: Temperament i pakontrolluar

Trazirë: Bërtitje dhe zënkë

Shpifje: Përdorimi i fjalëve të këqija, duke thënë gjëra të pavërteta kundër të tjerëve

Ligësi: Mlllef, urrejtje; dëshira që t'i ndodhë diçka e keqe të tjerëve.

Besimtarët duan dhe i shërbejnë njëri-tjetrit

Historia

- A e di xhaxhi Piter? – tha Karola e gëzuar. – Unë dhe Xhoni kemi bërë një plan se si mund të përdorim të gjitha gjërat që kemi mësuar rreth dashurisë dhe shërbimit ndaj njëri-tjetrit këtu në familjen tonë.

- Fantastike! – tha xhaxhi Piteri. – Pse e bëtë këtë plan?

- Shiko, po flisim për planin tonë për të ndihmuar njëri-tjetrin për të jetuar ashtu siç i pëlqen Perëndisë, - tha Xhoni, - dhe vendosim se do të ishte më mirë për ne po të fillonim atje ku kalojmë pjesën më të madhe të kohës dhe ku ka nevojë më tepër për ndryshime.

- Jam i kënaqur se e keni marrë seriozisht, - tha xhaxhi Piteri, duke buzëqeshur. – Atëherë si është plani juaj?

- Kemi filluar me një listë gjërash që kemi folur në dy mësimet e fundit të Biblës, - tha Karola. – Dhe do të mendojmë për mënyra se si të zbatojmë ato mësimet: si të trajtojmë njëri-tjetrin dhe pjesën tjetër të familjes.

- A dëshiron ta shikosh listën tonë, xhaxhi Piter? – pyeti Xhoni.

- Po, do të më pëlqente ta shikoja, - tha xhaxhi Piteri, ndërsa u ul afër Xhonit.

- Meqë sapo kemi filluar, - tha Xhoni, - ndoshta mund të na ndihmosh.

- Me gjithë qejf, - tha xhaxhi Piteri. – Le të shohim se çfarë keni shkruar këtu. Keni vënë: duaj familjen tënde me dashuri të sinqertë, duke e respektuar, duke folur me mirësi ndaj saj, duke dëgjuar se çfarë thonë të gjithë, duke ndihmuar njëri-tjetrin, duke u kujdesur për lëndimet dhe ndjenjat e secilit, duke qenë të lumtur për njëri-tjetrin dhe duke mos u përpjekur të lëndojmë atë që na lëndon. Keni bërë një listë fantastike. Tani, çfarë do të bëni me këtë listë?

- Do të shkruajmë se si mund të përmirësohemi në çdo pikë të kësaj liste, - tha Karola. – E dimë, para së gjithash, që duhet të jemi më të bindur ndaj prindërve dhe të mos zihemi me ta për gjërat për të cilat nuk biem dakord: shumica gjëra të cilat nuk duam t'i bëjmë për ta në mënyrë egoiste. Ne i duam, por nuk e shfaqim si duhet.

- Dhe, sigurisht, - tha Xhoni, - kur praktikojmë këtë, do të praktikojmë pikën në listë që thotë të ndihmojmë të tjerët.

- Në rregull, - tha xhaxhi Piteri, - E kuptoj se çfarë po bëni. Le të bëjmë një tabelë në mënyrë që t'i shkruani këto sugjerime.

Le të shohim në Bibël

Efesianëve 4:31-32: Le të flaket larg jush çdo hidhërim, zemërim, inat, trazirë dhe shpifje me çdo ligësi. Por jini të mirë dhe të mëshirshëm njeri me tjetrin, duke e falur njëri-tjetrin, sikurse edhe Perëndia ju ka falur në Krishtin.

Bëje!

Le të shikojmë tabelën e Xhonit dhe Karolës me listën e gjërave që duan të praktikojnë për t'u përmirësuar me familjen e tyre. Kontrolloni gjërat në këtë grafik që dëshiron të praktikosh për t'i përmirësuar edhe në familjen tënde. Pyet fëmijët se çfarë kanë zgjedhur. Përgjigjet do të jenë të ndryshme.

Tregoji dashuri të vërtetë familjes.	Do të jem i mirë me ta, do t'u them se sa mirënjohës jam dhe që kujdesem për ta.
Do të respektoj familjen time.	Do t'u tregoj që janë të rëndësishëm dhe të veçantë për mua.
Do të dëgjoj familjen time.	Do t'u tregoj atyre se ajo që thonë është e rëndësishme, edhe pse nuk bie dakord me to.
Do t'u bindem prindërve.	Do të jem gati t'i bindem atyre dhe do të mësoj nga urtësia e tyre. Nuk do të bëj fjalë për vendimet e tyre.
Do të jem i sinqertë me familjen time.	Nuk do ta gënjej familjen time. Nuk do të përdor diçka që u përket atyre pa leje.
Do të ndihmoj familjen time.	Do të ndihmoj prindërit në shtëpi. Do të gjej mënyra për të ndihmuar vëllezërit dhe motrat e mia.
Nuk do të lëndo familjen time.	Nuk do të them gjëra për të lënduar dikë në familjen time. Do të them gjëra të mira për ta.
Do të trishtohem kur dikush në familje do të vuajë apo do të jetë i mërzitur.	Do të përpiqem të jem i dobishëm ndaj pjestarëve të familjes që janë të sëmurë, të shkurajuar apo të lënduar.
Do të jem i lumtur me pjestarët e familjes që janë të lumtur për diçka.	Do t'u tregoj që jam i lumtur për ta dhe i gëzuar kur dikujt i ndodhin gjëra të mira.
Do të fal pjestarët e familjes që më lëndojnë.	Nuk do të zemërohem apo të lëndo dikë që është treguar i padrejtë me mua apo që ka gënjer për mua.

Mësimet nga Fjala e Perëndisë

Para se të lindnim sërish, ne jetonim për t'i pëlqyer vetes. Ne ishim egoistë dhe mendonim gjithmonë se si të merrnim sa më shumë gjëra për vete. Megjithatë ai person i vjetër egoist që ishim më parë, vdiq kur Zoti Jezus vdiq. Ne jemi ngjallur me Zotin Jezus për të pasur jetën e tij të dashur, të mirë e joegoiste.

1. Ne duhet të ndihmojmë dhe të kemi mikpritje ndaj të krishterëve të tjerë: Romakëve 12:13

Ndihmoni për nevojat e shenjtoreve, jini mikpritës (Romakëve 12:13).

- Nëse një pjestar i familjes së Perëndisë është në nevojë, secili prej nesh duhet të bëjë atë që mundet për t'i dhënë ushqim, veshmbathje, strehim apo ndonjë nevojë tjetër.

Mendo:

Jezusi nuk jetoi për t'i pëlqyer vetes, por për të ndihmuar të tjerët dhe për t'i pëlqyer Atit të Tij.

Ngaqë ne tani jemi një me Zotin Jezus, ne nuk duhet të jetojmë për veten, por për Të dhe për të tjerët.

Shembull:

Sëmundja, moti i keq, zjarret dhe shumë gjëra të tjera mund të bëjnë që njerëzit të përjetojnë rrethana të vështira. Si duhet të përgjigjemi për të ndihmuar të krishterët e tjerë gjatë çasteve të tilla? ^[1]

2. Ne duhet të flasim me mirësi ndaj atyre që na përndjekin: Romakëve 12:14.

Bekoni ata që ju përndjekin, bekonin dhe mos mallkoni (Romakëve 12:14).

Mendo:

A kujton se si i përgjigjeshe kur të trajtonin keq kur ishe jobesimtar? Çfarë u thoje njerëzve që thoshin gënjeshtër për ty apo bënë gjëra për të të lënduar?

- Për ne ishte e pamundur të donim njerëz që bënë gjëra të këqija kundër nesh nëse Fryma e Shenjtë nuk banonte në ne.
 - Megjithatë Ai jeton në ne!
- Ndërsa ia kushtojmë trupat tanë Zotit që Ai të na kontrollojë, gjuhët tona nuk do të flasin keq kundër atyre që na përndjekin.
 - Por ne do të themi atë që dëshiron Zoti të themi.

Mendo:

A kujton se çfarë bëri Zoti Jezus kur armiqët e Tij thanë gënjeshtër për Të?

A ua ktheu me të njëjtën monedhë duke thënë gjëra të ashpra (Marku 15:3-5)?

Për çfarë iu lut Atit kur armiqët e Tij e kryqëzuan në kryq (Luka 23:34)?

“...O Atë, fali...”

^[1] Mundësoju fëmijëve të diskutojnë këtë çështje dhe të tregojnë për përvorët e tyre kur kanë marrë apo dhënë ndihmë. Nëse asnjë prej fëmijëve nuk ka përjetuar diçka të tillë, kërkoju se çfarë mund të bëjnë për dikë që ka kaluar çaste të vështira, po të kishte rastin.

^[2] Pyet fëmijët nëse kanë pasur ndonjë rast kur kanë menduar se janë trajtuar në mënyrë të padrejtë. Pyeti ata se çfarë kanë bërë. Nëse nuk përgjigjen saktë, fol se si mund të përgjigjen. Do të zbulosh se shumë nga përvojat e tyre do të jenë rreth situatave familjare.

3. Ne duhet t'i konsiderojmë brengat, gëzimet dhe ndjenjat e të tjerëve ashtu sikur të ishin tonat: Romakëve 12:15-16a.

Gëzohuni me ata që gëzohen, dhe qani me ata që qajnë. Kini të njëjtat mendime njeri me tjetrin (Romakëve 12:15-16a).

Kujto:

Kur Zoti Jezus shkoi te varri me Martën dhe Marinë, motrat e Lazarit, Maria dhe njerëzit që i shoqëronin te varri po qanin.

Jezusi e dinte tashmë që do të ngjallte Lazarin nga të vdekurit.

Pse qau atëherë Jezusi kur e dinte se, pas pak kohësh, Lazari do të ishte gjallë? Jezusi qau sepse ndjeu të njëjtën brengë të ndjenin Maria, Marta dhe njerëzit e tjerë.

Jezusi nuk jetoi për t'i pëlqyer vetes. Ai jetoi për të tjerët.

Ai i deshi tërë njerëzit dhe përjetoi të njëjtat brenga si ata (Isaia 53:4).

- Pali thotë që ne duhet të bëjmë të njëjtën gjë.
- Ne duhet të kemi po të njëjtat ndjenja si njerëzit e tjerë në mënyrë që, nëse ata vuajnë, ne do të ndihemi të trishtuar dhe do të duam t'i ndihmojmë dhe ngushëllojmë.
- Nëse njerëzit janë të lumtur dhe ia kalojnë mirë, ne duhet të gëzohemi me ta.
- Ne duhet të jemi të kënaqur kur njerëzit kanë gjërat që kanë nevojë.

Mendo:

Nëse fqinjët e tu i japin vëllait tënd më tepër para për një punë që bën në shtëpinë e tyre në krahasim me atë që merr ti për të njëjtën punë nga prindërit, a mund të jesh i lumtur për të?

Një shok në klasën tënde ka marrë çmime për notat e tij të larta, por edhe ti kishte të njëjtat nota dhe nuk more gjë, edhe pse ti mund t'i kishe përdorur paratë më tepër se sa shoku yt, a mund të jesh i lumtur dhe ta përgëzosh? ^[2]

- Nëse i duam njerëzit ashtu siç i do Zoti, atëherë ne do të jemi të lumtur kur u shkojnë gjërat mirë.
 - Ne do të urojmë të njëjtat gjëra të mira për ta ashtu si për vete.
- Ndërsa lejojmë Frymën e Shenjtë të na kontrollojë, ne do të shohim që dashuria dhe dhembshuria e Zotit do të kalojë nga jetët tona tek të tjerët.

4. Ne duhet të duam, respektojmë dhe trajtojmë të gjithë njerëzit njësoj: pavarësisht se kush janë: Romakëve 12:16b.

Mos lakmoni për lart, por rrini me të përunjurit; mos e mbani veten për të mënçur (Romakëve 12:16b).

Mendo:

A ke vënë re që është shumë e lehtë të jemi të mirë me njerëzit që mund të jenë të dobishëm ndaj nesh?

Për shembull, nëse një person ka shumë fuqi, ne mund të përpiqemi t'i pëlqejmë atij, sepse duam ndonjë favor prej tij. Ose, nëse një person është i pasur, duam të bëjmë diçka për të në mënyrë që të marrim diçka si shkëmbim.

Kështu jetonte mishi ynë i vjetër. Dëshiron t'i pëlqejë vetes.

Megjithatë Zoti Jezus nuk ka jetuar kështu. Ai i ka trajtuar njerëzit njësoj: të pasur apo të varfër, të fortë apo të dobët. Ai donte këdo. Zoti Jezus nuk vdiq vetëm për të pasurit dhe të fuqishmit; Ai vdiq edhe për të marrët, të mjerët dhe të dobtit (Gjoni 3:16; Luka 19:10).

- Ne duhet të jetojmë ashtu siç ka jetuar Jezusi:
 - Ai nuk nderoi disa njerëz më shumë se të tjerët.
 - Ai ishte gati të njihet si mik i njerëzve të cilët kjo botë i konsideronte të varfër, të dobët apo të marrë.
 - Ai ishte mik me njerëzit të cilët bota i konsideronte si “askushi” dhe “fundërrina”.
- Me anë të fuqisë që Jezusi na jep përmes Frymës së Shenjtë që jeton në ne, duhet të heqim krenarinë.
 - Ne nuk duhet të mendojmë për veten tonë si më të mirë se të tjerët apo t'i shohim me një sy përbuzës.

Mësimi 28

(vazhdim)

Besimtarët duan dhe i shërbejnë njëri-tjetrit

5. Kur na bëjnë keq, ne nuk duhet ta kthejmë me të keqe, por të bëjmë të mirën dhe të lejojmë Perëndinë të hakmerret: Romakëve 12:17-21.

Mos ia ktheni kurrkujt të keqen me të keqe, kërkonti të bëni të mirën përpara gjithë njerëzve. Po të jetë e mundur dhe aq sa varet prej jush, jetoni në paqe me gjithë njerëzit. Mos u hakmerrni për veten tuaj, o të dashur, por i jepni vend zemërimit të Perëndisë, sepse është shkruar: “Mua më përket hakmarrja, unë kam për të shpague, thotë Zoti”. “Në qoftë se armiku yt, pra, ka uri, jepi të hajë; në pastë etje, jepi të pijë; sepse, duke bërë këtë, do të grumbullosh mbi krye të tij thëngjij të ndezur”. Mos u mund nga e keqja, por munde të keqen me të mirën (Romakëve 12:17-21).

- Kur ishim të pashpëtuar (nën kontrollin e mëkatit), si reaguam kur dikush ka bërë diçka kundër nesh?
– Ne ndoshta kemi bërë apo thënë diçka kundër tyre.
- Tani që jemi çliruar nga pushteti i mëkatit, nuk kemi pse të reagojmë keq kur dikush na trajton jo mirë (Efesianëve 4:17-27).

Mendo:

Ne as nuk duhet të kemi mendime të këqija, sepse Zoti nuk dëshiron të kemi. Gjithashtu nuk duhet të na vijë keq për veten. Ne jemi bijtë e Perëndisë dhe në Krishtin Perëndia na ka dhënë fitoren ndaj mëkatit dhe mishit tonë të vjetër.

- Ne nuk duhet të lejojmë pronarin e vjetër, mëkatin, të na kontrollojë, sepse ne tani jemi shërbëtorë të Perëndisë.
- Nëse i bindemi Perëndisë, do të përpiqemi të jemi të mirë ndaj atyre që na lëndojnë.
- Ne i përkasim Zotit dhe Ai do të ndëshkojë tërë ata që do t'u bëjnë keq bijve të Tij.

Mendo:

Edhe pse Abeli kishte vdekur dhe nuk mund t'i bënte gjë Kainit, Zoti nuk lejoi që Kaini të shpëtonte pa u ndëshkuar.

- Perëndia është gjykatësi i drejtë dhe Ai do të vendosë se çfarë ndëshkimi duhet të marrin përndjekësit tanë (2 Pjetrit 2:9).
- Dëshira e madhe e Perëndisë është që të gjithë njerëzit të shpëtohen (Zbulesa 20:12-15).

Mendo:

Shiko apostullin Pal që më parë përndiqte të krishterët. Ishte ai që ruante rrobat e njerëzve që goditën me gurë Stefanin. Por Zoti Jezus iu shfaq Saulit dhe Sauli vuri besimin e tij në Të.

- Ne nuk e dimë nëse mirësia që i shfaqim armiqve tanë mund të jetë ajo që Zoti do të përdorë për të kthyer zemrën e atij personi tek Ai.

Le të mendojmë:

Sa ndryshim të madh sjell Zoti Jezus në jetën tonë!

Vetëm në Krishtin mund të bindemi ndaj urdhërave të ndodhur në Fjalën e Tij.

Le të falënderojmë Zotin që na ka dhënë fuqinë për t'iu bindur Atij.

Pyetje dhe përgjigje

1. Nëse një pjestar i familjes së Perëndisë është në nevojë, çfarë duhet të bëjmë?
Ne duhet të bëjmë atë që mundemi për t'u dhënë ushqim, veshmbadhje apo çfarëdo lloj gjëje të kenë nevojë.
2. Cila duhet të jetë përgjigja jonë ndaj atyre që na përndjekin? **Ne duhet të flasim me mirësi ndaj tyre, duke thënë vetëm atë që dëshiron Perëndia.**
3. Si duhet të sillemi me njerëzit që kanë brenga apo gëzime? **Nëse vuajnë, ne do të trishtohemi për ta dhe do t'i ndihmojmë dhe ngushëllojmë. Nëse janë të lumtur dhe kalojnë mirë, ne duhet të jemi të lumtur për ta.**
4. A duhet ta trajtojmë ndryshme të pasurin nga i varfri? **Jo, duhet të trajtojmë të gjithë njësoj.**
5. Çfarë duhet të bëjmë ndaj atyre që na lëndojnë? **Asnjë, ne i përkasim Zotit dhe Ai do të ndëshkojë tërë ata që u bëjnë keq bijve të Tij.**

Mësimi 29

Qëllimi

Ky mësim diskuton faktin që ne duhet t'i bindemi drejtuesve civilë, sepse Perëndia është Ai që i ka vendosur drejtuesit mbi ne.

Shënim: Edhe pse mosbindja filloi me Luciferin, sot në shumë kultura, mosbindja dhe rebelimi janë bërë të njohur dhe të pranueshëm.

Prandaj ky mësim përcjell një mesazh të kohës. Mos i anashkalo mesazhin e vështirë këtu. Ne jemi në një betejë të tmerrshme frymërore dhe vetëm duke kuptuar dhe bindur parimeve dhe urdhërave të Perëndisë të gjendura në Fjalën e Tij mund të luftojmë me efektivitet dhe mund të fitojmë. Kjo botë na thotë se për të "fituar" duhet "të veprojmë sipas mënyrës tonë" në këtë jetë. Megjithatë Fjala e Perëndisë na thotë t'u nënshtrohemi autoriteteve dhe të lejojmë Atë të na kontrollojë në mënyrë që të jemi si Jezu Krishti.

Nënshtrohuni: Binduni

Pushteti: Ligjet dhe urdhërat

Besimtarët duhet t'u binden drejtuesve të qeverisë

Historia

- Mund ta kuptoj se pse Perëndia mendon që qeveritë tona duhet të bëjnë ligje për ne, - tha Xhoni. - Por disa nga gjobot që vënë për shkeljen e ligjeve nuk duken të drejta. Disa njerëz kanë shumë pak para, kështu që kanë vështirësi t'i paguajnë.

- Duhet ta mendojnë që më përpara, - tha Karola. - Nëse u binden ligjeve, nuk kanë pse të paguajnë gjoba. Ajo që nuk pëlqej është se ka disa njerëz në qeveri që nuk janë të ndershëm. Ata u bëjnë shumë premtime njerëzve, por nuk i mbajnë premtimet e tyre. Pse duhet t'i dëgjojmë?

- Ngaqë Perëndia thotë ashtu, - u përgjigj xhaxhi Piter. - Bindja ndaj drejtuesve është shumë e rëndësishme ndaj Perëndisë. Vetëm ngaqë një qeveritar nuk është i ndershëm, nuk na jep arsye për të shkelur ligjin: kjo shkelje mund të lëndojë edhe ndonjë person tjetër.

- Çfarë do të thuash? - pyeti Xhoni.

- Për shembull, - u përgjigj xhaxhi Piteri, - posikur njerëzit t'i jepnin makinës me sa shpejtësi të munden, thjesht ngaqë një prej policëve të qytetit të jetë i pandershëm. Dhe ndërsa i japin makinës shumë shpejt, dikush shtyp një person dhe e vret. A do të thoshin gruaja dhe fëmijët e atij burri që nuk ka problem që shoferi po i jepte makinës aq shpejt dhe vrau bashkëshortin e saj dhe babain e tyre, thjesht ngaqë një prej policave në qytet nuk ishte i ndershëm?

- Jo, tha Xhoni. - E kuptoj se çfarë do të thuash. Por njoh shumë njerëz që i japin makinës shumë shpejt këtu dhe disa prej tyre janë të krishterë. Ata nuk i zënë kurrë, kështu që askush nuk e di.

- Mendoj se e di që Dikush e di këtë, - tha xhaxhi Piteri. - Dhe ai Dikush na ka dhënë një ndërgjegje në mënyrë që të dimë se kur bëjmë diçka të gabuar. Nëse injorojmë atë që na thotë ndërgjegjja dhe vazhdojmë të bëjmë atë që është e gabuar, ky është mëkat.

- E di se kush është ai Dikush, - tha Karola. - Është Perëndia. Dhe mendoj se duhet të trishtohet shumë për çdo mosbindje që shikon të ndodhë midis të krishterëve!

- Ke të drejtë! - tha xhaxhi Piteri, - por le të sigurohemi që nuk jemi ne ata!

Le të shohim në Bibël

1 Pjetrit 2:13-14: Nënshtrohuni, pra, për hir të Zotit, çdo pushteti njerëzor, qoftë mbretit, si më të lartit, qoftë qeveritarëve, si të dërguar prej tij për të ndëshkuar keqbërësit dhe për të lavdëruar ata që bëjnë të mirën.

Bëje!

Bashko fjalët për të gjetur një të vërtetë të rëndësishme të nxjerrë në Fjalën e Perëndisë.

shumë e
është
për
drejtuesve
rëndësishme
Perëndinë
ndaj
Bindja

E vërteta nga Fjala e Perëndisë: Bindja ndaj drejtuesve është shumë e rëndësishme për Perëndinë.

Mësimet nga Fjala e Perëndisë

Përmes Palit Perëndia vazhdoi të mësonte besimtarët në Romë dhe tërë besimtarët se si duhet të jetojmë. Ne jemi çliruar nga kontrolli i mëkatit përmes vdekjes me Zotin Jezus. Ne u ringjallëm me Zotin Jezus. Prandaj jeta jonë duhet të pasqyrojë jetën e Zotit Jezus.

Në pjesën e parë të kapitullit 13 Perëndia na thotë se si duhet të sillemi me njerëzit që janë në kryesim dhe pushtet mbi ne. Perëndia është autoriteti më i lartë. Megjithatë ne kemi edhe autoritete civile dhe qeverisëse mbi ne.

Si duhet të jetë qëndrimi i çdo besimtari ndaj atyre që janë përgjegjës për ligjëvënësit e vendit?

1. Ne duhet të respektojmë dhe t'u bindemi autoriteteve civile si përfaqësues të Perëndisë: Romakëve 13:1-7.

Çdo njeri le t'i nënshtrohet pushteteve të sipërm, sepse nuk ka pushtet veçse prej Perëndisë; dhe pushtetet që janë, janë caktuar nga Perëndia (Romakëve 13:1).

- Kjo botë i përket me të drejtë Perëndisë edhe pse Satani drejton tërë njerëzit e pashpëtuar (Psalmi 24:1-2; Efesianëve 2:1-3).
- Perëndia vendosi që duhet të ketë burra që udhëheqin këtë botë në mënyrë që çdo gjë të bëhet siç duhet dhe paanësi (Danieli 2:21).
 - Prandaj ne që jemi bijtë e Perëndisë duhet të kuptojmë se të mos u bindemi drejtuesve civilë do të thotë të mos i bindesh Perëndisë (1 Pjetrit 2:13-15).

Prandaj ai që i kundërvihet pushtetit, i kundërvihet urdhërimit të Perëndisë; dhe ata që i kundërvihen do të marrin mbi vete dënimin (Romakëve 13:2).

- A do të thotë kjo drejtuesit e qeverisë bëjnë dhe thonë gjithmonë atë që do Perëndia? Jo! Ndonjëherë njerëzit e këqinj kanë në kontroll qeverinë dhe ata bëjnë gjëra të këqija.
- Edhe pse njerëzit e këqinj mund të jenë në pozicione të larta, Perëndia do prej nesh të mësojmë parimin e bindjes dhe autoritetit ^[1].

Kujto:

Mosbindja dhe rebelimi janë dy mjete të Satanit. A kujton se çfarë ndodhi në kopshtin e Edenit? Adami dhe Eva nuk iu bindën urdhërimit të qartë të Perëndisë për të mos ngrënë nga fruti i pemës së njohjes të së mirës e të së keqes. Tërë pasardhësit e tyre, përfshi ty dhe mua, kanë vuajtur nga mosbindja e tij.

Më vonë mund të shihet si një prej kohëve më të errëta në historinë e Izraelit në librin e Gjyqtarëve. Fjalët mbyllëse të këtij libri janë: "secili bënte atë që i dukej e drejtë në sytë e tij". Populli refuzoi t'i bindej Perëndisë, kështu që Ai lejoi armiqtë e tyre t'i sulmonin dhe t'i mundnin.

Mendo:

1 Samuelit 15:22 thotë: "...bindja është më e mirë se flijimi". Sauli, mbreti i parë i Izraelit, po përpiquej të mbulonte mosbindjen e tij ndaj Perëndisë duke i ofruar flijime Atij.

Perëndia refuzoi menjëherë Saulin si mbret të Izraelit. Megjithatë Sauli vazhdoi me pozicionin e tij, edhe pse Perëndia e kishte refuzuar.

Perëndia zgjodhi Davidin për të zënë vendin e Saulit, por Sauli u përpoq herë pas herë ta vriste.

Një herë Davidi, kur kishte mundësi të pastër të vriste Saulin, refuzoi ta bënte. Pse? Ja fjalët e tij:

Të më ruajë Zoti nga kryerja e një veprimi të tillë kundër zotërisë sime, kundër të vajosurit të Zotit, nga shtrirja e dorës sime kundër tij, sepse është i vajosuri i Zotit (1 Samuelit 24:6).

^[1] Ky parim është shumë i rëndësishëm dhe pak i njohur. Nëse fëmijët kanë vështirësi me këtë parim, drejtoji te Shkrimi: Filipianët 2:1-11; 1 Pjetrit 2:11-25 dhe Zbulesa 12:11. Qëndrimet dhe veprimet tona duhet të jenë si ato të Zotit Jezus.

Lexo: 1 Pjetrit 2:19, 21-23: Sepse është gjë e lavdërueshme, nëse dikush, për ndërgjegje ndaj Perëndisë, duron shtrengime duke vuajtur padrejtësisht. Sepse për këtë ju u thirrët, sepse edhe Krishti vuajti për ne, duke ju lënë një shembull, që të ecni pas gjurmës së tij. "Ai nuk bëri asnjë mëkat dhe nuk u gjet asnjë mashtrim në gojë të tij". Kur e fyenin, nuk e kthente fyerjen, kur vuante, nuk kërcënonte, po dorëzohej tek ai që gjykon drejtësisht.

Hebrenjve 4:14-16

Lexo: 1 Pjetrit 5:8-9: Jini të pëmbajtur, rriini zgjuar; sepse kundërshtari juaj, djalli, sillet rreth e qark si një luan vrumbullues, duke kërkuar cilin mund të përpijë. Kundërshtojeni, duke qëndruar të patundur në besim, sepse e dini se të njëjtat vuajtje po i heqin vëllezërit tuaj të shpërndarë nëpër botë.

Filipianëve 2:14-16

Lexo: Veprat e Apostujve 8:1-4

Lexo: Veprat e apostujve 4:18-20, 33

Lexo: Veprat e Apostujve 5:27-29, 41-42

^[2] Bëj shumë kujdes se fëmijët kuptojnë se mosbindja ndaj drejtuesve është diçka shumë serioze. Mosbindja ndaj drejtuesve lejohet vetëm në ato situata kur na kërkohet të bëjmë diçka që është shkelje e pastër e Fjalës së Perëndisë.

Davidi e respektonte ende Saulin si njeri të cilin Perëndia e kishte zgjedhur, edhe pse Sauli ishte skualifikuar nga mosbindja e tij.

Sa më tepër duhet të respektojmë ne, që nuk jemi në pozitën e Davidit, ata që janë mbi ne!

- Bindja ndaj drejtuesve është shumë e rëndësishme për Perëndinë!
- Edhe kur na trajtojnë pa të drejtë, duhet të durojmë, për shkak të marrëdhënies sonë me Perëndinë përmes Zotit Jezu Krisht.
- Si besimtarë në Krishtin duhet të kujtojmë që do të kalojmë përjetësinë me Të.
 - Prandaj mund të heqim shumë gjëra në jetë, duke e ditur që do të kemi tërë përjetësinë për të jetuar në qiell!
- Jezu Krishti është shembulli ynë, për shkak të asaj që Ai vuajti për ne (Filipianëve 2:1-11).
- Ne nuk do të mund të duronim vuajtje të tilla po të mos kishim ndihmën e Jezusit.
 - Në kohë nevojë vetë Jezusi na ndihmon të kalojmë vuajtjet tona.
- Shumë të krishterë në mbarë botën po kalojnë përndjekje, edhe tani.
 - Vargjet që sapo kemi lexuar te 1 Pjetrit duhet të jenë ngushëllim i madh për ne.
 - Duke duruar një vuajtje të padrejtë, ne bëhemi një me Zotin Jezu Krisht (Filipianëve 1:29, 3:8-11).
 - Përmes kohëve të përsosurisë, Kisha rritet gjithmonë, sepse besimtarëve u kërkohet të mbështeten në Perëndinë dhe dëshmia e tyre e Krishtit ndriçon te jobesimtarët.
 - Edhe sot Kisha e përndjekur vazhdon të rritet, ndërsa besimtarët mbështen në Zotin Jezu Krisht dhe u tregojnë të tjerëve për Të.
 - Besimi në përndjekje "ka kosto".
 - Një botë që vëzhgon, mund të shohë ndryshimin te besimtari që duron përndjekjen për hir të Jezus Krishtit.

2. Çfarë duhet të bëjmë kur drejtuesit tanë na urdhërojnë të mos i bindemi Fjalës së Perëndisë?

- Ne lexojmë në kapitullin 4 të "Veprave të Apostujve" se si krerët e judenjve arrestuan Pjetrin dhe Gjonin për shkak se po mësonin njerëzit që Jezusi ishte Çlirimtari i dërguar nga Perëndia.
- Drejtuesit ishin shumë të zemëruar me mësimin e apostujve dhe i urdhëruan të mos predikonin më për Zotin Jezus.
- Megjithatë ata nuk iu bindën drejtuesve judenj për shkak se Jezusi u kishte urdhëruar të shkonin në mbarë botën dhe t'i predikonin ungjillin çdo krijesë.
 - Pjetrin dhe Gjonin i arrestuan përsëri.
- Është e qartë atëherë se nëse drejtuesit tanë na urdhërojnë të mos i bindemi Fjalës së Perëndisë, ne duhet t'i bindemi Perëndisë në vend të njeriut.
- Megjithatë, nëse urdhërat e tyre nuk janë kundër Perëndisë, ne duhet t'u bindemi drejtuesve civilë ^[2].

3. Besimtarët duhet t'u binden drejtuesve, sepse Perëndia na ka urdhëruar t'u bindemi: Romakëve 13:3-7.

Sepse eprorët s'ke pse t'i kesh frikë për vepra të mira, por për të këqijat; a do, pra, të mos i kesh frikë pushtetit? Bëj të mirën, dhe do të kesh lavdërim nga ai, sepse eprori është shërbëtor i Perëndisë për ty për të mirë; por, po të bësh të këqija, druaj, sepse nuk e mban kot shpatën; sepse ai është shërbëtor i Perëndisë, hakmarrës plot zemërim kundër atij që bën të keqen. Prandaj është e nevojshme t'i nënshtroheni, jo vetëm nga druajtje e zemërimit, por edhe për arsye të ndërgjegjes (Romakëve 13:3-5).

- Megjithatë duhet të kuptojmë se duke u bindur do të shmangim ndëshkimin që do t'u jepet atyre që nuk binden.
- Perëndia u dha drejtuesve të drejtën për të ndëshkuar ata që nuk u binden ligjeve të vendit në mënyrë që njerëzit të kenë frikë për të mos bërë gjënë e gabuar.
- Perëndia u dha drejtuesve përgjegjësinë e qeverisjes, që përfshin bërjen dhe zbatimin e ligjeve të ndryshme.

Mësimi 29

(vazhdim)

Pyetje dhe përgjigje

1. Si duhet të sillemi kundrejt autoriteteve civile? **Perëndia na urdhëron t'u bindemi atyre që janë drejtuesit civilë mbi ne.**
2. A do të thotë kjo se çdo gjë që bëjnë dhe thonë qeveritarët është ajo ç'ka do Perëndia? **Jo, disa herë qeveria jonë kontrollohet nga njerëz të këqij që bëjnë të këqija.**
3. Çfarë mund t'u kërkojnë drejtuesit e këqinj të krishterë për të bërë?
 - a. **Urdhërojnë njerëzit të bëjnë gjëra të këqija.**
 - b. **T'u kërkojnë njerëzve të bëjnë gjëra që janë qartësisht kundër Fjalës së Perëndisë.**
4. Çfarë duhet të bëjnë të krishterët nëse drejtuesit civilë u kërkojnë të mos i binden Fjalës së Perëndisë? **Ata duhet t'i binden Perëndisë në vend të njerëzve.**
5. Nëse nuk u bindemi ligjeve civile që nuk janë kundër Perëndisë, kujt tjetër veç drejtuesve civilë nuk po u bindemi? **Ne nuk po i bindemi Perëndisë.**

Besimtarët duhet t'u binden drejtuesve qeveritarë

Mendo:

A ke menduar ndonjëherë për kufizimet e shpejtësisë për makina që ecin në rrugë? Pse duhet t'i respektojnë? Pse janë vendosur kufizimet e shpejtësisë?

A ke menduar që Perëndia u ka dhënë qeverive pozitën për të bërë këto ligje dhe për t'i zbatuar?

Mendo përsëri:

Po sikur të mos ketë njeri që zbaton këto ligje? Po sikur të mos shikojë askush? A duhet t'i zbatojmë këto ligje? Po, sigurisht! Ne jemi ende përgjegjës ndaj Perëndisë për t'iu bindur ligjeve të vendit.

Sepse për këtë paguani edhe tatimet, sepse ata janë shërbëtorë të Perëndisë, që i kushtohen vazhdimisht këtij shërbimi. I jepni, pra, secilit atë që i takon: tatimin atij që i përket, druajtje atij që është për t'u druajtur, nderimin atij që është për nderim (Romakëve 13:6-7).

- Besimtarët duhet të paguajnë taksat si bindje ndaj Zotit.
- Ata duhet të tregojnë respekt për tërë njerëzit të cilët Perëndia ka lejuar të vihen në një vend udhëheqësie dhe autoriteti.

Le të mendojmë:

Ne duhet të jemi të mençur edhe në atë që mendojmë dhe themi në lidhje me ata që janë në pozitën e udhëheqësisë. Edhe pse një drejtues mund të jetojë një jetë mëkatore apo na urdhëron gjëra të paarsyeshme, ne duhet të vazhdojmë të kujtojmë këto parime të Romakëve 12:17-21:

Mos ia ktheni kurrkujt të keqen me të keqe, kërkonit të bëni të mirën përpara gjithë njerëzve. Po të jetë e mundur dhe aq sa varet prej jush, jetoni në paqe me gjithë njerëzit. Mos u hakmerrni për veten tuaj, o të dashur, por i jepni vend zemërimit të Perëndisë, sepse është shkruar: "Mua më përket hakmarrja, unë kam për të shpëruar, thotë Zoti". "Në qoftë se armiku yt, pra, ka uri, jepi të hajë; në pastë etje, jepi të pijë; sepse, duke bërë këtë, do të grumbullosh mbi krye të tij thëngjij të ndezur". Mos u mund nga e keqja, por munde të keqen me të mirën.

Mësimi 30

Qëllimi

Ky mësim trajton se si, përmes Frymës së Shenjtë dhe me anë të fuqisë së Krishtit, ne jemi në gjendje të duam njëri-tjetrin.

Trajton gjithashtu që tërë besimtarët, ndërsa presin kthimin e Krishtit, duhet të ecin në dritë dhe të shmangin situata që i tundojnë për mëkat.

Figurat

- Grafiku 19: Në Adamin: Të sllavëruar: Në Krishtin: Të lirë për t'i shërbyer Perëndisë

Besimtarët nuk duhet të lejojnë që mëkati të kontrollojë jetën e tyre

Historia

- Do të doja që Tomi ta kishte dëgjuar këtë mësim, - tha Xhoni. – Ai nuk po merr vendime të mira në lidhje me miqtë e tij.

- Por Tomi është i krishterë, - tha Karola. – Ai duhet të dijë se si të zgjedhë miqtë e duhur.

- Edhe unë kështu mendova, - tha Xhoni, - por ai mendon se mund të ndihmojë shokët që ka tani. Ai ka dashur që edhe unë të shkoj me ta në mbrëmjet e tyre, por nuk mendoj se është e drejtë të shkoj në mbrëmje ku pijnë birra, pijnë duhan dhe djemtë e vajzat rrinë çifte-çifte të veçuar.

- Në ç'mënyrë mendon t'i ndihmojë? – pyeti Karola.

- Këtë nuk kuptoj unë, - u përgjigj Xhoni. – Ai thotë se nuk do të bëjë ato gjërat që Perëndia nuk i miraton, por nuk besoj se do të ketë rast për të dëshmuar kur të gjithë janë duke u marrë me gjërat e veta. Kështu nuk e di se çfarë do të bëjë Tomi kur të shkojë në ato mbrëmje.

- E dëgjova që i tha një prej miqve të tij se ka provuar birrën, por nuk e pëlqen, - tha Karola. – Çfarë mendon për këtë, xhaxhi Piter? A mendon se ai nuk duhet të pijë më?

- Po, - u përgjigj xhaxhi Piteri. – Duket se Tomi është si shumë të krishterë të tjerë. Ata mendojnë se mund të rrinë me ata që jetojnë sipas mënyrës së botës dhe të mos ndikohen. Megjithatë Fjala e Perëndisë na paralajmëron që të mos u afrohem atyre gjërave që na tundojnë për mëkat. Shpesh besimtarët fillojnë të jetojnë si ata që duan të ndihmojnë.

- Por Perëndia thotë se Ai do të na ndihmojë të dalim nga tundimi, apo jo? – pyeti Karola. – Atëherë, nëse Tomi mëkaton, Perëndia do ta shpëtojë, apo jo?

- Po, Perëndia do të na ndihmojë t'i bëjmë ballë tundimit, pranoi xhaxhi Piteri, - por na thotë edhe që të mos i afrohem gjërave që na shtynë në tundim. Ai e di se mishi ynë dëshiron t'i jepemi tundimit dhe të mëkatojmë. Megjithatë, nëse dikush na afrohet me tundim, me ndihmën e Perëndisë ne duhet të jemi në gjendje të largohemi prej tij. Prandaj është shumë e rëndësishme që të vëmë armaturën e dritës apo të rrokim të vërtetën e Fjalës së Perëndisë në mendjet dhe zemrat tona në mënyrë që të njohim gjithmonë kur diçka i pëlqen Perëndisë apo i pëlqen armikut tonë, Satanit. Dhe nëse nuk i pëlqen Perëndisë, largojë prej saj!

Le të shohim në Bibël

1 Korintasve 10:13: Asnjë tundim nuk ju ka gjetur juve, përveç se tundimi njerëzor; por Perëndia është besnik dhe nuk do të lejojë që t'ju tundojnë përtej fuqive tuaja, por me tundimin do t'ju japë dhe rrugë dalje, që ju të mund ta përballoni.

Bëje!

Satani është armiku ynë. Ai dëshiron të mëkatojmë kundër Perëndisë. Mbush shkronjat që përmbajnë një yll dhe zbulo mesazhin që gjendet te Jakobi 4:7, që mund t'ju ndihmojë.

Përgjigja: Nënshtroni, pra, Perëndisë, kundërshtoni djallin dhe ai do të largohet nga ju!

JCNVENDKSHLTAROXJUIINGI
FPRHAZPKERBEVNCDIRSHË
QKGUXNTDLËRBSHMTAOCNKI
SDGJCAOLJLHINVDKHNEC
YAKIVDUOGTCËR
RALBABRJGDOPHFEXTA
YHNJGUARJMHUQC

Mësime nga Fjala e Perëndisë

Gjatë këtij mësimi fëmijët do të kujtojnë se ndërsa i lejojmë Frymës së Shenjtë të mbushë jetën tonë, Ai do të na ndihmojë të ecim në bindje ndaj Tij. Mund të jemi po ashtu të sigurt se kur Perëndia na thotë në Fjalën e Tij për të bërë diçka, Ai do të na japë fuqinë për ta bërë.

1. Tërë njerëzit duhet të duhen dhe të trajtohen paanësi: Romakëve 13:8-10.

Mos i keni asnjë detyrim askujt, përveç se ta doni njëri-tjetrin, sepse ai që e do tjetrin e tij e ka përmbushur ligjin. Sepse urdhërimet: "Mos shkel kurorë, mos vraj, mos vidh, mos thua dëshmi të rreme, mos lakmo," dhe në pastë ndonjë urdhërim tjetër, përmbliken në këtë fjalë: "Duaje të afërmin tënd porsivetveten!". Dashuria nuk i bën keq të afërmit; dashuria, pra, është përmbushja e ligjit (Romakëve 13:8-10) [1].

- Ne duhet të duam tërë njerëzit dhe t'i trajtojmë pa anësi dhe siç duhet (Luka 10:25-37).
- Këto gjëra që na thotë Perëndia të bëjmë lidhen të gjitha me mënyrën se si veprojmë me të tjerët.
- Romakëve 13:10 thotë: "...dashuria, pra, është përmbushja e ligjit".
- Nëse duam me të vërtetë Perëndinë, ne do të duam njerëzit e tjerë.
 - Ne do të themi dhe do të bëjmë vetëm gjërat që do të jenë të dobishme për njerëzit e tjerë.
 - Ne nuk do të lakmojmë gjërat që kanë të tjerët, as të kryejmë tradhti bashkëshortore, as të vjedhim, as ndonjë gjë tjetër që do të lëndojë të tjerët.
- Kjo lloj dashurie është e mundur vetëm ndërsa lejojmë Zotin Jezus të jetojë në ne përmes Frymës së Shenjtë (1 Gjonit 2:6; 3:23-24).
- Ashtu siç kemi studiuar, askush nuk mund të zbatojë urdhërimet e Dhiatës së Vjetër.
- Megjithatë në Krishtin ne mund të duam Perëndinë dhe të tjerët (1 Gjonit 4:7-21).

2. Tërë besimtarët duhet të rrinë gati për kthimin e Zotit Jezus: Romakëve 13:11-14.

Dhe këtë aq më shumë duhet të bëjmë, duke ditur kohën, sepse tanimë erdhi ora të zgjohemi nga gjumi, sepse shpëtimi ynë është më afër, se kur besuam (Romakëve 13:11).

- Satani ka nën kontroll shumicën e njerëzve të kësaj bote (Efesianëve 2:1-3; 6:12).
 - Prandaj tërë bota është një vend mëkati, problemesh, sëmundjeje dhe vdekjeje.
- Edhe ne që jemi bij të Perëndisë luftojmë vazhdimisht kundër mëkatit, i cili përpiket të na kontrollojë.
- Ne hasim probleme të shumta çdo ditë (Gjoni 16:33).
- Pali tha që ne nuk duhet të flemë.
 - Ai nënkuptonte që nuk duhet të bëjmë një jetë të shkujdesur dhe dembele: duke i pëlqyer vetes ndërsa presim të shkojmë në qiell.
 - Ne duhet të jemi të zgjuar, aktivë, vigilentë dhe gjithmonë të merremi me punën që

[1] Nëse fëmijët duan të dinë se çfarë do të thotë: "Mos i keni asnjë detyrim askujt", mund ta shpjegojnë në këtë mënyrë: Kjo nuk do të thotë që është e gabuar të marrësh borxh, por nëse marrim borxh para apo diçka nga dikush, duhet t'ia kthejmë siç e morëm dhe në tokën e premtuar. Kjo do të thotë të tregosh mëshirë, respekt dhe dashuri për njëri-tjetrin.

1 Gjonit 2:5; 3:10-18; 4:19-21

Perëndia na ka dhënë (1 Korintasve 15:58).

Sepse shpëtimi ynë është më afër, se kur besuam (Romakëve 13:11).

- Koha kur Zoti Jezus do të kthehet për të na marrë në qiell është më afër tani se sa kur besuam në fillim në Të (Zbulesa 21:3-4).

Nata u thye dhe dita u afrua; le të flakim, pra, veprat e errësirës dhe të veshim armët e dritës. Le të ecim me ndershmëri, si ditën, jo në orgji dhe në dehje, jo në imoralitet dhe sensualizëm, jo në grindje e në smirë. Por vishuni me Zotin Jezu Krisht dhe mos tregoni kujdes për mishin, që t'ia kënaqni lakmitë (Romakëve 13:12-14).

3. Që prej kohës së rebelimit të Adamit, deri në kohën kur Zoti Jezus të kthehet në tokën e Tij, e tërë kjo hapësirë kohe është si natë.

- Qëkur njeriu u nda nga Perëndia, njerëzit e kësaj bote kanë qenë si njerëz që ecin në errësirën e natës.
- Njerëzit që nuk e njohin Krishtin janë në errësirë frymërore.
- Është njësoj si të ishin në gjumë, sepse janë të paditur për Perëndinë dhe të vërtetën.
- Para se të besonim edhe ne ishim në errësirë, pa kuptim, si njerëzit që janë në gjumë.
 - Ne nuk kuptuam rrezikun e tmerrshëm në të cilin ishim.

4. Megjithatë tani ne jemi në dritë, sepse jemi bërë një me Zotin Jezus që është Drita (1 Gjonit 1:5-7).

- Ne nuk jemi më në padituri në lidhje me Perëndinë, sepse kemi lindur sërish dhe Fryma e Shenjtë banon brenda nesh (Efesianëve 5:8-14).
- Prandaj nuk duhet të vazhdojmë të jetojmë si bota dhe sipas mënyrave të atyre që janë ende në errësirë (1 Gjonit 2:15-17).
- Ne duhet të mbushemi me Frymën e Shenjtë dhe të jetojmë në bindje ndaj Fjalës së Perëndisë.
- Pali tha se besimtarët duhet të lënë mënjanë gjërat e këqija që bënin kur ishin në errësirë dhe “...vishni gjithë armatimin e Perëndisë”.

Shpjego:

Në kohën kur jetonte Pali, ushtarët romakë përdornin shumë lloje të ndryshme armaturash për t'u mbrojtur nga armët e armiqve të tyre.

Ata mbanin helmata për të mbrojtur kokën dhe mbanin mbulesa metalike nga qafa deri në bel. Ata përdornin gjithashtu lëkurë të trashë për të mbuluar gjymtyrët e tjera të trupit dhe mbanin mburoja të mëdha.

- Edhe pse nuk po luftojmë kundër njerëzve, ne kemi armiq.
 - Armiqtë tanë janë metodat e kësaj bote, mëkatet që mishi ynë dëshiron të bëjë dhe vetë Satani (1 Gjonit 2:5-17).
 - Si besimtarë ne duhet të ndeshemi vazhdimisht me këta të tre.
 - Ndonjëherë ne u referohemi thjesht si “bota, mishi dhe Djalli”.
- Për të mbrojtur veten nga këta armiq, ne duhet të veshim rroba mbrojtëse të cilat Pali i quan “...armatura e Perëndisë”.
- Cila është armatura e dritës? Është e vërteta e Fjalës së Perëndisë (Efesianëve 6:13-17).
 - Përmes dëgjimit të së vërtetës nga Fjala e Perëndisë, kemi arritur të njohim Zotin Jezus, i cili është e Vërteta.
 - Ne nuk jemi të paditur si njerëzit që janë ende në errësirë.
 - Ne e dimë se kush jemi dhe se çfarë ka bërë Perëndia për ne.
- Si e vendosim armaturën e Perëndisë?
- Së pari, duhet ta njohim të vërtetën përmes Fjalës së Perëndisë.
 - Ne duhet të njohim atë që ka bërë Zoti për ne dhe pozitën e re që na ka dhënë në Zotin Jezu Krisht.
 - Ne nuk jemi më nën Adamin, por kemi vdekur, jemi varrosur dhe jemi ngjallur përsëri me Krishtin.
 - Mëkati nuk është më pronari ynë.
 - Ne jemi çliruar në mënyrë që t'i shërbejmë Perëndisë, Pronarit tonë dhe Fryma e Shenjtë jeton në ne për të na dhënë pushtetin për t'iu bindur Perëndisë ^[2].

Efesianëve 4:22-24

Efesianëve 6:12

^[2] Mendo: Nëse një ushtar romak nuk e dinte se i ishte siguruar një armaturë dhe nëse nuk dinte se si përdorej çdo pjesë e armaturës, atëherë nuk do të ishte i mbrojtur ndaj armiqve të Tij.

Edhe ne duhet të dimë të vërtetën se çfarë ka bërë Perëndia për ne përmes Zotit Jezu Krisht.

Krahaso: Po ta dinte një ushtar se kishte armaturën dhe të dinte si ta përdorte, a do ta mbronte nëse nuk do ta vinte?

Sigurisht që jo!

E njëjta gjë vlen edhe për ne.

Edhe po të mësojmë gjithçka rreth pozicionit të ri që kemi në Zotin Jezus, nuk do të na mbrojë kundër Satanit, mëkatit dhe mënyrave të këqija nëse nuk e vëmë.

Mësimi 30

(vazhdim)

→ Grafiku 19: Në Adamin – Të skllavëruar ndaj mëkatit – Në Krishtin - Të çliruar për t'i shërbyer Perëndisë.

^[3] Pyet fëmijët të mendojnë për shembuj të gjërave që mund të shmangin, të cilat mund t'i tundojnë për mëkat.

Shënim: Mësues, ju lutem jini të ndjeshëm për moshën e fëmijëve tuaj kur zgjidhni shembuj që janë në të djathtë.

Pyetje dhe përgjigje

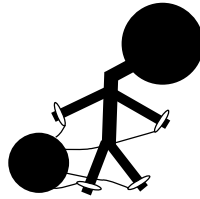
- Çfarë duhet të bëjmë kur marrim hua nga dikush? **Duhet t'ua kthejmë siç i morëm dhe në kohën e premtuar.**
- Kush e ka kontrollin e shumicës së njerëzve në botë? **Satani.**
- Përveç Satanit, cilat janë dy armiqtë e tjerë të besimtarit?
 - Mënyrat e kësaj bote**
 - Mëkatet që dëshiron të bëjë mishi ynë.**
- Për t'u mbrojtur nga këta armiq, besimtarët duhet të ketë veshje mbrojtëse. Si e quan Pali këtë veshje? **Armatura e dritës.**
- Si mund të shmangim rënien në mëkat? **Duke qëndruar larg gjërave që na tundojnë për mëkat.**

Besimtarët nuk duhet të lejojnë që mëkati të kontrollojë jetën e tyre

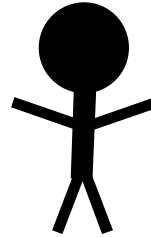
- Përveç njohjes të së vërtetës, ne duhet ta zbatojmë të vërtetën në jetën tonë.
 - Ne duhet të refuzojmë që t'i bindemi mëkatit si pronari ynë: të refuzojmë që të lejojmë mëkatin për të kontrolluar jetën tonë (Romakëve 6:3, 6, 9).
 - Ne duhet t'i japim mendjet dhe trupat tanë Perëndisë si shërbëtorë të Tij për t'u përdorur vetëm prej Tij.

Por vishuni me Zotin Jezu Krisht dhe mos tregoni kujdes për mishin, që t'ia kënaqni lakmitë (Romakëve 13:14).

NË ADAMIN

NË KRISHTIN

TË SKLLAVËRUAR
PËR MËKATIN

TË ÇLIRUAR PËR T'I
SHËRBYER PERËNDISË

Mendo:

Tërë besimtarët, fëmijë apo të rritur, mund të shmangin rënien në mëkat duke qëndruar larg gjërave që na tundojnë për të mëkatuar.

Për shembull.^[3]

- Ne duhet të shmangim miqësinë me njerëzit që pijnë apo përdorin fjalë të pista apo thashetheme.
- Një burrë nuk duhet të shkojë në një shtëpi kur e di që një grua ndodhet atje vetëm apo kur i shoqi nuk është në shtëpi.
- Një grua nuk duhet të rrijë vetëm me një burrë kur gruaja e tij nuk është aty.
- Ne nuk duhet t'i kushtojmë shumicën e mendimeve, kohës dhe parave për të blerë gjëra të kësaj jete.
- Ne duhet të shmangim programet televizive apo filmat që na shtyjnë të mendojmë praktika mëkatore si mënyrë normale dhe e pranueshme e të jetuarit.

Le të mendojmë:

Parimi mbizotërues në jetën tonë duhet të jetë marrëdhënia jonë me Jezu Krishtin.

Ndoshta njeh disa gjëra që për ty janë tundime të veçanta. Nëse e di se çfarë janë, përpiku t'i shmangësh!

Nëse nuk arrin të shmangësh gjëra të tilla, atëherë ato do të jenë rast apo do të përgatisin rrugën, për dëshira mëkatore të cilat janë në ne. Ne nuk duhet ta bëjmë këtë!

Por duhet t'i lejojmë Krishtit të mbushë jetën tonë në mënyrë që t'i bindemi vetëm Atij.

Kujto, për gjithçka që Perëndia na thotë të bëjmë në Fjalën e Tij, na ka dhënë edhe fuqinë për ta bërë në Krishtin.

Le të falënderojmë Perëndinë për dashurinë e Tij të madhe për ne dhe për fuqinë që na jep për të dashur të tjerët.

Mësimi 31

Qëllimi

Ky mësim thekson nevojën që besimtarët të pranojnë njëri-tjetrin ashtu siç janë, për shkak se Krishti i ka pranuar. Të krishterët do të dalin para Zotit për të dhënë llogari për veprimet e tyre.

Besimtarët pranojnë njëri-tjetrin ashtu siç i pranon Perëndia

Historia

- Ne nuk kemi asnjë debat në kishë se çfarë duhet të hamë apo të mos hamë ose se çfarë dite të takohemi për të adhuruar Perëndinë, - tha Karola. – Por kemi në shkollë dhe disa nxënës nuk sillen mirë me ne që nuk besojmë si ata.

- Unë as që futem më në muhabet me ta, - tha Xhoni. – Askush nuk i ndryshon mendimet e tyre. Vetëm sa lëndohesh.

- Nëse këto gjëra nuk kanë rëndësi për Perëndinë, - tha Karola, - pse njerëzit flasin për to sikur të jenë shumë të rëndësishme? Disa prej tyre që i kanë shumë për zemër këto gjëra, na thonë se nuk do të shkojmë në parajsë sepse nuk zbatojmë mësimin e tyre.

- Ka vetëm një gjë që duhet të na interesojë, - u përgjigj xhaxhi Piteri, - dhe në këtë mënyrë kemi marrëdhënien e duhur me Perëndinë. Dhe gjëja e vetme që mund të na japë marrëdhënien e duhur me Perëndinë është të kemi besim në Jezu Krishtin dhe tek ajo që ka bërë për ne në kryq. Ato gjëra për të cilën flasin ata nuk na shpëtojnë. Edhe besimtarët në kohën e Palit e kuptuan këtë. Ata thjesht nuk ishin dakord nëse duhet t'i zbatonin ato ligje kur ishin bërë besimtarë.

- Kështu si besimtarë ne s'kemi se pse të debatojmë më, apo jo, xhaxhi Piter? – pyeti Karola.

- Fatkeqësisht, - tha xhaxhi Piteri, - edhe besimtarët sot kanë gjëra për të cilat nuk bien dakord.

- Vërtetë? – pyeti Karola. – Nëse në Bibël është gjithçka e qartë, pse të mos jemi dakord për diçka?

- Sepse ka disa gjëra që kanë të bëjnë me mënyrën se si duhet të jetojnë besimtarët që nuk janë aq të qarta në Bibël, - u përgjigj xhaxhi Piteri. – Njerëzit mund të kenë mendime të ndryshme se si duhet t'i mbajnë flokët besimtarët, çfarë rrobash janë më të përshtatshme për të veshur, ku duhet apo nuk duhet të shkojmë, njerëzit me të cilët duhet apo nuk duhet të kalojmë kohën....

- Vërtetë!? – ndërpreu Xhoni. – Si mund t'u pëlqejmë të gjithëve? Mund të kem fyer dikë dhe ndoshta nuk e kam ditur.

- Nuk mund t'u pëlqesh të gjithëve, - u përgjigj xhaxhi Piteri. – Megjithatë Perëndia nuk do që ne të shtyjmë besimtarët të bëjnë diçka për të cilën ata mendojnë se është mëkat, sepse i kemi bindur ose me veprimet tona ose me anë të fjalës se është e drejtë për t'u bërë. Edhe pse për ne nuk është mëkat, ata mund të ndihen fajtorë dhe të mjerueshëm, sepse e kanë bërë. Nuk duhet të kemi të bëjmë me diçka të tillë!

Le të shohim në Bibël

Romakëve 14:13: Prandaj të mos e gjykojmë më njëri tjetrin, por më tepër gjykoni këtë: mos i vini gur pengese ose skandal vëllait.

Bëje!

Si dëshiron Perëndia që të veprojmë besimtarët (rreth përgjigjen e saktë).

1. Nëse një besimtar tjetër nuk bie dakord me ty se çfarë është e drejtë apo e gabuar, duhet t'i qëndrosh larg.

②. Nëse një besimtar tjetër nuk bie dakord me ty se çfarë është e drejtë apo e gabuar, duhet ta pranosh prapësepranë dhe ta duash.

Ligji i Përtërirë 12-26

Romakëve 8:2-4

^[1] Disa nga ligjet e Dhiatës së Vjetër pohohen përsëri në Dhiatën e Re. Ndryshimi i madh është se në Dhiatën e Re na jepet fuqia për t'iu bindur Perëndisë përmes Zotit Jezu Krisht.

Nuk është më çështja për të "zbatuar ligjin", por për të lejuar Zotin që të mbushë jetën tonë me Frymën e Tij, që jeton në ne.

3. Ne duhet të bëjmë maksimumin për ta bërë veten të lumtur.
4. Ne duhet të bëjmë maksimumin që të tjerët të na shohin se sa të mrekullueshëm jemi.
- ⑤ Ne duhet të jetojmë në mënyrë të tillë që të shtyjë të tjerët që të kuptojnë se sa i mrekullueshëm është Perëndia.
6. Për shkak të asaj që ka bërë Krishti për ne, jemi të lirë të bëjmë çfarë të duam, edhe nëse lëndon dikë.
- ⑦ Ne nuk duhet të bëjmë diçka që mund të shtyjë një të krishterë tjetër të pengohet apo mëkatojë.
- ⑧ Ne duhet të pranojmë të tjerët ashtu siç na pranon Krishti.

Le të mendojmë

Përmes Moisiut Perëndia dha Dhjetë Urdhërimet për Izraelin, po ashtu edhe rregulla të tjera (Eksodi 21-23). Perëndia u dha izraelitëve ligje për ngrënien, duke u thënë atyre se çfarë mund dhe çfarë nuk mund të hanin. Ai u dha gjithashtu ligje rreth disa të shtunave: ditët kur ata duhet të mos punonin dhe të adhuronin Perëndinë (Eksodi 31:12-18). Jezu Krishti përmbushi tërë ligjin me anë të vdekjes së Tij në kryq (Kolosianëve 2:13-23).

1. Besimtarëve në Krishtin nuk u kërkohet nga Perëndia të zbatojnë ligjin ^[1]: Galatasve 5:1.

- Disa besimtarë judenj nuk e kuptonin këtë.
 - Ata mendonin se këto ligje të Dhiatës së Vjetër rreth ushqimit dhe ditëve të adhurimit ishin ende pjesë e vullnetit të Perëndisë për ta.
 - Ata nuk kuptonin dhe pranonin lirinë të cilën Perëndia u kishte dhënë në Krishtin.
- Pali tha se këta besimtarë judenj ishin të dobët në besim.
- Të krishterët e tjerë, johebrenjtë dhe hebrenjtë, kuptuan se rregullat e Dhiatës së Vjetër nuk vlenin për t'u zbatuar për t'u pranuar nga Perëndia.
 - Këta besimtarë kuptuan lirinë e tyre në Krishtin.
 - Ata kuptuan se ata ishin të lirë të hanin atë që donin dhe ishin të lirë të adhuronin në çdo kohë.
- Pali u referohej këtyre besimtarëve si të fortë në besim.
- Ai e dinte se disa prej këtyre të krishterëve që besonin se mund të hanin çdo lloj ushqimi dhe adhuronin Zotin në çdo kohë debatonin me judenjtë që nuk e kuptonin dhe pranonin këtë.
- Ata më të fortët në besim po refuzonin madje të pranonin më të dobët si vëllezër dhe motra në Zotin.
- Dhe judenjtë që ishin të dobët në arsyetimin dhe besimin e tyre po dënonin ata që po hanin ushqime që më parë ishin të ndaluara.
- Ata po dënonin edhe ata që nuk zbatonin ditët e adhurimit të urdhëruara në Dhiatën e Vjetër.
- Çfarë u tha Pali këtyre dy grupeve të njerëzve rreth këtij problemi?

2. Të krishterët duhet të pranojnë njëri-tjetrin, sepse Zoti i kishte pranuar: Romakëve 14:1-4.

- Pali tha se Perëndia pranonte ata që hanin edhe ata që nuk hanin ushqim të ndaluar më parë në Dhiatën e Vjetër.
- Prandaj, meqë Perëndia i pranonte, ata duhet të pranonin njëri-tjetrin.
- Ata nuk duhet të gjykonin apo dënonin njëri-tjetrin për këto çështje apo të refuzonin të pranonin njëri-tjetrin, sepse tërë të krishterët i përkasin Zotit.

3. Të krishterët duhet të bëjnë gjithçka si shërbesë ndaj Zotit, sepse ata i përkasin Atij: Romakëve 14:5-8.

- Perëndia pranoi ata njerëz që zbatonin ende ditë të veçanta adhurimi, po ashtu edhe ata që nuk zbatonin ditë të veçanta adhurimi.
- Pali tha se çdo besimtar duhet të jetë i bindur në mendjen e tij që po jeton sipas Fjalës së Perëndisë.
- Megjithatë, çfarëdo lloj gjëje të bëjmë, duhet të bëhet si shërbesë ndaj Zotit, sepse tërë besimtarët i përkasin Atij.
- Tërë besimtarët janë shërbëtorë të Perëndisë.

Mendo:

Ndoshta ti apo dikush që njeh i ka me shumë merak disa gjëra: gjëra që nuk janë shkruar qartë në Dhiatën e Re si diçka që duhet apo nuk duhet t'i bëjmë. Megjithatë, për shkak të kulturës apo historisë familjare të një personi, ai mund të mendojë se ato gjëra janë shumë të domosdoshme. Edhe pse e di se besimi i tij nuk është me të vërtetë i thelluar në Shkrim, ai mendon ende se është vullneti i Perëndisë për të.

Njerëzit që nuk mendojnë ashtu, a duhet t'i shikojnë me përbuzje?

Jo. Perëndia po na tregon këtu se këto gjëra nuk duhet të na ndajnë si besimtarë. Nëse disa gjëra të parëndësishme janë shumë të rëndësishme për një besimtar tjetër apo për ty, mos e bëj të madhe. Thjesht jeto jetën për lavdinë e Perëndisë dhe mos përbuz ndonjë vëlla apo motër që zgjedh të jetojë ndryshe nga ajo që ke zgjedhur ti.

Kujto, Perëndia na ka dhënë lirinë në Krishtin. Megjithatë jemi të lirë të duam njëri-tjetrin dhe të jetojmë në mënyrë të tillë që jetët tona të bëhen vazhdimisht sipas jetës së Zotit Jezu Krisht.

4. Të krishterët duhet t'i bëjnë të gjitha gjërat për Zotin, sepse do të dalin para Zotit për t'u gjykuar: Romakëve 14:9-12.

- Ne të krishterët duhet të bëjmë gjithçka si shërbesë për Zotin.
- Ai është Personi që do të na gjykojë në lidhje me gjërat që kemi bërë.
 - Kjo nuk do të thotë se të krishterët do të gjyken dhe dënohen nga Perëndia për mëkatet e tyre.
 - Ne nuk do të dalim kurrë me jobesimtarët për t'u gjykuar nga Perëndia për mëkatet tona apo për të vendosur nëse do të shkojmë ose jo në qiell.
- Kemi mësuar tashmë se, për shkak se Zoti Jezu vdiq dhe mori ndëshkimin tonë dhe u ngjall prej së vdekuri, ne nuk do të dënohemi kurrë për mëkatet tona.
- Ne nuk mund të ndahemi kurrë nga Perëndia.
- Edhe pse nuk do të dënohemi kurrë për mëkatet tona, ne do të gjykohemi të gjithë nga Zoti Jezu për të parë nëse kemi jetuar për t'i pëlqyer Atij.
- Ky gjykim nuk bëhet në lidhje me shpëtimin tonë, por në lidhje me veprat tona, pra, gjërat që kemi bërë si besimtarë.
 - A i kemi shërbyer në mënyrë të tillë që të ketë shtyrë të tjerët të njohin se sa i mrekullueshëm është Ai?
 - Apo kemi jetuar për t'i pëlqyer vetes dhe kemi bërë gjëra në atë mënyrë që njerëzit të na lavdërojnë dhe admirojnë ne?
- A i kemi bërë gjërat:
 - Me forcat tona dhe për lavdërimin tonë?
 - Apo jemi varur nga Perëndia dhe kemi dëshiruar që Ai të lavdërohet?
- Zoti Jezu, kur të gjykojë bijtë e Tij, do të na shpërblejë vetëm për gjërat që kemi bërë për Të.

5. Të krishterët nuk duhet të bëjnë diçka që mund të shtyjë të krishterët e tjerë të pengohen: Romakëve 14:13-15; 15:7.

- Çfarë nënkuptoi Pali kur tha të mos vëmë gur pengese në rrugën e vëllait apo motrës?

Shembull:

A ke kaluar ndonjë pengesë që nuk e ke parë?

Për këtë po flet Pali këtu.

- Pali thotë se nëse ha ushqim apo pi ose bën gjëra të cilat një vëlla i krishterë i konsideron të gabuara, atëherë ki kujdes!

Lexo: Romakëve 5:1; 8:1, 31-39

1 Korintasve 3:12-15; 2 Korintasve 5:10

Mësimi 31

(vazhdim)

Besimtarët pranojnë njëri-tjetrit ashtu siç i ka pranuar Perëndia

Pyetje dhe përgjigje

1. Pse ishte e gabuar për besimtarët të refuzonin të pranenin një person tjetër se kishin mendime të ndryshme rreth ligjeve të vjetra rreth ushqimit dhe ditëve të veçanta të adhurimit? **Meqë Perëndia i pranonte të gjithë, edhe ata duhet të pranonin njëri-tjetrit.**
2. Kujt duhet t'i pëlqejmë në çdo gjë? **Perëndisë**
3. Për çfarë do t'i gjykojë Perëndia një ditë besimtarët? **Perëndia do të na gjykojë nëse i kemi bërë gjërat për t'i pëlqyer dhe sjellë lavdi Atij apo thjesht për t'i pëlqyer dhe lavdëruar veten.**
4. A do të gjykohet një besimtar në Krishtin nëse është apo jo i shpëtuar? **Absolutisht jo.**
5. Kush është shembulli më i mirë që kemi për të na treguar se si të trajtojmë besimtarët e tjerë? **Jezu Krishti.**

- Ti ndoshta je duke vënë një gur pengese në rrugën e vëllait apo motrës tënde.

Shembull:

Shumë gjëra që nuk janë të ndaluara në mënyrë të qartë në Dhiatën e Re, konsiderohen ende shumë të gabuara nga disa të krishterë.

Nëse mendojmë se jemi të lirë për të bërë këto gjëra, a jemi atëherë të lirë t'i bëjmë në praninë e atyre njerëzve që i konsiderojnë gabim?

Jo, sepse duke u sjellë kështu, shtyjmë një vëlla apo motër në Krishtin të pengohet, apo të tundohet për të bërë atë që mendon se është e gabuar për ta bërë.

Nëse një person të shikon se po ha apo pi ose po bën gjëra që i konsideron të dënuara nga Zoti, ai mund të ndjekë shembullin tënd. Nëse ai vepron ashtu, atëherë jeta e tij e krishterë do të ndikohet për keq, sepse do të bëjë atë që beson se është mëkat kundër Zotit. Dhe nëse një i krishterë bën atë që beson në zemër se është gabim, ai mëkaton kundër Perëndisë dhe do të ndihet i dënuar, gjë e cila mund ta bëjë të mendohet i larguar nga Perëndia; apo të vërë në dyshim dashurinë e Tij, apo ta ketë frikë apo të ketë frikë t'i lutet.

- Ne duhet të kujtojmë shembullin e Jezu Krishtit te Romakëve 15:7, i cili thotë:

Prandaj pranoni njëri-tjetrit, sikurse edhe Krishti na pranoi për lavdinë e Perëndisë.

- Ne duhet të pranojmë të tjerët. Ashtu siç na pranoi Krishti, edhe me dobësitë dhe gabimet tona, në mënyrë që Perëndia të lavdërohet!

Le të mendojmë:

Le të mendojmë për marrëdhëniet tona me besimtarët e tjerë: jo thjesht me ata me të cilët është e lehtë të shkosh, por edhe me ata të cilët është e vështirë.

Duke e ditur se ne i sjellim lavdi Perëndisë kur pranojmë të tjerët ashtu siç na ka pranuar Krishti, duhet të na japë gëzim të madh.

Le të falënderojmë Perëndinë që na ka pranuar: edhe me dobësitë dhe gabimet tona.

Mësimi 32

Pali përfundon letrën e tij drejtuar besimtarëve në Romë

Qëllimi

Ky mësim trajton:

- Dëshirën e Palit për të shkruar në Romë.
- Dëshirën e Palit për të çuar ungjillin tek ata që nuk kanë dëgjuar kurrë.
- "Misteri" i zbuluar në Krishtin: Kisha e përbërë nga judenjtë dhe johebrenjtë, të gjithë një në Krishtin përmes Frymës së Shenjtë.

Historia

- Xhaxhi Piter, a mendon se ka ende vende sot ku njerëzit nuk kanë dëgjuar për ungjillin? – pyeti Xhoni. – Pali ka predikuar prej kohësh.

- Patjetër! – u përgjigj xhaxhi Piteri. – Është e vërtetë që ka kaluar kohë e gjatë që kur Pali dhe apostujt ishin këtu në tokë, por ka shumë më tepër njerëz sot se sa atëherë dhe njerëzit lindin çdo ditë.

- Duket se pothuaj të gjithë ata që njoh ka dëgjuar të paktën për Perëndinë, - tha Karola. – Por jo të gjithë besojnë të njëjtat gjëra për Jezun Krishtin. Disa vajza në shkollë u përpoqën të më thonë se Jezusi është thjesht një njeri i mirë që ka jetuar shumë vjet më parë. Kur përpiqem t'u them se Jezusi nuk ishte thjesht një njeri i mirë, por se Ai ishte edhe Perëndi, ato më thanë se e kisha shumë gabim. Ato më thanë se nëse doja të njihja të vërtetën, mund të shkoja në një prej takimeve të tyre të studimit biblik.

- Do të ishte interesante të shikoje se çfarë do të thoshin, - tha Xhoni.

- Po mendoja sikur të shkonim, - tha Karola, - mund të dëgjonim se çfarë do të thonin dhe po ta kishin gabim, mund t'u thonim të vërtetën. Çfarë mendon, xhaxhi Piter? A është ide e mirë?

- A e kujtoni që folëm sot për njerëzit që mësojnë nga Bibla, por shtrembërojnë dhe ndryshojnë fjalët e Perëndisë duke thënë diçka ndryshe nga e vërteta? – pyeti xhaxhi Piteri. – Këta njerëz mund të mendojnë se e njohin të vërtetën, por janë mashtruar nga Satani. Ata nuk e njohin Zotin Jezus si Shpëtimtarin e tyre. Ata nuk kanë lindur në familjen e Perëndisë dhe Fryma e Shenjtë nuk jeton në ta, kështu që ata nuk mund të kuptojnë domethënien e Fjalës së Perëndisë. Për këtë i paralajmëroi apotulli Pal besimtarët romakë. Ai nuk donte që ata të mashtroheshin nga këta mësues të rremë.

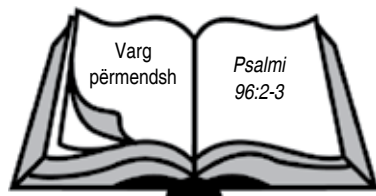
- Por ne njohim shumë gjëra për Biblën, xhaxhi Piter, - tha Xhoni. – Ne do ta kuptojmë nëse po mësojnë diçka të gabuar.

- Ju dini shumë, - tha xhaxhi Piteri. – Por Perëndia dëshiron të vazhdojmë të jemi të mençur dhe të kuptojmë se çfarë është e drejtë dhe të qëndrojmë larg nga gjithçka që është e keqe.

- Atëherë po thua që është ide e keqe, apo jo? – pyeti Karola.

- Ai po thotë: "Rrini larg nga mësimet e atyre njerëzve!", - tha Xhoni. – Do të doja që të mbanim edhe të tjerët larg. E di! Mund të bënim një studim biblik çdo javë dhe të ftonim njerëzit e pashpëtuar këtu përreth që të dëgjonin të vërtetën: ungjillin.

- Kjo është ide e mirë! – tha xhaxhi Piteri duke buzëqeshur.

Le të shikojmë në Bibël

Psalmi 96:2-3: Këndojini Zotit, bekoni emin e tij; lajmëroni çdo ditë shpëtimin e tij. Shpallni lavdinë e tij midis kombeve dhe mekullitë e tij midis tërë popujve.

Bëje!

Le të përmbledhim disa nga të vërtetat e Fjalës së Perëndisë për të ndihmuar njerëzit që të kuptojnë qartë kur shpallin ungjillin. Përko të vërtetat me numra para me përshkrimin e saktë.

1. Jezusi është Perëndi
2. Ndëshkimi për mëkatin duhet të paguhet
3. Jezusi u ngjall përsëri
4. Jezusi mori ndëshkimin në vendin tonë duke vdekur në kryq.
5. Ndëshkimi i mëkatit është vdekja
6. Jezusi na do
7. Ata janë mëkatarë

Lajmi i keq për mëkatin është:

- Ndëshkimi për mëkatin duhet të paguhet
- Ndëshkimi i mëkatit është vdekja
- Ata janë mëkatarë

Lajmi i mirë për Jezusin:

- Jezusi është Perëndi
- Jezusi u ngjall përsëri
- Jezusi mori ndëshkimin në vendin tonë duke vdekur në kryq
- Jezusi na do

Ajo që duhet të bëjnë është të vendosin besimin e tyre në atë që bëri Jezu Krishti në kryq për të paguar ndëshkimin për mëkatet e tyre.

Le të mendojmë

Pali po mbyll letrën e tij të mrekullueshme ndaj të krishterëve në Romë, një letër plot të vërtetë edhe për besimtarët sot. Pali, ndërsa mbyll letrën e tij, inkurajon përsëri, paralajmëron dhe kujton besimtarët, po ashtu edhe lavdëron Perëndinë.

1. Perëndia na dha shpresë kur ishim pa shpresë: Romakëve 15:13.

Dhe Perëndia i shpresës le t'ju mbushë me çfarëdo gëzimi dhe paqe me anë të besimit, që të kenë mbushulli në shpresë, me anë të fuqisë së Frymës së Shenjtë! (Romakëve 15:13).

- Pali e quajti Perëndinë "...Perëndia i shpresës".
 - Po të mos ishte për dashurinë e madhe të Perëndisë ndaj nesh, kur ishim mëkatarë të pashpresë, nuk do të kishim shpresë se do të faleshin mëkatet.
 - Ne nuk do të kishim shpresë se do të shijonim jetën e përjetshme në qiell.
- Nëse i besojmë plotësisht Fjalës së Perëndisë, atëherë zemrat tona janë të mbushura me gëzim dhe paqe.
- Ne do të jemi të sigurt se shpresa jonë e jetës së përjetshme do të bëhet një ditë realitet!
- Kush na mëson Fjalën e Perëndisë, forcon besimin dhe na jep gëzim, paqe dhe shpresë? Fryma e Shenjtë që jeton në të.

2. Pali përgëzon besimtarët në Romë: Romakëve 15:14.

Dhe, sa për ju, o vëllezër, më është mbushur mendja për ju, se edhe ju jeni plot mirësi, plot me çdo njohuri, të zotë të këshilloni njëri-tjetrin (Romakëve 15:14).

- Pali donte të siguronte këta besimtarë se kishte besim tek ata.
 - Ata ishin plot mirësi, duke dashur të bënin atë që ishte e drejtë për secilin.
 - Ata ishin gati të mësonin se si të zgjidhnin diferencat midis tyre.
 - Ata ishin gati të bënin gjithçka që i kishte urdhëruar Jezu Krishti.
 - Ata i njihnin doktrinat dhe urdhërat e Perëndisë.
 - Ata ishin në gjendje t'u jepnin këshilla të tjerëve që i njihnin më pak të vërtetat e Perëndisë.

3. Pali tha se u shkroi atyre për t'i kujtuar për gjërat që i njihnin tashmë: Romakëve 15:15-16.

- Pali shkroi për shkak të veprës së veçantë që Zoti i kishte dhënë atij si mësues i johebrenjve.
 - Apostujt e tjerë kaluan shumicën e kohës duke mësuar judenjtë.
 - Megjithatë Pali ishte thirrur nga Zoti Jezus për të mësuar ungjillin dhe Fjalën e Perëndisë ndaj johebrenjve (Veprat 9:15).

4. Zoti bëri shumë gjëra të mrekullueshme përmes Palit: Romakëve 15:17-24.

- Te "Veprat e Apostujve" mund të lexojmë për udhëtimet misionare të Palit.
 - Përmes veprës së tij në fuqinë e Frymës së Shenjtë, disa mijëra johebrenj i besuan Zotit Jezus si Çlirimtari i tyre.
 - Këta njerëz po mblidheshin së bashku si kisha.
- Pali nuk kishte qenë në Romë më parë, sepse kishte vende më afër tij ku njerëzit nuk kishin pasur mundësinë për të dëgjuar ungjillin.

☺ Thuaji fëmijëve të thonë përmendsh Romakëve 8:28: *Dhe ne e dimë se të gjitha gjërat bashkëveprojnë për të mirë për ata që e duan Perëndinë, për ata që janë të thirrur sipas qëllimit të tij.*

Filipianëve 2:15

Zbulesa 20:1-2, 10

- Cila ishte ambicia e madhe në jetë e Palit (Veprat 20:24)?
- Pali donte t'i bindej urdhërit të fundit që Zoti Jezus dha para se të kthehej në qiell.
Pastaj u tha atyre: "Dilni në mbarë botën dhe i predikoni ungjillin çdo krijesë" (Marku 16:15).
- Edhe ne duhet ta bëjmë qëllim tonin t'i bindemi urdhërit të Zotit për të çuar ungjillin tek ata që nuk e kanë dëgjuar.

5. Pali u kërkon besimtarëve romakë të luten: Romakëve 15:30-33.

- Pali u kërkon atyre të luten që ai të çlirohej nga judenjtë jobesimtarë në Jude.
- Perëndia iu përgjigj lutjeve të Palit dhe të krishterëve të tjerë.
 - Edhe pse Pali u arrestua dhe u burgos në Jerusalem, Zoti nuk lejoi që drejtuesit judenjtë ta vrisnin ashtu siç kishin planifikuar (Veprat 22-27).
 - Zoti mundësoi që Pali të çohet në Romë si i burgosur në zinxhirë.
- Perëndia nuk i përgjigjet gjithmonë lutjeve tona ashtu siç do të donim ne.
- Megjithatë Ai i dëgjon gjithmonë bijtë e Tij dhe bën për ne atë që është më e mira në mënyrë që jetët tona të bëhen gjithnjë e më tepër si Zoti Jezus (Romakëve 8:29).

6. Pali paralajmëron besimtarët romakë kundër mësuesve të rremë: Romakëve 16:17-19.

- Në kapitullin 16 Pali u dërgoi përshëndetjet shumë të krishterëve të ndryshëm të cilët i kishte takuar dhe që jetonin tani në Romë.
- Pali shprehu mirënjohjen e tij për mënyrat e ndryshme se si i kishte shërbyer Zotit.
 - Edhe ne duhet të duam dhe vlerësojmë njëri-tjetrin dhe të inkurajojmë njëri-tjetrin në veprën e Zotit (Romakëve 12:10).
- Megjithatë Pali paralajmëroi besimtarët të ishin vigjilentë kundër çdokujt që mësonte diçka ndryshe rreth ungjillit nga mësimi që kishte marrë tashmë nga Fjala e Perëndisë (Veprat 20:28-32).

Mendo:

Ashtu si Perëndia ka shërbëtorët e Tij që mësojnë Fjalën e Perëndisë, po ashtu Satani ka shërbëtorët e tij që pohojnë se mësojnë Fjalën e Perëndisë. Ata mund të mësojnë nga e njëjta Bibël si ne, por ata do të shtrembërojnë apo interpretojnë fjalët e Perëndisë duke thënë diçka ndryshe nga e vërteta. Këta njerëzit mund të jenë shumë të sinqertë, por janë mashtruar nga Satani. Ata nuk e njohin Zotin Jezus si Shpëtimtarin e tyre. Ata nuk kanë lindur në familjen e Perëndisë dhe Fryma e Shenjtë nuk jeton në ta, kështu që ata nuk mund të kuptojnë domethënien e Fjalës së Perëndisë.

Qëndro larg nga njerëz të tillë!

- Kisha në Romë i ishte bindur Fjalës së Perëndisë, por Pali ishte i shqetësuar se mos mashtroheshin nga mësimi i gabuar i mësuesve të rremë.
- Pali donte që ata të vazhdonin të ishin të zgjuar dhe të kuptonin se çfarë ishte e drejtë dhe të ruanin veten nga gjërat e gabuara.

Mendo:

Perëndia dëshiron gjithashtu që t'i bindemi Fjalës së Tij, në mënyrë që jetët tona të jenë dëshmi për të tjerët.

Satani do të përpiqet të shkatojë ndasi midis nesh dhe mund të dërgojë predikuesit e tij për të larguar disa nga e vërteta.

Secili prej nesh duhet të lutet që të kapemi pas së vërtetës.

- Zoti Jezus po vjen dhe Ai do të shkatërrojë plotësisht Satanin.
- Tërë besimtarët do të jenë pjesë e kësaj fitoreje.

7. Pali mbyll letrën e tij ndaj Romakëve duke lavdëruar Perëndinë: Romakëve 16:25-27.

- Pali lavdëroi Zotin dhe siguroi besimtarët që fuqia e Perëndisë është në gjendje t'i bëjë të fortë në besim, duke i ruajtur që të mos bien në mëkat dhe gabim.
- Si mund të ishin të fortë në besim? Ata do të forcoheshin me anë të kuptimit dhe besimit të lajmit të mirë të Zotit Jezus: vdekja, varrosja dhe ringjallja e Tij (1 Korintasve 15:2-6).
 - Për shkak të ungjillit tërë besimtarët do të çlirohen plotësisht një ditë nga prania e mëkatit dhe vdekjes (Zbulesa 21-22).

Mësimi 32

(vazhdim)

Pali e mbyll letrën e tij ndaj besimtarëve në Romë

1 Korintasve 12:27; Kolosianëve 1:18, 24

Pyetje dhe përgjigje

1. Kush na ndihmon të kuptojmë domethënien e Fjalës së Perëndisë, forcon besimin dhe na jep gëzim, paqe dhe shpresë? **Fryma e Shenjtë**
2. Pse Pali nuk e kishte vizituar Romën më herët? **Sepse kishte vende më afër tij ku njerëzit nuk kishin pasur mundësi të dëgjonin ungjillin.**
3. Cila ishte dëshira e madhe e Palit? T'u predikonte ungjillin njerëzve që nuk e kishin dëgjuar kurrë.
4. Pse tërë besimtarët duhet të duan t'u predikojnë ungjillin njerëzve që nuk e kanë dëgjuar? **Sepse Zoti Jezus dha këtë urdher.**
5. Për çfarë i paralajmëroi Pali besimtarët? **Për këdo që mësonte diçka ndryshe rreth ungjillit nga mësimi që kishin marrë tashmë nga Fjala e Perëndisë.**

- Sa më qartë kuptonin dhe besonin besimtarët në Romë gjithçka që mësonte ungjilli, aq më të fortë do të ishin në besim dhe bindje (2 Timoteut 3:15-17).
- Kjo është e vërtetë edhe për ne.
- Ky ungjill, që mësoi Krishti dhe Pali, quhet mister, i cili u mbajt i fshehtë që prej fillimit të botës.
 - Gjatë kohës së Dhiatës së Vjetër Perëndia përmendi herë pas herë ardhjen e Mesisë.
 - Megjithatë Perëndia nuk e bëri të qartë gjithçka se çfarë do të ndodhte (1 Pjetrit 1:10-12).
 - Kur Jezusi, vdiq në kryq, u ngjall përsëri dhe u kthye në qiell, Perëndia filloi një vepër krejtësisht të re në tokë: Kishën e Tij.
- Cila është kjo vepra e re që po bën Perëndia në tokë (Efesianëve 1:9)?
 - Në kohën e Dhiatës së Vjetër vepra e Perëndisë ishte në dhe përmes kombit të Izraelit.
 - Në kohën e Dhiatës së Re Perëndia dërgoi Jezu Krishtin te kombi i Izraelit dhe shumica e popullit të Izraelit e refuzoi.
 - Perëndia u dha johebrenjve rastin të dëgjonin dhe besonin lajmin e mirë rreth Zotit Jezus.
 - Që prej asaj kohe Zoti Jezus vazhdon të ndërtojë Kishën e Tij përmes veprës së Frymës së Shenjtë që banon te tërë besimtarët: judenjtë dhe johebrenjtë.
- Fryma e Shenjtë po u bën tani thirrje njerëzve nga çdo komb dhe gjuhë të besojnë tek ungjilli dhe të bëhen pjesë e Kishës (Veprat 1:8; Zbulesa 5:9).
- Kjo ishte e vërteta që ishte fshehur që nga fillimi i botës, por iu bën e ditur Pali dhe profetëve të tjerë pasi Fryma e Shenjtë erdhi të jetonte tek ata.
 - Tani është shkruar në Dhiatën e Re.
- Pali e mbyll letrën e tij duke lavdëruar Perëndinë i cili i vetmi ka çdo dituri.

Perëndisë, të vetmin të ditshëm, i qoftë lavdi në përjetësi me anë të Jezu Krishtit. Amen (Romakëve 16:27).

Le të mendojmë:

Dëshira e Palit ishte që karakteri dhe veprat e Perëndisë do t'u bëheshin të ditura tërë njerëzve në çdo vend.

Dhe ndërsa karakteri dhe veprat e Perëndisë bëhen të njohura, emri i Tij do të lavdërohet!

Si bëhen të njohura gjërat e mrekullueshme të Perëndisë?

- Përmes Zotit Jezu Krishtit.
- Sa më tepër njohim dhe u themi të tjerëve për Zotin Jezus dhe gjërat e mrekullueshme që ka bërë, aq më tepër Perëndia do të admirohet dhe lavdërohet në përjetësi.

Le të mendojmë:

Perëndia veproi përmes apostullit Pal:

- Për të çuar mesazhin e Perëndisë te jobesimtarët.
- Për të mësuar besimtarët e rinj.
- Për të inkurajuar dhe forcuar kishat.
- Për të shkruar fjalët e Perëndisë për bijtë e Tij.

Mësimi 33 Pyetje, pyetje, pyetje

Qëllimi

Mësimi i sotëm do të jetë përsëritje e asaj që është mësuar gjatë 13 mësimëve të mëparshme. Mund të bësh pyetje të tjera ose t'i përshtasësh sipas moshës së fëmijëve.

Historia

Ky mësim nuk ka histori. Kjo do të jetë një ditë përsëritjeje.

Le të shohim në Bibël

Le të shohim se sa vargje kanë mësuar përmendsh fëmijët dhe sa janë në gjendje të thonë. Bëj një pyetje nga 13 pjesët e Shkrimit që kemi përdorur në 13 mësimet e fundit.

Shembuj: “Kush mund të thotë përmendsh Romakëve 8:28?”, ose: “Cilat vargje na thonë se të gjitha gjërat bashkëveprojnë për të mirën e atyre që e duan Perëndinë?”. Përgjigju pyetjes dhe cito vargun përmendsh, i cili i përgjigjet pyetjes.

Le të mendojmë

Në 13 mësimet e kaluara kemi studiuar Letrën e Romakëve, shkruar nga apostulli Pal. Përmes këtyre mësimëve kemi mësuar se besimtarët duhet të paraqesin trupat e tyre te Perëndia për shërbesë; secili ka një funksion në trupin e Krishtit, pra, Kishë; duhet të kenë qëndrime dhe veprimet të duhura ndaj njëri-tjetrit; duhet t'u binden autoriteteve civile dhe të bëjnë një jetë me dashuri; duhet të jenë përgjegjës ndaj Zotit dhe ndaj njëri-tjetrit; duhet të qëndrojnë larg nga mësuesit e rremë; dhe duhet të shpallin ungjillin ndaj atyre që nuk e kanë dëgjuar kurrë.

1. Kur u bëmë besimtarë, pjesë e kujt familjeje u bëmë ? **Pjesë e familjes së Perëndisë.**
2. Nëse jemi bijtë e Perëndisë, si mund ta thërrasim Perëndinë? **Ne mund ta thërrasim Perëndinë: “Atë”.**
3. Kur besimtarët e parë u bënë të krishterë, me kë i krahason apostulli Pal për mënyrën se si i kuptuan ata rrugët e Perëndisë? **Me fëmijët apo foshnjat**
4. Si mund të bëhemi të krishterë të rritur, duke kuptuar dhe jetuar ashtu siç dëshiron Perëndia? **Duke lexuar Fjalën e Perëndisë.**
5. Nga na vjen çdo e mirë që kemi? **Vjen nga Perëndia, ati ynë qiellor.**
6. Kur nuk do të kenë më vuajtje besimtarët? **Kur të jenë në qiell.**
7. Nga e dimë që do të jetë më mirë për ne në qiell se sa këtu në tokë? **Sepse Perëndia na e thotë në Fjalën e Tij.**
8. Kush na ndihmon t'i tregojmë Perëndisë ndjenjat tona dhe gjërat që duam? **Fryma e Shenjtë dhe Jezusi.**
9. Kush na premtoi se Ai do të përdorë për mirë gjithçka që na ndodh? **Perëndia**
10. Perëndia po ndryshon besimtarët për t'u bërë si kush? **Jezu Krishti.**
11. Kur të shkojmë në qiell, si do të jenë trupat tanë? **Ata do të jenë si trupi i Jezusit.**
12. Kush mund t'i mundë apo shkatërrojë besimtarët? **Askush**
13. Përveç Frymës së Shenjtë, kush lutet për ne? **Zoti Jezus.**
14. Kur lutet Jezusi për ne? **Tërë kohën.**
15. Çfarë apo kush mund ndalojë Perëndinë për të dashur besimtarët? **Asgjë apo askush.**
16. Cila ishte zgjedhja e parë e Perëndisë për të qenë lajmëtarët e Tij në botë? **Populli jude.**
17. Pse Pali ishte aq i trishtuar për judenjtë? **Sepse ata nuk besonin që Jezu Krishti ishte Çlirimtari i premtuar.**

18. Ku po besonin judenjtë për shpëtimin e tyre? **Ata po besonin tek vetja. Ata mendonin se ishin aq të mirë sa të zbatonin ligjin.**
19. Kur shumica e judenjve refuzuan Jezusin si Çlirimtari i tyre, cili grup njerëzish filloi të besonte te Jezu Krishti për shpëtimin e tyre? **Johebrejtë.**
20. Pse Perëndia mund të bëjë me këdo çfarë të dojë? **Sepse Ai është Krijuesi ynë.**
21. Cili jude i njohur kishte përndjekur të krishterët? **Pali, kur quhej Saul.**
22. Në ç'mënyrë u vërtetoi Perëndia Izraelitëve se Jezusi ishte Zoti? **Duke e ngjallur prej së vdekurish.**
23. A besuan tërë izraelitët në Jezusin pasi u ngjall prej së vdekurish? **Jo, shumica e izraelitëve refuzuan të besonin në Krishtin.**
24. Cili është plani i shpëtimit për momentin? **Tërë ata që i afrohen Perëndisë me anë të besimit në Jezu Krishtin: judenjtë dhe jobrenjtë.**
25. Kush na jep talentet apo dhuntitë (aftësitë për të bërë gjërat për Perëndinë)? **Perëndia.**
26. Kush na ndihmon të bëjmë veprën që Perëndia ka zgjedhur për ne me dhuntitë tona? **Fryma e Shenjtë**
27. Nëse një person i familjes së Perëndisë është në nevojë, çfarë duhet të bëjmë? **Duhet të bëjmë atë që mundemi për t'u siguruar ushqim, veshmbathje apo çfarëdo lloj gjëje tjetër që kanë nevojë.**
28. Si duhet të veprojmë me njerëzit që kanë brenga apo gëzime? **Nëse po vuajnë, duhet të jemi të trishtuar për ta dhe duhet t'i ndihmojmë dhe ngushëllojmë. Nëse janë të lumtur dhe po kalojnë mirë, duhet të jemi të lumtur për ta.**
29. Si duhet të trajtojmë të pasurin në dallim me të varfrin? **Nuk duhet të ketë dallim! Ne duhet t'i trajtojmë të gjithë njësoj.**
30. Çfarë duhet të bëjmë me ata që na lëndojnë? **Asgjë, sepse ne i përkasim Zotit dhe Ai do të ndëshkojë ata që u bëjnë keq bijve të Tij.**
31. Si duhet të sillemi ndaj autoriteteve civile? **Perëndia na urdhëron t'u bindemi atyre që janë drejtuesit qeveritarë mbi ne.**
32. Nëse nuk u bindemi ligjeve të qeverisë që nuk janë kundër Perëndisë, kujt tjetër nuk po i bindemi? **Perëndisë.**
33. Kush e ka kontrollin e shumicës së njerëzve në këtë botë? **Satani.**
34. Përveç Satanit, cilat janë dy gjërat e tjera që janë armiqtë e besimtarit?
 - a. **Rrugët e kësaj bote.**
 - b. **Mëkatet që dëshiron mishi ynë.**
35. Si mund të shmangim rënien në mëkat? **Duke qëndruar larg gjërave që na tundojnë për mëkat.**
36. Kush na ndihmon të kuptojmë domethënien e Fjalës së Perëndisë, na forcon në besim dhe na jep gëzim, paqe dhe shpresë? **Fryma e Shenjtë.**
37. Përmes veprës së kujt dhe fuqisë së Frymës së Shenjtë mijëra johebrej besuan për herë të parë në Zotin Jezu si Çlirimtari i tyre? **Veprës së Palit.**
38. Cila ishte dëshira e madhe e Palit në jetë? **T'u predikonte ungjillin njerëzve që nuk e kishin dëgjuar.**
39. Pse tërë besimtarët duan t'u predikojnë ungjillin njerëzve që nuk e kanë dëgjuar? **Sepse Zoti Jezu dha këtë urdhër.**
40. Kundër kujt i paralajmëron Pali besimtarët? **Kundër atyre që mësojnë diçka ndryshe rreth ungjillit nga mësimi që kishte marrë nga Fjala e Perëndisë.**
41. Pse ishte e gabuar që besimtarët të refuzonin pranimin e një personi tjetër ngaqë kishin mendime të ndryshme rreth ligjeve të vjetra rreth ushqimeve e ditëve të veçanta të adhurimit? **Meqë Perëndia i pranoi të gjithë, edhe ata duhet të pranonin njëri-tjetrin.**
42. Kush duhet të jetë Ai që përpiqemi t'i pëlqejmë në gjithçka që bëjmë? **Perëndia.**

43. A do të gjykohet një besimtar në Krishtin në lidhje me shpëtimin e tij? **Absolutisht jo!**
44. Kush është shembulli më i mirë që kemi për të na treguar se si të trajtojmë besimtarët e tjerë? **Jezu Krishti.**

Pyetje shtesë për përsëritje dhe diskutim

1. Si përhapet ungjilli në mbarë botën?
 - a. Zoti dërgon shërbëtorët e tij për të predikuar ungjillin.
 - b. Ungjilli u predikohet atyre që nuk e kanë dëgjuar ende.
 - c. Kur njerëzit dëgjojnë mesazhin dhe besojnë, ata shpëtohen.
2. Çfarë duhet të bëjnë tërë besimtarët kur mendojnë për gjërat e mrekullueshme që Perëndia ka bërë për ta? **Ata duhet të ofrojnë trupat e tyre si shërbesë e vazhdueshme ndaj Tij.**
3. Çfarë nënkupton Shkrimi kur thotë se nuk duhet të konfirmohemi me këtë botë? **Do të thotë që të mos ndjekim mënyrat e këqija të kësaj bote.**
4. Si mund të pengojmë veten për të mos ndjekur rrugët e këqija të botës? **Duke lejuar mendjet të ndryshohen nga Fjala e Perëndisë.**
5. Si nuk dëshiron Perëndia ta konsiderojmë veten? **Si më të mirë apo më të rëndësishëm se ç'jemi.**
6. Si duhet të duam tërë njerëzit? **Dashuria jonë duhet të jetë e sinqertë, jo dashuri e shtirur.**
7. Çfarë na urdhëron Perëndia të urrejmë? **Gjithçka që urren Perëndia. Gjithçka që është e keqe.**
8. Cila duhet të jetë përgjigjja jonë ndaj atyre që na përndjekin? **Ne duhet të flasim me mirësi me ta, duke thënë vetëm atë që dëshiron Perëndia të themi.**
9. Çfarë na urdhëron Perëndia të duam? **Gjithçka që do Perëndia. Gjithçka që është e mirë, e drejtë dhe e dobishme ndaj të tjerëve.**
10. Si duhet t'i trajtojmë vëllezërit dhe motrat në familjen e Perëndisë?
 - a. Duhet t'i respektojmë
 - b. Duhet t'i dëgjojmë se çfarë kanë për të thënë
 - c. Duhet të jemi në gatshëm të mësojmë prej tyre
11. Cili duhet të jetë qëndrimi ynë ndaj telasheve, vështirësive dhe problemeve? **Ne duhet t'i pranojmë, duke e ditur se ato na bëjmë si Zoti Jezus dhe na tregojnë dashurinë e madhe të Perëndisë për ne.**
12. Për çfarë do t'i gjykojë një ditë Perëndia besimtarët? **Perëndia do të na gjykojë në bazë të asaj që kemi bërë për t'i pëlqyer dhe lavdëruar Atë apo thjesht për t'i pëlqyer dhe sjellë lavde vetes.**

